ദർപ്പണം 2024

DARPANAM

25 YEARS

Auckland Malayali Samajam

ഒരു കുടുംബം ഒരു ഭാഷ ഒരു സമാജം

EcoTravels
15+ Years SERVING
IATA
IT'S TIME TO
TRAVEL EXPLORE
THE WORLD WITH US!
FLIGHT BOOKINGS
HOTEL BOOKINGS
CRUISE BOOKINGS
TOUR PACKAGES
CAR ON HIRE
TRAVEL INSURANCE
OUR SERVICES
24/7 HOURS SERVICE
09 88 33 666
www.ecotravelsonline.com

25 YEARS

OF COMMUNITY SPIRIT AND CULTURAL PRIDE

On 31st October 1999, a group of thirty Malayalees from Auckland, who had migrated from various parts of the world, came together at the Pt. Chevalier Community Hall to form what we now know as the Auckland Malayali Samajam. Initiated by Mr. Johnson Paul, who became the first Secretary, and Mr. Prabhakaran Chullian, who took on the role of President, this gathering marked the inception of an organisation dedicated to fostering cultural unity and mutual support.

The formation of the Auckland Malayali Samajam was a pivotal moment for the Malayali community in New Zealand. It provided a platform for preserving Kerala's rich cultural heritage while creating a strong bond among its members.

Over the past 25 years, Auckland Malayali Samajam has been instrumental in keeping the traditions, values, and art forms of Kerala alive in New Zealand, offering a home away from home for many Malayalees. Through cultural events, community gatherings, and educational initiatives, the Samajam continues to nurture the essence of Kerala while adapting to the evolving needs of its members, making it a cornerstone of the Malayali diaspora in Auckland.

~ Founding memebers list on page 86

Auckland Malayali Samajam

ഒരു കുടുംബം ഒരു ഭാഷ ഒരു സമാജം

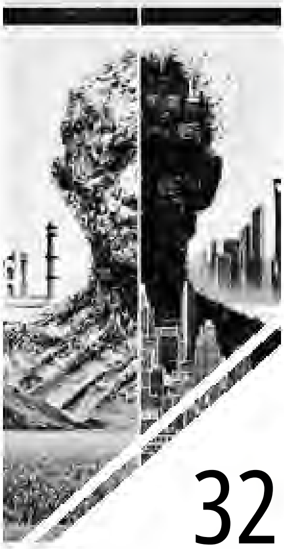

32

Cultural Dysphoria

50

Protein Alternative

82

Masked Minds

Gallery

90

Photo Gallery

CONTENTS

A Day in the Life of a Tree 17

The Story of a Lost Puppy 18

An Incredible Experience 19

Why Reading is Like a Superpower 20

A Dazzling Encounter: Demystifying Space Weather 24

AI & Its Future 26

Aviation Industry and Airlines 28

Cultural Dysphoria 32

Fatty Liver Disease 34

Father Dearest 37

Detachment and the Art of Letting Go 38

From Bored Rooms to Boardrooms: The Future Formula 40

My Heritage Prevails! 44

Who Am I to Say? 47

The New York Fashion Week 48

Protein Alternatives 50

Role of Technology 54

The Conquest 56

Cancer is Striking More 60

Pollution 65

Dance: My Passion and a Path to Joy 66

Embracing Sustainable Technology 68

Faith 72

A Serendipitous Encounter in Florence 74

Insect Genomics 76

My Home 79

Malala Yousafzai 80

Masked Minds 82

art

132
Art Gallery

182
വ്യാസോക്തി

Why I liked Education System in NZ Schools 87
Tails of Joy 122
Powering a Sustainable Future 128

ഒരു തൈ നടാം 21
എന്റെ പൂന്തോട്ടം 22
കഥയും ജീവിതവും 23
അപൂർണം 140
അരുതുകൾ കുറക്കാം.. 146
സിനിമ നിരൂപണം 150
യാത്ര 152
എന്റെ ഗ്രാമോർമകൾ 153
ഒരു മെയിൽ നഴ്സും പിന്നെ 154
കരയുന്ന ആൺകുട്ടി 158
അഭിമുഖം-ശശി തരൂർ.. 160
തിരിച്ചെടുക്കാനാവുമോ ആ 21ഗ്രാം?.................................... 164
പുറത്തോ, അകത്തോ? 167
പ്രയാണം 168
മഴയും നീയും 171
മാനസികാരോഗ്യ സംരക്ഷണം 172
രാമായണ സന്ദേശം.. 176
വായനയുടെ പ്രാധാന്യം 180
വ്യാസോക്തി.. 182
സരസ്വതി... 186
സംശയം ഷേണായി 194
സഹതാപം ഗുണം ചെയ്യുമോ? 198
സെന്റ് ആൻഡ്രൂസ് പള്ളി 200
ഹരി, നീയാണ് ഹീറോ!... 202

EDITORIAL BOARD

Dr. Sam Mathai - Chief Editor
Robin K. Babu -President
Mebin John - Secretary
Libi Jacob
Jaimon Menachery
Dr. Sherly George
Sangeetha Krishnakumar
Rengith Jose
Shine Krishna

DESIGN

Shine Krishna

PRINTED AT
Advanced Print,
Highbrook, Auckland

PRINTED &
PUBLISHED BY
The President
Auckland
Malayali Samajam Inc.

25 YEARS

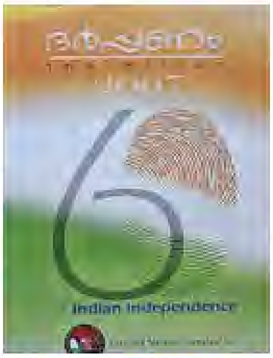

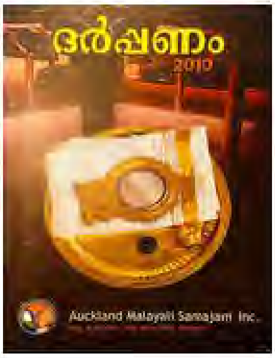

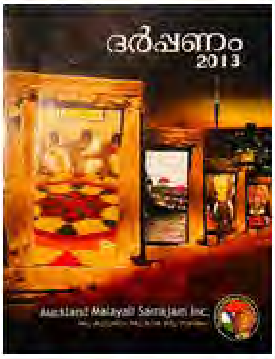

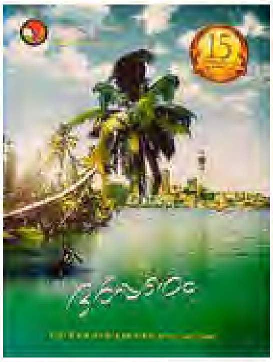

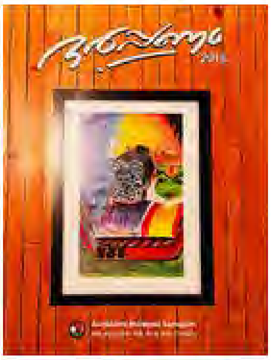

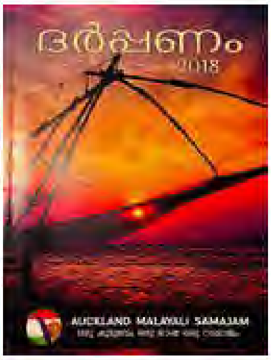

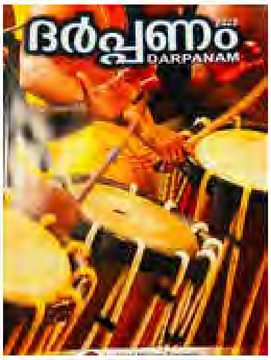

Thank You

Images graciously provided and preserved by

Sincy Maneesh

EDITOR'S NOTE

രജത ജൂബിലി ആഘോഷിക്കുന്ന ഓക്‌ലാൻഡ് മലയാളി സമാജത്തിൻറെ മുന്നോട്ടുള്ള പ്രയാണത്തിൽ ഒരു സുപ്രധാന നാഴികക്കല്ലായിരുന്നു 2006ൽ ആരംഭിച്ച ദർപ്പണം പ്രസിദ്ധീകരണം. സമാജത്തിൻറെ ചൈതന്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വിവിധ കലാ, കായിക, സാംസ്കാരിക പരിപാടികൾ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നതിലും, നമ്മുടെ കുട്ടികളുടേയും മുതിർന്നവരുടേയും തനതായ ചിന്തകളും, സർഗ്ഗവാസനകളും പരിപോപോഷിപ്പിക്കുന്നതിലും ദർപ്പണം നിസ്സീമമായ പങ്കു വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഈ വർഷത്തെ ദർപ്പണത്തിൽ "ജീനോമിക്സ്" മുതൽ, ഫുഡ് സയൻസ് വരെയുള്ള വൈവിദ്ധ്യമാർന്ന മേഖലകളിലെ വിജ്ഞാനപ്രദവും രസകരവുമായ ലേഖനങ്ങളെ കൂടാതെ, ജിജ്ഞാസയുണർത്തുന്ന കഥകളും, ഇമ്പമുള്ള കവിതകളും, ചിത്രരചനകളും ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ട്. കണ്ണിനും മനസ്സിനും ഒരുപോലെ സന്തോഷം പകരുന്ന അറുപതിൽപരം രചനകൾ ആണ് ഇത്തവണത്തെ ദർപ്പണത്തിൻറെ സവിശേഷത. വിഷു, ഈസ്റ്റർ, ഓണം, ബാഡ്മിൻറൺ ടൂർണമെൻറ്, വടംവലി തുടങ്ങി ഈ വർഷത്തെ ഗംഭീര പ്രോഗ്രാമുകളുടെ ചിത്രങ്ങളും ആസ്വദിക്കാം. ഈ "യുവ സുന്ദരി"യെ *A.I.* ഇമേജിങ് സാങ്കേതിക വിദ്യ ഉപയോഗിച്ചു അണിയിച്ചൊരുക്കിയ ഷൈനിനും പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ പങ്കാളികളായ എല്ലാവർക്കും എഡിറ്റോറിയൽ ബോർഡിൻറെ അളവറ്റ നന്ദി അറിയിക്കട്ടെ!

നമ്മുടെ ഭാഷയും സംസ്കാരവും ആചാരങ്ങളും പൈതൃകങ്ങളും എവിടെപ്പോയാലും നമ്മളെ പിന്തുടരും. അതിനെ പരിപോഷിപ്പിക്കേണ്ടതും അടുത്ത തലമുറയ്ക്ക് പകർന്നു കൊടുക്കേണ്ടതും അവശ്യം തന്നെ. നമ്മളെ സന്തോഷത്തോടെ രണ്ടു കൈകളും നീട്ടി സ്വീകരിച്ച ഈ നാടിനോടൊപ്പം, സാംസ്കാരിക അപചയം ബാധിക്കാത്ത, മൂല്യങ്ങൾക്കു വില കൊടുക്കുന്ന, ഒരു സമൂഹമായി നമുക്ക് ചേർന്ന്നിൽക്കാം. മറ്റുള്ളവർ നമ്മുടെ മാതൃരാജ്യത്തെ വീക്ഷിക്കുന്നത് നമ്മളിലൂടെയാണെന്ന ചിന്ത എപ്പോഴും നമ്മളിലുണ്ടായിരിക്കട്ടെ! ന്യൂസീലാൻഡിലെ ഇതര മലയാളി സംഘടനകൾക്ക് മാർഗ്ഗദർശിയായി, പ്രചോദനമായി, നമ്മുടെ സമാജം എന്നാളും ശോഭിക്കട്ടെ; ഇനിയും ഉയരങ്ങളിലേക്കുയരട്ടെ! സമാജത്തിൻറെ തിലകക്കുറിയായി ദർപ്പണവും!!

സ്നേഹപൂർവ്വം,
സാം മത്തായി

Dr. സാം മത്തായി
ചീഫ് എഡിറ്റർ

Auckland Malayali Samajam

ഒരു കുടുംബം ഒരു ഭാഷ ഒരു സമാജം

EDITORIAL BOARD

DR. SAM MATHAI
CHIEF EDITOR

ROBIN K. BABU
PRESIDENT

MEBIN JOHN
SECRETARY

LIBI JACOB

JAIMON MENACHERY

RENGITH JOSE

DR. SHERLY GEORGE

SANGEETHA KRISHNAKUMAR

SHINE KRISHNA

EXECUTIVE COMMITTEE

AUCKLAND MALAYALI SAMAJAM

Committee Members

Robin K Babu
President

Mebin John
Secretary

Libi Jacob Oommen
Vice President

Dr Divya Vijay
Joint Secretary

Lesley Corray
Treasurer

EXECUTIVE MEMBERS

Aby Joseph

Vinu Mani

Daisy Sujo

Shiji Joby

Jaimon Menachery

AREA REPRESENTATIVES

Sana Ram

Abhinand Paul

Gopal Nair

Joyal Jose

Shifan Mohamed Rafique

Thanks for your Service...

Past Presidents - Auckland Malayali Samajam

PRABHAKARAN CHULLIAN
(1999-2001)

(LATE) RAJAN CLEMENCE
(2001-2002)

SHYLAJA BENJAMIN
(2002-2004)(2005-2007)

SREEJITH SOMAN
(2004-2005)

SREEKUMAR P
(2007-2008)

MANEESH JOSEPH
(2008-2009)(2014-2016)

SASI NAMBISSAN
(2009-2010)

ROY PALLIMALIL
(2010-2011)

K.P. SHIBU
(2011-2012)

ANCY MATHEW
(2012-2013)

SOMAN K. MATHEW
(2013-2014)(2017-2018)

JOSEPH DEVASIA JP
(2016-2017)

BENNY JACOB
(2017-2018)

YELDOS P VARGHESE
(2018-2020)

SOBY BERNARD THOMAS
(2020-2022)

BLESSAN M JOSE
(2022-2023)

Messages

റോബിൻ കെ. ബാബു
പ്രസിഡണ്ട്

കാൽ നൂറ്റാണ്ടു പിന്നിടുന്ന മലയാളി സമാജം ഓക്‌ലൻഡിലെ മലയാളി സമൂഹത്തിന്റെ സുദൃഢമായ കൂട്ടായ്മയുടെ മിഴിവാർന്ന പ്രതിഫലനമാണ്. മതേതരത്വത്തിൻറെയും, സഹവർത്തിത്വത്തിൻറെയും, സാമൂഹ്യ സമന്വയത്തിൻറെയും ഉത്തമ മാതൃക നിലനിർത്തുവാൻ ഈ കാലയളവിൽ സമാജത്തിനായി. ഏതൊരു മലയാളിക്കും അഭിമാനിക്കാവുന്ന മഹത്തരമായ നേട്ടമാണത്.

രജതജൂബിലി ആഘോഷിക്കുന്ന ഇതേ വർഷം ഓക്‌ലാൻഡ് മലയാളി സമാജത്തിന്റെ പ്രസിഡന്റ് ആകുവാനും സമാജത്തെ നയിക്കുവാനും സാധിച്ചതിൽ ചാരിതാർഥ്യമുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ രണ്ടര പതിറ്റാണ്ട് കാലയളവിൽ സമാജത്തിനുവേണ്ടി കഠിനാധ്വാനം ചെയ്ത എല്ലാ ഭരണസമിതി അംഗങ്ങളെയും ഇത്തരുണത്തിൽ നന്ദിയോടെ സ്മരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ നിഷ്‌ക്കാമമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് പത്തരമാറ്റ് തിളക്കമുണ്ട്!

മുൻകാലങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു വടംവലി പോലുള്ള മത്സരങ്ങളും നാട്ടിലെ പ്രശസ്തരായ കലാകാരന്മാരെ അണിനിരത്തി സ്റ്റേജ് പ്രോഗ്രാമുകളും നടത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞതിലൂടെ സമാജത്തിനു സുദൃഢമായ ഒരു ജനകീയ അടിത്തറ പണിയാൻ കഴിഞ്ഞുവെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. എന്തിനും ഏതിനും മുന്നോട്ടിറങ്ങി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ മനസ്സുള്ള ചുറുചുറുപ്പുള്ള ഒരു നേതൃത്വ നിരയായിരുന്നു ഇക്കൊല്ലം സമാജത്തെ നയിച്ചത്. അതിനു പിന്തുണയായി സ്പോൺസർമാരും നിലകൊണ്ടു.

ഈദും, ഈസ്റ്ററും, വിഷുവും, ഓണവും, കലോത്സവവുമെല്ലാം ആഘോഷപൂരിതമാക്കാൻ നമ്മുടെ കുട്ടികളും മുതിർന്നവരും ഒരുപോലെ മുന്നിട്ടിറങ്ങിയ വർഷമായിരുന്നു ഇത്. രക്തദാന പ്രോഗ്രാമിലൂടെ ഇന്നാട്ടിലെ ജനങ്ങളെ സഹായിക്കാനും സമാജം മുൻകൈയെടുത്തു. വിസാ തട്ടിപ്പിനിരയായി എത്തിച്ചേർന്ന മലയാളികൾക്ക് ഇന്ത്യൻ ഹൈക്കമ്മീഷൻ വഴി സഹായം എത്തിക്കുവാനും സമാജത്തിനായി.

മലയാളഭാഷ നമ്മെ ചേർത്തിണക്കുന്ന വെറുമൊരു ഘടകം മാത്രമല്ല; മറിച്ച് അത് നമ്മുടെ പൈതൃകത്തിന്റെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും വ്യക്തിത്വത്തിന്റെയും ആവിഷ്‌കാരം കൂടിയാണ്. ഇളം തലമുറയ്ക്ക് നമ്മുടെ സംസ്കാരവും ഭാഷയും പകർന്നുകൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമാജത്തിലെ മലയാളം അദ്ധ്യാപകരെ എത്ര പ്രശംസിച്ചാലാണ് മതിയാവുക?

സമാജത്തിന്റെ മുഖപ്രസിദ്ധീകരണമായ ദർപ്പണത്തിന്റെ അണിയറശില്പികളെ പ്രത്യേകം അനുമോദിക്കുന്നു. അതിലേക്ക് രചനകൾ നൽകിയവരെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു! പരസ്യങ്ങൾ നൽകി സഹായിച്ചവർക്ക് ഹൃദയത്തിൽ തൊട്ട നന്ദി അറിയയ്ക്കുകയാണ്.

ഈ നാടിന്റെ ഉന്നതിക്കുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുവാനും നമ്മുടെ കൂട്ടായ്മയെ പരിപോഷിപ്പിക്കുവാനും ഓക്‌ലാൻഡ് മലയാളി സമാജത്തിനു എന്നാളും കഴിയട്ടെ എന്ന് ആശംസിച്ചുകൊണ്ട്,

സസ്നേഹം,
റോബിൻ കെ. ബാബു

Messages

പ്രഭാകരൻ ചുള്ളിയൻ

ഓക്‌ലാൻഡ് മലയാളി
സമാജത്തിൻറെ
പ്രഥമ പ്രസിഡണ്ട്

1999 ൽ മലയാളി സമാജത്തിൻറെ ആദ്യ പ്രസിഡന്റ് ആയി സ്ഥാനമേൽക്കുമ്പോൾ മുപ്പതോളം ആളുകൾ മാത്രമേ ആ മീറ്റിങ്ങിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ഇപ്പോഴിതാ, വടവൃക്ഷം പോലെ വളർന്ന നമ്മുടെ സമാജം കൂട്ടായ്മയുടെ, സഹോദര്യത്തിൻറെ, മത്സരങ്ങളുടെ, ആർപ്പുവിളികളുടെ, മുന്നേറ്റത്തിൻറെ, കാൽനൂറ്റാണ്ട് പിന്നിട്ടിരിക്കുന്നു!
ഗുജറാത്തിലെ ഭൂമികുലുക്കത്തിന്റെയും തുടർന്നുള്ള വെള്ളപ്പൊക്ക കെടുതിയുടെയും സമയത്തു 5000 ഡോളറിന്റെ സഹായം എത്തിക്കാനായത് ചാരിതാർഥ്യത്തോടെ ഓർക്കുന്നു. ഹാമിൽട്ടണിൽ മരണമടഞ്ഞ സന്ദീപിന്റെ മൃതശരീരം നാട്ടിൽ എത്തിക്കുവാനും കുടുംബത്തെ സാന്ത്വനിപ്പിക്കുവാനും സമാജം മുന്നിലുണ്ടായിരുന്നു. അതുപോലെ എത്രയെത്ര സംഭവങ്ങൾ!
സമാജത്തിൻറെ പുരോഗതിക്കായി ചുക്കാൻ പിടിച്ചവരിൽ പ്രധാനികളായിരുന്ന പ്രഥമ സെക്രട്ടറി ജോൺസൺ പോൾ, ജോസഫ് മാത്യു (ഹാമിൽട്ടൺ), ജെയിംസ് മാണിക്കത്ത്, പത്മകുമാർ മുതൽപ്പേരുടെ നിസ്വാർത്ഥ സേവനങ്ങൾ ഇന്നും മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു.
ഈ നീണ്ട കാലയളവിൽ കൂടെ നിന്നവരിൽ കുറേപ്പേർ കാലയവനികക്കുള്ളിൽ മറഞ്ഞു. നിരവധി പേർ ഓസ്‌ട്രേലിയയിലേക്കും മറ്റിടങ്ങളിലേക്കും യാത്രയായി. പ്രവാസികളായ നമ്മുടെ ഐക്യവും സാമൂഹ്യസൗഹാർദവും ഊട്ടിഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ടു സമാജം ദീപസ്തംഭം പോലെ എന്നാളും നിലകൊള്ളുന്നു... മലയാളം ക്ലാസുകൾ വഴി പുതു തലമുറയ്ക്ക് നമ്മുടെ ഭാഷയും സംസ്ക്കാരവും പകർന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു...!
അർപ്പണബോധമുള്ള സമാജം കമ്മിറ്റികളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഓഷ്യാനയിലെ പകരം വയ്ക്കാനില്ലാത്ത ഏറ്റവും വലിയ മലയാളി സംഘടനയായി നാം വളർന്നു. ഈ പ്രവാസ രാജ്യത്തെ തപാൽ സ്റ്റാമ്പിലും കേരളത്തനിമ പതിപ്പിക്കുവാൻ നമുക്ക് കഴിഞ്ഞു.
മെഡിസിൻ, നഴ്സിംഗ്, എഞ്ചിനീയറിംഗ്, ബാങ്കിങ്, പ്ലാനിംഗ്, കമ്പ്യൂട്ടർ, ഭരണം, ഗവേഷണം, സോഷ്യൽ വർക്ക് തുടങ്ങി നാനാ മേഖലകളിലും ന്യൂസീലാൻഡിന്റെ ബഹുസാംസ്കാരിക മണ്ഡലങ്ങളിലും തനതായ വ്യക്തിത്വം പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ നമുക്ക് സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്.
പ്രവാസത്തിന്റെ ഔന്നത്യത്തിൽ എത്തി നിൽക്കുകയാണ് നമ്മുടെ കൊച്ചു കേരളം. വരും നാളുകളിൽ ഇനിയും ഏറെപ്പേർ ന്യൂസീലാൻഡിൽ വന്നണയുവാനാണ് സാധ്യത. ഏവരുടെയും ആശാകേന്ദ്രമായി ഓക്‌ലാൻഡ് മലയാളി സമാജം എന്നാളും ശോഭിക്കട്ടെ!
ആശംസകളോടെ,
പ്രഭാകരൻ ചുള്ളിയൻ

CHANDRU KURUKKAL
HEAD PRIEST
AUCKLAND SRI GANESH TEMPLE

Dear Auckland Malayali Samajam,
I am delighted to extend my heartfelt congratulations to the Auckland Malayali Samajam on the occasion of your 25th anniversary celebration. The Samajam plays a significant role within the Indian community, serving as a place where individuals can come together to experience and celebrate Kerala's rich culture. It not only highlights the diversity of Indian traditions but also provides an environment where others can learn about the importance of Kerala's culture, including the values of support, understanding, love, and tranquillity. Through the grace of God, the Samajam has not only made Auckland proud but has also brought pride to the whole of New Zealand.

I would like to congratulate not only the Samajam but also the dedicated community members and volunteers, whose hard work and commitment have made this milestone possible. I am honoured to have been part of this Samajam and involved in its functions from day one. Once again, I extend my sincere congratulations to all.

May Lord Ganesha continue to shower His blessings upon the Samajam, and may it continue to succeed in its mission.

Best wishes for the future.

Messages

ജോസഫ് സഖറിയാ കോർഎപ്പിസ്കോപ്പ, വികാരി. സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് യാക്കോബായ സുറിയാനി ഇടവക

ഓക്‌ലാൻഡ് മലയാളി സമാജത്തിലെ പ്രിയ സഹോദരങ്ങളെ,

ഇരുപത്തഞ്ചുവയസ് ആഘോഷിയ്ക്കുന്ന നമ്മുടെ സമാജത്തിന്റെ ശൈശവം മുതൽ അല്പസ്വല്പം വെള്ളം തൂകി കൊടുക്കുവാനും, തലോലിക്കുവാനും, അതുമുഖാന്തിരം സന്തോഷിക്കുവാനും നിങ്ങളിൽ പലരെയും പോലെ എനിയ്ക്കും ഭാഗ്യമുണ്ടായി. ഞാൻ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് യാക്കോബായ സുറിയാനി ഇടവകയിലെ അംഗങ്ങൾ പൊതുവെ ആരംഭം മുതലേ ഈ സമാജത്തിന്റെ ശില്പികളായും പ്രവർത്തകരായും ധന്യമായ സേവനങ്ങൾ സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്ന് ഈ അവസരത്തിൽ വിനയപൂർവം ഓർമിക്കുകയാണ്.

ഇരുപത്തഞ്ചു വർഷം കൊണ്ട് സമാജം നമ്മുടെ മലയാളി സമൂഹത്തിന് സാംസ്കാരികവും സാമൂഹികവുമായ ഒരു മേൽവിലാസവും നേതൃത്വവുമായി വളർന്നു. വിരലിൽ എണ്ണുവാൻ മാത്രം ആളുകൾ സംബന്ധിച്ച ആദ്യകാല ആഘോഷങ്ങളിൽ നിന്ന് വലുതായി ഈ രൂപത്തിലേക്ക് വളർത്തിയെടുത്ത എല്ലാ സഹോദരങ്ങളുടെയും നന്മ നിറഞ്ഞ ചിന്തകളുടെയും പ്രവർത്തനത്തിന്റെയും മുൻപിൽ നമിക്കുന്നു.

ഇതോടൊപ്പം ഇന്ന് നമ്മുടെ സംസ്കാരവും ഭാഷയും നമ്മുടെ ജന്മനാട്ടിൽ പരിവർത്തനോന്മുഖവും അപ്രത്യക്ഷമാവാൻ സാധ്യതയുള്ളതുമായിരിക്കുകയാണ് എന്ന് നാം അറിഞ്ഞിരിക്കണം. മലയാളിയുടെ സാംസ്കാരിക ആഘോഷങ്ങൾ കേരളത്തിലേതിനേക്കാൾ പ്രൗഢമായി ആഘോഷിയ്ക്കപ്പെടുന്നത് കേരളത്തിന് പുറത്താണ്. ഇതിന് പല കാരണങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഇതൊരു ആഗോള പ്രതിഭാസമാണ്. ഈ സാഹചര്യം മനസ്സിലാക്കി ഈ സമാജത്തിനും ഇതുപോലുള്ള ലോകമെമ്പാടുമുള്ള കൂട്ടായ്മകൾക്കും അവർ പോലും അറിയാതെ ലഭ്യമായിരിക്കുന്ന പ്രത്യേക ഉത്തരവാദിത്വത്തെക്കുറിച്ച് അവബോധമുള്ളവരാകുക എന്നത് വളരെ പ്രധാനമാണ്. ആഗോളതലത്തിൽ മലയാള തനിമയും സംസ്കാരവും ഒരുപരിധിവരെ ഭാഷയും പരിരക്ഷിക്കുക എന്നത് ഈ പ്രവാസി സമൂഹങ്ങളുടെ മാത്രം സാദ്ധ്യതയാണ്.

നമ്മുടെ ഭാഷയെയും സംസ്കാരത്തെയും ആഘോഷിയ്ക്കുന്നത്, അത് വഴിയായി പ്രകടിപ്പിക്കാവുന്ന മാനവ സ്നേഹവും കരുതലും സഹവർത്തിത്വവും ഉയർത്തിക്കാണിയ്ക്കുവാനായിരിക്കണം. മറ്റുള്ള ഭാഷകളുടെയും സംസ്കാരങ്ങളുടെയും നല്ലതെല്ലാം നല്ലതാണെന്ന് അംഗീകരിക്കുവാനും സ്വീകരിക്കുവാനും മടിക്കേണ്ടതുമില്ല. മുന്നോട്ടുള്ള യാത്രയിൽ എല്ലാവിധ ധന്യതയും ഭാവുകങ്ങളും സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് യാക്കോബായ സുറിയാനി ഇടവകയുടെ പേരിൽ വിനയപൂർവം നേരുന്നു. ഉത്തരവാദിത്വത്തിലും പ്രവർത്തനശൈലിയിലും ആഗോള മാനവികത സമാധാനപൂർണമാകുവാനുള്ള പദ്ധതികൾ ആവിഷ്കരിക്കുവാൻ സാധിക്കട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുന്നു.

FR. PRADEEP PONNACHAN
VICAR
ST. DIONYSIUS INDIAN ORTHODOX CHURCH, AUCKLAND

Dear Brethren,
On behalf of St. Dionysius Indian Orthodox Church, Auckland, I extend our warmest congratulations and best wishes to the Auckland Malayali Samajam on the occasion of your Silver Jubilee Celebrations. Reaching this remarkable milestone stands as a testament to your steadfast dedication, collective spirit, and the vibrant cultural contributions you have made to our community. Your organization has indeed become a cherished place “where the vibrant spirit of Kerala finds a home in the heart of New Zealand”. Over the past twenty-five years, you have exemplified unity, cultural richness, and mutual support. Your commitment has not only celebrated and preserved the Malayali heritage but has also fostered inclusivity and harmony within Auckland’s diverse community.

As you celebrate this significant achievement, may you continue to inspire, uplift, and unite our community through your remarkable initiatives. We eagerly anticipate your continued growth and success in the years ahead.

Congratulations once again on this significant milestone. May God’s blessings be upon you as you mark this special occasion.

FR. SHIBIN ABRAHAM MANIMALETHU
VICAR, ST MARY’S KNANAYA CHURCH, AUCKLAND

ആശംസകൾ
ന്യൂസിലാൻഡിലെ ഏറ്റവും വലിയ മലയാളി കൂട്ടായ്മയായ ഓക്‌ലാൻഡ് മലയാളി സമാജം അതിന്റെ ഇരുപത്തിയഞ്ചാം വാർഷികത്തിലേക്കു കടക്കുന്നു എന്നത് ഏറ്റുവും അധികം സന്തോഷം ഉളവാക്കുന്ന ഒരു വാർത്തയാണ്. കഴിഞ്ഞ ഇരുപത്തിയഞ്ചു വർഷക്കാലമായി ഓക്‌ലാൻഡിലെ മലയാളികളുടെ ക്ഷേമത്തിനും അഭിവൃദ്ധിക്കുമായി നിലകൊള്ളുന്ന ഈ പ്രസ്ഥാനം എല്ലാവർക്കും മാതൃകയാണ്. ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിൻറെ എല്ലാ ഭാരവാഹികളെയും അഭിനന്ദിക്കുകയും ജൂബിലിയുടെ ആശംസകൾ നേരുകയും ചെയ്യുന്നു. തുടർന്നും ഓക്‌ലാൻഡ് മലയാളി സമാജം നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൻറെ ഉന്നതിക്കായ് ധാരാളം പ്രവർത്തനങ്ങൾ കാഴ്ചവെക്കട്ടെ എന്നാശംസിക്കുന്നു!

Messages

REV. FR. SABU SAMUEL
AUCKLAND ST. THOMAS
MAR THOMA CHURCH

സ്നേഹത്തിൽ നിന്നാണ് ലോകത്തിൽ എല്ലാം ആരംഭിക്കുന്നത്. എല്ലാത്തിന്റേയും സാരവും സ്നേഹമാണ്. സ്നേഹത്തിൻറെ സാരം എകമാം സത്യവുമാണ്. ലഭിക്കുന്നതല്ലാ, നൽകുന്നതാണ് സന്തോഷത്തിന് കാരണമാകുന്നത്. വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതാണ് ആസ്വദിക്കുവാൻ ഉള്ള മാർഗ്ഗം. തോറ്റു കൊടുക്കുന്നതാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ജയിക്കുന്നത് എന്ന പാഠം പഠിപ്പിക്കുന്നത് സ്നേഹത്തിലധിഷ്ഠിതമാണ്.

" ലളിതവും സർഗ്ഗാത്മകവുമായ ഒരു ജീവിതം യത്നിക്കുക,
സംതൃപ്തവും അർത്ഥപൂർണ്ണവുമായ ജീവിതം ശീലിക്കുക,
മറ്റുള്ളവരുടെ അന്തസ്സും അഭിമാനവും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക,
ദൈവ വിശ്വാസം പരമ പ്രധാനമായി കാണുക,
കൃതജ്ഞതയുള്ളവരായി ജീവിക്കുക..."

ക്രിസ്തു കാണിച്ചുതന്ന മാതൃക മറ്റുള്ളവരെ സ്നേഹിക്കുക എന്നതാണ്. കേരള ജനത പഠിച്ചതും പഠിപ്പിക്കുന്നതും ഒരു സംസ്കാരമാണ്. അങ്ങനെയാണ് നാം രൂപപ്പെട്ടത്. നമ്മുടെ ഭാഷ, ഭക്ഷണം, വസ്ത്രം, ജീവിതരീതി, വിശ്വാസം, ശീലങ്ങൾ ഇവ സമൂഹത്തിൽ നിന്നും ലഭിച്ചതാണ്. മലയാളത്തനിമയുടെ സംസ്കാരം ഘോഷിക്കുന്ന ആഘോഷമായി ഓണം മാറണം. കേരളപ്പിറവി നമ്മെ നമ്മുടെ മണ്ണിൻറെ ഗന്ധം ആസ്വദിക്കുന്നതിലേക്ക് നയിക്കട്ടെ. സിൽവർ ജൂബിലി ആഘോഷിക്കുന്ന സമാജത്തിന്, പ്രവർത്തകർക്ക്, ആശംസകൾ! നമ്മുടെ സംസ്കാരം മറ്റുള്ളവർക്ക് നല്കുന്നതാകട്ടെ ഈ ആഘോഷങ്ങൾ എന്ന് ആശിക്കുന്നു, പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

Auckland St. Thomas Mar Thoma ഇടവകയുടെ ഭാവുകങ്ങൾ! ആശംസകൾ!

FR. JOSEPH V. J, C.SS.R
SYRO MALABAR
CATHOLIC MISSION,
AUCKLAND

കഴിഞ്ഞ 25 വർഷക്കാലത്തെ ഓക്ലാൻഡ് മലയാളി സമാജത്തിൻറെ വിജയകരമായ ജൈത്രയാത്ര ഓർമ്മിച്ചെടുക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ തനതായ സംസ്ക്കാരവും പാരമ്പര്യവും നിലനിറുത്തി മുന്നേറുവാൻ കഴിഞ്ഞുവെന്നത് ഓരോ മലയാളിക്കും അഭിമാനകരമായ കാര്യമാണ്. ഏതൊരു പ്രതിസന്ധിയേയും ഐക്യബോധത്തോടെ മറികടക്കാനുള്ള തനതായ കഴിവ് പ്രകടമാക്കുന്നതായിരുന്നു 25 വർഷക്കാലത്തെ പ്രവാസജീവിതത്തിലെ ഒരോ മലയാളിയുടെയും വിജയഗാഥ. മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിലും ആദ്ധ്യാത്മികതയും സാംസ്കാരിക സംരക്ഷണവും ഉറപ്പാക്കി മുന്നോട്ട് പോവുക എന്നതാണ് സമാജത്തിൻറെ വെല്ലുവിളി. വ്യത്യസ്തമായ പരിപാടികളിലൂടെയും ആഘോഷങ്ങളിലൂടെയും മലയാളി മനസ്സിൻറെ ആഴങ്ങളിൽ വേരുന്നിയതോടൊപ്പം മറ്റ് ഇന്ത്യൻ സമാജങ്ങൾക്ക് മാതൃകയാകുവാനും ഓക്ലാൻഡ് മലയാളി സമാജത്തിന് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ 25 വർഷങ്ങളിൽ, സമാജത്തിന്റെ സമഗ്ര പുരോഗതിക്കായി പ്രവർത്തിച്ച എല്ലാവർക്കും, എന്റെ ഹൃദയംഗമമായ അഭിനന്ദനങ്ങൾ!

ആദരാഞ്ജലികൾ!

ഇക്കഴിഞ്ഞ ജൂലൈയിൽ വയനാട്ടിലെ മുണ്ടക്കൈ, ചൂരൽമല ഭാഗങ്ങളിലുണ്ടായ പെരുമഴയിലും ഉരുൾ പൊട്ടലിലും മണ്ണിടിച്ചിലിലും ജീവൻ പൊലിഞ്ഞ നാനൂറിലധികം ജനങ്ങളെയും, ഉറ്റവരേയും ഉടയവരെയും നഷ്ടപ്പെട്ടവരേയും, ഒഴുകി മറഞ്ഞ വീടുകളെയും ഓർക്കുമ്പോൾ പ്രവാസികളായ നമ്മുടെയും ഉള്ളു പിടയുന്നു. ഒറ്റ രാത്രികൊണ്ട് ഒരു ദേശം മുഴുവൻ ഇല്ലാതായപ്പോൾ കേരളത്തിന്റെ ഇടനെഞ്ചാണ് പൊട്ടിയത്! രാജ്യം കണ്ട ഏറ്റവും വലിയ ദുരന്തങ്ങളിലൊന്നായിരുന്നു അത്!

ജീവൻ നഷ്ടപ്പെട്ട എല്ലാവർക്കും ഓക്‌ലാൻഡ് മലയാളി സമൂഹത്തിന്റെ ആദരാഞ്ജലികൾ!

ചെളിയിൽ പുതഞ്ഞു പോയവരെ തിരയാൻ, രക്ഷിക്കാൻ, സ്വന്തം ജീവൻ പോലും പണയം വെച്ച് സന്നദ്ധ സേവനത്തിനിറങ്ങിയ നാട്ടുകാരും, വെറും 36 മണിക്കൂർകൊണ്ട് പുഴക്ക് കുറുകെ “ബെയ്‌ലി” പാലം പണിത ഇന്ത്യൻ സൈനികരും, പോലീസും, ദുരന്ത നിവാരണ സേനയുമെല്ലാം നമ്മുടെ ഹൃദയം തൊട്ടവരാണ്! ദുരന്ത സ്ഥലത്ത് അമ്മയെ നഷ്ടപ്പെട്ട കുഞ്ഞുങ്ങളെ മുലയൂട്ടാൻ സന്നദ്ധയായി മുന്നോട്ടു വന്ന ഇടുക്കി ജില്ലക്കാരിയും, ഭൂമി നഷ്ടപ്പെട്ടവർക്കായി സ്വന്തം ഇടം പകുത്തു നല്കാൻ സന്മനസ്സു കാണിച്ചവരും, വീട് നഷ്ടപ്പെട്ടവരെ പുനരധിവസിപ്പിക്കാൻ മുന്നിട്ടിറങ്ങിയവരും, പണമായും, പൊരുളായും സഹായമെത്തിച്ചവരും, മരിക്കാത്ത മാനവികതയുടെ, നിർമ്മലമായ മനുഷ്യ സ്നേഹത്തിന്റെ, നേർകാഴ്ചകളായിരുന്നു! മുഴുവൻ സ്വപ്നങ്ങളും സമ്പാദ്യങ്ങളും നഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു ജനതയ്ക്ക് താങ്ങായ് നിന്ന ഏവർക്കും ഓക്‌ലൻഡ് മലയാളി സമാജത്തിന്റെ കൂപ്പുകൈ !

For all your home loans & Financial Needs
Buy Your First Home With
Just 5% Deposit
ONE GROUP
FINANCE
www.onegroupfinance.nz
sabi@onegroupfinance.nz
Contact : 02041035269
SABIMON ALEX
Financial Advisor
T & C Apply

CHOICE CAMPAIGNS
STUDY ABROAD PVT LTD
NO AGENT FEE
FREE REGISTRATION
VISA APPLICATION PROCESSED THROUGH
LICENSED
IMMIGRATION ADVISOR
STUDY IN
NEW ZEALAND
Transform your study abroad dreams into a reality with Choice Campaigns study adroad team
Our Services
• Student visa submission
• Teaching registration & migration process
• Nursing visa application process
• Nursing registration process
• IQN examination training
• OSCE training
• Free Profile Assessment
• Post & Pre Departure Orientation
• Housing Assistance
• Part-Time Job Assistance
+64 22 535 6565 KALADY | NEW ZEALAND

A day in the life of a tree

A little sapling am I
Ready to grow up and thrive
My leaves have not sprouted just yet
I'll be big and tall, with as
many leaves I can get

I long for water to help with my thirst
But soil on the ground, always comes first
Carbon dioxide is perfect for me
I give out oxygen for people, you see!

Every day I see kids out at play
And when they're inside; I
wonder what they say!
Sometimes they take the dog out for a walk
I watch his big feet step on the bark

I hear birds chirping
I see cats lurking
I feel my leaves grow one by one
I just can't wait till it's all done!

After a long hot month, I welcomed
the scent of petrichor
My stem is so big I can knock on the doors!
Even if the nice warm sunny days are gone
It's nice to see autumn leaves
at the crack of the dawn!

For now, I am tall, and as big as can be
When I look around, there's so much to see
There are apples all around me
One's on the ground, Look! There's a seed!

Tanvi: Year 8 student at Garden school. Love sports, dancing and writing poems.

TANVI SUNDAR

Seasons Poem

Spring marks the beginning of new life,
No more time for glooming,
You can see the flowers blooming,
Bees making honey,
Seeing them communicate may seem funny,

Leaves falling from trees,
Which comes along with a
comforting breeze,
The crispy leaves,
Fall on my sleeves,

Summer has arrived,
It makes me feel thrived,
Drinking lemonade,
It makes my gloom fade,

The slices of snow on the path,
Makes me want to take a hot bath,
Summer is now in the past,
Which makes winter go by like a blast.

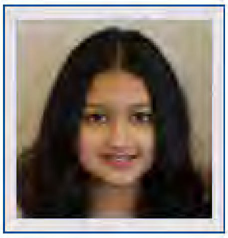

Joanna Suzane Joby: Year 7 student in Marist College, Mt Albert. Interested in swimming, dancing and art works.

JOANNA SUZANE JOBY

The Story of a Lost Puppy

EVA THOMAS

Once upon a time, in a big city, there was a little puppy named Reo. Reo was a cute, little puppy who loved to explore new places. One day, Reo wandered away from his home and found himself lost in the city streets. He was scared and didn't know what to do.

Reo tried to find his way back home, but he didn't recognize any of the streets or buildings around him. He started to feel hungry and thirsty, and he missed his warm bed and his family. Reo was sad and scared, but he kept on walking in the hope of finding his way back home.

As Reo walked, he saw many new things he had never seen before. He saw tall buildings, busy streets, and big parks. He also met new friends like other dogs, birds, and even a cat who showed him kindness and helped him find food and water.

But Reo still missed his home, and he continued to search for a way back. One day, Reo saw a familiar street, and he recognized it as the street where he lived. Reo was overjoyed and ran as fast as he could towards his home.

When Reo arrived at his house, his family was happy to see him. They hugged him tightly, and Reo felt relieved and great to be home. Reo learned an important lesson that day about the importance of staying close to the family and not wandering away alone.

From that day on, Reo never wandered away from his family again. He was happy to explore new places, but he always made sure to stay safe and close to his loved ones.

Eva Thomas: Year 5 student at Manukau Christian School. Loves listening to music, reading and writing.

An Incredible Experience

ALEXA JERIN

For my 10th birthday, my dad gave me an incredible gift: a bungy jump at the AJ Hackett Kawarau Bridge, during our Queenstown trip. I was so excited that I couldn't sleep the night before.

Surrounded by my loved ones and inspired by my grandma's courage, I faced the jump. At the top of the bridge, the fear hit me hard. I realized the magnitude of what I was about to do. I tried to stay calm, but my heart raced with nerves, and I knew there was no turning back.

The supportive staff did their best to ease my tension, but the moment had arrived. As they counted down, "Ready, 1...2...3...", I leaped into the air.

The cold breeze rushed past my face as I enjoyed the sensation of weightlessness. I touched the water below, bounced back up, and stretched my arms out, feeling like I was flying like a bird. It was an exhilarating experience that made my 10th birthday unforgettable.

Thank you, Appa, for this awesome gift.

Alexa: Year 6 student at Baverstock Oaks School. Likes dancing, Rubik's cube solving, playing chess, volleyball, soccer and badminton.

Why reading is like a super power

JUAN MARIYA JUSTIN

Reading is truly a superpower! Through reading, we feed our imaginations, encounter new places and ideas, understand emotions, learn, relax, escape or explore.

Imagine you can choose your own superpower. It could be one of these three: flying, invisibility, or being able to read. Which one would you choose? Flying is not so useful without any other superpowers; invisibility is okay for being naughty or just for a little bit of fun. But if you could read, you'd be the most powerful person in the entire world.

Reading is a superpower that can transport your mind to a different place than where your body is. It gives you a type of teleportation. When you have a good book right next to you, there is nothing better in the universe. It takes you to places where you can't go and lets you meet people you can't meet. Reading is love in action. And the positives are endless.

Do you know, 'Great readers make great writers, great writers make great communicators and great communicators make great persuaders?' And you know what great persuaders make? A great society and that's what the world needs.

Reading is a habit that can make us all a better person. Reading gives us knowledge and inspiration. There are numerous examples of people who emphasize reading for a good and successful life. Reading exposes our minds to a treasure of ideas and thoughts. It helps us to relax our minds. We try to visualize whatever we read. Reading books can make us feel happy, sad, love, joy and so on. Ultimately, when we read good books, it helps us grow emotionally. When we read books we remember a lot of things like the name of the character, place, emotion, and important events. This helps to improve our memory.

Apart from that, we learn many new words which improve our vocabulary and hence our communication skills. When we read, we stay engaged in it. We also stay in the present moment and forget past bad memories, this helps to reduce stress levels. Books are one of the most powerful things in the world, they offer us new opportunities to gain knowledge, grow and be inspired. Good books are like a great investment.

We, the young generation, have to hold on to reading. It's the key to our kingdom.

So go out there, find a good book!

Juan Mariya Justin: A year 4 student.

ഒരു തൈ നടാം

DEVANSHI NAIR

ഒരു തൈ നടാം, നമുക്കമ്മക്കു വേണ്ടി
ഒരു തൈ നടാം, കൊച്ചു മക്കൾക്ക് വേണ്ടി
ഒരു തൈ നടാം, നൂറു കിളികൾക്കു വേണ്ടി
ഒരു തൈ നടാം നല്ല നാളേക്ക് വേണ്ടി!

ഇത് പ്രാണവായുവിനായി നടുന്നു
ഇത് മഴക്കായ് തൊഴുതു നടുന്നു
അഴകിനായ്, തണലിനായ്, തേൻ പഴങ്ങൾക്കായ്
ഒരു നൂറു തൈകൾ നിറഞ്ഞു നടുന്നു!
അഴകിനായ്, തണലിനായ്, തേൻ പഴങ്ങൾക്കായ്
ഒരു നൂറു തൈകൾ നിറഞ്ഞു നടുന്നു!

ചൊരിയും മുലപ്പാലിനോർമ്മയുമായി
പകരം തരാൻ കൂപ്പുകൈ മാത്രമായി
ഇത് ദേവി ഭൂമിതൻ ചൂടൽപ്പമാറ്റാൻ
നിറകണ്ണുമായ് ഞങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന പൂജ!
ഇത് ദേവി ഭൂമിതൻ ചൂടൽപ്പമാറ്റാൻ
നിറകണ്ണുമായ് ഞങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന പൂജ!

ഒരു തൈ നടാം, നമുക്കമ്മക്കു വേണ്ടി
ഒരു തൈ നടാം, കൊച്ചു മക്കൾക്ക് വേണ്ടി
ഒരു തൈ നടാം, നൂറു കിളികൾക്കു വേണ്ടി
ഒരു തൈ നടാം, നല്ല നാളേക്ക് വേണ്ടി!

Devanshi: Year 2 student at Pinehill school, Northshore. This poem of Sugathakumari teacher was recited in AMS Kalolsavam 2024 and won prize. Likes to write stories and poems.

എന്റെ പൂന്തോട്ടം

എമിലിയ
എൽസ ടോം

പൂക്കൾ വരാനായ് കാത്തിരുന്നൊടുവിൽ
ഒരു ദിനം രാവിലെ ഞാൻ നോക്കിയപ്പോൾ
എന്റെ പൂന്തോട്ടത്തിൽ ചെടികൾ മൊട്ടിട്ടു
പിന്നീടെൻ പൂന്തോപ്പ് പല വർണ്ണങ്ങളായി!

മൊട്ടു വിടർന്നു മലരായപ്പോൾ ദൂരെ നിന്നും
ഞാൻ വീക്ഷിച്ചു നിന്നു...
കാണാൻ നൽ ചേലുള്ള പൂമ്പാറ്റക്കൂട്ടങ്ങൾ
തേൻ നുകരുവാനായ് പാറി വന്നു!

പൂങ്കാവനത്തിലെ പൂക്കളിലൊക്കെയും
പൂന്തേൻ നിറഞ്ഞു തുളുമ്പി നിന്നു...
പുല്ലിന് ചന്തവും ഭംഗിയും നൽകി
മഞ്ഞു തുള്ളികൾ തിളങ്ങി നിന്നു!

സൂര്യനുമാകാശവും നോക്കിയെൻ പൂന്തോപ്പിൽ
എന്ത് രസമാണെന്നുര ചെയ്തു...
ആയിരം സൂര്യനെ വെല്ലുന്ന ശോഭയായ്
എൻ പൂക്കൾ മാനത്തെ നോക്കി നിന്നു!

Emilia Elsa Tom: A student in the year eight class.

കഥയും ജീവിതവും

**അൻസ
മറിയ സബി**

ആടുജീവിതം എന്ന സിനിമ ഒരു മനുഷ്യൻറെ ജീവിതകഥയാണ്. അതിൽ അദ്ദേഹം സഞ്ചരിച്ച വഴികളിലൂടെ നമ്മളെ കൊണ്ടുപോകുന്നു. കഥ മനുഷ്യൻറെ സാമൂഹ്യ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രതിഫലനമാണ്. മനുഷ്യനെ സമൂഹവുമായി കൂട്ടിയിണക്കുന്നത് കുട്ടിക്കാലം മുതൽ അവൻ കേൾക്കുന്ന കഥകളിലൂടെയാണ്. മുലയൂട്ടുമ്പോൾ അമ്മ പറയുന്ന കഥകളിലൂടെയാണ് നാം അമ്മയല്ലാതെ മറ്റൊരു ലോകമുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നതും പിന്നീട് ലോകത്തിൻറെ അതിർവരമ്പുകളും, മര്യാദകളും, മൂല്യങ്ങളും, മനസ്സിലാക്കുന്നതും.

കഥകളിലൂടെ നാം അനുദിന ജീവിതത്തിലെ വെല്ലുവിളികളെ നേരിടാൻ പഠിക്കുന്നു. കഥകൾ നമുക്ക് പുതിയ കണ്ണും കൽബും നൽകും എന്നാണല്ലോ പറയുക. കഥകളിലൂടെ നമ്മൾ പുതിയ സ്വപ്നത്തിലേക്കും, ആളുകളിലേക്കും, ലോകത്തിലേക്കും സഞ്ചരിക്കുന്നു. പണ്ട് പണ്ട് ഒരിടത്ത് എന്ന് കേൾക്കുമ്പോൾ തന്നെ, ഒരു പുതിയ ലോകത്തിൻറെ വാതിൽ നമുക്കായി തുറക്കുകയാണ്. എല്ലാ മലയാളികൾക്കും അറിയാവുന്ന കുഞ്ഞുണ്ണി മാഷിൻറെ വരികളാണ് “വായിച്ചാലും വളരും, വായിച്ചില്ലെങ്കിലും വളരും” “വായിച്ചുവളർന്നാൽ വിളയും, വായിക്കാതെ വളർന്നാൽ വളയും” എന്നത്.

ഓരോ ജീവിതവും ഓരോരോ കഥകളാണ്. ചുറ്റുമുള്ള ജീവിതങ്ങളെ കണ്ടറിഞ്ഞും തിന്മകളെ തിരിച്ചറിഞ്ഞും നല്ലൊരു ജീവിതം നമുക്ക് നയിക്കാം. വ്യത്യസ്തമായ കഥകൾ അതിനായി നമ്മളെ പ്രചോദിപ്പിക്കുകയും സന്തോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുന്നു!

Ansa Mariya Sabi: Year 3 student at St Annes Catholic school. Active participant in AMS Kalolsavam and other co-curricular activities.

A Dazzling Encounter:
Demystifying space weather

JOSHUA BERNARD

Earlier this year, across the world, millions of people looked up to the night skies to see a myriad of colours painted across the heavens. Aurora's which are most common in the polar regions, were visible during May 11th and 12th from people's backyards across the world. Photos of these lights came from the UK down to the Bahamas, West Africa, and even Aotearoa. The culprit behind this almost unexpected light show is the Sun. How can an object that sits around 152 million km away, a distance that takes light eight minutes to traverse, cause so much disruption?

Space weather is a branch of physics and astronomy that deals with the movement of objects within our solar system caused by the Sun. The Sun is quite literally a giant burning ball of fire. Instead of needing oxygen and a fuel source, its sheer mass and collection of matter elements are so high, it can exert a gravitational pull on the entire solar system. This force that allows the planets to orbit the Sun is the same force that takes hydrogen and combines it into helium. The sun then takes helium and combines it into heavier and heavier elements (known as fusion), While doing so, the Sun produces a ridiculous amount of energy, which we see as light and feel as heat. The energy produced is so great it can push back the force of gravity,

keeping the Sun from collapsing into itself.

The primary driver of space weather is the Sun, through solar flares and coronal mass ejections. Solar flares are eruptions of substantial amounts of magnetic energy in the entire electromagnetic spectrum. Think of a tight rubber band snapping, the bands are the magnetic fields generated around the Sun through nuclear fusion, and as it gets too tangled it snaps, releasing an enormous amount of energy in the form of light. Coronal mass ejections (CME), on the other hand, as the name implies are eruptions of matter like charged particles, from the heliosphere due to realignment of the matter and their orientation below the Sun's surface.

When solar flares and CME collides into Earth, as it orbits around the Sun, the magnetic field of the Earth can guide these charged particles to the north and south poles, which then interact with the atmosphere. Solar radiation breaks down molecules like oxygen which gives off a yellow/green light, and nitrogen which gives of a blue/violet light. These interactions are what we on Earth perceive to be the auroras borealis (northern hemisphere) or aurora australis (southern hemisphere).

Beyond their aesthetic appeal, auroras have captivated the human imagination for centuries. Ancient cultures wove myths and legends around this celestial phenomenon, attributing their existence to the emotions of gods or spirits. The aurora caused on the 11th and 12th of May would have been significant events for ancient civilisations. However, we now have the knowledge to understand this to be a CME of particles that the Sun emitted that interacted with Earth's atmosphere. The high energy and number of particles, more than the normal radiation received, was successfully diverted from the equator by the Earth's magnetic field and diverted to the poles where it spread out and caused this widespread phenomenon. The real credit here goes to the Earth's magnetic field as without it such spurts of radiation could fry the planet and make life impossible on Earth!

Even though space weather cannot wipe us out as a civilization, due to the Earth's magnetic field, our modern-day technologies like phones, GPS and the internet all rely on transmitting data across the world. Some of the load is taken up by undersea cables, but a good portion of data is being transmitted to thousands of satellites, which orbit in the final few layers of the atmosphere, just below the magnetosphere (where the Earth's magnetic fields exist). Having huge ejections of matter from the Sun like the one in May can damage our current infrastructure in space and on land, like power grids.

Space weather poses a huge risk to day-to-day life, and critical infrastructure. Luckily the Sun has an activity cycle of around 11 years, so measures can be set up to reduce the disruption caused by this weather. Investing and funding into research of better materials, more efficient space launch techniques, and observation capabilities of the solar system will only help to benefit humanity now and into the future.

As we learn more about space weather, one thing remains clear: the distant sun has a profound influence on our planet. From the dazzling auroras dancing in the night sky to the potential disruption of our daily lives, space weather is a reminder of our interconnectedness with the cosmos. By understanding these unseen forces, we can better prepare for their impact and continue to be awestruck by the beauty of the aurora- a celestial light show powered by the sun's fiery breath!

Joshua Bernard: 2nd year Aerospace Engineering Student at the University of New South Wales.

AI & ITS FUTURE

JOVAN JOBY

Artificial Intelligence (AI) is poised to redefine the fundamentals of human existence in the coming decades. From enhancing daily life to transforming industries and challenging our understanding of what it means to be human, AI is one of the most profound technological advancements in history. Here I will explore the anticipated trajectory of AI, examining its potential impacts, ethical considerations, and the evolving relationship between humans and machines.

AI is set to revolutionise multiple sectors by optimizing processes, improving efficiency, and creating new opportunities. In healthcare, AI's potential is already evident. Machine learning algorithms are increasingly accurate in diagnosing diseases from medical images, predicting patient outcomes, and personalising treatment plans. These advancements promise to enhance the quality of care and make

healthcare more accessible and affordable.

Similarly, in the aspect of transportation, autonomous vehicles are expected to reduce accidents, decrease traffic congestion, and lower transportation costs. Companies like Tesla and Waymo are leading the change in developing self-driving technology that could reshape urban planning and logistics.

\As AI technology advances, ethical considerations become increasingly critical. One major concern is the potential for job displacement. Automation and AI-driven systems can perform tasks previously carried out by humans, raising questions about the future of work. The challenge will be to balance technological advancement with social responsibility, ensuring that displaced workers are supported through retraining and reskilling programs.

Another ethical issue revolves around privacy. AI systems, particularly those involving data collection and surveillance, pose risks to individual privacy. The ability of AI to analyse and interpret huge amounts of personal data raises concerns about consent and security.

The relationship between humans and AI is evolving from one of mere interaction to one of collaboration and integration. AI systems are increasingly becoming partners in creativity, problem-solving, and decision-making. For instance, AI-generated art and music are opening new avenues for creative expression, while AI tools assist researchers in analysing complex scientific data.

The future may also see AI becoming more integrated into daily life through intelligent personal assistants, smart homes, and personalised education. These advancements have the potential to enhance convenience and efficiency but also raise questions about dependency and the erosion of human agency.

The future of AI holds immense promise and presents significant challenges. Its potential to transform industries, improve quality of life, and drive innovation is matched by the need for careful consideration of ethical, societal, and philosophical issues. As AI technology continues to evolve, it will be essential for policymakers, technologists, and society at large to engage in ongoing dialogue and collaborative efforts to harness its benefits while addressing its risks. The journey towards a future shaped by AI is not just about technological progress but also about navigating the complex interplay between human values and machine capabilities. In this ever-evolving landscape, the choices we make today will determine how AI impacts the world of tomorrow.

Jovan Joby: Currently studying at Media Design School, Auckland. Passionate about art and design. Aspire to join a team that works on CGI and animation for big-budget movies.

AVIATION INDUSTRY AND AIRLINES

PRE, DURING, AND POST-COVID-19

AARON JIMMY

The aviation industry, one of the main aspects of global connectivity and economic development, underwent unforeseen challenges during the COVID-19 pandemic. My article explores the trajectories of several major (and amazing) airlines—Emirates, Singapore Airlines, Etihad, American Airlines, United Airlines, and Air New Zealand—throughout these phases, highlighting their responses and adaptations to the crisis.

Pre-COVID-19 Era: Growth and Expansion

Before the pandemic, the aviation sector experienced great growth, this is because of the increased travel for tourism, expanding routes, and technological advancements. Airlines such as Emirates and Singapore Airlines were renowned for their amazing hospitality and extensive routes connecting continents. Based in Abu Dhabi, Etihad Airways also carved a niche with its premium offerings

such as its residence which is a house in the sky, complete with a living area, bedroom, and private bathroom, it is considered the pinnacle of premium commercial aviation.

American Airlines and United Airlines dominated the market in North America, serving as key players in the transatlantic and domestic sectors. Meanwhile, Air New Zealand established itself as a reliable carrier in the Asia-Pacific region, renowned for its customer service and operational efficiency.

During this period, airlines focused on fleet expansion, enhancing passenger experience, and investing in sustainability initiatives to mitigate environmental impact. For example, during this time, Etihad released their Dreamliner, which is the Boeing 787, which uses more planet friendly green fuel. Also, several airlines were committed to using Sustainable Aviation Fuel (SAF). The industry appeared poised for continued growth until the emergence of the COVID-19 pandemic.

Impact of COVID-19: Turbulence and Adaptation

The onset of COVID-19 in early 2020 unleashed a crisis for the aviation industry. Governments worldwide imposed travel restrictions, leading to a near-total collapse of global air travel demand. Airlines faced financial losses, grounded fleets, and laid off thousands of employees to survive the sudden downturn.

Emirates, known for its expansive global network and fleet of Airbus A380s was forced to ground many of their planes in Spain and Dubai. They were particularly affected as international borders closed and passenger traffic plummeted. Singapore Airlines, heavily reliant on international routes, faced similar challenges, prompting drastic measures to reduce costs and preserve liquidity.

Etihad Airways, struggling with pre-existing financial pressures, implemented a restructuring plan to streamline operations and reduce its workforce.

American Airlines and United Airlines, despite receiving government aid, faced significant revenue declines and adjusted their schedules to focus on cargo and essential travel routes.

Air New Zealand, with its strong domestic market base, pivoted to operating cargo flights and repatriation missions amid border closures. The airline implemented cost-cutting measures and negotiated government support to weather the financial storm.

Post-COVID-19 Recovery: Resilience and Rebuilding

As travel restrictions began to loosen and vaccinations became a necessity in 2021, the aviation industry commenced its slow recovery. Airlines adapted by introducing stringent health and safety protocols, including enhanced cleaning procedures and mandatory mask-wearing, to reassure passengers and restore confidence in air travel.

Emirates and Singapore Airlines gradually restored international routes, leveraging their premium service offerings and extensive network connections to attract travellers seeking safe and reliable transportation. Etihad Airways focused on rebuilding its reputation and expanding partnerships to regain market share in the competitive aviation landscape.

American Airlines and United Airlines resumed operations with a renewed focus on operational efficiency and customer service enhancements. Both airlines navigated labour challenges and operational disruptions caused by ongoing pandemic uncertainties.

Air New Zealand capitalized on its successful management of the domestic market to accelerate recovery efforts. The airline launched new routes and introduced flexible booking policies to stimulate demand and regain the trust of travellers.

Future Outlook: Challenges and Opportunities

Looking ahead, the aviation industry faces ongoing challenges, including fluctuating fuel prices, regulatory changes, and evolving consumer preferences for sustainable travel options. Airlines continue to prioritize digital transformation initiatives, such as contactless check-in and in-flight connectivity, to enhance the passenger experience and streamline operations.

Strategic partnerships and alliances will play a pivotal role in the recovery phase, enabling airlines to optimize route networks and expand market reach. Collaboration with government agencies and industry stakeholders remains essential to navigating regulatory complexities and promoting sustainable growth.

Conclusion

In conclusion, while the COVID-19 pandemic dealt a severe blow to the aviation industry. However, airlines demonstrated resilience and adaptability in navigating through unprecedented challenges. As global travel gradually rebounds, the industry's ability to innovate and respond to changing market dynamics will determine its long-term sustainability and relevance in a post-pandemic world.

Aaron Jimmy: Year 9 student at Manukau Christian School. Aspiring to pursue a career in the Aviation industry.

#BESTFOODINTOWN
ARRANGED MARRIAGE
A TASTE OF SOUTH INDIA
"The flavours of south India straight to your table"
CATERING IS AVAILABLE FOR ALL BIG OR SMALL EVENTS
CONTACT US TODAY!
New Plymouth
77 Devon Street East
06 215 4488
Palmerston North
32 B The Square
06 351 6300
www.arrangedmarriage.co.nz

Your ideal
Event Planners
TASHI
EVENTS
WEDDINGS
BIRTHDAY
KITTY PARTY
ANNIVERSARY
PARTY
ETHNICITY
FLORAL
NAMING CEREMONY
RENTALS
For More Info:
Bency (Manager) : +64 27 277 4181,
Saju (Managing Director) : +64 27 800 2255 / +64 22 521 2906
www.tashievents.com letscelebrate@tashievents.com
3/69A Chivalry Road, Glenfield, Auckland 0629

Cul•tur•al Dys•pho•ria

An uncertainty a person feels about where they fit in terms of cultural identity

JENICE SUNNY KUZHIKOMBIL

I am an Indian. I am a Malayalee… or am I?

A long time ago, my parents moved from the comforts of home, family, and stability to a foreign land filled with hope for a better life for them and, more importantly, for us.

Once my mother settled here in New Zealand, we also came along. It was a completely different world. The food was different. The people were different. The language was different.

When my siblings and I started school, my parents were

concerned about our progress in a new school environment. In this way, English became the front and centre of our communication at home. And Malayalam was put on the back burner… to be forgotten. None of my new friends spoke Malayalam, so it didn't seem necessary to me then. If only I knew! Over time, I forgot how to read, how to write, and eventually how to speak Malayalam. Language was just one part of it. When I went to the mall, for example, no one wore a churidar or a skirt and blouse set. I was the odd one out. It made me very self-conscious, and the bottom line was that I didn't like it. Like most little girls, I wanted to be like everyone else. So I transitioned from my childhood wardrobe full of churidars and flowy skirts to the jeans and shirt combo everyone else wore.

So here I am. I know next to nothing about my language, people, and culture. Small things built up my awareness of this. My parent's comments on learning Malayalam. Or festivities I joined but didn't recognise what they were for. Or calls back home, that were so short and generic because I didn't know how to talk to my relatives. Or when everyone dressed so beautifully, and I had… my jeans and shirt. The awareness changed from a prick in the back of my mind to a crisis right before my eyes.

The crisis was at hand, and I needed to figure out how to fix it. I started small. I bought churidars and lehngas to wear from India on holidays. I started asking questions about what is this and why we do that. I hovered at Amma's shoulder to learn how she cooked our dishes. My parents and mallu friends sat with me through movies to explain the nuances and jokes that I missed. And then, I began talking in Malayalam to Amma and Appa at home. I will forever love and appreciate Appa and Amma for constantly pushing me to keep going. They corrected me when I got things wrong and praised me when I got things right. I was doing good. I was relearning a lot. But I now had a new problem. I was at a strange impasse, where I wasn't "white" enough to be a Kiwi yet not "brown" enough to be an Indian. Despite no one saying it, I definitely felt it.

My saving grace actually came through school. I was fortunate that my parents chose my school partially because of its large Indian population. Many of the students in Mount Roskill were first- or second-generation immigrants from India like I was. Through various conversations, I came to learn about cultural dysphoria, the feeling of not knowing where you fit in culturally. It is very common among young first/second-generation immigrants to feel like they are being pulled along a spectrum of multiple cultural identities. Talking with each other gave us a sense of belonging and encouragement to continue our respective journeys to reacquaint ourselves with our culture.

That brings us to today's me. I know the different festivals we celebrate. I have a wardrobe filled with lehengas, churidars and of course my jeans. I can joke around with my family back in India over the phone. I can talk in Malayalam with relative fluency. Today's me can proudly say:

I am an Indian. I am a Malayalee. I am me.

Jenice: Arrived in NZ in 2006 and started as a kindergarten student. Currently a Mechatronics Engineering Graduate. Passionate about encouraging young females to pursue Engineering through the "Women in Engineering" Outreach program. Likes to get involved in the community activities as well

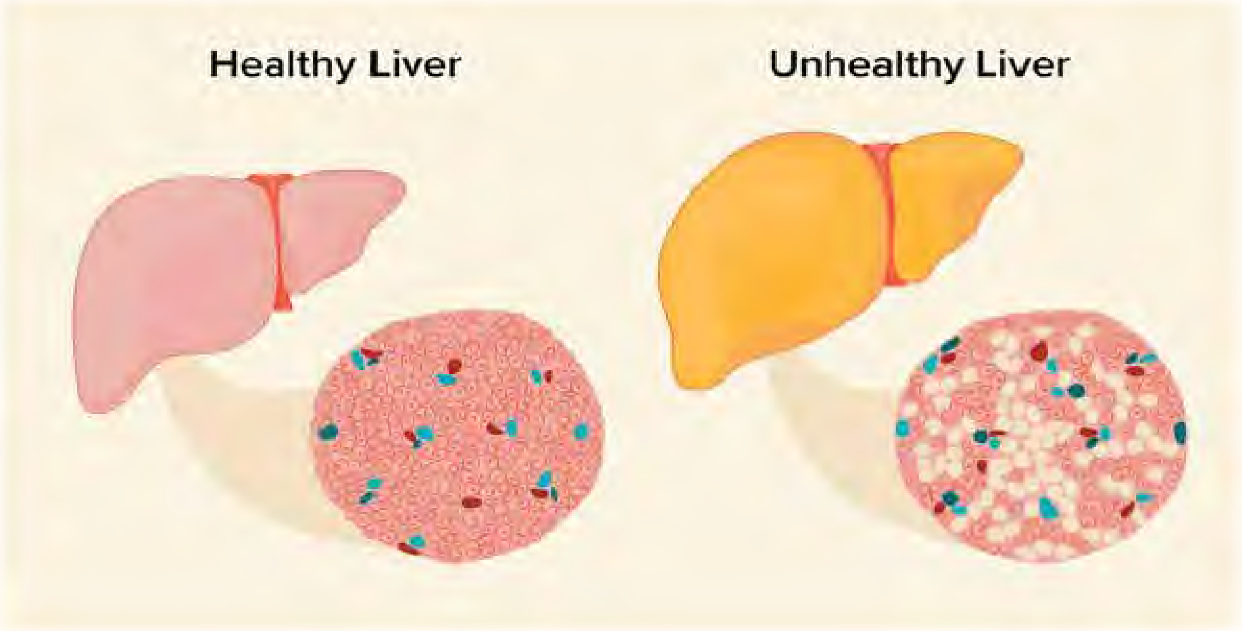

Fatty Liver Disease

JUBY DAWN JOHNS

Non-alcoholic Fatty Liver Disease, often called NAFLD, is a liver problem that affects people who drink little or no alcohol. In NAFLD, too much fat builds up in the liver. It is most often seen in people who are overweight or obese. NAFLD ranges in severity from hepatic steatosis, called fatty liver, to a more severe form of disease called non-alcoholic steatohepatitis (NASH).

NASH causes the liver to swell and become damaged due to fat deposits in the liver. NASH may get worse and may lead to serious liver scarring called cirrhosis, and even to liver cancer. This damage resembles the damage caused by heavy alcohol use.

Signs and Symptoms

A person with fatty liver may not experience any symptoms in the beginning, but may show fatigue, not feeling well, pain or discomfort around the right upper quadrant area of the abdomen.

When it progresses into Cirrhosis or scaring of the liver tissue, person may experience:

Itchy skin, abdominal swelling (also called ascites), shortness of breath, swelling of the legs. spider-like blood vessels just beneath the skin's surface, enlarged spleen, red palms, yellowing of the skin and eyes or jaundice.

Risk factors:

Obesity, Type 2 Diabetes, high fat

diet, lack of exercise, age, high blood pressure, positive family history, hormonal or metabolic disorders are some of the risk factors identified.

Complications of fatty liver:

People living with fatty liver tend to have excessive amount of fat in their body; hence they are more likely to develop cardiovascular diseases and stroke. If not controlled, fatty liver can lead to severe liver complications such as Chronic Liver Disease, Cirrhosis and Liver Cancer

Diagnosis and treatment:

Since there are no symptoms for fatty liver, it is often diagnosed incidentally when blood is tested for some reasons. For example, a routine yearly blood test may show some raised liver enzymes which then lead to further tests and diagnosis.

The following lab tests are recommended if fatty liver is suspected:

- Complete blood count.
- Iron studies, which show how much iron is in your blood and other cells.
- Liver enzyme and liver function tests.
- Tests for chronic viral hepatitis (hepatitis A, hepatitis C and others).
- Celiac disease screening test.
- Fasting blood sugar/Haemoglobin A1C, which shows how stable your blood sugar is.
- Lipid profile, which measures blood fats, such as cholesterol and triglycerides.

Imaging tests:

Once the blood tests show evidence of fatty liver, doctors may advise the person to undergo

some imaging scans to confirm fatty liver and to assess the damage of the liver tissue.

- Ultrasound of the abdomen is one of the first scans recommended
- MRI or CT scan
- Transient elastography- a newer type of ultrasound that measures the stiffness of your liver. Liver stiffness is a sign of fibrosis or scarring.

Liver biopsy

Liver biopsy is a procedure to remove a small piece of tissue from the liver. It is usually done using a needle through the abdominal wall. The tissue sample is looked at in a lab for signs of inflammation and scarring. Liver biopsy is the best way to diagnose NASH which clearly shows the amount of liver damage.

Treatment:

- Diet management and weight loss is the first line of management for fatty liver. Patients should increase their physical activities and achieve a healthy BMI (Body mass index).
- Avoid alcohol. Although this disease is not related to alcohol intake, fatty liver can be worsened by consumption of alcohol. (Alcoholic liver cirrhosis is primarily caused by excessive intake of alcohol).
- Patients have to reduce the amount of carbohydrate and saturated fat in their diet and include more fibres, protein, green leafy vegetables and healthy fat in their diet.
- Sometime medical therapy is recommended along with weight loss. Statins may be required to help with the amount of fat collected in the liver.
- Persons with Type 2 Diabetes, need to take good control of their blood glucose levels as excessive glucose is converted into triglycerides and collected in the liver and other organs.
- Get regular check up with general practitioners and get blood tests done as advised to monitor the liver enzyme levels and treatment progress.

Juby Dawn Johns: A Clinical Coach by profession at Middlemore Hospital. Lives at The Gardens, Manurewa with husband and three kids. An active participant of AMS Cultural programmes.

Father Dearest

In morning light, I hear your gentle call,
You rise with strength, a hero in my eyes.
You've taught me how to stand, though I may fall,
Your laughter echoes, like the sunlit skies.

Oh Father dear, your love's the guiding light,
In every shadow, you bring forth my might,
Through trials faced, I hold your lessons nearby,
Forever grateful on this day, I cheer.

Through every storm, you've been my steadfast guide,
With wisdom shared in every word you say.
In darkest nights, you're always by my side,
Your love, a beacon lighting up my way.

You've shown me kindness in your steady heart,
Each lesson learned, a treasure to embrace.
You gave me wings, yet taught me not to part,
In all I've done, I feel your warm embrace.

Now on this day, I pause and bow my head,
To honour all the sacrifices made.
Your selfless like rivers, ever spread,
A legacy, time cannot invade.

Hence, here's my vow, as years roll swiftly by,
I'll carry forth your values, strong and true.
With every step, I'll reach for the sky,
In every heartbeat, Daddy, I love you.

NITYA ROSHIN

Nitya Roshin: Year 8 student at Rosehill Intermediate School. Passionate about drawing, creative writing and crocheting stuffed animals.

Detachment and the art of letting go

From a very young age we were taught to hang on to what we had and let no one take anything from us. We were also taught that the more we acquire the happier we will be.

SANGEETHA KRISHNAKUMAR

Detachment- What is it?

The dictionary definition of detachment is the state of being objective or aloof.

It is human nature to try to control people, situations and circumstances because we want control over the outcome. Attachment is a natural human emotion whereby we try our best to control the outcome of a situation, relationship, or result that we want.

Unfortunately, detachment (letting go) is not a natural characteristic for any of us. From a very young age when we were taught to hang on to what we had and let no one take anything from us. We were also taught that the more we acquire the happier we will be.

However, trying to control only brings about stress, anxiety and lack of inner peace. We get attached to objects, opinions, people, etc.; however, what we need to realize is that we are just a mere guest in this world and attaching ourselves to anything will only bring us misery. Attachment arises from our past conditioning because as humans we are fixed on certainty and permanence but the profound idea that nothing is permanent is what we need to remember.

One of Gautam Buddha's main teachings states that attachment is the root cause of suffering.

Many ancient scriptures talk about detachment and the practice of letting go. In the Bhagavad Gita, detachment is described as the means through which a person can gain true knowledge, serenity of the mind, and enduring joyfulness. Krishna tells Arjuna that acting with detachment

means doing the right thing for its own sake, because it needs to be done, without worrying about success or failure.

Law of Detachment

Detachment is often mistaken for lack of love, abandonment or indifference or emotionally distant.

"The sixth spiritual law of success, the Law of Detachment, says that the way to acquire anything in the universe is to relinquish our attachment to it as this must come from within. It's the ability to release the attachment to what we desire, to allow our minds and the universe to manifest what it is we truly desire.

Healthy emotional detachment allows for changes to occur because we aren't tied to a specific outcome. Once we attain deeper realisation that nothing is permanent and the nature of impermanence residing in everything and everyone, we won't be attached to anything ever again.

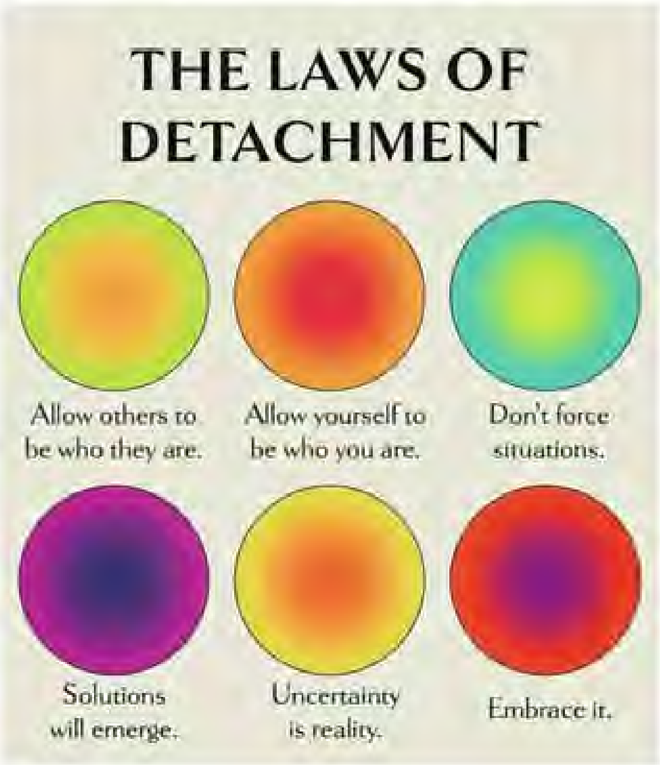

How can we attain detachment?

Detachment and letting go is not a natural occurrence for me or for anybody. Being truly detached means to not be obsessed on the result or outcome. Detachment is a practice which can be mastered with time, focus and practice. Embracing uncertainty and letting go of whatever does not serve you anymore is the first step of detachment, be it a relationship or a job. "Letting go" is a painful process and will require us to take a step back and observe our thoughts without judgement.

Accepting people and situations for what they are is a key step.

By detaching we can also learn how to accept what happens, good or bad, for what it is. We can understand that maybe this thing hasn't worked out because it was not meant for us and was always supposed to come to an end.

Release the need to control.

Be open to different possibilities. You can't predict every single factor of your life, so let things happen how they should and enjoy the ride.

The Seven Spiritual Laws of Success /One Hour Wisdom (Chapter 6: The Law of Detachment) Copyright © 2007 by Deepak Chopra. Published by Amber-Allen Publishing, Inc.

Sangeetha: "I am my favourite person at the risk of sounding narcissistic... Love sunsets and sunrise more than Netflix and movie theatres. Have a thing for long walks, dance... avid lover of all art forms. Would rather live life on my own terms and NOT fit into boxes created by society". Motto: If you want to be somebody, somebody special, be yourself".

From Bored Rooms to Boardrooms

The Future Formula

DR. BIJU TOM VARGHESE

In recent years, the landscape of governance has been under intense scrutiny, highlighted by significant events and evolving practices. One notable incident that drew widespread attention was the implosion of a major organisation's board, which saw the resignation of several executive team members over a brief period. This dramatic turnover shook faith in leadership and prompted a deeper exploration into effective governance practices within the broader organisational sector.

The Crucial Role of Expertise: Elevating Board Effectiveness through Strategic Representation:

A primary lesson from this exploration is the critical importance of having relevant representatives on boards. These representatives, who can be industry experts, researchers, or sector specialists, bring invaluable expertise to the table. Their presence ensures that the board is not overwhelmed by complex information and can ask the right questions to make informed decisions. Without such

expertise, boards may struggle to achieve their aim of equitable service distribution and improved organisational outcomes.

This sentiment is echoed by various experts in the field. One independent consultant emphasised the complexity of the organisational delivery system and the necessity for board members to truly understand who is making decisions and how those decisions impact the whole system. This understanding is crucial for effective governance and for ensuring that the board can lead with confidence and insight.

Moreover, embedding the consumer voice within boardrooms has emerged as a pivotal practice. Various commissions and organisations have highlighted consumer engagement as a strategic priority, recognising the growing evidence of its relationship with improved outcomes. Organisations committed to consumer engagement are taking comprehensive looks at their operations, launching pro-equity journeys, and reforming governance structures to ensure transparency and inclusiveness. This commitment ensures that the consumer voice is not just heard but actively shapes the organisation's policies and practices.

Personality traits around the board table also significantly influence the effectiveness of governance. Directors must communicate effectively, manage conflicts constructively, and understand that their behavioural traits leave a lasting impact on both the board and the management teams. Visible diversity such as a mix of skin colours, genders, and ages, is important, but it must be complemented by diversity of thought and competencies. Boards must continuously address unconscious biases and strive for a balance of skills, cultures, and ages to avoid groupthink and foster robust decision-making processes.

Future-Focused Governance: Preparing Leaders through Continuous Learning and Practical Experience:

The future focus of governance is another crucial aspect. Directors must avoid spending

too much time and energy on past issues and instead look towards the horizon. Staying informed about international trends, such as cybersecurity, is essential. Organisations need to be cognisant of significant risks and ensure directors maintain their education and advocacy to support necessary changes. This future-focused approach ensures that organisations remain relevant and prepared for emerging challenges.

Internships have emerged as a valuable vehicle for getting aspiring directors up to speed with the demands and intricacies of board roles. They offer practical experience and insights into governance practices, helping future directors understand the complexities and responsibilities of board membership. By providing hands-on experience, internships bridge the gap between theoretical knowledge and real-world application, preparing individuals for effective governance roles.

For instance, internships can provide exposure to the dynamics of board meetings, decision-making processes, and strategic thinking. Aspiring directors can learn from experienced board members, understand the importance of consensus decision-making, and witness how different personality traits and competencies contribute to the board's overall effectiveness. This hands-on experience is invaluable for developing the skills and confidence needed to navigate the complexities of governance.

Progress and Challenges in Achieving Gender and Ethnic Diversity on New Zealand Public Sector Boards:

The 2023 stocktake by Manatū Wāhine Ministry for Women provides a comprehensive analysis of gender and ethnic diversity on public sector boards and committees in New Zealand. It highlights ethnic diversity among board members. NZ European or European members constituted 66.9% of all public sector board and committee roles, an increase from 65.4% in 2022. Māori representation rose to 27.5%, up from 26.8% in 2022. Pacific representation slightly decreased to 7.0% from 7.2%, while Asian representation remained unchanged at 6.1%. Members from Middle Eastern, Latin American, and African (MELAA) backgrounds also remained steady at 0.8%.

A detailed gender and ethnic breakdown reveals that of the 1,820 roles held by NZ European or European members, 52.7% were women. Among 749 Māori members, 56.9% were women. Pacific women held 62.1% of the 190 Pacific member roles, while Asian women held 62.7% of the 166 Asian member roles. MELAA women represented 45.5% of the 22 MELAA member roles. This 2023 stocktake underscores the progress made in gender diversity on public sector boards and committees in New Zealand. The continued focus on increasing ethnic diversity and supporting a pipeline of skilled women leaders remains crucial for achieving greater representation and good governance.

Embracing Youth in Governance: Harnessing Fresh Perspectives:

Another critical element of contemporary governance is the involvement of young professionals. Young professionals bring fresh perspectives, innovative ideas, and a willingness to challenge the status quo. Their involvement can significantly enhance the dynamism and adaptability of a board. Young professionals are often more attuned to emerging technologies and trends, which can be particularly beneficial in sectors that are rapidly evolving.

The benefits of involving young professionals in governance are manifold. Firstly, they offer a different generational viewpoint, which can help boards understand and cater to a broader demographic. This generational diversity can lead to more comprehensive and forward-thinking strategies. Secondly, young professionals are typically more comfortable with digital transformation and can drive initiatives that leverage technology to improve operational efficiency and service delivery.

Furthermore, involving young professionals in

governance can aid in succession planning and leadership development. It ensures that there is a pipeline of talented individuals ready to step into leadership roles as they gain experience. This continuity is vital for maintaining organisational stability and long-term success.

Young professionals also tend to bring a collaborative approach to problem-solving. They are often less bound by traditional hierarchies and more open to diverse viewpoints, which can foster a more inclusive and innovative board culture. This openness can help boards to better navigate complex challenges and seize new opportunities.

In summary, the integration of industry expertise, consumer engagement, diverse perspectives, and forward-looking governance practices is vital for effective organisational board governance. The lessons learned from past events underscore the need for boards to be equipped with the right expertise and to actively engage with the communities they serve. By leveraging internships and continuous education, boards can prepare the next generation of directors to navigate the intricacies of governance and contribute to improved outcomes and organisational success. This comprehensive approach ensures that governance structures are resilient, adaptive, and capable of meeting the evolving needs of various sectors. Furthermore, the inclusion of young professionals in governance enriches boards with fresh insights and ensures a dynamic, forward-thinking approach to leadership.

Are you up for the challenge?

If yes, it's time to step in. Reach out to me (tomvarg11@gmail.com) if you would like to have a conversation.

Dr. Biju Tom Varghese: A Clinical Orthodontist with over 15 years of experience in clinical practice, healthcare governance, and health technology. Now works with Aceso Health. Holds a Masters degree from the Business School at the University of Auckland. An elected board member of the Digital Health Association NZ, a trustee for the Men's Health Trust NZ, a member of the Institute of Directors and the Chair of the Board at St Mary's Catholic School.

My Heritage Prevails!

"When it comes to growing up in New Zealand, I've always felt a deep connection to my Indian heritage, a bond that has remained unbroken despite the distance from my family's roots in Kerala."

JAYDEN MANI JACOB

My name is Jayden, and welcome to my journey of embracing dual nationalities while staying true to my cultural roots. My life began in Kerala in 2008. My parents always tell that I am a gift from God. Before my arrival, however, my parents had already embarked on their journey, arriving in New Zealand in 2007. My mum came to New Zealand to pursue her higher education. After completing her studies, they decided to call this country home. Initially, adjusting to life here was challenging for them – managing finances, well being, and adapting to the local culture and values required considerable effort, but with the grace of God, my parents persevered. A few months before I was born, my mum chose to give birth to me in India while my dad remained in New Zealand for work. After my birth, my mum returned to New Zealand for work, leaving me in the care of my grandparents in India for the entire year. It was not until 2009, when my mum returned to India to bring me to New Zealand that the real journey began.

Adjusting To New Zealand Values And Customs

Learning to adjust and getting accustomed to the local cultures and values of this country took me a while. In fact, there were many moments in my life where I had accidentally added a few words of my native tongue (Malayalam) in day to day conversations with non-Indian friends and people, and I still do so every now and then (a rare occurrence now). Despite these occasional slips, blending my Indian heritage with New Zealand's culture has been a journey of learning and adaptation. Each time I inadvertently slip Malayalam words into conversations, it serves as a gentle reminder of my roots and the richness of my cultural upbringing (and of how sweet and peaceful the Malayalam language sounds!). Over the years, I've embraced these moments as opportunities to share and celebrate my heritage outside of my community, to people who come from different upbringings.

My experiences in New Zealand schools was like no other, it was the same as how other kids in New Zealand imagined it. Though I had never started my education in an Indian school, my parents would constantly remind me of how hard it was to live life being educated in a school, where the teachers would slap your hand with a cane for small mistakes. My parents telling me all this, reminded me of how fortunate I was to be living in a country, where education emphasized encouragement and support rather than fear and punishment. It reinforced my gratitude for the opportunities and positive learning environment I have had in New Zealand, where education nurtures growth, creativity, and respect.

What I understood from all this, is that India and New Zealand are different, when it comes to their standards of education. While India pushes their students to the limit constantly, New Zealand is starting slow, emphasizing encouragement and support, then pushing their students to the limit. Both countries have different ways of educating their students, and that there is no right or wrong. Instead, each reflects the cultural values and priorities of its society, shaping their students in unique ways.

Family And Community

Family and community are an integral part of living life as they are our stronghold for maintaining healthy roots in our cultural identity. Being an Indian from the state of Kerala, we found ourselves a community that allowed us to freely express our heritage and furthermore shape our cultural identities, the Auckland Malayali Samajam, and its main mission being "to unite the Malayali community in Auckland, fostering connections, friendships, and understanding for the betterment of both our community and New Zealand society as a whole". This community has been a beacon of cultural enrichment, providing a platform for celebrating major festivals like Onam, Vishu, Eid, Christmas and organising other cultural programs. Through these gatherings and events, we not only preserve our heritage

and its traditions but also gain a sense of pride, knowing that these traditions will continue to spread for many years to come.

The Real Challenge For Me

When it came to being fluent in English, maintaining the ability to speak in my native language, Malayalam, had been a continuous effort. This was a major problem in my life, because language serves as a vital link to my cultural heritage and family roots. As I predominantly spoke English in my daily life, it had taken a toll on my Malayalam pronunciation and speaking skills. Afraid that I would lose touch with my own mother tongue, I decided to commit myself, to talk mostly in Malayalam while I'm at home, while on a phone call with my grand parents, while meeting any Malayali family in public, while talking to Malayali friends at school etc. Doing this has helped me to regain touch with my mother tongue and to really appreciate my cultural heritage and how it has formed my identity.

Conclusion

Looking back on my experience of accepting both of my nationalities while maintaining my Indian heritage in New Zealand has provided me with important insights into balancing cultures and staying strong in the face of challenges. Dealing with educational differences and staying fluent in Malayalam have increased my gratitude for my heritage and the opportunities in our home. With the support of family and the Auckland Malayali Samajam community, I have embraced traditions and discovered a sense of pride in our cultural heritage. This journey shows how crucial it is to accept diversity, while remaining true to our origins, showing us that our cultural background enhances our experiences and links us to a greater international society. While moving ahead, I am committed to acknowledging my background, connecting different cultures, and promoting understanding. I guarantee that the heritage and customs of India will endure for generations to come.

Jayden: Year XI student at Liston College, Henderson.

Who am I to say?

JENNIFER JOSEPH

Who am I to say what is early
when time is continuous.
We say the day has a beginning and an end.
The date is 25 March 2024,
Or is it □□ — □□□□ - 16 - 2016 □.□, ?
Or maybe Meenum 12, Kollavarsham 119.
Can we really say we understand the
rotations of the sun and the earth.
If my circadian rhythm were to wake
me up at midday, would you agree.
The appointments I set with my
doctor will be Gregorian
A Tuesday 3 months from now,
I may die before I know what
causes my heart palpitations.
Man has decided they rule this world,
This world exists in its own right.
We decide what animals are for
eating and what is for living,
This world has its own balance.
We allow some into our homes while
we carry poison for others,
This world has its own systems.
We are slaves to the systems and
imbalance we created for ourselves.
The food I need to survive
comes to me on a boat
Flies first class on a plane
While there is a farm growing all I
need just kilometres from me.
We rupture the earth
We dig and claw for oil
We extract fuels
To blow leaves away from where they fell.
You work for 5 days
40 hours of your life. Every week.
Then you put away that chocolate, you
don't want to go over the grocery budget
A family in Beverly hills just spent
your grocery budget on a toy car.
I want a cherry
Everything in this punnet is mushy and sour
Someone in the US is eating crisp
sweet NZ grown cherries.
I want water
I fill my glass with water from the tap,
flowing through the pipes underground,
The water in the reserve down
the road is contaminated.
It is unsafe to drink, because of the
chemicals we use to grow the cherries,
The cherries we can't eat.
I take a picture of a flower and
post it to my Instagram,
I marvel at the nature around
me on my lunch break,
Then I throw my plastic wrapper
into a rubbish bin.
I put on my polyester jacket,
I get in a bus and I go home.

Jennifer: Second year Green Chemistry student at the University of Auckland. Enjoys reading a wide range of genres and has recently taken to sewing.

The New York Fashion Week

My Journey and Experience

ATHULYA
SHREEJIT NAIR

With great pleasure that I share my unforgettable experience at the NYFW 2024 with our community. The New York Fashion Week, one of the most prestigious events in the fashion world, held biannually in February and September, gathers designers and models from around the globe to showcase their latest creations.

As Mrs. India Globe NZ 2022, I was honoured to receive an invitation to represent New Zealand alongside five other models, where diversity was celebrated with only three of us being of Indian descent.

This opportunity came through a renowned New Zealand-based designer of Indian origin, Dhanak Humayun, who invited me to submit my photographs for consideration by esteemed Bollywood designers participating in NYFW. I was thrilled to learn that my portfolio had been chosen by Rosy Ahluwalia, Rina Dhaka, and Vaishali Kumar, marking a significant moment in my journey to the New York Fashion Week. I embarked on a whirlwind journey that began with visa

arrangements, flights and accommodation, culminating in the bustling city of New York.

Upon arrival, we underwent dress trials and rehearsals under the guidance of our designers, whom we met for the first time. Those experiences are still vividly etched in my memory. The fittings and preparations were efficiently managed within a day, thanks to the meticulous planning and support from everyone involved. Our runway rehearsals were led by Vaibhavi Mehta, a distinguished choreographer known for her work with Bollywood celebrities, whose expertise and encouragement bolstered our confidence for the main event.

In addition to the rigorous schedule, we had the pleasure of participating in professional photo shoots at iconic locations such as Times Square, showcasing designs from labels like Paiee in both Indian and Western outfits, capturing the essence of our journey. The entire experience was complemented by the expertise of talented makeup artists and garnered significant media attention, with our images featured prominently on the famous Times Square Billboards, epitomizing the excitement and glamour of Fashion Week.

On the day of the show, I had the privilege of showcasing two distinct looks on the runway, alongside renowned American models and in the presence of celebrities including Bollywood actress Bhagyashree. The energy and thrill of walking among such esteemed company are memories I will cherish for a lifetime.

While the schedule was demanding and left little time for rest or meals during our five days in New York, we cherished every moment of this girls-only trip and forged lifelong friendships. I enjoyed a little family time as well and was extremely happy that my cousin sister, who lives in New York, was able to witness my NYFW runway debut.

Reflecting on this journey, I am deeply thankful to Dhanak Humayun for the invitation and to Sukhvinder Bhullar, whose pageant victory paved the way for this incredible opportunity. Above all, I owe immense gratitude to my family - my husband Shreejit Nair and daughter Sana, for their unwavering support and encouragement, throughout this amazing adventure.

Through this experience, I share the significance of seizing opportunities that leads to valuable achievements and unforgettable experiences. Sometimes, you have to pursue opportunities boldly, without hesitation or doubt. As I reminisce about those glorious days at the New York Fashion Week, I am reminded of the invaluable lessons learnt and friendships forged, making it a proud milestone in my life's journey.

Athulya: An active senior member of the community. A postgraduate in Business Administration. Works in the Media industry. Passionate about dance and arts and is committed to giving back to the community. Has been awarded the prestigious Indian NewsLink Culture Award 2024. Motto in life - Believe in Yourself and You will Achieve!

PROTEIN ALTERNATIVES

ANN
ELIZABETH
JOSEPH

What are proteins?

Proteins are the nutrients which are required by the body in large amounts, so they are also called macronutrients. The other macronutrients include fats and carbohydrates. Proteins are made up of organic molecules called amino acids. Amino acids are of two types- non-essential and essential. Non-essential amino acids are synthesised by the body that is vital for the health, whereas essential amino acids are not produced by the body, so they are obtained through our diet.

Protein is present in all the cells of the body and is responsible for maintaining the health of muscle, hair, skin, bone and most body tissue. The National Academy of Medicine suggests that adults should consume at least 0.8 grams of protein per kilogram of body weight daily.

As the world's population keeps expanding, the need for sustainable and nutritious food options becomes more crucial. Although traditional animal-derived proteins offer vital nutrients, they are frequently linked to significant environmental effects such as high levels of greenhouse gas

emissions, extensive use of land, and substantial water usage. The consumption of animal-based products have been associated with elevated risks of non-communicable diseases, including cardiovascular disease, cancer, diabetes, non-alcoholic fatty liver disease (NAFLD), inflammatory bowel diseases (IBD), and various other chronic health conditions.

According to the World Economic Forum, the amount of animal-based product consumed in 2020 was 574 million metric tons, that is 75 kilograms per person. This trend continues to accelerate, especially in developing countries.

Alternative protein sources have emerged as a viable solution to meet dietary requirements and promote environmental sustainability. The alternative protein market is expected to increase more than seven times in the next 15 years. Alternative protein sources include plant-based proteins (legumes, non-legumes, nuts, vegetables), algae (seaweed), insects (crickets, mealworm, termite), cultured meat and fungus. This article delves into different kinds of alternative proteins, and its nutritional benefits.

Plant-based Proteins

Plant-based proteins have gained huge popularity due to its health benefits. The protein sources include legumes, non-legumes, nuts and vegetables. The consumption of plant-based food dates to ancient times, where soybean was used to produce soymilk, and tofu was prepared from coagulated soymilk. Another popular plant-based food is oats. Oats is a cereal rich in fibre and other nutrients and is used to produce oat milk.

The ability of plant-based foods to tackle environmental issues and address food security, have paved the way for its acceptance. There are also advancements in mimicking animal sourced foods by plant-based meat alternatives (PBMA) and plant-based dairy alternatives (PBDA). Large number of food manufacturers have undertaken PBMA and PBDAs food production.

Major food corporations are acknowledging the significance of alternative proteins and are boosting investment in this technology. They are also introducing plant-based versions of their popular products, such as Kraft Heinz and Mondelez International's dairy-free Philadelphia cream cheese, Kellogg's plant-based chicken waffle Eggo sandwich, and Burger King's Impossible burgers. One of the emerging plant-based proteins produced in New Zealand is the hemp protein. The protein is extracted from the seed of the hemp plant, and it can be used as a supplement to a range of foods varying from snacks bars to cereals to enhance its nutritional properties. Examples for hemp products include hemp oil, hemp flour, and hemp protein powder. A hemp "chicken product" was launched in New Zealand by Sustainable Foods Limited in 2022.

Algae

Algae family consists of microalgae and macroalgae (seaweed), which are accepted as alternative protein source due to its high protein, fibre, vitamin and mineral content and identified for a sustainable food system and global food security according to the European Commission (2020). Seaweed is still a specialty food item in Western nations, despite being a mainstay of East Asian diets for hundreds of years- South Koreans, for instance, consumed 20.4 pounds of seaweed per capita in 2020. The seaweeds are used in sushi, as thickening and stabilizing substances in soups and ice creams (world economic forum).

Microalgae typically exhibit high protein levels, reaching as high as 70%, a substantial increase compared to traditional plant protein sources such as soy (35%) and chickpea (18%), while standing on par with animal protein sources like turkey (63%) and beef (50%). Microalgae is also considered as environmentally beneficial. They are used in vegan sausages, pasta, energy bars, bakery products and so on. Most of the industrial microalgae farming focuses on producing dried biomass for use as food, such as spirulina or chlorella powder, which has several health advantages.

Certain algae contain a blood-red coloured pigment called Astaxanthin. The pigment gives shrimp its colour and is used as a food supplement. Astaxanthin is also believed have anti-ageing properties and improve athletic and brain function.

Insects

Insects are an efficient alternative protein source. In comparison to traditional breeding methods, insects use far less resources. Insect farming requires less land per unit of protein when compared to other animal protein sources, and they reproduce easily. Insects are also considered as a sustainable option, and they can help in tackling food insecurity.

The commonly used edible insects are crickets, termites, silk moth caterpillars and grasshoppers. They can be ingested in a variety of ways, such as fried or freeze-dried, or they can be powdered and used in traditional dishes (e.g., cricket flour). But insect foods have the least consumer acceptance, because people are not willing to eat them and due to potential allergic reactions.

Cultured Meat

A growing number of people are considering the possibility of using lab-grown meat,

sometimes referred to as "cultivated meat," as an environmentally friendly substitute for raising animals and killing them for human use. Since it is made from real animal cells, it exhibits the same cellular structure as regular meat. It is not the same as plant-based meat substitutes, which come from plants high in protein, such as peas or soybeans.

While having a similar texture, possibly higher nutrients, and fewer antibiotic residues, farmed meat has the potential to drastically reduce the environmental impact of meat production. Mass adoption remains challenging as production costs remain high and the texture of the lab-grown meats need to be improved.

Precision Fermentation

Precision fermentation is a process that uses microbes as hosts to create targeted proteins or other chemicals in a regulated setting using refined sugar-based feedstock. This method has been employed for ages to create food-processing enzymes and hormones like insulin. For example, the whey protein (protein extracted from milk whey, which is a byproduct of cheese or yoghurt manufacturing, can be produced without the use of livestock.

Precision fermentation is currently being used by some US and European corporations to manufacture dairy proteins, egg proteins, and myoglobin, which is the protein in meat that gives it its distinct flavour and scent. These goods would be categorized as novel foods in the EU and would require approval from the European Food Safety Authority (EFSA) for distribution after a risk assessment.

Precision fermentation does not reproduce the entire nutritional profile of the whole food when it is used to produce a single protein. Therefore, for the products to be nutritionally equivalent to traditional animal products, they will need to be fortified with vitamins and minerals or contain additional components.

Together with the Dutch multinational company Royal DSM, Fonterra launched a new start-up business with the goal of accelerating the creation and marketing of precision fermentation proteins with "dairy-like properties."

It may be possible to replace conventional protein sources in food and feed products with more sustainable ones by using plant-based meat substitutes, cultured meat, edible insects, algae and precision fermentation. Still, the components, manufacturing and processing methods, and the circumstances surrounding their addition to the diet will ultimately determine the health, safety, and environmental effects of various foods. Practicality and taste aside, the main challenge will be shifting the consumption behaviour of meat-lovers to these alternative protein sources.

Ann: An emerging Food Scientist with a Masters degree in Food Science from the University of Auckland.

THE ROLE OF TECHNOLOGY IN EDUCATION

SANA SHREEJIT

I am delighted to write an article about a topic that is reshaping the landscape of education: The role of Technology.

As we stand at the crossroads of tradition and innovation, technology's influence on education is profound and far-reaching. It is not just a tool but a catalyst for change, offering opportunities and challenges that we must navigate thoughtfully.

Technology plays a transformative role in education by enhancing teaching and learning processes in several ways:

Access to Resources

- Technology democratizes access to education. With the advent of the internet and digital resources, knowledge is no longer confined to physical textbooks or exclusive institutions. Students from diverse backgrounds can now access high-quality educational materials from anywhere in the world. Online courses, educational apps, and digital libraries break down geographical and economic barriers, bringing the classroom to the students' fingertips.

Personalised Learning

Traditional classrooms often struggle to cater to individual learning styles and paces. However, adaptive learning platforms and educational software can tailor instruction to meet each student's unique needs. This personalization helps students grasp concepts more effectively and fosters a deeper understanding of the subject matter, helping them learn at their own pace and style

Engagement & Interaction

This is another significant benefit of integrating technology into education. Interactive tools such as simulations, educational games, and virtual reality can make learning more engaging, interactive and enjoyable. These technologies not only capture students' attention but also make abstract concepts more tangible and easier to understand. By turning lessons into immersive experiences, technology enhances students' motivation and interest in their studies.

Collaboration

Online platforms and digital communication tools facilitate collaboration among students, teachers, and experts from around the globe. Whether through shared digital workspaces or virtual classrooms, students can work together on projects, exchange ideas, and gain perspectives from diverse viewpoints, regardless of their physical location. This collaborative spirit prepares students for the globalized workforce and fosters essential teamwork skills.

Efficiency and Convenience

Furthermore, technology streamlines administrative processes. From digital grade books to automated attendance systems, technology reduces the administrative burden on educators, allowing them to focus more on teaching and mentoring. Additionally, remote learning technologies offer flexibility for students who may need alternative ways to engage with their coursework, whether due to personal circumstances or health concerns.

Skill Development

Integrating technology into the curriculum helps students develop digital literacy and other skills essential for the modern workforce.

Overall, technology enhances educational opportunities and supports a more dynamic, inclusive, and effective learning environment.

However, as we embrace these advancements, we must also be mindful of the challenges. Issues such as the digital divide, data privacy, and the need for digital literacy must be addressed to ensure that technology benefits all students equitably. It is crucial that we provide adequate training for both educators and students to effectively use these tools and safeguard against potential risks.

The role of Technology in education is thus transformative and multifaceted. It opens doors to new learning opportunities, fosters personalized and engaging educational experiences, and promotes collaboration and efficiency. As we continue to integrate technology into our educational systems, let us remain committed to addressing its challenges and harnessing its potential to enhance learning for all.

Sana: Year 9 student at Avondale College. Has keen interest in Arts and crafts. Cherishes time spent with loved ones and enjoys listening to pop band, BTS.

The Conquest

GEORGEKUTTY
ADAPPUR

Thao could not shake the restlessness that stirred within him as he walked the quiet paths of the monastery garden. The ancient scriptures spoke of the impermanence of all things, the fleeting nature of worldly pursuits. And yet, a part of him yearned for something more, something grander than the simple life of a monk.

He had come to the monastery as a child, orphaned and alone, his village decimated by a terrible plague. The kind monks had taken him in, raised him as one of their own. They had taught him the ways of the spirit, the path to inner peace. But as Thao grew into a man, he found that peace increasingly elusive.

The monastery was a small world, walled off from the cares and conflicts of the kingdoms beyond the mountains. Within its stone embrace, life followed a timeless rhythm of prayer, study, and quiet work. The monks tended their gardens, copied ancient texts, and meditated on the nature of the divine.

But whispers of the outside world still reached Thao's ears. Travelers passing through the valley spoke of mighty cities, of kings and armies, of the rise and fall of empires. Something in those tales ignited a spark in Thao's heart, a longing for a life of purpose and power.

As he sat in meditation, trying to still his churning thoughts,

Thao found his mind drifting to visions of conquest and glory. He imagined himself at the head of a vast army, his robes traded for armour, his prayer beads for a sword. He saw himself storming the palaces of corrupt kings, bringing justice and order to a chaotic world.

The more Thao dwelled on these fantasies, the more they consumed him. He began to neglect his duties, skipping meditations and leaving his scrolls unread. The other monks noticed the change in him, the faraway look in his eyes, the restlessness in his step. They whispered among themselves, worried about the path their young brother was walking.

One night, as a crescent moon hung low over the mountains, Thao made a decision. He would leave the monastery, leave the only life he had ever known, and seek his destiny in the world beyond. He gathered a few meagre possessions - a cloak, a staff, a pouch of dried fruit - and slipped out into the night.

As he walked the winding path down from the monastery, Thao's heart raced with a heady mix of fear and exhilaration. Each step took him further from the safety of his old life and closer to an unknown future. The night air was cool against his skin, the stars a glittering canopy overhead.

By dawn, Thao had reached the outskirts of a small village nestled in the valley's heart. He paused at the edge of the rice fields, watching the villagers begin their day's work. Men guided ox-drawn ploughs through the rich earth, women bent to plant tender seedlings, children played and laughed among the rice paddy fields.

There was a simplicity to their lives, a contentment that Thao had always envied. They had no grand ambitions, no dreams of conquest or glory. They lived by the rhythms of the seasons, finding joy in the planting and the harvest, in the love of family and community.

For a moment, Thao wavered. Was he making a mistake, leaving behind the peace of the monastery for the uncertainties of the world? But then he remembered his visions, the fire that burned within him. No, he had a destiny to fulfil, a world to conquer.

Squaring his shoulders, Thao strode into the village. The people stopped their work to stare at the stranger in their midst, his saffron robes marking him as a holy man. Thao climbed atop a large rock in the centre of the village square, his heart pounding in his chest.

"People of this village," he cried, his voice ringing out across the startled faces. "I am Thao, a monk from the mountain monastery. But I am more than that. I am a man with a vision, a man destined for greatness. I have come to raise an army, to conquer the world and bring order to the chaos. Who among you will join me?"

The villagers gaped at him, confusion and fear flickering across their faces. They had never heard such words, never imagined such things. Conquest, armies, chaos - these were the stuff of distant legends, not their daily lives.

Just as the silence began to grow uncomfortable, a small figure pushed through the gathered crowd. It was a child, a boy no more than five years old, with wide, curious eyes and tousled black hair. He walked right up to the rock where Thao stood and looked up at him, head tilted to one side.

"Where are you going?" the child asked, his voice high and clear.

Thao looked down at the boy, startled by the directness of the question. "To conquer the world," he answered, his voice edged with impatience. "I have no time for childish questions."

But the boy did not seem put off by Thao's brusque tone. If anything, his curiosity seemed to deepen. "Why do you want to conquer the world?" he asked.

Thao sighed. How could he explain the fire that burned within him, the sense of destiny that drove him? "Because it is there to be conquered," he said. "Because I have the power and the vision to bend it to my will."

The child considered this; his young face thoughtful. Then he shook his head. "The world is too big to conquer," he said. "And even

if you could, it wouldn't make you happy."

Thao scoffed. "What does a child know of such things?"

The boy's eyes met Thao's, and for a moment, the monk felt a strange shiver run through him. There was a depth to those eyes, a wisdom that seemed to reach beyond the child's years.

"I know that everything changes," the boy said softly. "The mightiest kings, the greatest empires - they all fall in the end. Nothing in this world lasts forever. That's what my grandpa taught me."

Thao felt a flicker of uncertainty. The child's words echoed the teachings of the scriptures, the very lessons he had sought to escape. But he pushed the feeling aside.

"Your grandfather is a wise man," he said. "But I am not seeking worldly glory. I seek to bring order, to create a lasting peace."

The boy smiled, a smile of gentle understanding. "Peace comes from within," he said. "It cannot be forced on the world. And it is found in the eternal, not in things that pass away."

With those words, the child turned and slipped back into the crowd, leaving Thao standing alone on his rock. The monk stared after him, a strange mix of emotions churning in his gut.

The villagers began to disperse, returning to their labours, the strange interruption of their morning already fading. Thao climbed down from his perch, suddenly feeling foolish and uncertain.

He wandered the village in a daze, his grand plans for conquest suddenly seeming hollow. He watched the people as they went about their lives, saw the quiet contentment in their eyes. They had something he realized he lacked, a peace that came not from power or glory, but from a simple acceptance of life's rhythms.

As the sun began to dip toward the horizon, Thao found himself on the outskirts of the village, his steps having carried him there without conscious thought. In the distance, he could see the mountain rising, the monastery a tiny speck on its slopes.

A sudden weariness overtook him, a bone-deep exhaustion. The fire that had driven him from the monastery, the restless ambition, seemed to drain away, leaving him feeling empty and lost.

Sinking to his knees in the dirt of the road, Thao bowed his head. Tears burned his eyes, though he could not say why. “What is the point?” he whispered. “What is the meaning of this life, if all our striving comes to nothing?”

“The meaning is in the striving itself,” a voice said softly.

Thao’s head snapped up. There, sitting cross-legged by the side of the road, was the child from the village. But he was different now. A soft light seemed to emanate from him, a radiance that filled the darkening air.

Thao scrambled to his feet, his heart pounding. “Who are you?” he demanded, his voice shaking.

The child smiled, and the light around him grew brighter. “I am the one who is always with you,” he said. “In your highest aspirations and your deepest despairs. I am the eternal, the unchanging love at the heart of all things.”

Thao fell to his knees once more, tears flowing freely now. He knew, with a certainty that reached to the core of his being, that he was in the presence of the divine. This was no ordinary child, but a manifestation of the very Heaven he had thought to conquer.

“Forgive me,” Thao choked out. “I have been a fool, chasing after shadows and illusions.”

The child reached out, his small hand coming to rest on Thao’s bowed head. “There is nothing to forgive,” he said gently. “All beings stumble on the path to truth. The important thing is to keep walking, to keep turning toward the light.”

A profound peace settled over Thao, a stillness he had never known before. It was as if a great weight had been lifted from his shoulders, a veil torn from his eyes. He looked up at the child, wonder and awe mingling with the tears on his face.

“Teach me,” he pleaded. “Show me the way to the eternal, to the peace that passes understanding.”

The child’s smile deepened, became a beacon of pure love. “The way is within you,” he said. “It is in every breath, every heartbeat. It is in the service you give, the love you share. Heaven is not a distant place, Thao, but a state of being. Find it in your own heart, and you will find it everywhere.”

As he spoke, the child began to fade, his form becoming translucent, shot through with golden light. Thao reached out, trying to grasp him, but his hands passed through empty air.

“Remember,” the child’s voice echoed, even as his image dissipated. “The kingdom of Heaven is within you.”

And then he was gone, and Thao was alone once more, kneeling in the dust of the road. But he was not the same man who had set out from the monastery. The fire of ambition had been transformed, alchemized into a different kind of flame - the steady, eternal light of divine love.

Slowly, Thao rose to his feet. He turned his face toward the mountain, toward the monastery that had been his home. And he began to walk, each step a prayer, each breath an invocation of the eternal.

He knew, now, that his true calling was not conquest, but service. Not worldly power, but spiritual surrender. He would return to the monastery, to the life of simplicity and devotion. But he would carry with him a new understanding, a new depth of wisdom.

For he had seen the face of the divine, had touched the infinite in the form of a child. And he knew that this was the true miracle, the greatest conquest of all - the realization of the Heaven that dwells within each human heart.

As he walked, Thao raised his eyes to the sky, to the first stars emerging in the velvet dusk. And he smiled, a smile of infinite peace.

For he was going home, in every sense of the word. Home to the monastery, home to himself, home to the eternal that was his true dwelling place.

And in that moment, Thao knew that his journey, his real journey, was just beginning.

Georgekutty: Social worker in Auckland. First Novel “Jack Batson and the Secret in the Manuscript” was published by America Starbooks. Enjoys reading and writing fiction.

Cancer is striking more people in the prime of their lives.

What can we do better?

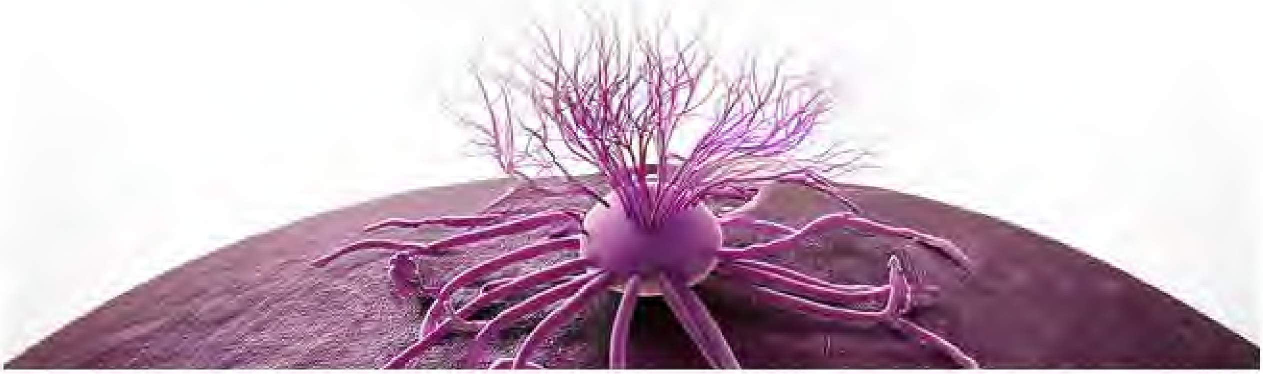

DR. SANJO VARGHESE

As an oncologist, I have observed a troubling trend: a growing number of patients under the age of 50 being diagnosed with cancer, many of whom did not seek medical attention earlier for various reasons. Traditionally, two-thirds of cancers are diagnosed in individuals over the age of 65, and by the time one reaches 85, there is a one in two chance of receiving a cancer diagnosis, though not all will face the same severity. It is no surprise that cancer is often seen by both doctors and patients as an inevitable risk of aging, having outlived other major health threats like cardiovascular and infectious diseases.

However, data analysis of global cases has revealed an increase in the incidence of early-onset cancers, including those affecting the breast, colon, and pancreas, particularly in affluent countries, since 1990. People born in 1960 are at a higher risk of developing early-onset cancer compared to those born in 1950, and this risk is expected to continue rising with each successive generation.

Among the 14 cancers studied, eight were related to the digestive tract, and this increase cannot be solely attributed to improved screening practices. Instead,

researchers suggest that this significant rise in cancer incidence may be linked to factors such as excessive alcohol consumption, sleep deprivation, obesity, smoking, reduced physical activity, and diets high in processed foods and sugary drinks. Diet plays a crucial role in influencing the gut microbiome, which not only affects gut health but also has far-reaching effects on conditions like cancer, eczema, diabetes, and depression.

These so-called "lifestyle factors," often dismissed too casually, may be identified in future studies as the primary contributors to this trend. In the hospital setting, this shift is already becoming apparent.

Every week, cancer professionals are confronted with an increasing number of cancer patients who are in the prime of their lives. Beyond the technical aspects of treatment, these cases present difficult dilemmas surrounding fertility, parenthood, employment, and most tragically, end-of-life care that ideally should have been decades away.

I recently encountered an asymptomatic octogenarian who had only two requests: to avoid the trauma of the MRI machine and to pass away quietly, without any fanfare. The decision to provide palliative care for him was straightforward. However, in the room next door, a much younger patient had a myriad of questions. She wanted to know what options remained after the "last line" of therapy, why her doctors couldn't remove her liver, and why she still felt fine despite the alarming test results. My sadness grew with each "sorry, one more thing" until she finally asked the heart-wrenching question, "What am I going to tell my kids?" As a father of kids of similar age, this was particularly heartbreaking.

Now that we recognize cancer as a disease that can affect both the young and the old, what steps can we take to improve outcomes?

1. Take Diet Seriously as a Risk Factor

A significant portion of my time is spent addressing dietary myths and misconceptions. Patients often ask if cancer "feeds" on sugar or dairy, whether meat is dangerous, or if superfoods have miraculous properties. Some even wonder if an infusion of vitamins and minerals could "flush" out toxins. Unfortunately, I see people depriving themselves of essential nutrients based on these myths, all while their cancer continues to progress.

The fundamental advice remains unchanged—don't smoke, consume alcohol sparingly, eat less, and move more—but it's evident that education and individual behaviour alone are insufficient. A recent analysis from the UK suggests that effective social policies and interventions, including regulation and taxation, are necessary to shape population health and deliver widespread benefits.

2. Don't Smoke

The only safe level of smoking is none, given how addictive nicotine is. Witnessing the suffering of lung cancer patients serves

as a powerful reminder of the devastating consequences of smoking. Smoking isn't just a cause of lung cancer; it also leads to cardiovascular diseases like heart attacks, strokes, and vascular dementia. It's a mistake to assume that smoking only predisposes one to lung cancer; in fact, smoking is a risk factor for 15 different types of cancer.

3. Maintain a Healthy Weight

Approximately 70% of liver cancer cases I see are related to obesity. While alcohol does contribute, its impact pales in comparison to that of obesity. Smoking is often cited as the major cause of cancer, but the reality is shifting. Currently, about 13% of the New Zealand population are active smokers, a figure expected to drop below 10% in the coming years. Meanwhile, obesity rates are climbing, with one in three New Zealanders classified as overweight and another third as obese. Thus, obesity has become a much more significant risk factor for cancer than smoking.

The biggest lifestyle risk factor for prostate cancer is weight. Excessive fat, meat, and carbohydrates—anything that contributes to a larger waistline, particularly over 34-36 inches (86-91 cm)—increases the risk. The typical Western diet, rich in saturated fats and excessive calories, is particularly problematic.

4. Reduce Meat Intake and Avoid Ultra-Processed Foods

An estimated 13% of bowel cancer cases are linked to the consumption of too much processed or red meat. Statistically speaking, if everyone ate an additional 50g of bacon daily, the incidence of colon cancer would rise from 6% to 7%. While processed foods may be a factor in the increasing cancer rates among younger individuals, the exact connection remains unclear. What we do know is that processed foods contain numerous additives that are not found in natural food products. It's all about understanding and managing risk, though much work remains to be done in deciphering the full impact of processed foods on cancer risk. We should adopt the mentality of eating healthier foods and, in many cases, consuming less overall.

I strive to control my diet as much as possible to reduce my own cancer risk. Insufficient fibre intake is a known risk factor for bowel cancer, for which the classic "five a day" mantra—five servings of fruits and vegetables—can be helpful. It's important to consume plenty of fibre-rich fruits and vegetables, with an emphasis on eating more vegetables than fruits.

5. Drink Less Alcohol

Recent evidence suggests that the only truly safe level of alcohol consumption is "no alcohol." Alcohol has long been recognized as a common risk factor for multiple cancers.

6. Seek Medical Attention if You Notice Any Concerning Symptoms

If you experience symptoms that worry you—such as coughing up blood, blood in your urine or stool, persistent pain, or the presence of a lump—see a doctor. Don't let

embarrassment prevent you from seeking help, particularly for symptoms related to the genitals or urinary function. While it may turn out to be nothing, especially if you're young, persistent symptoms should not be ignored. For colorectal cancers, the key warning signs are bleeding and changes in bowel habits. If these occur, it's essential to consult your GP and persist if the symptoms continue. It may not be cancer; it could be something less serious, like haemorrhoids, but it's vital to be aware of your symptoms and take action.

My neighbour considers himself lucky that he met me once for a casual talk. While we were about to part, he casually told me that he was having some bleeding from his bowels. I held his hand and took him to our gastroenterologist then and there itself. He was tested positive for colon cancer in the next week. Thankfully, it was an early-stage cancer.

7. Keep Up to Date with Screenings

Currently, only about 65% of women invited for breast screening in New Zealand, attend. Our lives are busy, and health screenings can easily slip down the priority list, especially if we feel fine. However, it's crucial to remember that early detection through screening can be lifesaving. In New Zealand, the healthcare system conducts thousands of mammograms daily, and only a small percentage result in positive findings (about nine in 1,000 tests). If something is found, it's likely to be small and highly treatable. In some countries, screening programs are non-existent, making us fortunate to have access to such preventive measures. We should take advantage of them, when invited.

This contrasts sharply with the situation in India, where 95% of women do not undergo any screening for breast cancer. The results are stark. I frequently see early breast cancers as small as 5mm in New Zealand—cases I would rarely encounter during my practice in India.

8. Get Physical

Engaging in regular physical activity, especially outdoors, is one of the best things you can do for your health. As we age, the focus should shift from getting fitter to staying healthy. Maintaining fitness is crucial for aging well, benefiting bones, muscles, mental health, and, importantly, reducing the risk of cancer. Exercise has been shown to be protective against up to 13 types of cancer and is beneficial even for those undergoing chemotherapy. We are fortunate to have

ample opportunities for outdoor activities. Whether it's brisk walking, cycling, jogging, running, or playing tennis, it's essential to do something that gets your heart pumping.

9. Manage Stress

Life is inherently stressful, and many of us need to find better ways to manage that stress. While stress itself hasn't been proven to directly cause cancer, it can lead to unhealthy behaviors like overeating, excessive drinking, and lack of exercise, all of which increase cancer risk. Techniques such as mindfulness and breathing exercises can be surprisingly effective in managing stress. Although stress and cancer may not have a direct causal link, emerging evidence suggests that the central nervous system and the immune system are interconnected, and future research may reveal a more definitive connection. In the next five to ten years, we may begin to see more data exploring the relationship between stress and cancer.

10. Consider Genetic Risks

Certain cancers, such as prostate and breast cancer, have a genetic component. Approximately 7% of prostate cancers and 10% of breast cancers are linked to genetic factors, such as the BRCA gene mutation. Although these mutations are rare—affecting only 1 in 400 people—they significantly increase cancer risk.

Dr. Sanjo Varghese: Consultant Medical Oncologist in the Auckland city hospital. Postgraduate in General Medicine and DM in Medical Oncology. Awarded MRCP by the Royal College of London. Member of European society of Medical Oncology and American Society of Clinical Oncology. Has many international presentations to his merit. Recently migrated to NZ from Kerala.

Pollution

JOANNA DAWN JOHNS

Plastic floating around in the brown water
Cans, packets, and more
Every passing day the rubbish grows slowly,
Chucking, tossing, and throwing it in.

Nature slowly dies away, Fish longing for a better home.
The birds fly away trying to find clean water.
Well, humans with nowhere to go for water;
They too become miserable on this polluted earth!

They start cleaning up, the beaches, the
rivers, picking up packet by packet,
And not letting those chemicals poison the river again,
until the water is clean again.
Slowly nature gets healthier,
The fish come back along with the birds...

Nature is happy now!

Joanna: Year 7 student at Sancta Maria college Flatbush, Manukau. Aspires to be an Environmental Scientist and is fond of reading books, writing fiction stories and singing.

Dance

My Passion and a Path to Joy

NIHARIKA
NIDHEESH

From young age, I've been deeply passionate about dance. My journey with dance began by mimicking moves I saw on TV, and my love for it grew as I got older. When I was four, I started learning dance at a local dance school in Kerala. After moving to New Zealand, I was fortunate to have the opportunity to learn under a great mentor, Anuradha Aunty, MNZM, at the Anuradha School of Dance, where my professional training began.

While dance started as a form of expression and joy for me, I've come to realize dance is much more than just an art form—it's a powerful tool that can serve as therapy for others. Although I'm naturally a happy person, I've observed how dance can help others manage emotions and find balance in their lives.

Dance as a Form of Therapy

Dance has a unique ability to help people process emotions and release stress. For those who might feel overwhelmed or anxious, dancing allows them to channel those feelings into movement. The act of dancing, whether through the precise hand gestures in Bharatanatyam or the fluid movements of contemporary dance, helps clear the mind and brings focus to the present moment. It's like a form of meditation, where the mind and body work together in harmony.

Music plays a vital role in dance; It wouldn't make sense without a rhythm or tune in the background. The rhythm of the music guides the movements and allows dancers to express themselves in ways that words

Photo with the President of India, Niharika is fourth from right in the middle row.

often can't. Dance, in this sense, becomes a way of communicating emotions that are sometimes too complex to verbalize.

The Benefits of Dance

One of the most significant benefits of dance is the confidence it has given me. I used to lack confidence before stepping on stage, but now, performing feels like something I do all the time. This confidence extends beyond dance; it influences my interactions with others.

Dance has also taught me the importance of practice and perseverance. While I haven't personally faced significant challenges, I've seen how overcoming difficulties in dance builds resilience and determination—skills that are valuable in all areas of life.

Another aspect of dance that I find therapeutic is its ability to bring joy, not just to me but to others as well. When I perform, I can see how the audience connects with the emotions I'm expressing. Dance has a way of touching people's hearts and lifting their spirits, making it a valuable tool for spreading positivity and happiness.

Balancing Dance with Life

Dance is not the only activity in my life—I also practice karate and focus on my schoolwork. Balancing these activities demands discipline and effective time management. I've learned to focus during classes and complete my homework as soon as I get home, so I have time to dedicate for dance. This balance is crucial as it allows me to pursue my passion while excelling in other important aspects of my life.

While I aspire to grow professionally in the future, dance will always be a significant part of my life. I can see myself teaching dance and helping others experience its therapeutic benefits. Dance has shaped who I am today, and I believe it will continue to play a vital role in my life.

A highlight of my dance journey occurred during this August when I had the honour of taking a photo with the President of India during their visit to Auckland. This proud moment marked a significant milestone in my dance journey, not just for me but for my entire family.

Through dance, I've learned to express myself, build confidence, and connect with others. Whether on stage or practicing at home, dance continues to be a source of joy and inspiration in my life.

Niharika: 13 year old Student at Mt. Roskill Grammar School. Has been dancing for six years, with primary focus on Bharatanatyam. Participated in various dance performances, including school events. Aspire to teach dance in the future.

Embracing Sustainable Technology: A New Era in Agriculture and Food Processing

JEFRY BASIL

When you are gardening and find some spinach leaves on your grass-cutting machine, what do you do? If you had asked a technologist this question 60 years ago, they might have designed a high-pressure water blasting hose. It may sound like a joke, but it was the most effective solution back then, and we still use it today. But what's wrong with it?

The agricultural revolution, initiated by the development of modern farming and food processing methods around the 1960s, led to a tremendous increase in food production. Many new technologies, including machines, new crop varieties, and large-scale food and dairy processing facilities, were established as a result. These developments enabled us to use resources such as water and energy more effectively to produce large quantities of food. However, energy and water consumption skyrocketed after the agricultural revolution, and we still need to keep up, to feed the growing population. The global population is expected to reach 10 billion in the next 25 years, with a significant increase in the

middle class population in cities. All these factors result in massive use of technology.

So, what's wrong with using a high-pressure water blasting hose? During the 1960s, we didn't consider a concept called sustainability. We were blessed with an abundance of resources such as water and energy. The modern technologies developed during that time for the agricultural revolution didn't consider the environmental impact of overusing these resources. Now, we can see the consequences of excessive energy consumption and environmental degradation caused by large dams and nuclear power plants. There is also growing concern about the use of plastics, chemicals, and fossil fuels in the food and agricultural industry. While we need to feed our growing population, it's also time to consider the impact of overusing these resources. We need to think about how we can use resources sustainably and minimize environmental impact. It's time to redefine technology as sustainable technology to highlight its significance. Let's explore what we can do to make technologies more sustainable.

Integrated Agriculture

Integrated agriculture is an effective and sustainable approach that combines various agricultural systems to create more efficient farming operations. This method has proven to be very effective in reducing waste, enhancing productivity, and optimizing resource use. The use of renewable energy sources such as solar, wind, and biogas plays a crucial role in integrated farming. Crop-livestock integration is one of the successful methods used in integrated agriculture.

Integrated Processing

Similar to integrated farming, integrated processing combines different processes to ensure the effective utilization of energy. Key aspects of integrated processing include automation to handle repetitive tasks and increase process speed, combining different manufacturing processes to reduce downtime and energy loss, and optimizing operations to streamline resource use and ensure efficiency. Integrating various stages of food manufacturing and using byproducts in different parts of the manufacturing process is

SALT MANGO TREE
EATERY & CATERING

an excellent example of integrated processing.

Sustainable Packaging

Packaging is an indispensable part of any industry and has a significant impact on the environment. Researchers worldwide are actively seeking better packaging solutions to reduce the environmental footprint of materials. The development and use of more reusable and recyclable materials are among the solutions to the existing crisis caused by plastic use. Innovations like plant-based materials, seaweed packaging, and biofilms offer hope for eliminating the harmful effects of plastics on the environment and human life.

Alternative Protein Sources

The traditional meat and dairy industry require intensive energy and water resources. Although process integration and integrated farming can significantly reduce energy and water consumption, the environmental impact of these industries remains substantial. Alternative protein sources are gaining wide popularity, especially sustainable and nutritious animal protein alternatives. Lab-grown meat, or cell-based meat, produced by culturing animal cells in a controlled environment, is an innovative and promising technology that could replace traditional livestock farming in the future.

By applying these sustainable food and agricultural engineering principles, we can create more environmentally friendly agricultural and food manufacturing systems for future generations.

Jefry Basil: Postgraduate in Food Science from the University of Auckland. Currently employed in the Food Industry

Faith

SAMAARA ROBIN

Have you ever been in the situation when you're struggling and don't know what to do? I recall being in this situation countless times and my first solution is to pray to God. Sometimes, I felt as if God was ignoring me, didn't want to help me or even want me to struggle. But little did I know that this wasn't the case...

Growing up, I had always been under the impression that if you call to God, he will answer you straight away. I play national level tennis, and before every match I pray to God. I pray that I win, which is obviously something that is not in my control. I never know what is going to happen on the court, even the slightest distraction can cause you to lose focus and it is crucial for absolute concentration, especially in the heat of a tough battle. Sometimes, when losing, I feel like I'm about to break, like I'm about to fall and shatter into a million pieces. Thinking back, I realised that this form of thinking was an exaggeration, but while in the moment it is easy to lose control of your thoughts. Whenever I felt this way, I would start vigorously doing the sign of the cross, as if God would come and seal me a victory. Of course, I would lose, and I would start blaming everyone except myself. I would blame my opponent, my family, my friends, and even God. I felt as if God was ignoring me, as if he didn't care for me, as if he wanted me to fail. All these negative thoughts began to fill my brain, until I had

one question, Does God really love me?

In case you were wondering, God does love me. His love just came if different forms, in forms which I would have not expected. What I thought to be God's love was him listening to me, granting all my wishes, almost like my magical genie. God was no genie, but he certainly did magic. After some tough losses, I sat down and thought. I thought about all my recent matches and tried to recollect my thoughts from each one. I realised that the matches in which I had played badly, were the matches which I would think negatively. My negative thinking was what had been impacting my results. It was not God who had caused me to lose, but it was me! Excited with my new-found knowledge, I came up with a plan, to have positive thoughts. Instead of saying, 'Why am I so bad?' I could say, "What can I do better. Instead to saying, "Why am I losing?" I could say, "What can I do to win?". With a new mindset, I decided to apply this in my matches, and it changed my results drastically. It also made me feel happier and I began to enjoy the sport more. I not only applied that thinking to tennis, but also throughout other aspects of my life. I started being grateful for the small things, such as my family and good health, things which I would have overlooked before. I now know that God loves me, and he always wants the best, even if it means to sacrifice a couple of losses. Those tough losses were what had been preparing me, made me stronger, resilient, and made me realise that life is full of obstacles and that you need to overcome these obstacles to reach your full potential. All good things take practice, dedication, and faith.

Samaara: Year 9 student at Baradene College. Represented New Zealand in under12 Tennis Tournament in Australia and Europe.

A Serendipitous Encounter in Florence

SOBY BERNARD THOMAS

The grandeur of Firenze (Florence), the Renaissance's epicentre, unfolded before our eyes as we explored Europe. Our guide painted a vivid picture of a city that birthed artistic and intellectual revolutions, fuelled by wealth and ambition. The Medici family, with their patronage, transformed Florence into a cradle of genius, nurturing talents like da Vinci and Michelangelo.

At the heart of our Florentine experience was Palazzo Vecchio (Old Palace), a formidable structure that mirrored the city's evolution. From a fortified watchtower to a Medici palace, and finally, the seat of Florentine governance, it stood as a silent witness to centuries of history.

Within its walls, we stumbled upon a treasure trove – the Stanza delle Mappe Geografiche (Room of Geographical Maps). This room, once a simple wardrobe, had been transformed into a cartographic marvel under Ferdinando II de' Medici. Its walls were adorned with meticulously crafted 53 maps, offering a glimpse of known world of 16th century shrouded in mystery.

Our guide's question about our Australian or New Zealand origins sparked a realization – these lands were yet to be charted in the 16th century. Although Dutch explorer Abel Tasman first spotted New Zealand in 1642, it wasn't until Captain James Cook arrived in 1769 that the country was thoroughly mapped

Intrigued, we delved deeper into the maps, tracing the outlines of India – or rather, 'Indostan' as Indian subcontinent was known then. To our astonishment, we found familiar names: Delhi, Deccan, Malabar province. And there, nestled on the coast, was Cochin – our birthplace.

The map was a portal to the past, transporting us to a time when European explorers were drawn to India's fabled wealth and spices. Vasco da Gama's historic voyage in 1498 marked the beginning of a tumultuous era for Malabar, a region that witnessed the rise and fall of empires.

Sharing this extraordinary discovery with our diverse tour group was a moment of pure joy. In that 16th-century map, we found a shared connection, a bridge across centuries and continents.

Our Florentine adventure was more than just sightseeing; it was a journey of unexpected connections, a testament to the enduring power of history, and a reminder of the world's interconnectedness.

Soby Bernard Thomas: Former President of Auckland Malayali Samajam

Chencobai
CALECVT
Canamor
Calecut
Bahana
Porza
Calle
Cranganor
Cochin
Cale

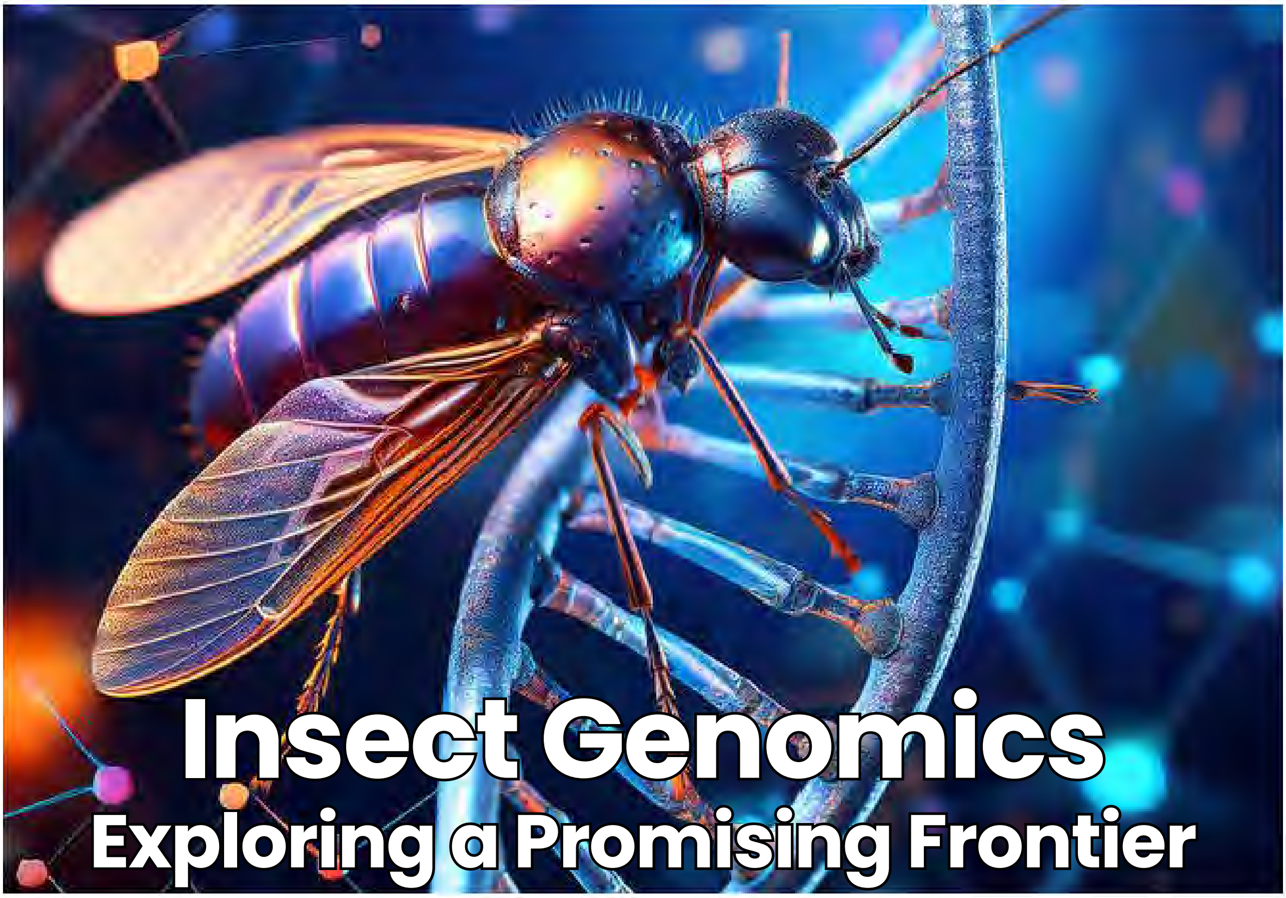

Insect Genomics
Exploring a Promising Frontier

DR. REBIJITH K BALAN

Biologists have been fascinated by insects, the most numerous animal class on earth. Understanding their biology and behaviour is critical, considering their importance to human health, agriculture, and ecology. As scientists sequence more and more insect genomes, the entire set of an organism's Deoxyribonucleic acid, (DNA), they discover more genes that are new to science and its functions remain unknown. Insects are incredibly diverse; while some are harmful, many provide significant benefits we cannot afford to overlook.

Despite the significance of insects in human life, our understanding of their molecular biology is still lacking. However, the recent advancements in molecular biology and biotechnology significantly reducing the costs of genome sequencing deploying an array of sequencing methodologies. Scientists have sequenced over 1,500 insect species, which opens new avenues for innovative pest management approaches by unravelling the molecular mechanisms that regulate their intricate life cycles and biological processes.

Genomics

"Genomics" refers to the study of an organism's entire genome, integrating biology, innovative technology, and bioinformatics to elucidate the complex architecture of DNA and its functions. Genomics can be classified into two fundamental branches: functional and structural genomics.

Functional genomics explore the dynamic ways an organism harnesses its genome under various circumstances—such as identifying which genes are activated during an insect's growth

or in response to environmental shifts.

Structural genomics is dedicated to uncovering the 3D architecture of all the proteins synthesized by an organism, which is crucial for understanding protein functionality and discovering innovative medicines or to device an effective pest management strategy.

Insect Genome Projects

Whole Genome Sequencing (WGS), the complete DNA profile of an organism, has revolutionized the field of entomology. In-depth understanding of the genetic makeup of insects enables researchers to explore how these remarkable life forms evolve, adapt to their environments, and develop insecticide resistance. This essential insight is crucial for successfully managing pests and protecting our vital crops. i5k initiative aims to decode the genomes of 5,000 insects and their relatives. By undertaking this ambitious project, scientists hope to reveal invaluable insights into insect molecular biology that can help us to tackle burning issues in agriculture, public health, conservation, and biodiversity. Decoding the genome of the Western honeybee (Apis mellifera) was one of the remarkable projects under this initiative.

Relevance of genome size

For structural genomics investigations of any organism, determining its genome size is essential because it directly affects the cost and complexity of sequencing operations. Furthermore, an understanding of basic genomic characteristics including the composition, organisation, and structure of a genome depends on an understanding of genome size. Recently, sequencing organisations have started employing techniques like real-time polymerase chain reaction and flow cytometry to estimate genome sizes independently. The mountain grasshopper, Podisma pedestris, has the biggest known arthropod genome, estimated at 16 Gb, while the two-spot spider mite, Tetranychus urticae, has the smallest, at 91 Mb.

Why We Study Only Certain Insects?

Though millions of insect species exist, only a few hundred have been sequenced so far. Those selected insects fall into categories like:

Model organisms: Insects like the fruit fly are invaluable for genetic research due to their lab-friendly traits and are considered as model organisms in research and development.

Agricultural importance: Beneficial insects such as honeybees and silkworms flourish, whereas harmful insect pests such as moths and aphids pose a significant risk to our crops.

Medical importance: Some of the insects serve as effective vectors for serious diseases on animal and plants such as Anopheles gambiae Mosquito which transmits malaria.

Biological control: Few insects such as the parasitic wasp, Nasonia vitripennis Walker have been chosen for their potential in biological control.

Current applications:

Biosecurity:

From the biosecurity perspective, the discipline of insect genomics is undeniably vital, as it meticulously uncovers the complex genetic traits of invasive insect species, dangerous insect pests, and insect vectors. By acquiring a comprehensive understanding of the genetic structures of these insects, researchers gain the ability to effectively trace their geographical origin, evolutionary history, and dissemination patterns, thereby significantly enhancing our capacity to create advanced early warning systems that can pinpoint and address looming biosecurity threats before they escalate into major crises.

For instance, genomic analysis is essential in accurately identifying the surge of invasive pests such as the Asian long-horned beetle and the Mediterranean fruit fly, which both threaten the integrity of local ecosystems and agriculture. Furthermore, genomic tools are crucial for tracking the transboundary movement of insect species, enhancing border biosecurity, and firmly preventing the

accidental entry of harmful insect species.

Public health and Disease control

Insects such as mosquitoes, ticks, and flies serve as vectors for multiple diseases, such as malaria, dengue, Lyme disease, etc. Genomic exploration of these vectors offers invaluable revelations into their biology, conduct, and resistance strategies. This understanding is essential for crafting groundbreaking disease management approaches. For example, Anopheles gambiae mosquito acts as the vector for malaria, and its genetic makeup has been well studied to identify potential gene targets to produce genetically modified mosquitoes, such as male sterile line, illustrates the pragmatic use of insect genomics in combating malarial disease.

Environmental and Agricultural Benefits

Insect genomics is dramatically transforming agriculture by playing a fundamental role in the design of sustainable pest management solutions such as double stranded RNA mediated gene silencing otherwise known as RNA interference. Ever increasing concerns about the harmful effects of chemical pesticides grow, insect genomics presents innovative alternatives like sterile insect technique (SIT) and genetically modified insects using gene editing approach can effectively and naturally reduce pest populations.

Food industries

The investigation of insect genomes is also leading the charge in the rapidly growing market of food products sourced from insects. By thoroughly examining the genetic traits of insects like crickets and black soldier flies, we can enhance their capacity for sustainable protein production, revealing thrilling opportunities for both human diets and the animal feed sector.

Conclusion

The field of insect genomics presents an incredible array of possibilities that span numerous industries such as biosecurity and public health to pivotal sectors like agriculture and environmental conservation. By leveraging the vast capabilities of genetic data, researchers and various industries can devise solutions that are not only more sustainable, but also highly targeted and remarkably effective, addressing issues such as pest control, increased food production, disease prevention, and responsible ecosystem management.

The combination of insect genomics with bioinformatics and biotechnology is poised to expand its influence even more, thus playing a crucial role in addressing some of the most important global issues we encounter today. As we persist in navigating these genetic frontiers, the opportunities for innovation and advancement in these essential domains are limitless, and it is vital that we invest in and champion this important research for the sake of future generations.

Dr. Rebijith K Balan, Ph.D. Senior Scientist at the Ministry for Primary Industries (MPI) Auckland, specialized in applied entomology and leading molecular entomology research. Won the Alfred Russel Wallace Award-20' and the Japan Award – 2019 for significant contributions to the field of entomological research. Hails from Balussery, Kozhikode.

MY HOME

My home, so sweet and lovely,
much bigger than just a dwelling.
Beyond the wooden walls in black and white,
filled with joy, fun and full of love.
Everything in my life swings around it.

My mum's cooking is legendary,
the man who can fix anything is my dad.
My sister, a cute chatterbox makes it alive.
We are together and united, not alone.
Here it is, what else I could wish for.

It's where the feeling of belonging resides,
it's where smiles begin and laughter never ends,
it's where lasting memories created,
it's where we want to be around forever.
It's where, the best place to be on earth.

So cold the dawn I wake up to,
just want to sleep more.
Through my glass window, I see the sun rising,
I jump out from my top bunk,
Yes, it's time to get ready for school.

After school, can't stop playing,
may annoy my sister, maybe not.
Need to finish homework before the sun set.
Fridays are exciting, we call it family time,
can't stop having fun.

The spring blossoms in our garden,
summer charm embraces us with warmth,
while autumn brings us the inspirations,
and the winter recites snowy bedtime stories,
setting the right tone to celebrate round the year.

Seasons Change, time passes by,
but, my home is where I would love to go,
because, my home is where I want to be,
my home is where my heart is at rest,
all day, day after day, I want to be at my home.

JOHN JYOTHIS

John Jyothis: Year 6 student at St. Mark's School Pakuranga. Enjoys playing Badminton, making Legos and reading books.

Malala Yousafzai

An Inspiration for young girls around the world

MICHALLE
SUSAN SHYJU

"If people were silent, nothing would change." This quote by Malala Yousafzai which affirms the fact that the world is only susceptible to change if we work together to stand up for what is right. Malala Yousafzai is a Pakistani activist who advocates for the education of young girls and women all around the world. She works and advocates for education by drawing global attention to the threat to girls' education in Pakistan.

What is her story? Why is she a role model as well as an inspiration for young women all around the world?

Malala's father, Ziauddin Yousafzai ran an "all-girls" school in her village when she was young. He aspired to give Malala all the opportunities a boy would have, even though girls usually weren't given the same treatment, as well as education in her country. She loved school, but unfortunately, the Taliban extremists began to take over swat valley, banning many things typically done in households, and enforcing strict punishments if their orders were defied. This included playing music and even owning a television. Girls were banned from going to school,

therefore many parents stopped letting their daughters attend. But Malala and her friends continued to receive education from her father's school in secret. At only 11 years old, she spoke out publicly on behalf of girls in her community and the right to learn, making her a target for the Taliban. One day on her way home from school, two masked Taliban men boarded her school bus, identified, and shot Malala on the left side of her head. She was 15 years old at that time. Miraculously she survived, and continued to promote women's rights, as well as to continue to work to give opportunities so that young girls could acquire an education through her organization: the Malala fund. She became the youngest Nobel prize winner in 2014 at the age of 17 in recognition of her and her father's work.

Malala's story is inspiring as she not only demonstrated determination and bravery, but she also stood for what is moral and just. Even if she was in grave danger, she still made sure to fight for women and girls that don't have the privilege of gaining education. She exhibits the qualities of courage, bravery, selflessness and justice. Young girls think highly and look up to Malala because she still displays courage and willpower to give women a voice through the Malala fund. She does this by travelling all around the world to meet girls fighting poverty, wars, child marriage and gender discrimination to share their stories so that the world can hear them. She gives women hope by ensuring they receive the education they deserve and holding leaders accountable for their promises to girls. She is an inspiration to not only me, but several other girls and women, as she proves through her achievements, knowledge, story and fight for justice that women are strong and deserve all the same rights and opportunities that men do.

Malala is a strong, decisive and courageous woman who is not afraid to fight to ensure gender equality in our societies. Her story inspires others all around the world, and her achievements, past and current actions make her a wonderful role model for women all over the globe. She makes sure that women's voices are heard so that girls can learn and lead. Her determination displayed through her fight for education and equality is what makes Malala a valued role model and inspiration to young girls and women across the globe.

Michalle Susan Shyju: Year 10 student at Marist College, Mt Albert. Passionate about dancing and public speaking.

MASKED MINDS

The Silent Struggle of Students

JERIN JOHN

Have you ever experienced the feeling of wearing a mask while at school, concealing your genuine emotions behind a facade of academic success? This need to seem flawless is merely one component of a broader struggle confronted by numerous students: a complicated mix of mental health stigma, unyielding academic pressure, and socioeconomic disparities. These challenges can significantly influence students' well-being and their overall educational journey. By reflecting on personal experiences and research, this article will delve into these urgent issues and propose possible solutions to foster a more nurturing academic environment for everyone.

Mental health stigma among students

Looking back on my high school years, it is clear that mental health was a silent struggle for many of us. Despite the buzzwords and awareness campaigns, the reality was a stark contrast. The fear of judgment and the pressure to appear strong meant countless students suffered in silence. It felt like we were expected to wear a mask of perfection, hiding our vulnerabilities beneath a carefully constructed facade.

I remember this stressed-out kid in my class. He was quiet and looked worried all the time. Instead of being nice to him and helping, students were mean. Some students would make insensitive remarks, calling them “weird” or “overly sensitive.” They made fun of him for being different. It made it even harder for him to ask for help.

Mental health was not a topic often talked about at my school. Sure, we had some presentations about the importance of mental well-being. But honestly, those efforts felt shallow and disconnected from what the students went through. Because there was not much real mental education, misunderstandings and stigma grew. A lot of students, including myself, did not wholly grasp what conditions like depression or anxiety meant. We often mixed them up with just feeling sad or nervous. This gap in understanding made it tough to show empathy toward friends going through hard times, which kept the stigma alive.

Research shows that mental health stigma is prevalent in schools around the world. Also, they found that many young people think there is a stigma tied to asking for help with mental health problems. They worry about being judged by both their peers and adults. Because of this stigma, students might avoid getting the help they need, which makes their issues even worse.

In the New Zealand context, this issue is also significant. A study from New Zealand Health pointed out that young people encounter serious barriers when trying to access mental health services because of stigma and discrimination. Some studies highlighted how important it is for schools to build a more supportive environment where students can

feel safe talking about their mental health worries.

In addition, I observed from my experiences and my time in school that a lack of resources and training for teachers was a contributing factor to the issue. Some educators were responsive and helpful, while others lacked the necessary skills to deal with kids' mental health concerns. Due to this discrepancy, students were further discouraged from asking for assistance since they could only sometimes rely on their teachers for support.

At my previous school, a new counsellor helped students learn about feeling sad or worried. She made it okay to talk about their problems without getting in to trouble. Slowly, more students started sharing their feelings, and it felt like our school was becoming nicer. That's when I realised how important it is to have someone there to help us when we are not feeling okay.

Thinking back on what happened, schools need to do more to help kids with mental health problems. We need to teach everyone about mental health to better understand each other. Schools should also have people who can help if we are not feeling okay. This would make it easier for everyone to discuss their feelings without fear. Reducing stigma needs a comprehensive approach, including education encouraging empathy, accessible mental health resources, and a supportive school environment.

Many students fear being judged for feeling sad or worried, which prevents them from getting the help they need. Teaching everyone about mental health in school is crucial. From my experiences and observations, I have found that understanding what others go through can help us be more supportive friends. Having people to talk to when things get tough is essential for everyone's well-being.

Academic pressure faced by students

Academic pressure among students is a complicated issue. It impacts their mental, emotional, and physical health. High expectations placed on children can originate from multiple fronts, such as parents, teachers, and the children's aspirations. The school's competitive nature worsens it as students strive for excellence to secure a place in prestigious institutions or achieve scholarships.

The pressure to do well in school has exploded in recent years. When I was young, school was mostly about learning to read, write, and do math. Now, it is like a constant race. There are many tests, and every

student tries to get into the best colleges. Even things outside of school, like clubs and sports, feel like they are part of the competition. It is like the whole world is telling us we must be perfect. When I think about this, I see balancing academic rigour with personal well-being is tough. Educational challenges are essential for learning and growing skills. But too much pressure? That can cause significant stress, anxiety, and burnout. I might feel like I am constantly drowning in the need to do well. This can take away my drive and love for learning.

Reflecting on the relentless push for academic achievement, often measured by standardised tests, I recognise the high-pressure environment this creates for students. As I delve deeper into the research, a concerning picture emerges. The immense pressure placed on students is not merely a challenge but a crisis.

I have seen firsthand how much pressure can hurt students. Kids who used to show so much joy and curiosity now seem weighed down. Their eyes, once bright with wonder, often look tired and anxious. It breaks my heart to watch these young minds bursting with potential, held back by the fear of failing.

The fallout does not just stop at the present. Mental health issues like intense anxiety and deep depression are becoming more common. What was considered good academic performance now takes a back seat to the human costs involved. It is a potent reminder that we are here to help shape whole people, not just teach their minds.

As educators and members of society, we must question the price we are willing to pay for academic excellence. It's time to shift our focus from mere achievement, measured by standardised tests, to holistic well-being and a broader range of student outcomes. Only then can we truly empower our students to reach their full potential.

New Zealand is known for caring about kids' overall well-being, but during my teaching placement, I witnessed many students feeling stressed about school. Getting good grades is super important, especially with the NCEA exams. Schools and parents often push kids hard to be the best, which makes things even more challenging. Our society focuses on academic success but not on mental health enough. Creating a space where students feel supported and appreciated for more than just their grades is essential. Talking openly about stress and giving resources for mental health support can help fight against the harmful effects of academic pressure. For example, New Zealand schools have programs like "Pause, Breathe, Smile." This teaches mindfulness and tries to lower stress while boosting overall well-being.

Also, schools and decision-makers should consider changing how we grade students to reduce unnecessary stress. We could adopt a broader way of looking at education that highlights creativity, critical thinking, and emotional intelligence just as much as grades do. This could create a healthier learning space. While academic pressure comes with education, we need to handle it carefully. By building a culture of support and understanding and rethinking what success means, we can help students get through their studies more healthily. Parents play a crucial role in this process by creating supportive home environments, fostering open communication about emotions and challenges, and modelling healthy coping mechanisms. Cultivating a generation of resilient, empathetic individuals requires a collaborative effort between schools, parents, and the community, prioritising mental health and creating a supportive learning environment for all.

Jerin John: A postgraduate physics teacher passionate about educating students on the wonders of Science. Applies innovative teaching methods that cater to diverse learning needs. Instrumental in creating numerous educational resources leading to student success stories. Lives in the North Shore with family.

Auckland Malayali Samajam

ഒരു കുടുംബം ഒരു ഭാഷ ഒരു സമാജം

On 31st October 1999, a group of thirty Malayalees from Auckland, who had migrated from various parts of the world, came together at the Pt. Chevalier Community Hall to form what we now know as the Auckland Malayali Samajam.

List of founding memebrds of Auckland Malayali Samajam

Auckland Malayali Samajam

First General Meeting 31 October 1999

Name — Signature

1. Jacob Thomas
3. George Tharakan
5. Sunny Jacob
6. Sunny Thomas
12. Padma Kumar K
15. N.F Rajendran
17. Sethuraman S
18. P Ramankutty Menon
20. Jayamol Sunny
21. Manju Bhaskar
22. Madhu Bhaskar
23. Madhusudhan V.V
24. Latha Nair
26. Shylaja Benjamin
27. Geo Paul
29. Johnson Paul
30. James J. Manikath

Why I Like the Education System in New Zealand Schools

DANIEL ELDHO

Education in New Zealand (NZ) is of high quality and offers many benefits to students. Outdoor activities are included, which are fun and help us learn. NZ schools use the British system, which is highly regarded and free to the public. The inclusion of people with different backgrounds is a priority for schools in NZ, with a lot of effort to eliminate discrimination among people. One of the ways they do this is by including classes and activities that respect the indigenous people in NZ, the Māori (like Te reo class, which teaches the Māori language) and other cultures around the world with cultural groups and programs. While the curriculum covers many important principles, it is designed to be adaptable to suit students' needs, ensuring they receive a good education. Some subjects focus on mental health and well-being to help students with their journey in life, such as religious education and health.

An advantage for students is that the learning methods are student-centred, meaning they can target each student's strengths and weaknesses. There are opportunities for outdoor learning in schools. Learning is fun and engaging, thanks to New Zealand's beautiful natural environment and big school fields.

In some schools, students from different parts of the world, like China, visit for a week to see how our schools work. There were two students that I had personally worked with to show how our school works, and they were amazed at how NZ schools approach learning. They also said that “the schools are a lot bigger in NZ and have really big fields and lots of places to play during lunch”. Overall, NZ is a perfect place to study, which is why many people move here.

Daniel Eldho: Year 8 student at Liston College, Henderson

Scanned copy of the New Zealand Postal Stamp Released during the event.

Historic Onam Celebration at New Zealand Parliament Includes Release of Kerala Heritage Postal Stamp -2017

AMS Crew with Hon. Minister Judith Collins and Mr. Sandeep Sood, Second Secretary & HOC. Inset: Shine Krishna, Designer of the Stamp

On 3rd August 2017, the Auckland Malayali Samajam (AMS) took the lead in organising the first-ever Onam celebration in the New Zealand Parliament. Along with Malayali organisations from Whangārei to Dunedin, this landmark event showcased the rich cultural heritage of Kerala. The celebration featured traditional Kerala cultural performances and a vibrant Pookkalam (floral decoration). The event was co-ordinated by Mr. Muralikumar J.P., Mr. Kanwaljit Singh Bakshi M.P., and AMS President Benny Panthalani. During the occasion, the Hon. NZ Minister Judith Collins released a commemorative postal stamp depicting Kerala's heritage. No other country besides New Zealand is currently known to have released a specific Kerala-themed postal stamp as part of an Onam celebration. The stamp, designed by Shine Krishna, a UX Designer and long-time designer of Darpanam, added a special touch to the event. Mr. Sandeep Sood, Second Secretary & HOC, along with other ambassadors, graced the occasion with their presence, making it a memorable milestone in the cultural history of Malayalees in New Zealand.

AGM 2023

BADMINTON

Congratulations

Auckland Malayali Samajam Badminton Tournament

SMASH '24

Winner

Bibin Thampi & Joyal
Men's Doubles Division A

Runners-up

Nidhin Raj & Arjun S
Men's Doubles Division A

Winner

Lishad & Alias
Men's Doubles Division B

Runners-up

Vishnu & Anand
Men's Doubles Division B

Winner

Jithin & Ratheesh
Men's Doubles Division C

Runners-up

Astin & Chris
Men's Doubles Division C

Winner

Neha & Norah
Women's Doubles

Runners-up

Aishwarya & Jincy
Women's Doubles

Winner

Bibin Thampi & Shruthy
Mixed Doubles

Runners-up

Ben & Neha
Mixed Doubles

25 ANNIVERSARY

CHRISTMAS & NEW YEAR

CHRISTMAS & NEW YEAR

EASTER, VISHU & EID

EASTER, VISHU & EID

SEMINAR

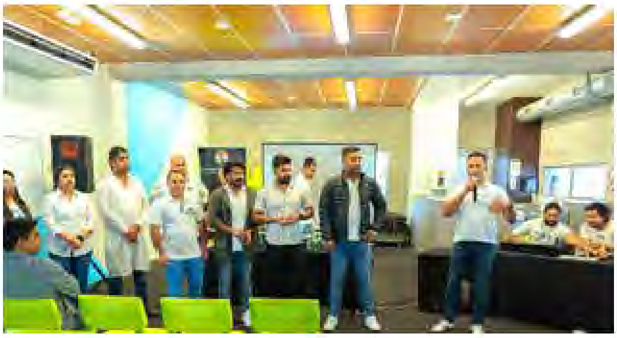

SEMINAR

THIRUVATHIRA WINNERS

SPONSORS & ARTISTS MEET

WOMENS DAY

Gallery

KALOLTSAVAM

Gallery

KALOLTSAVAM

©WeekendWeddings

©WeekendWeddings

KALOLTSAVAM

KALOLTSAVAM WINNERS

Join Us to Celebrate Together

INDIAN INDEPENDENCE DAY 2024

The Auckland Malayali Samajam extends its heartfelt wishes on the occasion of the 78th Indian Independence Day. This day embodies the essence of freedom, unity and advancement that characterizes India. It's a moment for us to contemplate our collective past and the principles that unite us as a varied community. The Auckland Malayali Samajam is truly proud to play a part in enriching the multicultural fabric of both India and New Zealand.

Happy INDEPENDENCE DAY

AUCKLAND MALAYALI SAMAJAM

ഒരു കുടുംബം ഒരു ഭാഷ ഒരു സമാജം

MAMANGAM 2024

WINNER
$5000

FOURTH PRIZE

THIRD PRIZE

FOURTH PRIZE

Winner
Congratulations
Runner-up
Thekkans
മാമാങ്കം 2024
Brisbane 7's
WINNER
$5000
ANNIVERSARY

ONAM-MEGA SHOW

© Weekend Weddings

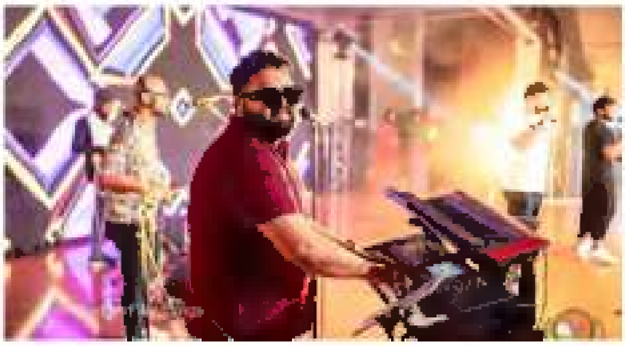

ONAM CELEBRATION

ONAM CELEBRATION

ONLINE FITNESS CLASS

മുട്ടായിക്ക് ബുദ്ധി വെച്ചാൽ ബുദ്ധിമുട്ടായി
മത്തായിക്ക് ശക്തി വെച്ചാൽ ശക്തിമത്തായി

ഓർക്കേണ്ടത് മറക്കരുത്
മറക്കേണ്ടത് ഓർക്കരുത്

(കുഞ്ഞുണ്ണി മാഷ്)

Malayali Justices of the Peace
at your service in Auckland

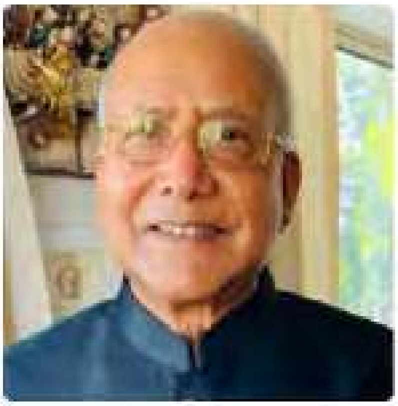

CDR. P. Joseph Mathew
Hogans Road, Glen-
field, North Shore
Mob: 027 605 4444

Mr. Sasidharan Nambissan
Codrington Crescent,
Mission Bay
Mob:021 797 573

Mr. John Varghese
Lifford Place, Mt Roskill
Mob: 021 263 5066

Dr. Sam Mathai
St. Georges Road, Avondale
Mob: 021 024 086 20

Mr. Murali Kumar
Midhurst Ave, Henderson
Mob: 021 685 804

Mr. Joseph Kuriakose
Mt Albert Road, Mt Roskill
Mob: 021 041 3060
09-6205525

Mr. Yeldos Pukkunnel Varghese
Hyar Road, Three Kings.
Mob: 021 0417162

Our community is proud of You!

ezy Market
SHOP Smart, Online!
WHAT WE SELL
Smart TV, Laptops, Smartphones, Phone Accessories,
Playstaions, Furnitures, Electric Cables, Home Applainces,
Pet Supplies, Home Security, Home Decor
STORE IN TRADEME
CHECKOUT OUR WEBSITE @
trademe.co.nz/a/marketplace/stores/Ezy-Market

MT ROSKILL ACCOUNTANTS
ACCOUNTANTS & BUSINESS ADVISORS
Indigo Financial Services Ltd
MORTGAGE SPECIALIST
TAX RETURNS
COMPANY INCORPORATION
GST & PAYE
CASH FLOW STATEMENTS
FINANCIAL STATEMENTS
RENTAL PROPERTY RETURNS
BUSINESS PLANNING
FIRST HOME BUYER'S ADVICE
REFIXING/ REFINANCING
RENTAL PROPERTY
BUSINESS LOANS
COMMERCIAL LOANS
WORKING CAPITAL
INSURANCE PLANNING
Your one stop shop for accounting, taxation and mortgage needs
OUR EXPERIENCE SAVES YOU TIME AND MONEY
Call us for a free no obligation consultation
atainz
NZMBA
PAA | PROFESSIONAL ADVISERS ASSOCIATION
INFINZ
Contact: JOHN VARGHESE / SHERLI JOHN
T: 09 630 7753 | M:021 263 5066 | A: 2C Whiteswan Road, PO Box 27279, Mt Roskill, Auckland | E: roskillaccountants@gmail.com/ indigofsl@gmail.com

Auckland Phoenix

APL 2023 – Season 9 Winners

Featherston Cup – Wellington Champions 2024

Manawatu – Palmerston North Division 1 Runners Up 2023 2024

HKS Premiere League – Hamilton Runners Up 2024

NIXON FELIX

Founded in 2017, Auckland Phoenix aims to promote community sports and recreational activities. Our vision is to provide equal opportunities, foster friendships, and enhance the physical and mental well-being of our community members and everyone we engage with. Over the years, we've witnessed a significant increase in positive interactions among individuals nationwide, while still maintaining a competitive spirit. We are grateful for the unwavering support from our community and others, and we appreciate your kindness, time, and efforts. Thank you!

Some of our recent outings resulted in some excellent and excited matches we played in Auckland, Palmerston North, Wellington and Hamilton.

Tails of Joy

My Life with a Pack of Pooches

OSCAR EAPEN

There's a saying that dogs are a man's best friend. But for me, they're more like my personal fan club, therapy team, alarm clock, and occasionally, my interior decorators (though their taste in pillow stuffing and shoe placement is a bit questionable). Life with dogs isn't just a life with pets—it's a whirlwind of fur, slobbery kisses, and a cacophony of barks that, in my house, is the soundtrack of pure joy.

It all began on one of those lazy, unhurried Sunday mornings, when the world seems to take a breath, and life moves at a slower pace. It was October, just as the crispness of autumn began to settle in after the rains. My dad, an army doctor and the commanding officer at the Military Hospital in Jabalpur, asked me to drive him for his routine Sunday rounds at the hospital. This had become something of a tradition after our morning visit to church. Like any typical army dad, he instructed me to wait in the car park while he went about his duties.

As I sat there, staring out the window, something unusual caught my eye near an open drain. A group of scrappy, adorable Indian pariah puppies, probably no more than a few weeks old, was playfully exploring their surroundings. There were seven of them, each with a different mix of colours, but one stood out—Bonzo. He had this beautifully patchy coat that seemed to carry a little bit of every colour from his siblings, almost like a living mosaic. More than that, he was the most social of the lot, boldly coming up to me as if we were already lifelong friends. Something about his energy, confidence, and the instant connection we shared made it feel like fate had orchestrated the whole encounter.

Without a second thought, I got out of the car and crouched down, and in an instant, Bonzo was bouncing around me, wagging his tiny tail, full of life. His siblings, though curious, kept their distance, but Bonzo—he just stuck to me like we'd known each other forever. It was one of those moments where everything else around you blur, and all that matters is the joy of the connection you're feeling. I remember thinking, "If I could, I'd adopt them all!" But it was Bonzo who had already stolen my heart.

Just as we were lost in our little world of play, my dad returned from the hospital rounds, ready to head home. I'll never forget the look on his face when he saw me with Bonzo in my arms, this tiny little ball of fur full of energy and affection. Dad had

always been the practical, no-nonsense type, especially when it came to pets. Our family had moved around a lot because of his army postings, and with both him and my mom being doctors, we never had the stability needed to care for a dog. But that day, something changed. Maybe it was the memory of his own childhood in rural Kerala, where he played with stray dogs just like Bonzo. Perhaps it was seeing how much I had already bonded with this little pup. Whatever it was, his heart softened.

Dad asked me a question I had longed to hear for years: "Do you want to adopt him?" Without a second of hesitation, I looked down at Bonzo, who was now nuzzling into my arms, and I said, "Yes! I'm the luckiest guy on the planet."

But the real challenge was yet to come. You see, my mom, though loving, was the queen of the household. She wasn't exactly keen on the idea of having a pet. She had her reasons, most of which revolved around feeding and hygiene. To her, the idea of a messy pup running around the house wasn't exactly appealing. As much as I was excited about bringing Bonzo home, I knew we had to get past her

scepticism first. I braced myself for what I thought would be an uphill battle, but surprisingly, something shifted. Maybe it was the fact that my sister and I had already left home to pursue our careers, and the house had grown quieter in our absence. Perhaps Mum was ready to welcome a new kind of life into the household.

When I walked through the door with Bonzo in my arms, Mom's initial reaction was predictable. She gave me one of those sterns, "it's either him or you" looks, making it clear that she wasn't thrilled. But I wasn't about to give up that easily. I made a genuine effort to convince her, and eventually, persistence paid off. Bonzo, with his irresistible charm and puppy eyes, worked his magic. Slowly but surely, Mom softened, and Bonzo became a permanent part of the family. It didn't take long before he was christened "Mr. Bonzo Eapen," fully integrated into the Eapen household.

As fate would have it, Bonzo was only two or three weeks old when we found him, a fact that coincidentally aligned with my own birthday. It was as if the universe had decided to give me the best birthday present ever—albeit a little late. Bonzo wasn't just a pet; he was a gift, a companion, and in many ways, a brother I never had. From that day forward, life with Bonzo was full of joy, laughter, and the kind of companionship I had always hoped for.

Now, you might think adding more dogs to an already chaotic household is a recipe for disaster. And you'd be right—if disaster means daily laughs, constant companionship, and the occasional "Oh no, what did they eat this time?" moment. Then came Pepper, our graceful Dalmatian mix. About two months after we adopted Bonzo, COVID-19

hit, and with lockdowns keeping us indoors, I could tell that Bonzo needed more than just my company—he needed a companion who could match his boundless energy. As luck would have it, a friend from undergrad mentioned that his cousin's dog had just given birth to a litter of Dalmatian mix puppies. They were looking for adoptive homes, and I didn't hesitate for a second. I quickly reached out to my parents, and after some gentle persuasion, they agreed. Enter Pepper Eapen.

When Pepper arrived, I expected another whirlwind of energy to match Bonzo's playfulness, but instead, she surprised us all. Pepper was the epitome of calmness and grace. Unlike Bonzo's bubbly and exuberant personality, Pepper carried herself with quiet confidence and poise, like a proper little lady. She would sit back, observe the world with serene curiosity, and let Bonzo's chaotic energy swirl around her like a storm around a lighthouse. Where Bonzo was the excited puppy eager to chase every ball and bark at every sound, Pepper was composed and thoughtful, moving through the world with an almost regal air.

Even as a puppy, Pepper had this innate sense of tranquillity that brought balance to our household. She never demanded attention or caused any fuss. In fact, her presence alone had a calming effect—not just on Bonzo, but on all of us. It was as if she brought a kind of peacefulness into our lives, a contrast to the joyful chaos Bonzo had introduced. Yet, despite her serene demeanour, she was no pushover. She and Bonzo formed an instant bond, but it was clear that, in her quiet way, Pepper set the tone. She didn't need to bark or jump around to make her presence known; she had a subtle authority that Bonzo immediately respected.

Together, they created a perfect balance—Bonzo with his wild, carefree spirit and Pepper, the picture of calm and grace. Watching the two of them together was like seeing yin and yang come to life. Bonzo would bounce around her with endless excitement, while Pepper would sit calmly, watching him with her soft, knowing eyes, waiting patiently for the moment he would settle beside her.

Of course, life with dogs isn't all belly rubs and wagging tails. There are muddy paws on freshly cleaned floors, unexpected vet visits, and the occasional moment when you seriously consider investing in a Roomba army. But for every chewed-up shoe and every early morning bark-fest, there's a moment of pure, unfiltered love that makes it all worth it. Like when Bonzo curls up beside me after a long day, or when Pepper gives me that look that says, "You're my favourite human," or when they proudly show off the freshly dug hole in the backyard they've been working on for weeks.

Living with dogs has taught me that perfection is overrated. My home isn't picture-perfect, and my schedule isn't always under my control. But what I have is something far better: a life filled with love, laughter, and more wagging tails than I ever thought possible. Each of my dogs has brought something unique into my life, and together, they've created a symphony of joy that I wouldn't trade for the world.

So, welcome to my world—where the furniture is sometimes fur-covered, the mornings start with a chorus of barks, and the heart is always full. This is the story of my life with a pack of pooches, and I promise, it's a tail you won't want to miss.

Becoming a dog parent for the first time was a learning experience like no other. I quickly realised that caring for a pet was no less than caring for a newborn. From learning about the proper nutrition and dietary requirements to understanding their behavioural needs, every day was an adventure. The responsibility of caring for Bonzo and later Pepper required patience, persistence, and an abundance of love. There were countless moments when my hands were full—whether it was rushing to the vet, keeping up with their energy, or simply making sure they felt loved and secure. But no matter how exhausting it sometimes got, the joy they brought into our home made every challenge worth it. Watching them

grow and thrive under our care was one of the most fulfilling experiences I've ever had.

Bonzo and Pepper, despite being so close in age, couldn't have been more different in their personalities. Bonzo, with his playful, energetic spirit, was eager to please and quick to learn commands. He loved the challenge, knowing that a treat was always around the corner. Pepper, on the other hand, carried herself with an innate poise. She was the queen of the household, and she knew it. She didn't need to perform or impress to get attention—her presence alone commanded it. Where Bonzo would excitedly follow commands, Pepper, with her serene demeanour, would simply sit back and observe, knowing she'd be rewarded regardless. Yet despite their differences, they balanced each other out beautifully, forming a bond that was as natural as it was heartwarming.

Living in an army environment offered Bonzo and Pepper the kind of space most city dogs can only dream of. Unlike the cramped flats in urban areas where dogs are often cooped up, they had expansive defence accommodations with large yards to run free. Watching them explore the greenery, chase after each other, and simply revel in their freedom was a sight to behold. It was during those moments, seeing them so full of life, that I realised how fortunate we were to give them a home where they could indeed be themselves. The trend of registering pets may be growing in metropolitan cities, but Bonzo and Pepper never needed papers to tell us how special they were. They were family in every sense of the word.

Travelling with Bonzo and Pepper was an adventure on its own. As an army family, moving around the country was inevitable, and wherever we went, they hopped along for the ride. One of my fondest memories is of the train journey we took together, from Jabalpur to Jaipur, with both dogs travelling like royalty in a first-class coupe. Their enthusiasm was infectious, and fellow passengers couldn't help but smile at their antics. Later, after my dad's retirement, we embarked on a road trip from Mumbai to Kochi, with Bonzo and Pepper seated comfortably

in the back, taking in the passing scenery. It was during these journeys that I felt a deep sense of gratitude for the time I got to spend with them, knowing that no matter where we went, they made every place feel like home.

The hardest part of this journey was saying goodbye to Pepper. Two weeks after I had left for New Zealand, she was diagnosed with parvovirus, and despite her brave fight, we lost her. The grief that followed was indescribable. Losing her felt like losing a part of myself, and the pain my family and I experienced was a testament to how deeply she had woven herself into our lives. Bonzo, still with us, remains a living reminder of the joy both he and Pepper brought into our home. Although I can't be with him right now, I know that someday I will return to India, and when I do, the first thing I'll do is give Bonzo the biggest hug. Until then, I cherish the memories we've made, grateful for every moment spent with my pack of pooches. They have given me more love and joy than I could have imagined, and I will be forever thankful for that.

Oscar Eapen: A former Marine Engineer and a recent NZ Masters graduate in Supply Chain and Logistics Management. Avid dog lover and soccer fan. Passionate about the Aviation Industry switching to sustainable aviation fuels.

Vegetable Fruit Bouquet

Vegetable-Fruit Bouquet
Shouldn't we start the practice of giving vegetables and fruits instead of flower bouquets on birthdays? People often leave the given bouquets behind... Vegetables and fruits, on the other hand, can be consumed. Instead of a rose, you can also give an inexpensive seasonal fruit, such as guava, raw mango, lemon, amla, sapota, etc. The size of the basket can be adjusted according to the budget. Instead of wrapping the basket with plastic, you can use cotton cloth or paper which can also be recycled. If various vegetables are expensive, you can give just one or two. This change will also express our gratitude towards our farmer brethren. Small changes can gradually bring about a revolution in society!

POWERING A SUSTAINABLE FUTURE

New Zealand's Innovations in Renewable Energy and EV Charging

DR. DIVYA VIJAY

New Zealand is leading the change towards a more sustainable future with an ambitious vision to significantly reduce greenhouse gas (GHG) emissions and meet its renewable energy targets. The government's bold goals include cutting net GHG emissions by 50% by 2030 and achieving net-zero emissions by 2050, excluding biogenic methane from livestock. These targets are enshrined in the Climate Change Response (Zero Carbon) Amendment Act of 2019, which established the Climate Change Commission to provide independent advice and formulate detailed emissions budgets and reduction plans.

The government aims for the national electricity market to achieve 100% renewable energy production by 2030 under normal hydrological conditions, reflecting New Zealand's strong commitment to sustainability and reducing reliance on fossil fuels. However, experts stress the importance

of a balanced approach to ensure both environmental and economic goals are met.

Renewable energy already plays a significant role in New Zealand's energy landscape. In 2021, renewables accounted for 28.9% of total final energy consumption, with hydroelectric power leading the way. The electricity sector saw 81% of its generation from renewable sources, including hydro, geothermal, wind, bioenergy, and solar. Despite these achievements, challenges remain, particularly in the adoption of solar energy, which is notably low compared to countries like Australia. In 2022, solar energy comprised only 0.6% of the overall power mix. Increased government incentives could accelerate solar adoption, reducing energy bills, creating jobs, and supporting environmental goals.

New Zealand's electricity industry has evolved into a semi-privatised structure with five major generating companies, four of which have significant retail positions. Transpower, a state-owned entity, oversees the reliability, maintenance, and management of transmission network assets, while the New Zealand Exchange (NZX) handles market operations, including pricing, trading, and settlement. Over the years, the sector has transitioned from a predominantly state-owned model to a deregulated corporate framework, with the government maintaining partial ownership in major gentailers that are publicly traded. The country relies heavily on international fuel imports, with only 30% sourced domestically. Notably, domestic generation from thermal sources is relatively low, at only 18%.

The Covid-19 pandemic impacted the electricity sector, with a 1.5% decline in demand from pre-pandemic levels up to 2020. While residential and agricultural sectors saw increased demand, this was outweighed by reductions in commercial and industrial consumption.

The electricity sector in New Zealand includes various key components. Generation focuses on renewable sources such as hydro, geothermal, wind, and solar, with an ongoing effort to reduce gas and coal-sourced generation. Key players in this area include Meridian Energy, Contact Energy, Genesis Energy, and Mercury. Transmission is responsible for managing the national grid to ensure stability and reliability, primarily handled by Transpower. Distribution oversees local power distribution under strict regulatory standards to ensure safety and efficiency, with companies like Vector and Powerco playing significant roles. Retailing features a mix of major integrated firms and independent retailers, offering diverse pricing strategies and customer service options. Regulation ensures fair pricing, quality service, and compliance with market regulations, overseen by the Commerce Commission and the Electricity Authority. The retail electricity market consists of 42 retailers, dominated by five major entities known as gentailers: Genesis, Contact, Meridian, Mercury, and TrustPower (now Manawa Energy).

As part of its commitment to reducing GHG emissions and promoting sustainable transportation, New Zealand is focusing on the development of electric vehicle (EV) charging infrastructure. The "Charging Our Future" strategy outlines the long-term vision and strategic plan for developing New Zealand's EV charging infrastructure from 2023 to 2035. This comprehensive plan aims to support the country's transition to a low-emissions transport system, ensuring accessible, affordable, secure, and reliable EV charging for all.

The strategy identifies five key outcomes to achieve this vision: integrating EV charging infrastructure into the energy supply system while maintaining affordability, reliability, security, and safety; providing accessible, affordable, secure, and reliable EV charging for users from diverse backgrounds; establishing a streamlined and integrated planning approach across multiple sectors; creating a market that functions efficiently, adapts to evolving needs, and attracts users, operators, and investors; and ensuring that the national EV charging system facilitates the transition

to low-emissions transport modes across the broader transport system.

Specific targets have been set to drive the development of EV charging infrastructure, including establishing a journey charging hub every 150-200km on main highways by 2028 and supporting the installation of at least 600 EV charging stations in rural locations by 2028. The strategy details several focus areas: implementing smart charging and managing increased electricity demand efficiently; ensuring home charging infrastructure is accessible to all, particularly renters and those in multi-unit dwellings; addressing regional differences in charging needs and energy supply; enhancing customer experience through a predictable, standardised system and better data collection; leveraging data to inform investments and improve the EV charging experience; ensuring new developments consider EV charging needs from the outset; supporting market-led rollout and removing barriers to commercial investment; encouraging innovative solutions to manage demand and integrate new technologies; developing infrastructure to support the electrification of heavy vehicles like buses and trucks; and addressing the charging needs of other modes, such as ships and planes, while ensuring coordinated investment.

The "Charging Our Future" strategy provides a comprehensive roadmap for expanding New Zealand's EV charging infrastructure. By focusing on integration, accessibility, standardisation, market functionality, and support for low-emissions transport, the strategy aims to ensure a seamless and equitable transition to a sustainable transport future.

New Zealand's journey towards a greener future is marked by significant progress in renewable energy and the strategic development of EV charging infrastructure. The commitment to cutting greenhouse gas emissions and achieving 100% renewable energy production by 2030 underscores the country's dedication to sustainability. Through comprehensive planning and targeted initiatives, New Zealand is not only enhancing its energy sector but also paving the way for a sustainable and low-emissions transport system. The collaborative efforts of government, industry, and communities promise a cleaner, greener future for all New Zealanders, setting an inspiring example for the rest of the world.

Dr. Divya Vijay: Ph.D. in Electrical Engineering from Auckland University of Technology who specializes in cutting-edge renewable energy and sustainable technology. Infuses life with creativity through love for dancing.

ആദ്യാക്ഷര
മലയാളം ക്ലാസുകൾ

മലയാളമേ നിന്റെ വാക്കുകൾക്കുള്ളത്ര മധുരം തുടിക്കുന്നതേതു ഭാഷ?
-വി. കെ. എസ്. വീട്ടൂർ

ഇപ്പോൾ ഓൺലൈനിൽ മലയാളം ക്ലാസുകൾ സജീവമായി നടന്നു വരുന്നു- പ്രത്യേകിച്ച് വാരാന്ത്യങ്ങളിൽ. റെനീഷ ഫൈസൽ, രമേശ് കെ രാഘവൻ, ടിന്റു ജോസഫ് എന്നീ അധ്യാപകരുടെ നേതൃത്വത്തിലാണ് ക്ലാസുകൾ നടത്തുന്നത്. ഇവരുടെ സമർപ്പിതമായ അധ്യാപനം കുട്ടികൾക്ക് മലയാളം പഠിക്കുന്നതിനും, ഭാഷയോടുള്ള പ്രിയം വളർത്തുന്നതിനും വളരെ സഹായകരമാണ്. ഓൺലൈൻ ക്ലാസുകൾ വാരാന്ത്യങ്ങളിൽ ഒരേസമയം നടത്തുന്നതുകൊണ്ടു പല സൗകര്യങ്ങളുണ്ട്. കുട്ടികൾക്ക് സൗകര്യപ്രദമായി അവരുടെ വീടുകളിൽ നിന്നും ക്ലാസുകളിൽ പങ്കെടുക്കാം. ഓൺലൈൻ പ്ലാറ്റ്ഫോം വഴി, നൂതന മാർഗങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചുള്ള ക്ലാസുകൾ അത്യന്തം രസകരവും പ്രായോഗികവുമാണ്. നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ മലയാളം ക്ലാസ്സിലേക്ക് രജിസ്റ്റർ ചെയ്യൂ!

AMS Adhyakshara യുടെ ഈ ദൗത്യത്തെ പിന്തുണയ്ക്കാനും, പുതിയ തലമുറയ്ക്ക് നമ്മുടെ ഭാഷയും സംസ്കാരവും പകർന്നു നൽകാനും താൽപ്പര്യമുള്ള കൂടുതൽ സ്വയംസേവകരെ (അദ്ധ്യാപകരെ) ആവശ്യമുണ്ട്. സ്വയംസേവകരായി നിങ്ങൾക്ക് എന്ത് ചെയ്യാം?

1. മലയാളം പഠിപ്പിക്കുന്നതിൽ താൽപര്യമുണ്ടെങ്കിൽ, കുട്ടികളെ പാഠങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കാം
2. കുട്ടികൾക്ക് കേരളത്തിന്റെ സംസ്കാരവും പാരമ്പര്യവും പരിചയപ്പെടുത്താം
3. ക്ലാസുകൾ കൂടുതൽ ആകർഷകവും, രസകരവുമാക്കുന്നതിനായി വിവിധ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യാം.

ഒരു നല്ല മലയാളി സമൂഹം വാർത്തെടുക്കുവാനായി കൈകോർക്കാം! കുട്ടികൾക്ക് അവരുടെ ഭാഷയും സംസ്കാരവും പ്രിയമുള്ളതാക്കാം!!

താൽപര്യമുള്ളവർ AMS Adhyakshara യുടെ നേതൃത്വവുമായി ബന്ധപ്പെടുക.

Reneesha Faisal, Co-ordinator, Aadyakshara: Mob: 021965594 Malayalam.Mission@aucklandmalayalisamajam.org.nz

Ramesh Raghavan, Malayalam Teacher

Tintu Joseph, Malayalam Teacher

Reneesha Faisal
Co-ordinator | Aadyakshara

Ramesh Raghavan,
Malayalam Teacher

Tintu Joseph
Malayalam Teacher

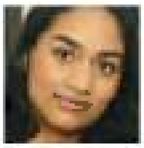

Akshaya Kiran

Year 10 student at Rangitoto College. Currently learning Art, Spanish and Bharathanatyam. Representing college and East Cost Bay's cricket team

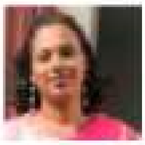

Anju Sreekumar

Anju is an IT professional, but an artist from heart. She loves to explore different art works and upskill blooming artists to reveal their talents.

Gallery

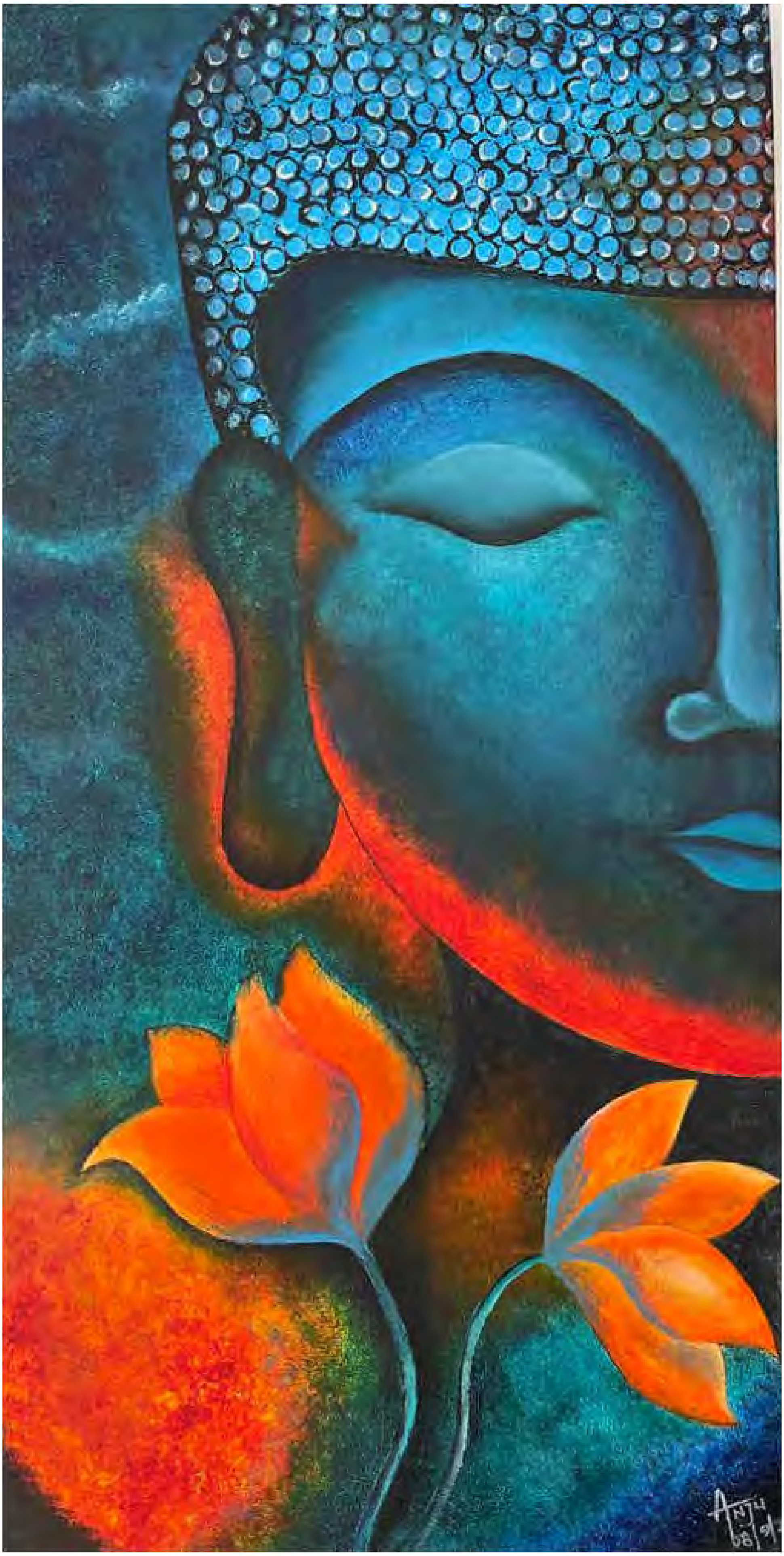

←

Anju
Mobin

Active member at the Waitakere Arts Community Centre. Used to exhibit paintings at art exhibitions.

art

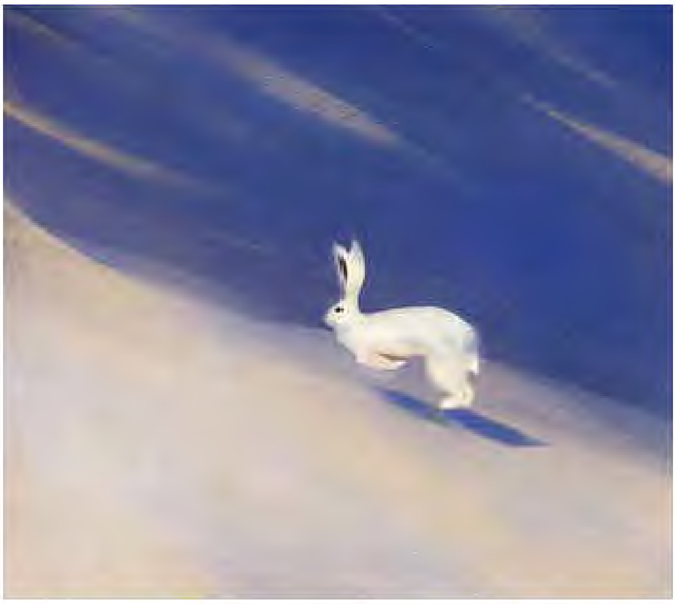

Kshema *Amirapu*

Clinical Audiologist who has a passion for painting

←

Magna
Rose

Year 10 student

Registered Nurse in Auckland,
Passionate about artworks

Ligy John

Aayush

Year 3 student at Albany Primary School, interested in Chess and singing other than artworks.

⟵

Mahiya **Mobin**

Year 5 student at Kauri Lands School, Glen Eden. Loves creating artworks close to nature in water-colour and acrylic medium

⟶

Gallery

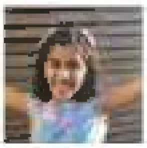

Akshara

Active participant in AMS Kalolsavams. Kalathilakam(sub-Jr)2023

Manav
Sams

Year 3 student. Loves painting, Legos, swimming and Gymnastics

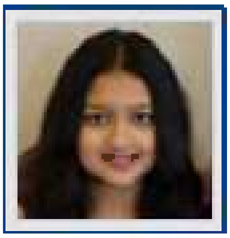

Joanna Suzane Joby: Year 7 student in Marist College, Mt Albert. Interested in swimming, dancing and art works.

JOANNA
SUZANE JOBY

FOUR SEASONS

art

Achievers in the community

Yeldos Pukkunnel Varghese

Sworn in as Justice of the Peace (JP) for New Zealand. Registered Social Worker at Auckland City Hospital in the role of Needs Assessor and Service Coordinator (NASC). Before moving to NZ, worked as Welfare Officer at Tata Tea Ltd; Munnar. Was President of the Auckland Malayali Samajam for the term 2018-2020

Dr. Divya Vijay

Obtained Ph.D. in Electrical Engineering from Auckland University of Technology. Expert in managing large-scale projects for national grid integration who specializes in cutting-edge renewable energy and sustainable technology. Committed to achieving a net-zero carbon future and environmental sustainability. Passionate about dancing.

Jijo John

First Malayali to be elected as a member of the Nursing Council of New Zealand.

Winners of Indian Newslink Award

Blessan M. Jose

for outstanding services to the Malayali Community

Julie Vinu

for achievements in culture and arts

Sasidharan Nambissan

Special Commemoration Ravin Lal Memorial award for services to the Indian Community in Auckland

Athulya Mohan

for excellence as a classical dancer and Choreographer.

Athulya Shreejit Nair

for achievements as a dancer and pageantry

Keep shining and inspiring others!

അപൂർണ്ണം

സാബു ഹരിഹരൻ

ജയചന്ദ്രൻ ഒരിക്കൽ കൂടി വാച്ചിൽ നോക്കി.

ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്തിലെത്താൻ ഇനിയും ഏതാണ്ട് രണ്ട് മണിക്കൂർ കൂടി. ട്രെയിൻ അല്പം ലേറ്റാണ്. മുഖമുയർത്തി, തുരുമ്പ് കാർന്ന് തുടങ്ങിയ കമ്പികൾ വിലങ്ങനെ നിൽക്കുന്ന വിന്റോയിലൂടെ പുറത്തേക്ക് നോക്കി. പിന്നോക്കം ചീറിപ്പാഞ്ഞ് പോകുന്ന കാഴ്ച്ചകൾ... വരണ്ട ഭൂവിടങ്ങൾ... പൊടിയണിഞ്ഞ് നിൽക്കുന്ന വളർച്ച മുറ്റിയ ചെറുമരങ്ങൾ... പുറത്ത് വെയിൽമഴ തിമിർത്ത് പെയ്യുന്നു. അകലെ അവിടവിടെയായി ചൂട് വകവെയ്ക്കാതെ നടന്നു പോകുന്ന മെലിഞ്ഞ മനുഷ്യർ. കാഴ്ച്ചകൾ ഒന്നിനു പിറകെ ഒന്നായി അതിവേഗം പിന്നോട്ടോടിപോകുന്നു. എവിടെയ്ക്കാണീ മനുഷ്യർ പോകുന്നത്? വെയിലോ പൊടിയോ ഒന്നും വകവെയ്ക്കാതെ... അയാൾ മുന്നിലെ സീറ്റിലേക്ക് നോട്ടം തിരിച്ചു. മൂന്നോ നാലോ സ്റ്റേഷൻ മുൻപാണവർ വന്നു കയറിയത്. ഒരമ്മയും കൈക്കുഞ്ഞും. എവിടെ കുഞ്ഞിന്റെ അച്ഛൻ? ചിലപ്പോൾ അച്ഛന്റെ അടുക്കലേക്കാവും പോകുന്നത്. ദൽഹിയിലേക്ക് ഇത് തന്റെ എത്രാമത്തെ യാത്രയാണ്? മായയെ കൂട്ടി ഒന്നു പോകണമെന്ന് വിചാരിച്ചിട്ട് എത്ര നാളായി. ഒരോ തവണ പോകുമ്പോഴും ഒരോ കാഴ്ച്ചകളാണ്. ഒരു നദിയിൽ ഒരിക്കൽ മാത്രമേ ഇറങ്ങാനാവൂ എന്ന് പറയുന്നത് പോലെ. ഒരോ യാത്രയും ഒരൊറ്റ തവണ മാത്രമേ സംഭവിക്കുന്നുള്ളൂ. ജയൻ ചുറ്റിലും നോക്കി. ആളുകൾ കയറുകയും ഇറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഇനി ഏതാനും സ്റ്റേഷനുകൾ മാത്രം. അത് കൊണ്ട് തിരക്ക് ഇല്ല. മുന്നിലിരിക്കുന്ന അമ്മയും കുഞ്ഞും പിന്നെ സിംഗിൾ വിന്റോ സീറ്റിൽ വൃദ്ധനായ ഒരാളും. വളരെ കുറച്ച് പേർ. ജയൻ മായയെ കുറിച്ചോർത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അവളിപ്പോൾ എന്തു ചെയ്യുകയാവും? അയാൾ കണ്ണുകളടച്ച് തല പിന്നോക്കം ചായ്ച്ചു.

മായ ചപ്പാത്തി കുഴയ്ക്കുന്ന തിരക്കിലായിരുന്നു. രാത്രിഭക്ഷണം കുറച്ച് നാളായി ചപ്പാത്തിയും കറിയുമാണ്. ജയൻ കുറച്ച് മാസങ്ങൾക്ക് മുൻപ് ഒരു കൊതി പറഞ്ഞതായിരുന്നു തുടക്കം. ഗോതമ്പ് ദോശയോ, ഒന്നോ രണ്ടോ ചപ്പാത്തിയോ പോരേ നമുക്ക്? 'ഓ! ദൽഹിയിൽ ഇടയ്ക്കിടെ പോകുന്നത് കൊണ്ടാവും! നോർത്തിലൊക്കെ അതാവും അല്ലെ, രാത്രീല്? അവൾ കളി പറഞ്ഞു. 'അതൊന്നുമല്ല. ഇതാവുമ്പോൾ നീ ചപ്പാത്തി ചുടുമ്പോ

ഞാൻ കറിയുണ്ടാക്കാം. എന്തിനാ രാത്രി ചോറും കറിയുമൊക്കെ കഴിച്ച് വയറ് നിറയ്ക്കുന്നത്? അതിന് ശേഷം ഇടയ്ക്കിടെ ചപ്പാത്തിയോ ദോശയോ അവരുടെ അത്താഴത്തിന് മേശപ്പുറത്തുണ്ടാവും. അത് കഴിഞ്ഞ് ഇരുവരും ബാൽക്കണിയിലേക്ക് പോവും. മടക്കാവുന്ന കസേര വലിച്ചിട്ട് ഇരുന്ന് പുറംകാഴ്ച്ചകളിലേക്ക് കണ്ണ് പായിക്കും. ബാൽക്കണിയിലിരുന്നാൽ താഴെ വെളിച്ചങ്ങളുടെ ഘോഷയാത്ര കാണാം. രാത്രിക്ക് ജീവനുണ്ടെന്ന് തോന്നും അത് കാണുമ്പോൾ. അവിടെ ഇരിക്കുമ്പോഴാവും അന്നന്നത്തെ കാര്യങ്ങൾ ജയൻ മായയോട് പങ്കുവെയ്ക്കുക.

'നമ്മളിങ്ങനെ എത്ര നാളാ...എല്ലാ ദിവസവും ഒരു പോലെ...'

'നമുക്ക് വർഷവസാനം ദൽഹിയിൽ പോവാം... ഞാനവധിയൊക്കെ കൂട്ടിവെച്ചിട്ടുണ്ട്...'

'കഴിഞ്ഞ തവണയും ഇതല്ലെ പറഞ്ഞത്?

'പക്ഷെ അമ്മ വീണ് ആശുപത്രീല് ആവുമെന്ന് ഞാനെങ്ങനെ അറിയും'?

മായ നിശ്ശബ്ദയായി ദൂരേക്ക് നോക്കി ഇരുന്നു.

അവളോർക്കുകയായിരുന്നു, ജയൻ ഒരോ കാര്യങ്ങളും പറഞ്ഞ് പറഞ്ഞ് ഇപ്പോൾ ദൽഹി കണ്ടത് പോലെ ആയിരിക്കുന്നു. സ്ഥലപ്പേരുകൾ പരിചിതമായിരിക്കുന്നു. അവിടത്തെ കാഴ്ച്ചകൾ മാത്രമല്ല, ഭക്ഷണം, അവിടുള്ളവരുടെ വേഷം, രീതികൾ ഒക്കെയും പരിചിതമായിരിക്കുന്നു!

'അടുത്ത വർഷം എന്തായാലും നമുക്ക് പോവാം...' ജയൻ മായക്ക് വാക്ക് കൊടുത്തു.

'ഇങ്ങനെ ഒരോന്നും പറഞ്ഞ് പറഞ്ഞ് നമ്മൾ രണ്ടാളും വയസ്സായി. മുടി നരച്ചു തുടങ്ങി...കണ്ടില്ലെ'? വിടർത്തിയിട്ട മുടിയിഴകളിലൂടെ കയ്യോടിച്ചു കൊണ്ട് മായ പരിഭവിച്ചു.

'അല്ല, ശരിക്കും അവിടെ എന്തൊക്കെയാ കാണാനുള്ളത്?

'അവിടെ... റെഡ് ഫോർട്ടുണ്ട്, കുത്തബ് മീനാർ, രാഷ്ട്രപതി ഭവൻ...അക്ഷർധാം ക്ഷേത്രം... അങ്ങനെ പലതും...മുൻപ് ഒരുപാട് രാജാക്കന്മാർ ഭരിച്ചിരുന്ന സ്ഥലമല്ലെ? മുഴുവൻ കോട്ടകളാണ്...ശവകുടീരങ്ങളുടെ സ്ഥലം...പോവുമ്പൊ നമുക്ക് ദൽഹീല് ഒരു ദിവസം നിന്നിട്ട് താജ് മഹൽ കാണാൻ പോവാം...അവിടന്ന് കഷ്ടി മുന്നൂറ് കിലോമീറ്ററേയുള്ളൂ...'

അത് കേട്ടത് മുതൽ ആ വെണ്ണക്കൽ മന്ദിരം മായയുടെ മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞു നിൽക്കുകയാണ്. ലോകാത്ഭുതങ്ങളിലൊന്നല്ലെ? കാണണം. ഈ ജന്മത്തിൽ തന്നെ കാണണം. അവളുറപ്പിച്ചു.

'നമുക്ക് നമ്മൾ മാത്രമല്ലെ ഉള്ളൂ... ഇനി ബാക്കിയുള്ള കുറച്ച് സമയം ഒന്നിച്ച് യാത്ര ചെയ്യാം... അതെങ്കിലും നടക്കട്ടെ...വെറുതെ ആഗ്രഹങ്ങളും കെട്ടിപ്പിടിച്ച് ഇങ്ങനെ...'

ഒരുപാട് നാളത്തെ കാത്തിരിപ്പ്. ഒരുപാട് ചികിത്സകൾ, പ്രാർത്ഥനകൾ. ചികിത്സയ്ക്കായി എത്ര ലക്ഷങ്ങൾ... എത്ര വർഷങ്ങൾ...ഒടുവിൽ ഗർഭപാത്രം വാടകയ്ക്ക് എടുത്ത് ഒരു ശ്രമം...എന്നാലതും...

ജയനും മായയും വീട്ടിലുള്ളപ്പോൾ മുഴുവൻ സമയവും വീട് സംഗീതം കൊണ്ട് നിറഞ്ഞിരിക്കും. അപൂർണ്ണമായ ജീവിതത്തിൽ ആകെയുള്ളൊരാശ്വാസം. കാലമറിയാതെ, നേരമറിയാതെ സംഗീതത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കും അവർ. അപ്പോൾ അവർക്ക് തോന്നും വീട്ടിൽ അവർ മാത്രമല്ലെന്ന്. വീട് മുഴുക്കെയും കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ബഹളവും ചെറുവർത്തമാനങ്ങളും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി തോന്നും.

ഒരു കുഞ്ഞിന്റെ കരച്ചിൽ കേട്ടാണ് ജയൻ കണ്ണ് തുറന്നത്. എതിരെ ഇരുന്ന സീറ്റിൽ അതുവരെയും ഉറങ്ങി കിടന്നിരുന്ന കുഞ്ഞ് ഉണർന്നിരിക്കുന്നു. ജയൻ കുഞ്ഞിന്റെ അമ്മയെ നോക്കി. സാരി തല വഴി മൂടിയിട്ടുണ്ട്. വില കുറഞ്ഞ, അഴുക്ക് പുരണ്ട വസ്ത്രം... വെയിലേറ്റ് കരിവാളിച്ച മുഖം... വെള്ളിമൂക്കുത്തി അണിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വരണ്ട്, ചെമ്പിച്ച മുടിയിഴകൾ കാറ്റിൽ പറക്കുന്നു. അവർ കുഞ്ഞിനെ എടുത്ത് മാറോട് ചേർത്തു. ജയൻ അവരെ നോക്കി ചെറുതായി ചിരിച്ച ശേഷം പുറത്തേക്ക് മുഖം തിരിച്ചു. ചെന്നിറങ്ങുമ്പോൾ മഴ ആയിരിക്കുമോ? രഘുറാം തന്നെയും കാത്ത് പതിവ് പോലെ സ്റ്റേഷനിൽ ഉണ്ടാവും. പലതവണ പോയിട്ടും ഹിന്ദിയിൽ സംസാരിക്കാൻ ആത്മവിശ്വാസമില്ല. എന്നാൽ നിവൃത്തിയില്ലാതെ വന്നാൽ പറഞ്ഞൊപ്പിക്കാനാവുന്നുണ്ട്. ദൽഹിയിൽ വന്നപ്പോഴാണ് സ്കൂളിൽ പഠിച്ച ഹിന്ദിയും ദൽഹിയിൽ പലയിടത്ത് നിന്നും വരുന്നവർ സംസാരിക്കുന്ന ഹിന്ദിയും തമ്മിൽ ഒരുപാട് വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടെന്ന് അറിയുന്നത്! ബീഹാറിൽ നിന്നും, രാജസ്ഥാനിൽ നിന്നും, ഉത്തർ പ്രദേശിൽ നിന്നും വരുന്നവർ. ഭാഷ ഒന്നെങ്കിലും സംസാരത്തിൽ എത്ര വകഭേദങ്ങൾ!

സ്ത്രീയുടെ കൈയ്യിലണിഞ്ഞിരിക്കുന്ന വളകൾ കിലുങ്ങുന്ന ശബ്ദം കേട്ടു. കുഞ്ഞ് ഉത്സാഹത്തോടെ എന്തൊക്കെയോ ശബ്ദങ്ങളുണ്ടാക്കി തുടങ്ങി. അമ്മയുടെ പാല് ഉള്ളിൽ ചെന്നതിന്റെ സന്തോഷമാണ്. കുഞ്ഞ് തല തിരിച്ച് ചുറ്റിലും നോക്കുകയാണ്. അയാൾ കുഞ്ഞിനേയും അമ്മയേയും മാറി മാറി നോക്കി. അയാൾ മുന്നിലേക്ക് നീങ്ങി കുഞ്ഞിന്റെ കവിളിൽ തൊട്ടു. കുഞ്ഞ് കൗതുകപൂർവ്വം അയാളെ തന്നെ നോക്കുന്നുണ്ട്.

ഈ സ്ത്രീ ഏത് സംസ്ഥാനത്ത് നിന്നാവും?എന്താവും ഇവരുടെ ഭാഷ?

ഹിന്ദിയിൽ ഇവർ എന്തെങ്കിലും തന്നോട് ചോദിച്ചാൽ തപ്പിത്തടയേണ്ടി വരും. കഴിവതും ഈ സ്ത്രീക്ക് മുഖം കൊടുക്കരുത്!

സ്ത്രീ ഇടയ്ക്കിടെ പുറത്ത് നോക്കുന്നത് ജയൻ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. ആരെയോ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. അടുത്ത സ്റ്റേഷനിൽ ഇറങ്ങാനാവും. തന്നേയും കാത്ത് രഘു നിൽക്കുന്നത് പോലെ ഈ സ്ത്രീക്കും ആരെങ്കിലും ഉണ്ടാവും. കാത്തിരിക്കാൻ ആരെങ്കിലും ഉണ്ടാവുന്നതെത്ര ആശ്വാസമാണ്. താൻ തിരികെ വരുന്നതും കാത്ത് മായ ഇരിക്കുന്നുണ്ടാവും. തിരികെ ചെന്ന് മായയുടെ മുഖം കാണുമ്പോഴാണല്ലോ തനിക്കും ഒരാശ്വാസം. ചെറിയ ഇടവേള ആണെങ്കിലും കാണാതിരിക്കുന്നത് അസഹ്യമാണ്. ജയൻ പുറത്തേക്ക് നോക്കി. ട്രെയിനിന്റെ വേഗത കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇനി കഷ്ടി ഒരു മൂന്ന് നാല് സ്റ്റേഷനുകൾ കൂടി. അത്രേയേ ഉണ്ടാവൂ. വേഗത കുറഞ്ഞ് കുറഞ്ഞ് ട്രെയിൻ സ്റ്റേഷനിൽ വന്നു നിന്നു. ഇരുമ്പ് ചക്രങ്ങളുടെ ഉറക്കെയുള്ള ഞരക്കങ്ങളുയർന്നു. ട്രെയിൻ നിശ്ചലമായി. ഒന്നാഞ്ഞ ശേഷം പതിയെ ജയൻ പിന്നോക്കം ചാഞ്ഞു. വിൻഡോ സീറ്റിലിരുന്ന വൃദ്ധൻ ബാഗുമായി എഴുന്നേറ്റ് പുറത്തേക്ക് നടക്കുന്നത് കണ്ടു. അരികിലൂടെ പോയപ്പോൾ അയാൾ ജയനെ നോക്കി ചെറുതായി ചിരിച്ചു. ജയൻ തിരിച്ചും. യാത്രയ്ക്കിടയിൽ ഇടയ്ക്ക് ഇറങ്ങിപോകുന്നവർ. ജീവിതം പോലെ തന്നെ. ഒരു നിമിഷം ജയനോർത്തു. മുന്നിലിരുന്ന സ്ത്രീ ആരെയോ കാണാൻ ശ്രമിക്കും പോലെ പുറത്തേക്ക് ഇടംവലം തല തിരിച്ച് നോക്കുന്നുണ്ട്.

ഒരു നിമിഷം അവർ ജയന്റെ നേർക്ക് നോക്കി പറഞ്ഞു,

'ഭയ്യാ...ഏക് മിനിട്ട് ഇസെ ദേഖ് ലേനാ...മെം അഭി ആത്തി ഹൂം...'

എന്താണവർ പറഞ്ഞത്?

ചോദിക്കാൻ ഭാവിക്കുമ്പോൾ അവർ എഴുന്നേറ്റു നിന്നു. കൈയ്യിലിരുന്ന കുഞ്ഞിനെ സീറ്റിൽ കിടത്തി.

'ക്യാ...?' ജയന്റെ വായിൽ നിന്നും ആ ചോദ്യം വീണു.

'ഏക് മിനിട്ട് ഭയ്യാ...ഏക് മിനിട്ട്'... അത് പറഞ്ഞ് അവർ ജനലിലൂടെ പുറത്തേക്ക് നോക്കി.

'ഹാം'... ജയൻ തലയാട്ടി.

അവർ നടന്ന് വാതിലൂടെ പുറത്തേക്ക് പോയി. വിൻഡോയിലൂടെ ജയൻ അവരെ കണ്ടു. ആ സ്ത്രീ പ്ലാറ്റ്ഫോമിലൂടെ തിരക്ക് പിടിച്ച് നടക്കുകയാണ്.

ജയൻ കുഞ്ഞിന്റെ നേർക്ക് നോക്കി. കുഞ്ഞ് അയാളെയും.

കുഞ്ഞ് ഒന്നുരുണ്ടാൽ താഴെ വീഴില്ലെ? ഈ കുഞ്ഞ് കമഴാനുള്ള പ്രായമായോ?

ജയൻ എഴുന്നേറ്റ് കുഞ്ഞിന്റെ സമീപമിരുന്നു. എന്നിട്ട് പതിയെ കൈ കൊണ്ട് ഒരു തട തീർത്തു.

'വാവ എങ്ങോട്ടാ?... മുഖം കുഞ്ഞിന്റെ മുഖത്തോട് ചേർത്ത് ചോദിച്ചു.

കുഞ്ഞിന്റെ ചിരി അയാൾക്ക് ഒരു പ്രോത്സാഹനമായി.

'ഓഹോ! അപ്പോ മലയാളം മനസ്സിലാവും...അല്ലെ'?

അയാൾ കുഞ്ഞിന്റെ കൈയ്യിൽ തൊട്ടു. പൂ പോലെ മൃദുലം.

'വാവേടെ അമ്മ ഇപ്പോ വരും കേട്ടോ'!

ജയൻ കുഞ്ഞിന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് ഉറ്റുനോക്കി ഇരുന്നു.

കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് എന്ത് ഭംഗിയാണ്! ഒരുപക്ഷെ ലോകത്തിലേക്കും വെച്ച് ഏറ്റവും ഭംഗിയുള്ളത് കൊച്ചു കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ചിരിക്കായിരിക്കും. താനെത്ര നാളായി ഒരു കുഞ്ഞിനെ സ്പർശിച്ചിട്ട്? എടുത്ത് മടിയിൽ വെച്ചിട്ട്? കൊഞ്ചിച്ചിട്ട്?... ബന്ധുക്കളുടേയും സുഹൃത്തുക്കളുടേയും വീട്ടിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ മാറി നിന്ന് നോക്കുന്നതല്ലാതെ... ഇതുവരേയും മനസ്സ് നിറഞ്ഞ് ഒരു കുഞ്ഞിനെ എടുത്ത് മടിയിൽ വെച്ച്, കണ്ണിൽ നോക്കി കൊഞ്ചിക്കാനായിട്ടില്ല.

ജയൻ പുറത്തേക്ക് നോക്കി. എവിടെ വാവേടെ അമ്മ?

ധാരാളം സ്ത്രീകൾ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും നടക്കുന്നുണ്ട്. കാഴ്ച്ചയിൽ എല്ലാവരും ഏതാണ്ട് ഒരുപോലെ.

എന്തായിരുന്നു ആ സ്ത്രീയുടെ വേഷം?

കറുപ്പും ചുവപ്പും നിറമുള്ള മുഷിഞ്ഞ ഒരു വസ്ത്രമായിരുന്നില്ലെ?

അതേ എന്നു തോന്നുന്നു...

ട്രെയിനിന്റെ നീണ്ട ഹോൺ കേട്ടു.

ജയൻ പരിഭ്രാന്തനായി. എവിടെ ആ സ്ത്രീ?

അവർക്ക് ട്രെയിൻ പുറപ്പെടും മുൻപ് കയറാനാവാതെ വരുമോ? എങ്കിലെന്ത് ചെയ്യണം? ചങ്ങല വലിക്കണോ? അതോ കുഞ്ഞുമായി പുറത്തേക്ക് ഇറങ്ങണോ? അപ്പോൾ തന്റെ ലഗ്ഗേജ്? പുറപ്പെട്ട് തുടങ്ങുമ്പോൾ അവർക്ക് കയറാൻ കഴിയാതെ വന്നാലും വേറെ ഏതെങ്കിലും ബോഗിയിൽ ഓടി വന്ന് കയറുമായിരിക്കും. തന്നെ കണ്ടിട്ട് വിശ്വസിക്കാമെന്ന് തോന്നിയത് കൊണ്ടല്ലേ അവർ ഈ കൊച്ചു കുഞ്ഞിനെ തന്നെ ഏല്പിച്ചിട്ട് പോയത്?

ട്രെയിൻ നീങ്ങിയിട്ടും അവരെ കണ്ടില്ലെങ്കിൽ ചെയിൻ വലിക്കാം. ജയൻ ഉറപ്പിച്ചു. കൂടുതലൊന്നും ചിന്തിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. ചെയിൻ വലിച്ചാൽ ആരാണ് ചെയിൻ വലിച്ചതെന്നറിയാൻ ലോക്കോ പൈലറ്റ് വരും. അപ്പോൾ കാര്യം പറയാം. അല്പം താമസിച്ചാലും വേണ്ടില്ല. കുഞ്ഞും അമ്മയും വേർപെട്ട് പോകുന്നതിലും നല്ലത് അത് തന്നെ!

നിമിഷനേരം കൊണ്ട് തല വിയർക്കുന്നത് ജയനറിഞ്ഞു. മാനസിക പിരിമുറുക്കം അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ അങ്ങനെയാണ്...

എവിടെ ആ സ്ത്രീ? ആ പാവം ട്രെയിൻ പുറപ്പെടുന്നതറിയാതെ എവിടെയോ നിൽക്കുകയാവും... അതോ പുറപ്പെട്ട് തുടങ്ങിയതറിഞ്ഞ് കയറാൻ ഓടി വരികയാവുമോ?

പ്ലാറ്റ്ഫോമിൽ നിൽക്കുകയും നടക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരിലൂടെ ജയൻ അതിവേഗം കണ്ണോടിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. എവിടെ ആ സ്ത്രീ? ഇനി കണ്ടാൽ കൂടി തനിക്കവരെ തിരിച്ചറിയാനാവില്ലെന്നു വരുമോ?

പെട്ടെന്ന് ഒരു ഇരുമ്പ് തൂണിന്റെ പിന്നിൽ നിന്ന് ആ സ്ത്രീ മുന്നിലേക്ക് വന്നത് ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടു. അവർ ജയനിരുന്ന കൂപ്പെയിലേക്ക് തന്നെ കണ്ണെടുക്കാതെ നോക്കി നിൽക്കുകയാണ്. തല വഴി സാരി കൊണ്ട് മൂടിയത് കൊണ്ട് മുഖം പൂർണ്ണമായും കാണാനാകുന്നില്ല. പക്ഷെ അത് ആ സ്ത്രീ തന്നെ. ജയന് ഉറപ്പായിരുന്നു. അവരുടെ നേർക്ക് കൈ വീശി കാണിച്ച് ജയൻ ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

'ബച്ചാ...ബച്ചാ...ആപ്കാ ബച്ചാ...'

അവർ മുന്നിലേക്ക് അല്പം കൂടി നീങ്ങി നിന്ന് കൈ കൂപ്പി. യാചനാ ഭാവത്തിൽ തല കുനിച്ച് ജയനെ തന്നെ നോക്കി നിന്നു.

നിമിഷങ്ങൾക്കകം ട്രെയിൻ വേഗത കൈവരിക്കും. ഇവരെന്താ ട്രെയിനിൽ കയറാൻ ശ്രമിക്കാത്തത്?

എന്താ ഓടി വരാത്തത്?

സ്വന്തം കുഞ്ഞിനെ...

അവർ സാരിയുടെ തുമ്പെടുത്ത് കണ്ണുകളൊപ്പുന്നത് കണ്ടു. എന്നിട്ട് മുഖം കുനിച്ചു. നിമിഷങ്ങൾക്കകം ട്രെയിൻ സ്റ്റേഷനിൽ നിന്നും അകന്നു. വേഗം കൂടി കൂടി വന്നു. ജയൻ മരവിച്ച് ഇരുന്നു. എന്താണിപ്പോൾ സംഭവിച്ചത്?

ആ സ്ത്രീ ഇറങ്ങി പോയത്...കുഞ്ഞിനെ ഒരു നിമിഷം നോക്കാൻ തന്നെ ഏല്പിച്ചിട്ടല്ലേ...എന്നിട്ട്?

ജയൻ എഴുന്നേറ്റു. ചെയിൻ വലിക്കണം... ഈ നിമിഷം തന്നെ... ഉടൻ കുഞ്ഞുമായി ചെന്നാൽ അമ്മയെ ഏൽപ്പിക്കാം. ചെയിൻ വലിക്കാൻ കൈ നീട്ടി.

ആരോ തടഞ്ഞത് പോലെ...അയാൾ പതിയെ കൈ പിൻവലിച്ചു.

താനെന്താണ് ചെയ്യുന്നത്?

ആ സ്ത്രീ മനപൂർവ്വം തന്റെ കുഞ്ഞിനെ ഏല്പിച്ചിട്ട് പോയതല്ലേ...?എന്നെന്നേയ്ക്കുമായി...

എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്? ഇപ്പോൾ കമ്പാർട്ട്മെന്റിൽ താനും കുഞ്ഞും മാത്രം. അയാൾ കുഞ്ഞിനെ നോക്കി.

വെറും നിമിഷങ്ങൾ മാത്രമുള്ള ബന്ധം. കുറച്ച് മുൻപ് വരെ താൻ ദൽഹിയിലെത്തിയിട്ട് ചെയ്യേണ്ട കാര്യങ്ങളും മായ എന്തു ചെയ്യുകയായിരിക്കും എന്നോർത്ത് കൊണ്ടിരുന്നതാണ്. ഇപ്പോഴിതാ ഒരു കൈകുഞ്ഞിന്റെ സമീപം എന്ത് ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ...

അയാൾ പോക്കറ്റിൽ നിന്ന് ഫോണെടുത്ത് മായയെ

വിളിച്ചു.

'എന്താ ജയേട്ടാ, അവിടെ എത്തിയോ? രഘു വന്നാരുന്നോ?' മറുതലയ്ക്കൽ നിന്ന് മായയുടെ ക്ഷീണം നിറഞ്ഞ ശബ്ദം.

'മായെ...ഞാനിപ്പോഴും ട്രെയിനിലാ...ഒരു ചെറിയ പ്രശ്നം...എന്ത് ചെയ്യണമെന്നറിയില്ല...' പരിഭ്രാന്തി നിറഞ്ഞ ശബ്ദത്തിൽ ജയൻ വേഗം പറഞ്ഞു.

ഏതാനും നിമിഷം മുൻപ് നടന്ന കാര്യങ്ങൾ ജയൻ മായയെ അറിയിച്ചു.

ഒരു നിമിഷത്തെ നിശ്ശബ്ദത. മായ ഒന്നും പറയുന്നില്ല.

'മായാ...മായാ...' അയാൾ ഉറക്കെ വിളിച്ചു.

'താനെന്തെങ്കിലും പറ...ഇനി കഷ്ടിച്ച് ഒരു അര മുക്കാൽ മണിക്കൂർ കൂടിയെ ഉള്ളൂ...ഇപ്പോ സ്റ്റേഷനെത്തും...ഞാനെന്ത് ചെയ്യണം? കുഞ്ഞിനെ സ്റ്റേഷൻ മാസ്റ്ററെ ഏല്പിക്കണോ?'

'ഏല്പിച്ചിട്ട്...?' മായ സാവധാനം ശബ്ദം താഴ്ത്തി ചോദിക്കുന്നത് കേട്ടു. തന്റെ ഹൃദയം ദ്രുതഗതിയിൽ മിടിക്കുന്നത് ജയനറിഞ്ഞു.

'ഏല്പിച്ചിട്ട് പോയാൽ...ഏല്പിച്ചിട്ട് പോയാൽ... അവർ കുഞ്ഞിനെ അവിടെയെവിടെയെങ്കിലും... ആരെയെങ്കിലും നോക്കാൻ ഏല്പിക്കുമായിരിക്കും... പോലീസിന് ഈ പിഞ്ചു കുഞ്ഞിനെ നോക്കാൻ പറ്റില്ലല്ലോ...'

'അപ്പോ...കുഞ്ഞിന് എന്ത് പറ്റും?...' ഒരു അമ്മയുടെ ദൈന്യത അവളുടെ ശബ്ദത്തിൽ നിറയുന്നത് ജയൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

'അത്...എനിക്കറിയില്ല മായെ...'

'ചിലപ്പോ'... അയാൾ തുടർന്നു.

'ചിലപ്പോ ഏതെങ്കിലും ഓർഫനേജിൽ...'

ഒരു ദീർഘനിശ്വാസം മറുതലയ്ക്കൽ നിന്നുയർന്നത് കേട്ടു.

'ഞാനെന്ത് ചെയ്യണം?...താൻ പറ...'

'ഇപ്പൊ കുഞ്ഞെങ്ങനെ'?

അയാൾ കുഞ്ഞിനെ നോക്കി. കുഞ്ഞ് സന്തോഷത്തിലാണ്. ചിരിച്ച് കൊണ്ട് കൈകാലിട്ടടിക്കുന്നു. കഴുത്തിലൊരു നേർത്ത കറുത്ത ചരട്. പൊതിഞ്ഞിരുന്ന അല്പം കട്ടിയുള്ള തുണിയിൽ... ഒന്നുമറിയാതെ... അത്ര തന്നെ...മറ്റൊന്നും കാണുന്നില്ല.

'കുഞ്ഞ്...ഹാപ്പിയാണ്'

'ആണോ പെണ്ണോ?...' മായ ചോദിച്ചു.

'അറിയില്ല... ഞാൻ നോക്കിയില്ല...മോളാണെന്ന് തോന്നുന്നു...'

മായ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

അയാൾ കുഞ്ഞിനെ തന്നെ നോക്കി ഇരുന്നു.

എന്താണ് താനിപ്പോൾ പറഞ്ഞത്?

ഏത് നിമിഷമാണീ കുഞ്ഞ് തന്റെ മോളായത്?

'ജയേട്ടാ...'

'ങ്ഉം?'

'നമുക്ക്...ആ കുഞ്ഞിനെ...'

'പക്ഷെ...അത് പിന്നീട്...പോലീസ് വന്നാ... അങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്യാമോ?'

'ആരുമറിയാതെ...ആ കുഞ്ഞുമായിട്ട്.. എവിടേക്കെങ്കിലും...നമുക്ക് ദൽഹിയിൽ തന്നെ എവിടെയെങ്കിലും...അല്ലെ മംഗലാപുരത്ത്...ജയേട്ടന് അവിടെയൊക്കെ ഓഫീസുണ്ടല്ലൊ...'

ജയൻ ഫോണുമായി പിന്നിലേക്ക് തല ചായ്ച്ചു.

'താനെന്തൊക്കെയാ ഈ പറയുന്നത്?...അങ്ങനെ ഒരു കുഞ്ഞുമായിട്ട്...നമുക്ക്...'

'എന്താ പറ്റില്ലെ?...ആ കുഞ്ഞ് ഒരു ഓർഫനേജിൽ വളരുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലതല്ലെ?...ആ സ്ത്രീ ജയേട്ടനെ വിശ്വസിച്ചല്ലെ...'

'എനിക്കിപ്പോഴും ഒന്നും പിടികിട്ടുന്നില്ല..കൈയ്യും കാലുമൊക്കെ തളർന്നു പോണു...താനെന്റെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ...'

'ജയേട്ടാ...ഞാനെപ്പോഴുമില്ലേ? ഞാൻ കൂടെ തന്നെ ഉണ്ടെന്ന് വെച്ചോ...നമുക്കാ കുഞ്ഞിനെ...ആർക്കും കൊടുക്കണ്ട...'

'അപ്പോ ഞാൻ...'

'ആ കുഞ്ഞുമായിട്ട് ജയേട്ടന് തിരിച്ച് ഇങ്ങോട്ട് വരാൻ പറ്റുമോ'?...

'എന്നിട്ട്'?

'നമുക്ക്...നമുക്കാ കുഞ്ഞുമായിട്ട് ദൂരെ എവിടെയെങ്കിലും പോകാം'...

താനേതോ കഥയിലെ കഥാപാത്രമാണെന്ന് ജയന് ഒരു നിമിഷം തോന്നി. ഇതൊന്നും യാഥാർത്ഥ്യമല്ല! താൻ ദൽഹിയിലേക്കുള്ള യാത്രയിലാണ്. തന്നെയും കാത്ത് രഘുറാം അവിടെ പ്ലാറ്റ്ഫോമിൽ നിൽക്കുന്നു. ഇടയ്ക്കൊന്ന് ക്ഷീണം മാറാൻ ഒന്നു മയങ്ങിയതാണ്. ഇതു മുഴുവനും സ്വപ്നമാണ്. ഉണരണം. കണ്ണുകൾ തുറക്കണം. എത്തിയ വിവരം മായയെ അറിയിക്കണം. എന്നിട്ട്? എന്നിട്ട് എല്ലാം പഴയത് പോലെ...പതിവ് പോലെ...നിലയ്ക്കാത്ത ആവർത്തനങ്ങൾ...മുഷിപ്പൻ ആവർത്തനങ്ങൾ.

'ജയേട്ടാ...ജയേട്ടാ' മായയുടെ ഉറക്കെയുള്ള ശബ്ദം.

'ഞാനിവിടെ എല്ലാം ഒരുക്കാം...അടുത്ത ട്രെയിനിൽ തന്നെ കുഞ്ഞുമായിട്ട് തിരിച്ചു വാ...ബാക്കിയൊക്കെ ഇവിടെ വന്നിട്ട് ആലോചിക്കാം...'

ഒരമ്മയുടെ ആകാംക്ഷ... കുഞ്ഞിനെ കാണാനുള്ള ആകാംക്ഷ...

ജയൻ അല്പം മുമ്പ് തന്റെ നേർക്ക് കൈകൂപ്പി നിന്ന സ്ത്രീയെ ഓർത്തു. അവരുടെ മുഖം?... ശരിക്ക് ഓർത്തെടുക്കാനാവുന്നില്ല.

കണ്ണുകളൊപ്പി പിന്തിരിഞ്ഞ് നടന്ന ആ സ്ത്രീ... അവരിപ്പോൾ എവിടെയാവും? തന്റെ കുഞ്ഞിനെ ഓർത്ത്... എന്തിനാവും അവർ?

ജയൻ കോൾ കട്ട് ചെയ്തു.

കുഞ്ഞിന്റെ നേർക്ക് നോക്കി. പിന്നീട് പുറത്തേക്കും.

തന്റെ ജീവിതം പോലെ വരണ്ട കാറ്റ്. അതിവേഗത്തിൽ മറയുന്ന കാഴ്ച്ചകൾ...

നീണ്ട ഹോൺ കേട്ടു. സ്റ്റേഷൻ അടുക്കുകയാണ്. നോക്കി ഇരിക്കെ ബോർഡ് കണ്ടു. കൂലികൾ എഴുന്നേല്ക്കുന്നത് കണ്ടു. പ്ലാറ്റ്ഫോമിൽ അട്ടിയട്ടിയായി അടുക്കി വെച്ചിരിക്കുന്ന ചാക്ക് കെട്ടുകൾ. കമ്പിളിത്തൊപ്പിയും, ഉടുപ്പുകളും ധരിച്ച, മെലിഞ്ഞ ഇരുണ്ട മനുഷ്യർ. തറയിൽ കൂട്ടംകൂടി ഇരിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ. അവർ തലവഴി സാരി കൊണ്ട് മൂടി കൂനിപ്പിടിച്ചാണ് ഇരിക്കുന്നത്. ജയൻ എഴുന്നേറ്റു. കുനിഞ്ഞ് സീറ്റിനടിയിൽ നിന്നും ബാഗ് വലിച്ചെടുത്തു. കുഞ്ഞിന്റെ നേർക്ക് നോക്കി. ശബ്ദങ്ങൾ കേട്ടത് കൊണ്ടാവും കുഞ്ഞ് ഉത്സാഹത്തിലാണ്. കൈയ്യും കാലും ഇളക്കുന്നുണ്ട്. ഒന്ന് നോക്കിയ ശേഷം ഹാന്റ്ബാഗിന്റെ പിടിയിൽ മുറുക്കെ പിടിച്ചു. കുഞ്ഞിൽ നിന്ന് കാഴ്ച്ചയെ വിടുവിച്ച് അയാൾ എഴുന്നേറ്റ് വാതിലിനരികിലേക്ക് ചെന്ന് നിന്നു. അവിടെ ഇറങ്ങാൻ കാത്ത് നില്ക്കുന്നുണ്ട്, കൈകളിലും തോളിലും ബാഗുമായി തന്നെ പോലെ ചിലർ.

ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾക്കകം ട്രെയിൻ നില്ക്കും. കൂലികൾ വരും. ശേഷം ചിലപ്പോൾ കമ്പാർട്ട്മെന്റ് വൃത്തിയാക്കാൻ ചിലർ. ചിലപ്പോൾ ചപ്പും ചവറും പെറുക്കുന്നവർ വന്നെന്നിരിക്കും. അവരിലാരെങ്കിലും കുഞ്ഞിനെ കണ്ടെന്നിരിക്കും.

ചിലപ്പോൾ സ്റ്റേഷൻ മാസ്റ്ററെ അറിയിച്ചെന്നിരിക്കും...

ചിലപ്പോൾ അവർ കുഞ്ഞിനെ എടുത്ത് കൊണ്ട് പോയെന്നിരിക്കും...

അങ്ങനെയെങ്കിൽ ആ കുഞ്ഞ് അവർക്കിടയിലാവും ഇനി വളരുക. താനൊരിക്കലും ഇനി ആ കുഞ്ഞിനെ കാണുകയില്ല. പതിയെ എല്ലാം മറക്കും. ഈ ട്രെയിൻ യാത്രയും...ആ കുഞ്ഞും...അമ്മയും...എല്ലാം. വീണ്ടും പഴയത് പോലെ. താനും മായയും ചില പഴയ സ്വപ്നങ്ങളും...ഈ നരച്ച ജീവിതവും...

ജയൻ ഒരു നിമിഷം കണ്ണുകളടച്ച് നിന്നു. പിന്നീട് വേഗം താനിരുന്നിടത്തേക്ക് തിരിഞ്ഞു നടന്നു. അയാൾക്കുറപ്പായിരുന്നു, ആ നിമിഷം മുതലാണ് തന്റെ ജീവിതം ഒരിക്കൽ കൂടി ആരംഭിക്കാൻ പോകുന്നതെന്ന്...

സാബു ഹരിഹരൻ (cell: 0212328899). തിരുവനന്തപുരം സ്വദേശി. കുടുംബവുമൊത്ത് ന്യൂസീലാന്റിൽ സ്ഥിര താമസം. ഭാര്യ: സിന്ധ, മകൻ: നന്ദൻ. ഐ. ടി. ഫീൽഡിൽ ജോലി. വായന, എഴുത്ത്, യാത്ര, ഭക്ഷണം എന്നിവയിൽ കമ്പം. ദേശാഭിമാനി, കേരള കൗമുദി, മാതൃഭൂമി, ജനയുഗം, കേരളകൗമുദി, ചന്ദ്രിക, കേരളഭൂഷണം തുടങ്ങിയ ആനുകാലികങ്ങളിൽ കഥകൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു വന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതുവരേയും മൂന്ന് കഥാസമാഹാരങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.1. 'നിയോഗങ്ങൾ' (പൂർണ്ണ),2. 'ഉടൽദാനം' (സൈകതം) 3. 'ഓർവ്വ്' (ധ്വനി ബുക്സ്) നന്മ: സി വി ശ്രീരാമൻ സ്മാരക കഥാമത്സരം 2020 ഒന്നാം സമ്മാനം ലഭിച്ചു.

അരുതുകൾ കുറയ്ക്കാം

കുട്ടികളോട് പോസിറ്റീവായി സംസാരിക്കാം

അലീന ആരോൺ

കുട്ടികൾ അവരുടെ കുഞ്ഞിക്കണ്ണുകളിലൂടെ വിശാലമായ ഈ ലോകത്തെ വലിയ അത്ഭുതത്തോടെയാണ് നോക്കിക്കാണുന്നത്. പുതിയ കാര്യങ്ങൾ കാണാനും, കേൾക്കാനും, സ്പർശിക്കാനും, രുചിച്ചു നോക്കാനും ഒക്കെ അവർക്ക് വലിയ ആകാംക്ഷയാണ്. എന്നാൽ സുരക്ഷിതത്വബോധം അവർക്ക് നന്നേ കുറവായതിനാൽ, മാതാപിതാക്കൾക്ക് അവർ ചെയ്യുന്ന പല കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നും അവരുടെ നന്മയെ കരുതി പിന്തിരിപ്പിക്കേണ്ടതായി വരുന്നു. കുട്ടികളുടെ സുരക്ഷിതത്വത്തെ കരുതി ചെയ്യുന്ന ഈ പിന്തിരിപ്പിക്കലുകളിൽ ചിലപ്പോഴൊക്കെയും അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ എപ്പോഴും കടന്നു വരുന്ന ഒരു പ്രയോഗമാണ് 'അരുത്/ ചെയ്യരുത്'. എന്നാൽ എത്ര പ്രാവശ്യം ചെയ്യരുത് എന്ന് പറഞ്ഞാലും കുട്ടികൾ അത് തന്നെ ആവർത്തിക്കുന്നതായി മിക്കപ്പോഴും കാണാം. ഇവിടെയാണ് പോസിറ്റീവ് ഭാഷയുടെ പ്രസക്തി.

എന്താണ് പോസിറ്റീവ് ഭാഷ?

പലപ്പോഴും കുട്ടിയോട് എന്ത് ചെയ്യരുത് എന്ന് പറയുകയും, എന്താണ് അവർ ചെയ്യേണ്ടത് എന്ന് പറയാൻ മറന്നു പോവുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത് കുഞ്ഞു മനസ്സിനെ ആശങ്കയിലാക്കുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചും, കുഞ്ഞു കുട്ടികൾ ആണെങ്കിൽ. ഒരു കാര്യം എന്ത് കൊണ്ട് ചെയ്യരുത് എന്ന് നമ്മൾ പറയുന്നതെന്നോ, പകരം എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്നോ അവർക്ക് മനസിലാക്കാൻ സാധിക്കില്ല. അത് മാത്രവുമല്ലാ, 'അരുത്' എന്ന വാക്ക് കേൾക്കാൻ അവർ വിട്ടു പോയാലോ? അതായത് ഒരാൾ കുട്ടിയോട്

'Don't Run' എന്ന് പറയുകയാണെന്നിരിക്കട്ടെ. കുട്ടിയുടെ കളിത്തിരക്കിൽ 'Don't' എന്ന വാക്ക് കേട്ടില്ല എങ്കിലോ? കേൾക്കുന്ന നിർദേശം 'Run' എന്നായി മാറില്ലേ? മുതിർന്നവരായ നമ്മൾ തന്നെ മറ്റുള്ളവരുമായി സംസാരിക്കുമ്പോൾ എത്രയെത്ര ആശയക്കുഴപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു...അങ്ങനെയെങ്കിൽ, ഭാഷ മനസിലാക്കാനും സംസാരിക്കാനും ഒക്കെ പഠിച്ചു തുടങ്ങുന്ന ഒരു കൊച്ചു കുഞ്ഞിന്റെ കാര്യമോ? അപ്പോൾ നമ്മുടെ സംസാരരീതി ഒന്ന് മാറ്റി ചിന്തിച്ചാലോ?

പോസിറ്റീവ് ഭാഷ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ കുട്ടി എന്ത് ചെയ്യരുത് എന്ന് പറയുന്നതിന് പകരം എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് വ്യക്തമായി പറയുന്നു. അവർക്ക് അത് മനസിലാക്കിയെടുക്കാൻ അൽപം സാവകാശം കൊടുക്കുകയും, എങ്ങനെ ഒരു കാര്യം ചെയ്യാം എന്ന് ക്ഷമയോടെ അവരെ കാണിച്ചു കൊടുത്ത് മാതൃകയാവുകയും ചെയ്യുന്നു. കുട്ടി അത് അനുസരിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ വളരെ സന്തോഷത്തോടെ അവരെ അഭിനന്ദിക്കുകയുമാകാം. ഉദാഹരണത്തിന്, കുട്ടി കസേരയിൽ കയറി നിൽക്കുകയാണെന്ന് വിചാരിക്കുക. "കസേരയിൽ നിൽക്കരുത്" എന്നത് ഒരു നെഗറ്റീവ് ഭാഷയാണ്. അതിനു പകരം "കസേരയിൽ ഇരിക്കൂ" എന്നൊന്ന് പറഞ്ഞാലോ? ഇവിടെ പരോക്ഷമായി കസേരയിൽ നിൽക്കരുത് എന്ന് നമ്മൾ ആവശ്യപ്പെട്ടതിനൊപ്പം എന്താണ് കുട്ടി ചെയ്യേണ്ടത് എന്നും പറഞ്ഞു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. കുട്ടി കസേരയിൽ ഇരുന്നതിന് ശേഷം "കൊള്ളാം" എന്ന് പറഞ്ഞോ കൈ കൊട്ടിയോ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാം. അതോടൊപ്പം തന്നെ കുട്ടിയോട് സംസാരിക്കുമ്പോൾ വളരെ ഉയർന്ന ശബ്ദത്തിൽ അലറിക്കൊണ്ട് സംസാരിക്കുന്നതിന് പകരം, അവരുടെ ഒപ്പം ഇരുന്ന് തോളിൽ പിടിച്ച് കണ്ണിൽ നോക്കി മൃദുവായ ശബ്ദത്തിൽ സംസാരിക്കാം(Soft voice, instead of yelling). പോസിറ്റീവ് സംസാരശൈലി കുട്ടികളിൽ ആത്മവിശ്വാസം ഉയർത്താനും എന്ത് ചെയ്യണമെന്ന ആശങ്ക ഇല്ലാതെ എളുപ്പത്തിൽ മനസിലാക്കാനും സഹായിക്കുന്നു. പതുക്കെ, പതുക്കെ കുട്ടിയുടെ സംസാരത്തിലും പെരുമാറ്റത്തിലും ഒരു പോസിറ്റിവിറ്റി കൊണ്ടുവരുവാനും അനുസരണത്തിൽ വളരാനും ഇത് സഹായകമാകുന്നു.

നെഗറ്റീവ് ഭാഷ	**പോസിറ്റീവ് ഭാഷ**
ഉച്ചത്തിൽ സംസാരിക്കാതിരിക്കൂ	പതുക്കെ സംസാരിക്കൂ
വീടിനുള്ളിൽ ഓടരുത്	വീടിനുള്ളിൽ നടക്കൂ
ഭിത്തിയിൽ വരയ്ക്കരുത്	പേപ്പറിൽ വരയ്ക്കൂ
ഇവിടെ നിന്നും പോകരുത്	ഇവിടെത്തന്നെ നിൽക്കണം
മേശയുടെ അരികിൽ പാത്രം വയ്ക്കരുത്	മേശയുടെ നടുവിൽ പാത്രം വയ്ക്കൂ

പോസിറ്റീവ് ഭാഷ എങ്ങനെ ഒരു ശീലമാക്കാം?

'അരുത്/നിർത്തുക/ചെയ്യരുത്' ('No, stop, don't') എന്നീ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കാൻ വളരെ എളുപ്പം ആണെന്നിരിക്കെ, അവ ഉപയോഗിക്കാൻ ഉള്ള പ്രവണതയും കൂടുതലാണ്. പോസിറ്റീവ് ഭാഷ ഉപയോഗിക്കാൻ കൂടുതൽ വാക്കുകൾ വേണം. അതോടൊപ്പം തന്നെ കുട്ടി എന്താണ് പകരം ചെയ്യേണ്ടത് എന്ന് ചിന്തിക്കുകയും വേണം. പോസിറ്റീവ് ഭാഷ നിത്യജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമാക്കുവാൻ ഉള്ള ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ ചുവടെ കൊടുക്കുന്നു.

1. എന്തിനൊക്കെ അല്ലെങ്കിൽ എപ്പോഴൊക്കെ 'അരുത് ' എന്ന വാക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നു എന്ന് സ്വയം വിശകലനം ചെയ്യുക

കുട്ടി ആവർത്തിച്ചു ചെയ്യുന്ന, എന്നാൽ ചെയ്യാൻ പാടില്ലാ എന്ന് നമ്മൾ വിചാരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക. അതിനു പകരമായി കുട്ടി എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് ആലോചിക്കുക. ആ രീതിയിൽ കുട്ടിയോട് പറഞ്ഞു നോക്കുക. ദൈനംദിന ജീവിതത്തിൽ അത് ഒരു ശീലമാക്കുക. ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ നോക്കാം.

2. വീട് സുരക്ഷിതമാക്കുക (Baby proofing the house)

ഒരു ഉദാഹരണത്തോടെ തുടങ്ങാം. മുതിർന്നവർ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു ക്രീം കുട്ടി എടുത്തു ശരീരം മുഴുവൻ പുരട്ടി തീർത്തു എന്ന് വിചാരിക്കുക. ഇവിടെ തെറ്റ് കുട്ടിയുടെ ഭാഗത്തല്ല, മറിച്ച് കുട്ടിയുടെ കൈ എത്തും വിധം ആ ക്രീം അവിടെ കൊണ്ട് വച്ച ആളുടെ ഭാഗത്താണ്. മുതിർന്നവരെ മാതൃകയാക്കാനും അവർ ചെയ്യുന്നത് അനുകരിക്കാനും ഉള്ള ഒരു സ്വാഭാവിക പ്രവണത കുട്ടികൾക്കുണ്ട്. അത് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത് നമ്മൾ ആണ്. കുഞ്ഞു കുട്ടികൾ ഉള്ള വീടാണെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു മുറിയെങ്കിലും അവർക്ക് സ്വതന്ത്രമായി കളിക്കാൻ സാധിക്കുന്ന വിധം സുരക്ഷിതമാക്കുക. ഉദാഹരണത്തിന്, അലമാരകൾ പൂട്ടിയിടുക, സുരക്ഷിതമല്ലാത്ത സാധനങ്ങൾ

അവർക്ക് കൈ എത്താത്ത ഉയരത്തിൽ വയ്ക്കുക, പവർ സോക്കറ്റുകൾ അടയ്ക്കുക... എന്നിങ്ങനെ പലതും. അതോടൊപ്പം തന്നെ കുട്ടിക്ക് കളിയ്ക്കാൻ ഉള്ള കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ കൊടുക്കുകയും ആവാം. അതിലൂടെ തന്നെ "അത് എടുക്കരുത്", "ഇതിൽ തൊടരുത്" എന്നീ നെഗറ്റീവ് ഭാഷകൾ എപ്പോഴും ആവർത്തിക്കാൻ ഉള്ള സാഹചര്യം തന്നെ നമുക്ക് ഒഴിവാക്കാൻ സാധിക്കും.

3. ചിട്ടയായ ദിനചര്യയും കൃത്യമായ നിയമങ്ങളും രൂപപ്പെടുത്തുക (Daily Routine and Rules)

കുട്ടി ഒരു ദിവസം ചെയ്യേണ്ട കാര്യങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ് എന്ന് തീരുമാനിക്കുകയും അത് പറഞ്ഞു മനസിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ഒരു അച്ചടക്ക സ്വഭാവം രൂപ പ്പെടുത്താൻ സഹായകമാകും. കൃത്യ സമയത്ത് ഉറങ്ങുക, ഉണരുക , സമീകൃതാഹാരം കഴിക്കുക, കളിച്ചതിനു ശേഷം കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ അടുക്കി വൃത്തിയാക്കി വക്കുക... അങ്ങനെ ഒരു ദിവസം ചെയ്യേണ്ട കാര്യങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്തിയെടുക്കുക. അതോടൊപ്പം തന്നെ പല സാഹചര്യങ്ങളിലും പാലിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ ഓർമ്മിപ്പിക്കുക. ഉദാഹരണത്തിന്, "റോഡിൽ കൂടെ നടക്കുമ്പോൾ മുതിർന്നവരുടെ കയ്യിൽ പിടിച്ചേ നടക്കാവൂ" എന്ന് പറഞ്ഞു പഠിപ്പിച്ചാൽ , കുട്ടി കയ്യിൽ പിടിക്കാൻ ഓർമ്മിക്കുമെന്നു മാത്രമല്ലാ,"റോഡിൽ കൂടെ ഓടരുത്" എന്ന നെഗറ്റീവ് ഭാഷ ഒഴിവാക്കാനും സാധിക്കും.

4.'ആദ്യം...പിന്നെ' എന്ന നിർദ്ദേശം ('First and Then' command)

ഏറ്റവും ലളിതമായി ഉപയോഗിക്കാവുന്ന ഒരു രീതിയാണിത്. കുട്ടിയോട് ആദ്യം എന്ത് ചെയ്യണം എന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നു, പിന്നീട് എന്ത് ചെയ്യാം എന്നും പറയുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന് , പാർക്കിൽ ഇപ്പോൾ പോകണം എന്ന് പറയുന്ന കുട്ടിയോട് "ആദ്യം കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ അടുക്കി വയ്ക്കൂ , പിന്നീട് പാർക്കിൽ പോകാം" എന്ന് ആവശ്യപ്പെടാം. എന്താണോ ചെയ്യേണ്ടത് അത് ആദ്യം പറയാം. ചില കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ കുട്ടി കാത്തിരിക്കേണ്ടതായി വരും. അങ്ങനെ ഉള്ള സാഹചര്യത്തിൽ എപ്പോൾ അവർക്ക് അത് ചെയ്യാം എന്നത് പറഞ്ഞു കൊടുക്കാം.

5. വികാരങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കാൻ അനുവദിക്കുക

സന്തോഷം, സങ്കടം, ഭയം തുടങ്ങി എല്ലാ മനുഷ്യരിലും പല വിധത്തിലും ഉള്ള വികാരങ്ങൾ സ്വാഭാവികമായി ഉണ്ടാകുന്നു. എന്നാൽ ഒരു കുട്ടിക്കുണ്ടാകുന്ന വിവിധങ്ങളായ വികാരങ്ങൾ അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയുന്നുണ്ടോ എന്ന് ചിന്തിച്ചു നോക്കുക. പലപ്പോഴും കുഞ്ഞിന്റെ സന്തോഷവും ചിരിയും ആസ്വദിക്കുന്ന പലർക്കും കുട്ടി കരയുന്നത് അംഗീകരിക്കാനാവുന്നില്ല. "എനിക്ക് കരച്ചിൽ കേൾക്കണ്ട", "ഇപ്പോൾത്തന്നെ നിന്റെ കരച്ചിൽ നിർത്തിക്കൊള്ളണം" അല്ലെങ്കിൽ "ആൺകുട്ടികൾ കരയത്തില്ല" എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞു കുട്ടിയുടെ സങ്കടം പ്രകടമാക്കാൻ അനുവദിക്കാതെ ഉള്ളിൽ ഒതുക്കാൻ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നു. മുതിർന്നവർക്കാണെങ്കിൽ പോലും ഏറ്റവും ദുഃഖം ഉണ്ടാകുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഒന്ന് കണ്ണീരൊഴുക്കി കരഞ്ഞാൽ എത്രയോ ആശ്വാസമാണ് ലഭിക്കുക. അതേ പോലെ തന്നെയല്ലേ നമ്മുടെ കുഞ്ഞു മക്കളും? അരുതുകൾ കൊണ്ട് അവരുടെ വികാരങ്ങളെ പിടിച്ചു കെട്ടുന്നതിനു പകരം, സ്നേഹത്തോടെ നമ്മോട് ചേർത്ത് നിർത്തി ആശ്വസിപ്പിക്കാം. ഓരോ വികാരങ്ങളും സ്വാഭാവികമാണെന്നും അവയെ എങ്ങനെ മാനേജ് ചെയ്യണമെന്നും അവരെ പറഞ്ഞു മനസിലാക്കാം.

6. കുട്ടികളുടെ കളിക്കാൻ ഉള്ള സ്വാഭാവിക ത്വര മനസിലാക്കുക (The Urge to Play)

ഒരു കുഞ്ഞിൻറെ ജനനം മുതൽ ഒരു വയസു വരെ നോക്കിയാൽ വളർച്ചയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു കിടക്കുന്ന സുപ്രധാന നാഴികക്കല്ലുകൾ ദർശിക്കാനാവും. കമഴ്ന്നു വീഴുക, ഇരിക്കുക, നിൽക്കുക, നടക്കുക, ചിരിക്കുക, സംസാരിക്കുക എന്ന് തുടങ്ങി പലതും. ഇതേ പോലെ തന്നെ ഒരു കുഞ്ഞു വളർന്നു വരുമ്പോൾ അവരുടെ പെരുമാറ്റത്തിലും കളിക്കുന്ന രീതികളിലും ഒരു പാറ്റേൺ കണ്ടെത്താൻ സാധിക്കും. കളികളിലൂടെ പഠിക്കാനും അറിയാനും (Learning through play) പ്രകൃതി തന്നെ നൽകുന്ന ചില സ്വാഭാവിക പ്രേരണകൾ ആണ് അത്. അവയെ ഒരിക്കലും തടയാനോ, പ്രത്യേകിച്ച് ഒരു സ്ക്രീനിനു മുൻപിൽ കാർട്ടൂൺ വച്ച് കൊടുത്ത് അവരെ പിടിച്ചിരുത്താനോ ശ്രമിക്കാതിരിക്കുക. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ ഭാവിയിലേക്കുള്ള വലിയ പാഠങ്ങൾ പഠിക്കുന്നതിനുള്ള അവസരവും, മനോഹരമായ കുട്ടിക്കാല ഓർമകളും തന്നെ അവർക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടു പോയേക്കാം. വളർച്ചയുടെ ഓരോ ഘട്ടത്തിലും കുട്ടികൾ ചില സ്വാഭാവിക പ്രേരണയാൽ ചില കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാറുണ്ട്. അത് മനസിലാക്കുക, അംഗീകരിക്കുക. ഉദാഹരണത്തിന്, ഭിത്തിയിൽ വരയ്ക്കുന്ന കുട്ടി ആ പ്രവർത്തി ചെയ്യുന്നത് സ്വാഭാവിക പ്രേരണയാൽ ആണ്. ഒന്ന് ചിന്തിച്ചാൽ, ഈ ലോകത്തിലെ എത്രയോ

കുട്ടികൾ ഭിത്തിയിൽ വരയ്ക്കാൻ ശ്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ആ പ്രവർത്തിയുടെ പിന്നിൽ വളരെ സ്വാഭാവികമായ ഒരു പ്രേരക ശക്തി ഇല്ലേ? കുഞ്ഞു കൈകൾ കൊണ്ട് എഴുതാനും വരയ്ക്കാനും ഉള്ള കുട്ടിയുടെ ആദ്യ ശ്രമമാണത്. അതെ, ഭിത്തിയിൽ വരയ്ക്കുന്നത് സ്വീകാര്യമല്ല. അപ്പോൾ കുട്ടിയെ വഴക്കു പറയുന്നതിന് പകരം, അവർക്ക് എവിടെ വരക്കാം എന്ന് പറഞ്ഞു കൊടുക്കാം. 'പേപ്പറിൽ വരയ്ക്കൂ' എന്ന് പറഞ്ഞ് കുട്ടിക്ക് പെൻസിലും പേപ്പറും നൽകാം. ഓടുക , ചാടുക , പെട്ടിയുടെ ഉള്ളിൽ കയറി ഇരിക്കുക, എറിയുക, ഉയരങ്ങളിലേക്ക് കയറുക, സാധനങ്ങൾ സ്വരുക്കൂട്ടുക എന്ന് തുടങ്ങി ഒരു പാട് സ്വാഭാവിക പ്രേരണകൾ കുട്ടികളുടെ വളർച്ചാ കാലഘട്ടത്തിൽ ഉടനീളം കാണാം. സുരക്ഷയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കിടക്കുന്നതിനാൽ തന്നെ പെട്ടെന്ന് 'അരുത്' എന്ന് പറയാൻ തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ കുട്ടിയുടെ ആ പെരുമാറ്റത്തെ പൂർണമായി നിർത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനു പകരം സുരക്ഷിതമായി ഓരോ കാര്യവും ചെയ്യാൻ ഉള്ള സാഹചര്യം ഉണ്ടാക്കി കൊടുക്കുക. ഉദാഹരണത്തിന്, സൈക്കിൾ ഓടിക്കുമ്പോൾ നിർബന്ധമായും ഹെൽമെറ്റ് വയ്ക്കുക, മൈതാനത്തു പന്ത് എറിഞ്ഞു കളിക്കുക, സ്വീകരണമുറിയിൽ പുതപ്പു കൊണ്ട് ഒരു ടെൻറ് ഉണ്ടാക്കി കളിക്കാം എന്നിങ്ങനെ ഏത് കാര്യവും എപ്പോൾ, എവിടെ സുരക്ഷിതമായി ചെയ്യാം എന്ന് പറഞ്ഞു മനസിലാക്കി കൊടുക്കാം.

7. അരുത് എന്ന വാക്കിനെ സ്വാധീനശക്തിയുള്ള ഒരു പദം ആക്കുക

അവശ്യമായ സാഹചര്യത്തിലേക്ക് മാത്രമായി സൂക്ഷിച്ചു വയ്ക്കേണ്ട ശക്തമായ ചില പദങ്ങൾ ഉണ്ട്. അതിൽ ഒന്നാണ് 'സത്യം' എന്നത്. എപ്പോഴും സത്യം എന്ന വാക്ക് സംസാരത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയാൽ ആ വാക്കിനു അതിന്റേതായ മൂല്യം നഷ്ടപ്പെട്ടു പോയേക്കാം. "സത്യമായും ഞാൻ പഠിച്ചു" അല്ലെങ്കിൽ "സത്യമായും ഞാൻ ഉച്ച ഭക്ഷണം മുഴുവൻ കഴിച്ചു" എന്നിങ്ങനെ എപ്പോഴും സത്യം ആണയിട്ടു പറഞ്ഞു സംസാരിക്കുന്ന ഒരാൾ ഒരു വലിയ കാര്യം വരുമ്പോൾ എങ്ങനെ അത് മറ്റുള്ളവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തും? പറഞ്ഞു വന്നത്, എപ്പോഴും അരുത് എന്ന് പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നാൽ ആ വാക്കിന് അതിന്റേതായ വില തന്നെ നഷ്ടപ്പെടും. അതിനാൽ ഏറ്റവും ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ, പ്രത്യേകിച്ച് കുട്ടിയുടെ സുരക്ഷിതത്വവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു കിടക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ മാത്രം ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കുക. ഇതിലൂടെ നമ്മൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന 'അരുത്' എന്ന വാക്ക് അത്രയേറെ ശക്തമായി മാറുന്നു. ഒരു കാര്യം കൂടെ വ്യക്തമാക്കിക്കൊള്ളട്ടെ. ഒരിക്കലും 'അരുത്' എന്ന് പറയരുതെന്നോ, കുട്ടി പറയുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളും സാധിച്ചു കൊടുക്കണം എന്നോ ഉള്ള അർത്ഥത്തിൽ തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെടരുത്. എല്ലാ മനുഷ്യരും ജീവിതത്തിന്റെ പല കാലഘട്ടങ്ങളിലും നിരസിക്കലും, തിരസ്കരണവും എല്ലാം അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടതായി വന്നേക്കാം. അതിനാൽത്തന്നെ, ഒരു കാര്യം കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ അല്ലെങ്കിൽ ചെയ്യാൻ പറ്റിയില്ലെങ്കിൽ എങ്ങനെ സ്വയം നിയന്ത്രിക്കാമെന്നും, ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ എങ്ങനെ മുന്നോട്ടു പോകാമെന്നും പറഞ്ഞു കൊടുക്കേണ്ടത് നമ്മുടെ ഉത്തരവാദിത്വമാണ്. അതിനാൽ 'അരുത്' എന്ന വാക്ക് അവരെ പരിചയപ്പെടുത്താം. എന്നാൽ നിരന്തരം ഉപയോഗിച്ച് 'അരുത്' എന്ന വാക്കിന്റെ പ്രാധാന്യം കുറയ്ക്കാതെ, അത്യാവശ്യമുള്ളപ്പോൾ മാത്രം അതുപയോഗിക്കുക. ഉദാഹരണത്തിന് ഷോപ്പിംഗിനു പോകുമ്പോൾ കളിപ്പാട്ടം വേണം എന്ന് പറഞ്ഞ് വാശി പിടിക്കുന്ന കുട്ടിയോട് 'മേടിക്കുന്നില്ല' എന്ന് തന്നെ പറയാം. അതേ പോലെ തന്നെ ജ്വലിക്കുന്ന മെഴുകുതിരിയിൽ തൊടാൻ പോകുന്ന കുട്ടിയോട് 'തൊടരുത്, തീയിൽ തൊട്ടാൽ കൈ പൊള്ളും' എന്ന് പറഞ്ഞു കൊടുക്കാം. ഏറ്റവും ആവശ്യം ഉള്ള സാഹചര്യത്തിൽ മാത്രം 'അരുത്' എന്ന വാക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നത് കൊണ്ട് തന്നെ നാം 'ഇല്ല' എന്ന് പറഞ്ഞാൽ 'ഇല്ല' എന്ന് തന്നെയാണെന്നും വാശി പിടിച്ചാലും അത് സാധിച്ചു കിട്ടില്ലെന്നും കുട്ടിക്ക് മനസിലാകും.

കുട്ടികൾ അവരുടെ കുഞ്ഞിക്കണ്ണുകളിലൂടെ ഈ വലിയ ലോകത്തെ നോക്കി കണ്ട് പഠിക്കുമ്പോൾ മുതിർന്നവരായ നമ്മളെയാണ് അവർ മാതൃകയാക്കുന്നത്. കുറച്ചു കൂടി സൗമ്യതയോടും ശാന്തതയോടും നമുക്ക് അവരോട് ഇടപെടാം. ആ കുഞ്ഞു മനസിനെ കൂടുതൽ മനസിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കാം. പോസിറ്റീവ് മനോഭാവത്തോടെ അവരോട് സംസാരിക്കാം, പെരുമാറാം...അങ്ങനെ അവരും മറ്റുള്ളവരോട് പോസിറ്റീവായി സംസാരിക്കട്ടെ, പെരുമാറട്ടെ!

Happy Parenting!

Aleena : Loves writing and is the author of the book 'A Bunch of Gratitude and Kindness'.

കുര്യൻ ജോൺ

The under current എന്ന് ഇംഗ്ലീഷിൽ പരിഭാഷ നൽകിയ ക്രിസ്റ്റോ ടോമിയുടെ ആദ്യ ഫീച്ചർ സിനിമ തികച്ചും പുതിയൊരനുഭവമായി. സിനിമാപ്പേരിലെ വ്യാകരണയുക്തിപോലെ തന്നെ സിനിമാ പ്രേക്ഷകരിലെ ലിംഗ സമത്വവുമാണ് ഇതിനു നിദാനം. നായകനില്ലാതെ നായികമാർ മാത്രമുള്ള സിനിമ! രണ്ടു തലമുറകളിലെ അഭിനയ പ്രതിഭകളായ ഉർവ്വശിയുടെയും പാർവ്വതിയുടെയും അഭിനയത്തിലെ മിതത്വവും മികവും അനുപമമായി...യാതൊരു അതിഭാവുകത്വവും പ്രകടിപ്പിക്കാതെയുള്ള ചാരുത നിറഞ്ഞ പ്രകടനം! അതിസുന്ദരവും അവിശ്വസനീയവുമായൊരു ലോകം കവിത പോലെ വിരചിച്ചിരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം നാട് എന്ന ബ്രാൻഡിന്റെ ഛായാചിത്രം കൂടിയായ കുട്ടനാടിന്റെ സൗന്ദര്യം ഏറെ കാണിക്കാമായിരുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിലും ആ പ്രകൃതി സൗന്ദര്യം പ്രദർശനാത്മകമാക്കാതെ സംയമനത്തോടെയാണ് സംവിധായകൻ ഓരോ സീനും സീക്വൻസും കൊണ്ടുപോകുന്നത്. കായൽപ്പരപ്പുകളും, ഇടവഴികളും, ചീനവലകളും നിറഞ്ഞ് സമുദ്രനിരപ്പിൽ നിന്നും താണു കിടക്കുന്ന ഈ പ്രദേശത്തെ ജീവിതം അവിടത്തുകാർ അനുഭവിക്കുന്ന തലത്തിൽ തന്നെ നമുക്ക് കാണിച്ചുതരുന്നു. കുട്ടനാടൻ നസ്രാണി ജീവിതവും അതിവർഷക്കെടുതികളിലെ ജീവിത ദുരിതവും പ്രേക്ഷകരുടെ മനസ്സിൽ പുതിയൊരു ഓളപ്പരപ്പാവുകയാണ്.

ലീലാമ്മയും അഞ്ജുവുമാണ് കഥയിലെ കേന്ദ്രകഥാപാത്രങ്ങൾ- അമ്മായിയമ്മയും മരുമകളും. പുറമെ വൈരുധ്യങ്ങളുടെയും ഉള്ളിൽ പരസ്പര പൂരകങ്ങളുടെയും മനസ്സുകൾക്ക് ഉടമയാണിവർ. കുടുംബ മഹിമയുടെയും സദാചാര ബോധത്തിന്റെയും അതിർത്തികളിൽ

ഇവർ പരസ്പരം ഏറ്റുമുട്ടുന്നുണ്ട്. കാമുകനെ വിവാഹം കഴിക്കാനാകാതെ കുടുംബാംഗങ്ങൾ നിർബന്ധപൂർവ്വം കെട്ടിച്ചേൽപ്പിച്ച തോമസ്ക്കുട്ടിയെ വിവാഹം ചെയ്യേണ്ടിവന്ന അഞ്ജു, ഭർത്താവ് മുൻപേ തന്നെ മാരക രോഗത്തിന് അടിമയായിരുന്നെന്ന, മറ്റുള്ളവർ മറച്ചു വെച്ച, വിവരം തോമസ്കുട്ടിയുടെ മരണശേഷമാണ് അറിയുന്നത്. ലീലാമ്മയുടെ ദാമ്പത്യവും വാക്കുകളിൽ പൊതിഞ്ഞ മഹിമക്കപ്പുറം വെറും പുറം പൂച്ചാണ് എന്ന് വെളിപ്പെടുന്നുണ്ട്. പൂർവ്വ കാമുകന്റെ ഗർഭം പേറി നിൽക്കുമ്പോഴാണ് തോമാസ്കുട്ടിയുടെ മരണമെന്നത് ഒരു സൗകര്യമായി കാണാതെ അഞ്ജു ഇത് ലീലാമ്മയോട് വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. കുടുംബ മഹിമകളിൽ കെട്ടിപ്പൊക്കിയ ദുരഭിമാനം ഇവിടെ പൊളിഞ്ഞു വീഴുന്നു. പരസ്പരം അറിയാത്ത ദുരൂഹതകളുള്ള രണ്ട് നായികമാർ. ചിത്രത്തിലുടനീളം നേരിട്ടുകാണിച്ചും കാണിക്കാതെയുമുള്ള മൃതദേഹം ഒരു മുഖ്യകഥാപാത്രമാണ്. ചില മനുഷ്യരുടെയുള്ളിൽ ഇതുപോലെ ഓരോ മൃതദേഹങ്ങൾ അവരറിയാതെ കിടപ്പുണ്ടാകും. സമയത്ത് സംസ്കരിക്കാൻ പോലും കഴിയാത്തവിധം അത് അവരുടെയുള്ളിൽ വെള്ളത്തിൻ മുകളിലെന്നതുപോലെ പൊന്തിക്കിടക്കും. പറമ്പിലും മുറ്റത്തും വീടിനകത്തു പോലും തളം കെട്ടിയ വെള്ളം ഇറങ്ങി തീരുന്നതും കാത്തിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ വിതാനം താഴ്ന്ന വെള്ളം വീണ്ടും വിതാനം ഉയർത്തും, ആത്മനിശ്വാസങ്ങളുടെ കയറ്റിറക്കം പോലെ! കരകവിഞ്ഞൊഴുകുന്ന വെള്ളം ഈ സിനിമയിൽ ഒരു ദുരന്തദൃശ്യമല്ല, ജീവിതാഖ്യാനമാണ്...

ക്രിസ്റ്റോ ടോമി പ്രതീക്ഷ നൽകുന്ന പ്രതിഭയാണ് എന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം. സത്യജിത്റായി ഫിലിം ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ നിന്നും പഠിച്ചിറങ്ങിയ ടോമി രണ്ട് ദേശീയ പുരസ്കാരങ്ങൾ ഇതിനകം നേടിയിട്ടുണ്ട്. ഒന്ന് 'കന്യകയും കാമുകിയും' എന്ന ഡോക്യുമെന്ററിയാണ്. കേരളത്തിൽ കോളിളക്കം സൃഷ്ടിച്ച കൂടത്തായി കൊലപാതക പരമ്പരയെ ആസ്പദമാക്കി നിർമ്മിച്ച 'കറി & സൈനൈഡ്' എന്ന ഡോക്യുമെന്ററിയും ക്രിസ്റ്റോ ടോമിയുടെ പ്രതിഭയുടെ മാറ്റുരച്ചതായിരുന്നു. തോമസ്ക്കുട്ടിയായി പ്രശാന്ത് മുരളിയും പിന്നെ അലൻസിയറും, അർജ്ജുൻ രാധാകൃഷ്ണനുമാണ് മറ്റ് പ്രധാന അഭിനേതാക്കൾ.

നമ്മുടെ സിനിമാ പ്രേക്ഷകർ പൊതുവെ പുരുഷ മേൽക്കോയ്മയുടേതാണ്; സ്ത്രീകൾ പുരുഷന്മാരുടെ പാർശ്വ വീക്ഷകർ മാത്രമോ, അല്ലെങ്കിൽ തിരക്കില്ലാതെ ടിക്കറ്റെടുക്കാനുള്ള സഹായികളോ ആണ്. തിയേറ്ററിൽ "ഉള്ളൊഴുക്ക്" കാണാനെത്തിയപ്പോൾ സ്ത്രീകളുടെ ഒഴുക്കായിരുന്നു...പ്രേക്ഷകരിൽ പകുതിയിലധികം സ്ത്രീകൾ! പല പ്രായഭേദക്കാർ...അവർ ഒറ്റക്കും അഞ്ചും ആറും പേരടങ്ങുന്ന സംഘങ്ങളായും സ്വയം ടിക്കറ്റെടുത്ത് എത്തിയിരിക്കുന്നു!

പ്രേക്ഷക സമൂഹത്തിലെ ഈ ലിംഗ സമത്വവും ഏറെ ശ്രദ്ധേയമായി...കാണികളുടെ ഉള്ളുലച്ച് ഒഴുകുന്നു, ഉള്ളൊഴുക്ക്!

കുര്യൻ ജോൺ: കേരളാ ഗവർണ്മെന്റ് സർവീസിൽ മുനിസിപ്പൽ സെക്രട്ടറിയായും,കുടുംബശ്രീ പ്രൊജെക്റ്റ് ഓഫീസറായും പ്രവർത്തിച്ചു. കോഴിക്കോട് സ്വദേശി. തദ്ദേശ രാഷ്ട്രീയ, സാംസ്കാരിക, രംഗങ്ങളിൽ സജീവസാന്നിദ്ധ്യമാണ്.

യാത്ര

നവജീവൻ,
ഭൂമിയിൽ പിറവിയെടുത്ത നേരം
മാനസം യാത്ര തുടങ്ങുകയായ്,
ജിജ്ഞാസ നിറഞ്ഞ പാതകളിലൂടെ
വിചാരധാരയൊഴുകുകയായ്....

സ്നേഹബന്ധങ്ങൾ,
ഹൃദയത്തിൽ കാരുണ്യസ്പർശമായ്;
സുസ്ഥിരബന്ധത്തിൻ പുണ്യവും
സ്വപ്നസാഫല്യത്തിൻ വിജയവും
യാത്രയെ പുണരും സന്തോഷമാത്രകൾ...

ദുരിതകാലത്തിൽ,
വ്യഥാബോധചിന്തയിലാത്മാവ്,
നിഴലിനെ പ്രണയിച്ച്,
ചിന്താഭാര മരവിപ്പിൽ,
ദുഃഖാവസ്ഥയെ തൊട്ടറിയും നിമിഷങ്ങൾ...

വിഘ്നാതവീഥികൾ,
അതിജീവനത്തിൻ പരീക്ഷയായ്,
സഹനത്തിൻ പരീക്ഷണമായ്,
പർവ്വത കയറ്റങ്ങളായ്,
യാത്രയെയിളക്കും വെല്ലുവിളികൾ...

യാത്രയുടെയന്ത്യം മുക്തിയോ
അടുത്ത പ്രയാണത്തിൻ ഒരുക്കമോ,
സമാധാനം തേടി,
അനന്തതയെ ആശ്ലേഷിച്ച്,
മറ്റേതോ പ്രപഞ്ചശ്രേണിയിൽ ലയനമോ?

നിധീഷ്, ജി

നിധീഷ്: വടകര സ്വദേശി. ബിസിനസ് അനലിസ്റ്റ് . 2015 മുതൽ കുടുംബസമേതം ഓക്‌ലൻഡിൽ താമസിച്ചു വരുന്നു.

എന്റെ ഗ്രാമോർമകൾ

അനൂജ
ജെയ്മോൻ

ആഴക്കടലിലെ അലകൾ ഉഴലുന്നപോലെ
അകതാരിലെ ഓർമ്മകൾ തിരതല്ലുമ്പോൾ
അറിയാതെ ഒരു നറുതണലിൽ തലോടലായി
എന്റെ സുന്ദര ഗ്രാമോർമകൾ ഓർത്തിടുമ്പോൾ

ന്യൂസിലാൻഡിന്റെ വാനങ്ങൾക്കു കീഴിൽ
പർവ്വതങ്ങളുടെയും താഴ്വരകളുടെയും ഇടയിൽ
വൈശാഖത്തിലെ സൂര്യപ്രകാശം പോലെ
ആകർഷകമായ സ്വപ്നങ്ങൾ ഞാൻ നേടിയിട്ടും...

എന്റെ മനസ്സിന്റെ തീരത്തായി ഞാൻ മാത്രം
എവിടെയോ എപ്പോഴോ മറന്നു പോയ
എന്റെ സുന്ദര ഗ്രാമത്തിൻ നനുത്ത ഓർമ്മകൾ
എന്റെ ബാല്യത്തിലേക്ക് ഞാൻ തിരഞ്ഞോടി
ഏറ്റവും മനോഹാരിതകളോടെ ഞാൻ കണ്ടു ആ
കൊച്ചുഗ്രാമം

സൗഹൃദ കൂട്ടമായി ഓടികളിച്ചൊരു കൊച്ചു ഗ്രാമം
സ്നേഹാന്തരീക്ഷത്തിൻ നിറകുടമാം കൊച്ചു
ചിരികളാൽ നിറഞ്ഞൊരെൻ കൊച്ചുഗ്രാമം...
കേരമരങ്ങളാൽ നിറഞ്ഞൊരു പച്ച ഗ്രാമം
കന്മഷം കലരാത്ത എന്റെ ഗ്രാമം
സന്തോഷ സുന്ദര ഗ്രാമത്തിൻ ഓർമ്മകൾ
മാറോടണച്ച് ഞാൻ മയങ്ങി...

Anooja Jaimon: Passionate about poetry and enjoy expressing through writing. Lives in Auckland with husband and two children.

ഒരു മെയിൽ നേഴ്സും പിന്നെ IELTS ഉം

ജിജോ ലോറൻസ്

ഞാനിന്ന് ന്യൂസിലാൻഡിൽ റെസിഡൻറ് ആണ്; വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പേ വരാൻ ഏറെ കൊതിച്ച ഈ നാട്ടിൽ... അതേ, മനസ്സും ശരീരവും ഏറെ പണിപ്പെട്ടാണ് ഇവിടെ എത്തിയത്.

ഞാൻ ഒരു മെയിൽ നേഴ്സാണ്.

അറിവായ കാലം മുതൽ ഒരു സാധാരണ കുട്ടിയുടേതുപോലെ തന്നെ ഞാനും സ്വപ്നങ്ങൾ നെയ്തു... വലിയ വലിയ സ്വപ്നങ്ങൾ! പ്ലസ് ടു പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞ് എന്തു പഠി ക്കണമെന്ന് ചിന്തിച്ച് നടന്ന കാലം. പപ്പ പറഞ്ഞു- കൃഷിയാണ് ഏറ്റവും നല്ലത്- മനസ്സമാധാനം കിട്ടും, ഒത്തിരി സന്തോഷവും! എന്നാൽ അമ്മയ്ക്ക് ഞാൻ നല്ല നിലവാരമുള്ള ഒരു ജോലിതന്നെ ചെയ്യണമെന്നായിരുന്നു ആഗ്രഹം. പക്ഷേ എൺപതുകളിലെ ഒരു സാധാരണ കുടുംബത്തിലെ ദാരിദ്ര്യം പല കോഴ്സുകളിൽ നിന്നും എന്നെ അകറ്റി നിർത്തി. അതുകൊണ്ട് തന്നെ, "കുറേ കാശുണ്ടാക്കണം- അതുവഴി വീട്ടിലെ ദാരിദ്ര്യവും മാറ്റണം" എന്ന ചിന്തയുമായി ഞാൻ ബാംഗ്ലൂരിൽ ഒരു നേഴ്സിങ് കോളേജിൽ പഠനം തുടങ്ങി.

നല്ല കുറെ സൗഹൃ ദങ്ങൾ അവിടെ നിന്നും ലഭിച്ചു. ജോലിയും കിട്ടി. വിദേശത്ത് ജോലി എന്ന സ്വപ്നവുമായി ഒന്നാം ദിവസം തുടങ്ങി. ഓറിയന്റേഷൻ ആണ്. ഞാൻ ഒരു നേഴ്സിന്റെ കീഴിൽ ജോലി പഠിക്കുകയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് ടോം എന്നാണ്. ഒരു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, ടോം പേടിച്ച് വിറച്ച് ഓടി വരുന്നു... "എടാ ഡ്രസ്സിങ് സെറ്റ് എടുത്തുവയ്ക്കൂ...ഓർത്തോ ഡോക്ടർ ഡ്രസ്സിങ്ങിനു വരുന്നു"...

ട്രേ എല്ലാം റെഡിയാക്കി വെച്ചപ്പോൾ ഡോക്ടർ എന്നു തോന്നിപ്പിക്കുന്ന ഒരാൾ ഓടി വന്നു... ഒരു മുരടൻ... കണ്ണുകളിൽ ഒരു ദയയും ഇല്ല. ഡ്രസ്സിംഗ് ട്രോളിയിലോട്ട് നോക്കിയിട്ട് എന്നെ കുറേ ചീത്ത വിളിച്ചു. പുറകിലോട്ട് തിരിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോൾ ടോം നിന്നിടത്തു് ഒരു പൊടിപോലും ഇല്ല. പിന്നെ എങ്ങിനെയൊക്കെയോ ആ ഡ്രസ്സിംഗ് കഴിഞ്ഞു... വീണ്ടും ഇംഗ്ലീഷിൽ കുറെ തെറിയും വിളിച്ച് മഹാനായ ആ ഡോക്ടർ അവിടെ നിന്നും പോയി. ഇതാണ് നേഴ്സായി ആദ്യം ലഭിച്ച സ്വീകരണം! പിന്നീടുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ ഇതിലുമപ്പുറം തെറിവിളി കേട്ടിട്ടുണ്ട്; ആ അനുഭവങ്ങൾ എഴുതാൻ തുടങ്ങിയാൽ ഒരു നോവൽ എഴുതാൻ മാത്രം വകയുണ്ട്. അതോടെ ഇനി എന്തു ചെയ്യണം എന്ന ചോദ്യം ജീവിതത്തിലുണ്ടായി. വളരെ തുച്ഛമായ സാലറി... ഒന്നര ലക്ഷംരൂപ ലോൺ! ഇനിയങ്ങോട്ടു് എന്തുചെയ്യും എന്ന ചോദ്യം മുൻപിൽ.

അങ്ങനെയിരിക്കെ ന്യൂസിലാൻഡിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നു ഒരു മെയിൽ നേഴ്സിനെ പരിചയപ്പെട്ടു. സിജു എന്നാണദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര്. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു- I.E.L.T.S.പരീക്ഷക്ക് എല്ലാ മോഡ്യൂളിനും 7 കിട്ടിയാൽ ന്യൂസിലാൻഡിൽ രെജിസ്റ്റേർഡ് നേഴ്സ് ആയി ജോലി കിട്ടും. രണ്ട് ലക്ഷം രൂപ വരെ ശമ്പളം...! അങ്ങനെ ഞാനും 2012 വർഷത്തിൽ I.E.L.T.S.

പഠിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഒരു മലയാളം മീഡിയം സ്കൂളിൽ പഠിച്ച എനിക്ക് ഒരുമാതിരി ഇംഗ്ലീഷ് കൈകാര്യം ചെയ്യാം എന്നല്ലാതെ അതിലും വലിയ പ്രാഗൽഭ്യം ഒന്നുമില്ല. ജോലിഭാരവും, സാമ്പത്തിക ആവശ്യങ്ങളും, സ്വപ്നങ്ങളുടെ തീവ്രതയും എല്ലാം കൂടി ചേർന്നപ്പോൾ പഠിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹത്തിന് തീവ്രത കൂടി.

ഹൈദരാബാദിൽ ഐ.സി.യു.വിലാണ് അന്ന് ജോലി. ഒരു മിനിറ്റുപോലും ഇരിക്കാതെ ഡ്യൂട്ടി... എങ്കിലും അന്നുതന്നെ അടുത്തുള്ള ഒരു I.E.L.T.S. കോച്ചിങ് സെന്ററിൽ പോയി വിവരം തിരക്കി. 6,000 രൂപ ഫീസ്, മൂന്നുമാസം ക്ലാസ്സുണ്ട്. അങ്ങനെ അടുത്ത ദിവസംതന്നെ ക്ലാസ് തുടങ്ങി. കയ്യിൽ കാശ് ഒന്നും മിച്ചമില്ല. വളരെ തുച്ഛമായ ശമ്പളമാണ് കിട്ടുന്നത്. വീട്ടിലെ ആവശ്യവും കഴിഞ്ഞ് മിച്ചം വയ്ക്കാൻ കയ്യിൽ എനിക്കൊന്നുമില്ല. ഒരു കൂട്ടുകാരന്റെ കൈയിൽ നിന്നും 1000 രൂപ കടം വാങ്ങി അഡ്വാൻസ് കൊടുത്തു; ബാക്കി പിന്നെ തരാം എന്നു പറഞ്ഞു ക്ലാസ് തുടങ്ങി.

ആദ്യത്തെ ദിവസം... ഹൈദരാബാദിൽ പഠിച്ചുവളർന്ന കുട്ടികളാണ് ക്ലാസ് നിറയെ. ആദ്യം എല്ലാവരും സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തലാണ്. മറ്റുള്ളവർ ഇംഗ്ലീഷ് സംസാരിക്കുന്നത് കേട്ടപ്പോൾത്തന്നെ എന്റെ പകുതി ജീവൻ പോയി. പിന്നെ എന്റെ ഊഴമാണ്. ബ,ബ,ബബ,.... ഞാനെല്ലാം കൊളമാക്കി. കൂട്ട ചിരിയാണ് പിന്നെ കേട്ടത്. എന്റെ മനസ് ആകെ തളർന്നു പോയി. ഞാൻ വീട്ടിൽ തിരിച്ചുവന്ന് ഒന്നും മിണ്ടാതിരുന്നു. മനസ്സിലെ സ്വപ്നങ്ങൾ കൈയ്യെത്താ ദൂരത്താണെന്ന് എനിക്ക് തോന്നി. മനസ്സിനെ നിയന്ത്രിക്കാൻ പറ്റുന്നില്ല, ബാത്റൂമിൽ കയറി പൈപ്പ് തുറന്നിട്ട് ഉറക്കെ കരഞ്ഞു. ചങ്കിൽ നിന്ന് ചോര വാർന്നു പോകുന്നത് പോലെ വേദനിച്ചു പിന്നെ വന്നു നിശബ്ദനായി കുറച്ചുറങ്ങി...നൈറ്റ് ഡ്യൂട്ടി ആണ്.

അടുത്ത ദിവസം ക്ലാസ്സിൽ വിണ്ടും പോയി... റൈറ്റിങ് പരിശീലനമായിരുന്നു അന്ന്. ഒരു ടോപ്പിക്ക് തന്നു, എന്തൊക്കെയോ എഴുതി, തിരുത്താൻ കൊടുത്തു. ട്യൂട്ടർ പറഞ്ഞു - "നീ ആദ്യം ബേസിക് ഇംഗ്ലീഷ് പഠിക്കണം".... "I.E.L.T.S. എല്ലാ മോഡ്യൂളിനും 7.0 കിട്ടുന്നത് ഇംഗ്ലീഷിൽ എക്സ്പർട്ട് ആയിട്ടുള്ളവർക്ക് ആണ്". അവിടെയും മനസ്സ് മടുത്തു. പിന്നെ റീഡിങ്ങും ലിസണിങ്ങും...! റീഡിങ്-ഒന്നും വായിക്കാൻ പറ്റുന്നില്ല. ലിസണിങ് ആണെങ്കിൽ മനസ്സിലാകുന്നു പോലുമില്ല. വീണ്ടും തിരിച്ച് വീട്ടിൽ വന്ന് നിശബ്ദനായി കുറേനേരം ചിന്തിച്ചിരുന്നു. അന്നും നൈറ്റ് ഡ്യൂട്ടിക്ക് പോയി. പിന്നീടുള്ള ഓരോ ദിവസവും ഞാൻ ഇംഗ്ലീഷ് പഠിക്കാൻ തുടങ്ങി. മനസ്സിലെ മുറിവിന്റെ ആഴം കൂടുന്തോറും എന്റെ വാശിയും കൂടിക്കൂടി വന്നു. മൂന്നുമാസം കഴിയാറായി, രണ്ടുംകൽപ്പിച്ച് I.E.L.T.S. പരീക്ഷക്ക് ഡെയ്റ്റ് എടുത്തു. എങ്ങിനെയോ പരീക്ഷ എഴുതിത്തീർത്തു. റിസൽട്ട് വന്നപ്പോൾ എല്ലാ മോഡ്യൂളിനും "5" വീതം...! ആകെ തകർന്നു പോയി...!

റിസൽട്ട് "5" എന്ന് പറഞ്ഞാൽ "just can use English" എന്നാണ്. സ്വപ്ന കൊട്ടാരം എല്ലം തകർന്നു വീഴുന്നതു പോലെ തോന്നി. ചങ്ക് ആയി നടന്ന സുഹൃത്തുക്കൾ പോലും പറഞ്ഞു "നിനക്ക് വേറെ പണിയൊന്നുമില്ലേ" എന്ന്. മുറിവുകൾ കൂടിക്കൂടി വന്നു... കുറ്റപ്പെടുത്തലുകൾ... അപകർഷത... ദാരിദ്ര്യം... പ്രായത്തിന്റെ ബലഹീനതകൾ... ഇതെല്ലാം എന്നെ തളർത്തി. പോരാതെ, ഡ്യൂട്ടിയുടെ ക്ഷീണവും. ഒരു നേഴ്സ് ഐ.സി.യു.വിൽ ചെയ്യുന്ന ജോലിയുടെ കഷ്ടപ്പാട് ഞാൻ എഴുതുന്നില്ല; പിന്നീടൊരിക്കൽ അവസരം കിട്ടിയാൽ ആ അനുഭവം എഴുതാം. പക്ഷേ

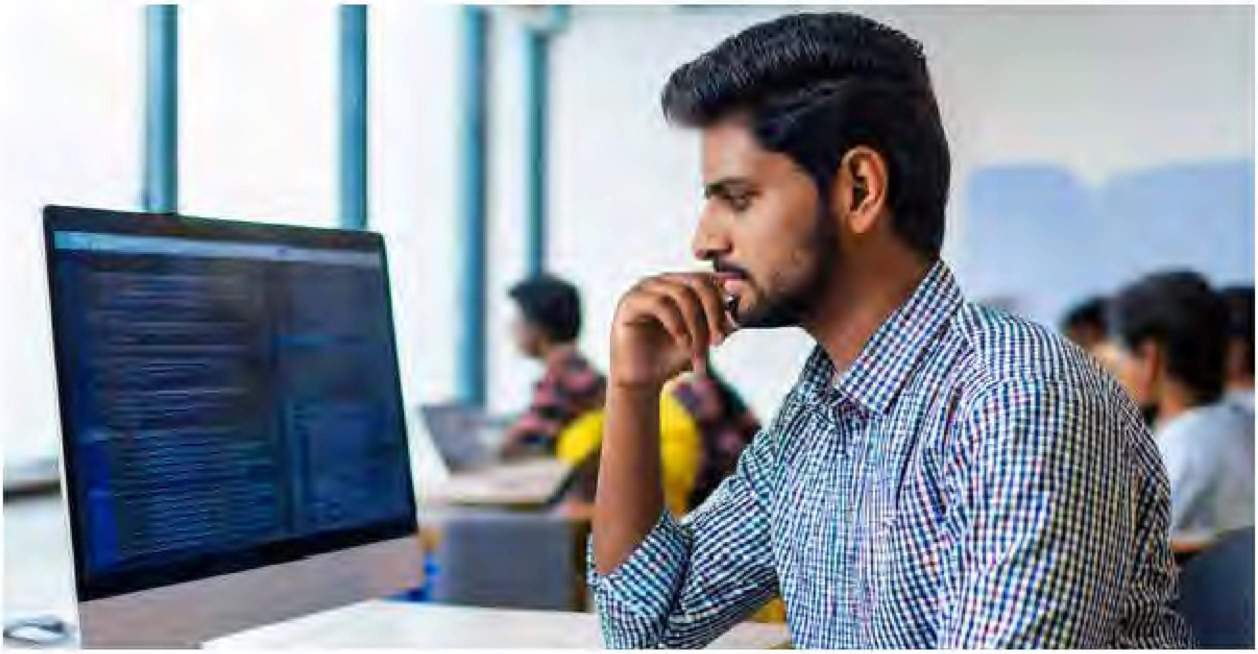

ഞാൻ തോറ്റു കൊടുക്കാൻ തയ്യാറായില്ല. യൂട്യൂബിൽ വരുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് ന്യൂസ്, അത്തരത്തിലുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് പ്രോഗ്രാമുകൾ ഇവയെല്ലാം ഞാൻ കാണാൻ തുടങ്ങി. ഇംഗ്ലീഷ് പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കാൻ തുടങ്ങി. 2013 ൽ രണ്ടും കൽപ്പിച്ച് വീണ്ടും പരീക്ഷക്ക് ഡേറ്റ് എടുത്തു. ഇപ്രാവശ്യം ഒരു വർഷത്തെ തയ്യാറെടുപ്പാണ്! സ്വയം പഠിച്ചു എക്സാം എഴുതുന്നത് കുറെയേറെ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള കാര്യമാണ്. ഒത്തിരി സ്ട്രെസ്, ടെൻഷൻ, കാശ്, സമയം ഇവയെല്ലാം നമ്മുടെ ഇൻവസ്റ്റുമെൻറ് ആണ്. അങ്ങനെ എക്സാം എഴുതി. എല്ലാ മൊഡ്യൂളുകൾക്കും "6" കൊണ്ട് സമാധാനിക്കേണ്ടി വന്നു.

എങ്കിലും തളർന്നില്ല... ജീവിതത്തിൽ സങ്കടങ്ങൾക്കും, ദുഃഖങ്ങൾക്കും, ദാരിദ്ര്യത്തിനും, ഡോക്ടർമാരുടെ തെറിവിളിക്കും, ഒറ്റപ്പെടലിനും ഒന്നും ഒരു കുറവുമില്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും വീണ്ടും വീണ്ടും പരീക്ഷ എഴുതി തോറ്റു കൊണ്ടേയിരുന്നു. അതോടെ ഇനി സ്വന്തം പഠിക്കാൻ പറ്റില്ല എന്ന് മനസ്സിലായി. അതുകൊണ്ട് ഒരുമാസത്തെ കോച്ചിങ്ങിന് മാവേലിക്കര B-Gud I.E.L.T.S. കോച്ചിങ്ങിന് സെന്ററിൽ ചേർന്ന് കുറേ ബേസിക് അവിടെ നിന്നും പഠിച്ചു. ഇതിനകം എട്ടു പ്രാവശ്യം പരീക്ഷ എഴുതിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ലീവെടുത്താണ് പഠിക്കാൻ പോയത്. ലീവ് കഴിഞ്ഞു തിരിച്ചു പോകണം.

ഒരു വർഷമായി അവിടെ കോച്ചിങ് ക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുന്ന കുട്ടികളെ കണ്ടു. അവിടെത്തന്നെ തുടർന്ന് പഠിക്കണം എന്നുണ്ട്, എന്നാൽ കൈയിൽ കാശില്ല... ഞാൻ തിരിച്ചു പോകാൻതന്നെ തീരുമാനിച്ചു, അതിനുമുമ്പ് തിരുവനന്തപുരത്ത് പോയി ഒമ്പതാം പ്രാവശ്യം കൂടി എക്സാം എഴുതി.

തിരിച്ച് ഡ്യൂട്ടിക്ക് കയറി. ആ പ്രാവശ്യവും "7.0" സ്കോർ കിട്ടിയില്ല...വീണ്ടും സ്വന്തമായി പഠിച്ചു... കാശ് തികയാതെ വന്നപ്പോൾ പിന്നെ സ്പെഷ്യൽ ഡ്യൂട്ടിക്ക് പോയി തുടങ്ങി. ഹോസ്പിറ്റലിൽ വരുന്ന വി.ഐ.പി. രോഗികൾക്ക് ഒരു ഫുൾടൈം നേഴ്സിനെ വേണം. എൻറെ സാധാരണ ഡ്യൂട്ടി കഴിഞ്ഞ് ഞാൻ ഇത്തരം എക്സ്ട്രാ ഡ്യൂട്ടിക്കും പോയിത്തുടങ്ങി. എന്നെ മാനസികമായി തളർത്തിയ ഒരു ജോലിയായിരുന്നു അത്. ശരിക്കും പറഞ്ഞാൽ ഒരു "ക്വോളിഫൈഡ്" അല്ലെങ്കിൽ "എഡ്യൂക്കേറ്റഡ്" സെർവൻറ് ആയിട്ടാണ് അവിടെ നിൽക്കുന്നത്.

അങ്ങനെ വീണ്ടും എക്സാമിന് തയ്യാറെടുക്കുകയാണ്... അതിനിടക്ക് ഞാൻ വിവാഹിതനായി. കാശിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ കൂടിക്കൂടി വന്നു, വിദേശ ജോലി എന്ന സ്വപ്നം അകന്നകന്നു പോകുന്നത് പോലെ എനിക്ക് തോന്നി. I.E.L.T.S. സ്കോർ "7.0" എങ്ങനെയും നേടുക എന്നതായിരുന്നു പിന്നെ എന്റെ ജീവിത ലക്ഷ്യം. അതിന്റെ തീവ്രത ഞങ്ങളുടെ കുടുംബ ജീവിതത്തിൽ പോലും പ്രതിഫലിച്ചു. അങ്ങനെ ഞാൻ വീണ്ടും പഠനം തുടങ്ങി. ഭാര്യയെ ഹോസ്റ്റലിൽ നിർത്തി ഞാൻ പഠിക്കാൻ തൊടുപുഴക്ക് വണ്ടികയറി... ജീവിത സ്വപ്നങ്ങൾ യാഥാർഥ്യമാക്കാൻ വീണ്ടും യാത്ര തുട ർന്നു.

തൊടുപുഴയിൽ ഒരു റൂം എടുത്തു- പുതുമന ലോഡ്ജിൽ. ദൈവവിശ്വാസം എപ്പോഴും എന്റെ ജീവിതത്തിൻറെ ഭാഗമായിരുന്നു. പക്ഷേ ദൈവം എന്ന യാഥാർഥ്യത്തെ എന്നിൽ നിക്ഷേപിച്ചത് തൊടുപുഴയിലെ ജീവിതമാണ്. വിശുദ്ധിയോടെ ജീവിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യം മനസ്സിൽ വേരൂന്നിയതു അവിടെനിന്നുമാണ്."ഡ്രീംസ്" I.E.L.T.S. കോച്ചിംഗ്

സെന്ററിലണ് പഠിക്കുന്നത്.
അവിടെയും കുറെ നല്ല സുഹൃത്തുക്കളെ എനിക്ക് ലഭിച്ചു- ദൈവവിശ്വാസവും നന്മയും ഉള്ള സൗഹൃദങ്ങൾ! ഒരുമിച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ചും, പഠിച്ചും, ഭക്ഷിച്ചും, ദിവസങ്ങൾ കടന്നുപോയി. രണ്ടു പ്രാവശ്യം കൂടി പരീക്ഷ എഴുതി- writing ഒഴികെ ബാക്കിയെല്ലാം7.0 കിട്ടി. വീണ്ടും പലപ്രാവശ്യം ടെസ്റ്റ് എഴുതി. പക്ഷേ writing മാത്രം 7.0 കിട്ടുന്നില്ല. അപ്പോഴേക്കും എന്റെ പോക്കറ്റ് വീണ്ടും കാലിയായി... വീട്ടുകാർ എന്നെക്കൊണ്ട് മടുത്തു. ഞാൻ ചുമ്മാ ഇരുന്ന വിശ്രമിക്കുകയാണെന്ന് അവർ കരുതിക്കാണും. എങ്കിലും എന്റെ വീട്ടുകാരും ഭാര്യയുടെ വീട്ടുകാരും എന്നിൽ ഒത്തിരി പ്രതീക്ഷ വച്ചിരുന്നു. അതിനാൽത്തന്നെ അവർ എന്നോടു ഒന്നും മറുത്തു പറഞ്ഞില്ല... കാരണം എന്റെ കഷ്ടപ്പാട് അവർക്കറിയാം. പതിനാറു പ്രാവശ്യം ഞാൻ I.E.L.T.S. എഴുതി- എന്നിട്ടും writing സ്കോർ 7.0 കിട്ടുന്നില്ല.
ഒരു ദിവസം ഞാൻ കൂട്ടുകാരോട് പറഞ്ഞു. "ബ്രോ, ഞാൻ തിരിച്ച് ജോലിക്ക് പോകുകയാണ്. ഇനി മേലിൽ ഞാൻ I.E.L.T.S. എഴുതുന്നില്ല".
ആരും ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. സങ്കടത്തോടെ റൂമിലിരുന്ന് കുറച്ചുനേരം പ്രാർഥിച്ചു. അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന കരുണയുടെ ഈശോയുടെ രൂപത്തിന് മുൻപിൽ മുട്ടുകുത്തി കരഞ്ഞു പ്രാർത്ഥിച്ചു, "ഇനി എന്ത് ചെയ്യും ഈശോയെ, എന്നെ അറിയുന്ന എല്ലാവർക്കും അറിയാം 2012 തൊട്ട് ഞാൻ I.E.L.T.S. പഠിക്കുകയാണെന്ന്".
ഒരു ദിവസം അങ്ങനെ ഓരോന്ന് ചിന്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് എന്റെ വാതിലിൽ ആരോ മുട്ടി. തുറന്നുനോക്കിയപ്പോൾ എൻറെ ഒരു കൂട്ടുകാരൻ! പുള്ളിക്കാരൻ ചുമ്മാ റൂമിൽ കയറി വന്നതാണ്.
"ഇനി എന്താ നിൻറെ പരിപാടി"? അവൻ ചോദിച്ചു
"നിർത്തി ബ്രോ, ഇനി വയ്യ" -ഞാൻ പറഞ്ഞു
പെട്ടെന്ന് പുള്ളിക്കാരൻ എൻറെ കയ്യിൽ കുറച്ചു 500 രൂപയുടെ നോട്ടുകൾ എടുത്തു തന്നിട്ട് പറഞ്ഞു. "ബ്രോ, നീ ഒരു പ്രാവശ്യം കൂടി I.E.L.T.S. എഴുതണം- എനിക്കുവേണ്ടി"!
അത്രയും പറഞ്ഞു അവൻ റൂമിൽ നിന്നിറങ്ങിപ്പോയി.
എണ്ണി നോക്കിയപ്പോൾ 13,000 രൂപയുണ്ടായിരുന്നു അത്. ഞാൻ ഈശോയെ നോക്കി കുറച്ചു നേരം ഇരുന്നു. പിന്നെ പെട്ടെന്ന് റെഡിയായി, ബാംഗ്ലൂരിൽ I.E.L.T.S. തീയതി ബുക്കുചെയ്തു.
രണ്ടു ദിവസത്തിനകം എല്ലാം പാക്ക് ചെയ്ത് ബാംഗ്ലൂരിലേക്ക് പോയി.
ഭക്ഷണത്തിനുപോലും കാശില്ല... ഞാൻ ഒരു സുഹൃത്തിന്റെ വീട്ടിൽ താമസി ച്ചു. അവിടെ ഒരു ഹോസ്പിറ്റലിൽ ഇൻറർവ്യൂ അറ്റന്റ് ചെയ്തു. ജോലിക്ക് കയറി. അതിനിടയ്ക്ക് തന്നെ പതിനേഴാമത്തെ പ്രാവശ്യം എക്സാം എഴുതി. ആരോടും പറഞ്ഞില്ല...
ഡിസംബർ, 23 രണ്ടുമണി. എനിക്കറിയാം ഇന്ന് റിസൽട്ട് വരുമെന്ന്... പതിനാറ് പ്രാവശ്യം എഴുതി തോറ്റ എക്സാം അല്ലേ, അത്ര വലിയ പ്രാധാന്യം ഒന്നും കൊടുത്തില്ല. എന്നാലും ഒന്ന് നോക്കിക്കളയാം... റിസൽട്ട് നോക്കി... തരിച്ചുപോയി! Writing ന് "7" സ്കോർ ചെയ്തിരിക്കുന്നു! ആരോടും ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല, പള്ളിയിൽപ്പോയി ഈശോയുടെ രൂപത്തിൽ നോക്കി നന്ദിയോടെ കുറച്ചുനേരം ഇരുന്നു. എന്നെ സ്നേഹിച്ച, എന്നെ ശക്തിപ്പെടുത്തിയ കുറച്ചു പേരോട് മാത്രം വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.
ഒരു മാസത്തിനകം ഞാൻ ന്യൂസിലാൻഡിലേക്കുള്ള നഴ്സിംഗ് രെജിസ്ട്രേഷൻ പ്രോസസ്സിംഗ് തുടങ്ങി.
ഇന്ന് ഞാനിവിടെ രജിസ്റ്റേർഡ് നേഴ്സായി ജോലിചെയ്യുന്നു. ജോലിഭാരം വളരെ കുറവാണ്. അഞ്ചു ദിവസം വരെ ആഴ്ചയിൽ ഡ്യൂട്ടി. ഏകദേശം രണ്ട് ലക്ഷം രൂപക്ക് മേൽ തുല്യമായ ശമ്പളം കിട്ടും.
ഇത് ഞാൻ എഴുതുന്നത് എന്റെ സങ്കടങ്ങളോ, നേട്ടമോ കാണിക്കാനല്ല, മറിച്ച് എനിക്കറിയാവുന്ന ഒത്തിരി നേഴ്സുമാർ ഉണ്ട്; രണ്ടു മൂന്ന് തവണ I.E.L.T.S. എഴുതി നിർത്തിയവർ... ചിലരാണെങ്കിൽ മറ്റ് ഇംഗ്ലീഷ് എക്സാമിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നുപോലുമില്ല. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ഒരു ഹോസ്പിറ്റലിൽ കുറച്ചുനാൾ ജോലി ചെയ്താൽ അവിടെ ചിലപ്പോൾ ഒരു ഇൻ-ചാർജ് ഒക്കെ ആയേക്കാം. പിന്നെ താൻ എന്തോ ആണെന്ന ഭാവത്തിൽ ജീവിതം തീർക്കും. വേറെ ചില പാവം നേഴ്സുമാർ, വാർഡുകളിലും ഐസിയുവിലും രാപ്പകൽ ജോലി ചെയ്തു ഒത്തിരി കഷ്ടപ്പെടും... പലരുടെ യും ആട്ടും തുപ്പും കേട്ട്-ശമ്പളം പോലും കൃത്യമായി കിട്ടാതെ. നിങ്ങൾ സ്വയം വഞ്ചിക്കുകയാണ് നിങ്ങളെത്തന്നെ!
നിങ്ങൾക്ക് ശുഭമായ വലിയ ഒരു ഭാവിയുണ്ട്, ഇവിടെ... കടലുകൾക്കിപ്പുറം! ശമ്പളം തരുന്ന, ചീത്തവിളിക്കാത്ത, മനുഷ്യത്വം കാണിക്കുന്ന മാനേജ്മെന്റുകളും ഗവൺമെന്റും ഇവിടെയുണ്ട്!
നിങ്ങൾ ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെടുക...തോൽവി വിജയത്തിന്റെ പടികളാക്കി, നിങ്ങളുടെ സ്വപ്ന സാക്ഷാൽക്കാരത്തിനുവേണ്ടി യാത്ര ചെയ്യുക. ഏതു സാഹചര്യത്തിലും അതിനുവേണ്ടി തളരാതെ പൊരുതുക. നിങ്ങളുടെ സ്വപ്നങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മാത്രം സ്വന്തമാണ്!നിങ്ങളുടെ സ്വപ്നങ്ങൾ പൂവണിയട്ടെ!

ജിജോ ലോറൻസ്: Registered Nurse in Auckland and Director of Infinite New Zealand Ltd.

കരയുന്ന ആൺകുട്ടി

ഡോ. നിസാ മോഹൻ

"ആൺകുട്ടികൾ കരയില്ലാത്രേ..., അവരു ഭയങ്കര സ്ട്രോങ്ങ് ആണെന്നാ അമ്മ പറഞ്ഞേ".

പതിവ് തള്ളലിന്റെ കൂട്ടത്തിൽ നീതു തള്ളിവിട്ടു. ഉച്ചയൂണിനു ശേഷം ഈ തള്ളു പതിവുള്ളതാണേയ്...!

ഉച്ചക്ക് ഇടവേളയ്ക്ക് സ്കൂൾ ഗ്രൗണ്ടിലെ വാകമര ചുവട്ടിൽ കൂടിയതാണ് നീതുവും കൂട്ടുകാരും. തന്റെ കൂട്ടുകാരി ധന്യയോടും വിനീതയോടും സൗമ്യയോടും ആയിരുന്നു നീതുവിൻറെ ഈ തള്ളൽ. അതാകട്ടെ തലേ ദിവസം രാത്രി അമ്മയുമായുള്ള സംഭാഷണത്തിനിടയിൽ വീണു കിട്ടിയ ജനറൽ നോളഡ്ജ് ആയിരുന്നു...

വീട്ടിൽ ഒറ്റമകൾ ആയതുകൊണ്ടും, അമ്മയുടെ വീട്ടിൽ ആൺകുട്ടികൾ ഇല്ലാതിരുന്നതു കൊണ്ടും, കസിൻസ് എല്ലാരും പെൺകുട്ടികൾ ആയതു കൊണ്ടും, സ്വന്തം അച്ഛൻ കരയണത് ഇതുവരെ കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതു കൊണ്ടും നീതു അത് അപ്പാടെ വിശ്വസിച്ചു!

'അത് അങ്ങനെ അല്ലാ' എന്ന് കേട്ടുനിന്ന കൂട്ടുകാരികൾ പറഞ്ഞതും ഇല്ല...

അതിനെ ശരി വെക്കുന്ന ഒരു സംഭവവും ഉണ്ടായി അടുത്ത ദിവസം...

ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് പീരീഡ് ആയിരുന്നു അത്. ടീച്ചർക്ക് അത്യാവശ്യമായി എന്തോ വർക്ക് തീർക്കാനുള്ളത് കൊണ്ട് അന്ന് ക്ലാസ് എടുത്തില്ല, പകരം എല്ലാവരോടും വെറുതെ ഇരുന്നോളാൻ പറഞ്ഞു. എല്ലാവരും അവർക്കു ഇഷ്ടപെട്ട ഓരോ കാര്യങ്ങളിൽ വ്യാപൃതരായി. നീതു

സാധാരണ പോലെ കത്തിവെക്കലിൽ മുഴുകി.
ഇടയ്ക്കു ക്ലാസ്സിലെ ശബ്ദം കൂടുമ്പോൾ, ചൂരൽ ടേബിളിൽ ശക്തമായി അടിച്ചു "SILENCE…" എന്ന് അലറിക്കൊണ്ടിരുന്നു ടീച്ചർ.
അപ്പോഴാണ് നീതു അത് ശ്രദ്ധിച്ചത്.
ക്ലാസ്സിലെ ഒരു കോർണറിൽ ഇട്ടിരിക്കുന്ന ബെഞ്ചിൽ ഇരുന്ന് ഒരു വിദ്വാൻ ഒരു ബോൾ പോയിന്റ് പേനയുടെ റീഫില്ലിന്റെ ടിപ്പ് ഊരി എടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. തീവ്ര ശ്രമത്തിനു ശേഷം പല്ലും നഖവും ഉപയോഗിച്ച് അത് ഊരി എടുത്തു, ആ ഗഡി. തന്റെ ഉദ്യമത്തിൽ വിജയിച്ചതിന്റെ അഭിമാനം അവന്റെ മുഖത്തു കാണാം…എന്നാൽ ആ അഭിമാനഭാവം പെട്ടെന്ന് ഒരു അങ്കലാപ്പ് ആയി മാറി.
റീഫില്ലിൽ നിന്നും മഷി പുറത്തേക്കു വരാൻ തുടങ്ങി. അവന്റെ കയ്യിലും ഡെസ്കിലും ബുക്കിലും എല്ലാം മഷി… സർവത്ര നീല മയം!
പകച്ചു പോയ അവൻ ടീച്ചർ കാണുന്നുണ്ടോയെന്ന് ഒന്ന് ഒളിഞ്ഞു നോക്കി. പിന്നെ മഷി എങ്ങനേലും തുടച്ചു കളയാനുള്ള വെപ്രാളം ആയി… വേറെ വഴി ഒന്നും ഇല്ലാന്ന് കണ്ടപ്പോൾ അവൻ തന്റെ കൈ നക്കി തുടക്കാനും ഒരു ശ്രമം നടത്തി നോക്കി.
ഹയ്യ്…. ഇപ്പോഴാ ഭംഗി ആയത്. അവന്റെ മുഖത്തും, വായിലും, പല്ലിലും, നാക്കിലും, മൂക്കിലും എല്ലാം നീല മഷി… അതും ബോൾ പോയിന്റ് പേനയുടെ മഷി… എങ്ങനെ പോവാനാ അത്!?
അതുവരെ ഒരു കൗതുകത്തിൽ നോക്കി ഇരുന്ന നീതുവിന് അവന്റെ അവസ്ഥ കണ്ട് പാവം തോന്നി. അവനെ ഒന്ന് സഹായിക്കാൻ വേണ്ടി ടീച്ചറോട് ചെന്ന് പറയാനാണ് നീതുവിന് തോന്നിയത്. അതും എന്തൊക്കെയോ ചെയ്തു തീർക്കാൻ വേണ്ടി വെപ്രാളപ്പെട്ട് കൊണ്ടിരുന്ന ടീച്ചറോട്!
ടീച്ചർ അവന്റെ കയ്യിലെ മഷി കഴുകി കളയാൻ സഹായിക്കും എന്നാണു നീതു കരുതിയത്. എന്നാൽ ആ ടീച്ചർ ആകട്ടെ, വടി എടുത്ത് അപ്പോൾത്തന്നെ അവന്റെ കാലിൽ നാല് അടി വെച്ച് കൊടുത്തു. ടീച്ചറിന്റെ ഭാഗത്തു നിന്നും അങ്ങനെ ഒരു നീക്കം നീതു തീരെ പ്രതീക്ഷിച്ചില്ലായിരുന്നു.
നീതു ശെരിക്കും ഞെട്ടി!
അടി കിട്ടുമ്പോഴും അവൻ നീതുവിനെ നോക്കി ചിരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു…
"നീ പറഞ്ഞത് ശെരിയാ, ആൺകുട്ടികൾ കരയില്ലാ… എന്തൊരു ധൈര്യമാ ആ ചെക്കന്"!
നീതുവിന്റെ കൂട്ടുകാരി ധന്യയുടെ സാക്ഷ്യപത്രം!
പക്ഷെ അവനെ അടി കൊള്ളിച്ചതിൽ നീതുവിൻറെ മനസ് കുറ്റബോധം കൊണ്ട് വിങ്ങി. പാവം ആ ചെക്കനെ വെറുതെ തല്ലു കൊള്ളിക്കണ്ടായിരുന്നു.
രാത്രി ഹോംവർക് ചെയ്യാനിരുന്നപ്പോഴും അവന്റെ മുഖം ആയിരുന്നു നീതുവിൻറെ മനസ്സിൽ.
പക്ഷെ ആൺകുട്ടികൾ കരയില്ല എന്നുള്ള അറിവ് കുറച്ച് നാൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തിരുത്തപെട്ടു. മാത്സ് ട്യൂഷൻ ക്ലാസ്സിൽ ആയിരുന്നു നീതുവിനെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തിയ ആ മഹാ സംഭവം നടന്നത്.
"പൈ"യുടെ വാല്യൂ എഴുതാൻ മറന്നതിനു സാർ തന്ന അടിയും വാങ്ങി ക്ലാസിനു പുറത്തു കയ്യും തിരുമ്മി ഇരിക്കുക ആയിരുന്നു നീതു. അപ്പോൾ ദാണ്ടെ വരുന്നു ഒരുത്തൻ മോങ്ങി കൊണ്ട്; അല്ലാ അവൻ തേങ്ങുകയാണോ?
എന്താ ഇപ്പൊ ഇത്? ആൺകുട്ടികൾ കരയ്യോ!?
ആദ്യത്തെ അങ്കലാപ്പിൽ വായും പൊളിച്ചു അവനെ നോക്കി ഇരുന്നു നീതു. പിന്നെ അറിയാതെ ചിരിച്ചു പോയി. ആ ചിരി കേട്ടിട്ടായിരിക്കണം പുറത്തിറങ്ങി വന്ന മാത്സ് സാർ പിന്നേം തന്നു, രണ്ടു ചൂരൽ കഷായം.
ഹോ… വേണ്ടായിരുന്നു… ആ ചെക്കൻ അവിടെ വല്ലോം ഇരുന്നു കരഞ്ഞോ ളുമായിരുന്നു… നീതു ഓർത്തു…
"അമ്മേ, ആണുങ്ങൾ കരയില്ലാന്നു അമ്മ പറഞ്ഞില്ലേ? എന്നിട്ടു എന്റെ ക്ലാസ്സിലെ ഒരു പയ്യൻ അടി കിട്ടീപ്പോ കരഞ്ഞല്ലോ, ഞാൻ കരഞ്ഞില്ല".
ട്യൂഷൻ കഴിഞ്ഞു വീട്ടിൽ എത്തിയപ്പോൾ, തന്നെ പറഞ്ഞുപറ്റിച്ച അമ്മയെ നീതു ശക്തമായിത്തന്നെ നേരിട്ടു.
അരി കഴുകി കൊണ്ട് നിന്ന അമ്മ എന്ത് പറയണം എന്ന് അറിയാതെ ഒന്ന് പരുങ്ങി.
"ഓഹോ, അപ്പോ നിനക്ക് അടി കിട്ടിയല്ലേ? എന്തിനാർന്നു? ഹോംവർക് ചെയ്തില്ലേ"?
"ഓഹ്, അതോ, അത് "പൈ"യുടെ വാല്യൂ എഴുതീലാ… മറന്നുപോയി. സാറിനെ ഓർമ്മിപ്പിക്കണ്ടാർന്നു… എരന്നു വാങ്ങീതാ."
വർഷങ്ങൾ പിന്നേം കടന്നുപോയി. തള്ളു പറഞ്ഞു വാകമര ചുവട്ടിൽ ഇരുന്നിരുന്ന ആ സ്കൂൾകുട്ടി ഇന്ന് ഒരു സ്കൂൾകുട്ടിയുടെ അമ്മയാണ്. കുറെയേറെ ചോദ്യങ്ങൾ കൊണ്ടു അമ്മയെ ശ്വാസം മുട്ടിക്കുന്ന ഒരു സ്കൂൾകുട്ടിയുടെ അമ്മ…
'പണ്ട് താനും ഇതുപോലെ സ്വന്തം അമ്മയെ കുറെ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചു ശ്വാസം മുട്ടിച്ചുകാണും… കൊടുത്താൽ കൊല്ലത്തും കിട്ടുമല്ലോ'!
പാത്രം കഴുകുന്നതിനിടയിൽ നീതു നെടുവീർപ്പിട്ടു…

Dr Nisa Mohan: Completed Ph.D. from the University of Auckland and Post Doctoral research from the Victoria University of Wellington.

ശശി തരൂർ അഭിമുഖം

(Dr. Shashi Tharoor recently gave an exclusive interview to Sindhu Punnoose, for Malayalam FM 104.6.)

സിന്ധു പുന്നൂസ്

ഡോ. ശശി തരൂർ: നമ്മൾ ഇന്ത്യക്കാരുടെ പൊതുവെയും മലയാളികളുടെ പ്രത്യേകിച്ചും അഭിമാനവും സന്തോഷവുമാണ്. 25 പുസ്തകങ്ങളുടെ രചയിതാവ്, വാഗ്മി, മനസ്സിലാക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് പദങ്ങൾ കൊണ്ട് അമ്മാനമാടുന്ന ആൾ, ശക്തമായ ഭാഷയും വശ്യതയാർന്ന സംസാര രീതിയും കൊണ്ട് കേൾവിക്കാരെ മാസ്മരികതയിൽ എത്തിക്കുന്ന ആൾ , ലോകപ്രശസ്ത പദവികളിൽ ഒന്നായ യു.എൻ. അണ്ടർ സെക്രട്ടറി ജനറൽ, തുടർച്ചയായി നാലു തവണ പാർലമെൻറ് അംഗം, കേന്ദ്ര മന്ത്രി, യുവതലമുറയ്ക്കിടയിൽ ഒരു വികാരം, സുന്ദരൻ...

സത്യത്തിൽ ആരാണ്, ഡോ: ശശി തരൂർ?

ഇതെല്ലാം ഞാനാണെന്ന് സമ്മതിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു, പക്ഷേ ഞാൻ ആ ക്രെഡിറ്റ് അർഹിക്കുന്നില്ല. ലോകമെമ്പാടും നടക്കുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളോടും പ്രതികരിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ മാത്രമാണ് ഞാൻ. ചിലപ്പോൾ അത് എൻറെ എഴുത്തിൻറെയും പ്രസംഗത്തിൻറെയും ചിന്തയുടെയും രൂപത്തിലായിരിക്കും; ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ അത് എൻറെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലായിരിക്കും- യു.എന്നിൽ ജോലി ചെയ്യുന്ന രൂപത്തിലോ തിരുവനന്തപുരത്ത് രാഷ്ട്രീയ രംഗത്തേക്ക് വന്നപ്പോഴോ... സത്യം പറഞ്ഞാൽ, ഒരു മനുഷ്യന് പലതും ആകാം. വ്യക്തിപരമായ ജീവിതത്തിൽ, എല്ലാവർക്കും ഒന്നിലധികം ഐഡൻറിറ്റികളുണ്ട്. ഒരു വ്യക്തിക്ക് ഭാര്യയോ, അമ്മയോ സഹോദരിയോ, ഒരുപക്ഷേ റേഡിയോ അവതാരകയോ, സ്പോർട്സ് കളിക്കാരനോ, സിനിമ ഭ്രാന്തനോ ഒക്കെ ആകാം. എല്ലാവർക്കും ഒന്നിലധികം ഐഡൻറിറ്റികളുണ്ട്- എനിക്കും. അതിനാൽ ഞാൻ അതിനെ പ്രത്യേകമായി കാണുന്നില്ല.

താങ്കൾ രാഷ്ട്രീയം പരാമർശിക്കുമ്പോൾ, ഒരു രാഷ്ട്രീയക്കാരൻ എന്ന നിലയിൽ കഴിഞ്ഞ 15-20 വർഷത്തെ സ്വന്തം രാഷ്ട്രീയ യാത്രയെ എങ്ങനെ വിലയിരുത്തും?

ഞാൻ വളർന്നു... ആദ്യമായി വന്നപ്പോൾ, ജയിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിലൂടെ ഞാൻ ഒരു രാഷ്ട്രീയക്കാരനാകുമെന്ന് സ്വയം പറഞ്ഞു. കാരണം, വളരെക്കാലം വിദേശത്ത് താമസിച്ച്, ഐക്യ രാഷ്ട്ര സഭയിൽ പേരെടുത്തതിന് ശേഷം, ആദ്യമായി ഒരു തിരഞ്ഞെടുപ്പ് പോലും കാണുന്നത് ഇന്ത്യയിലെ കേരളത്തിലാണ്. 19 വയസ്സുള്ളപ്പോൾ ഞാൻ പഠിക്കാൻ യു.കെ.

യിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ ഇന്ത്യയിൽ നിയമപരമായ വോട്ടിംഗ് പ്രായം 21 ആയിരുന്നു. അതിനാൽ ആ സമയത്ത് എനിക്ക് വോട്ട് ചെയ്യാൻ പോലും അവസരം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ആ സമയത്ത് തിരഞ്ഞെടുപ്പിൻറെ കോലാഹലങ്ങൾ ഞാൻ അനുഭവിച്ചിട്ടില്ല...മുമ്പ് വോട്ട് ചെയ്തിട്ടില്ല... നാട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തിയതിന് ശേഷം വോട്ട് ചെയ്യാനുള്ള അനുഭവവും, അതോടൊപ്പം സ്ഥാനാർത്ഥിയായി മത്സരിക്കാനുള്ള അവസരവും ലഭിച്ചു. ഒരു സ്ഥാനാർത്ഥിയാകുക എന്നത് ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലും പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത കാര്യമായിരുന്നു.

യുദ്ധസമയത്ത് ഞാൻ മൈൻഫീൽഡുകളിലൂടെ നടന്നിട്ടുണ്ട്, പക്ഷേ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മത്സരിക്കുക എന്നത് ഞാൻ അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ വച്ച് ഏറ്റവും ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളിലൊന്നാണ്. എന്തായാലും തിരഞ്ഞെടുപ്പ് നന്നായി നടന്നു, ഉയർന്ന വോട്ട് ശതമാനത്തിൽ എനിക്ക് വിജയിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. അതിനുശേഷം ഒരുപാട് വെല്ലുവിളികൾ ഞാൻ നേരിട്ടു- ഇതൊരു പുതിയ മേഖലയായിരുന്നു. എങ്ങനെ പെരുമാറണം, എന്ത് പറയണം, എന്ത് ചിന്തിക്കണം എന്നൊന്നും എനിക്കറിയില്ലായിരുന്നു. എനിക്ക് സ്വാഭാവികമായി തോന്നിയത് ചെയ്യാൻ ഞാൻ ശ്രമിച്ചു, പക്ഷേ ആർക്കും അത് ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. ചില പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് ശേഷം ഒരു വർഷത്തിനുള്ളിൽ ഞാൻ എൻറെ മന്ത്രി സ്ഥാനം രാജിവച്ചു. ആ അനുഭവത്തിന് ശേഷം ഞാൻ ഓടിപ്പോയില്ല. ഞാൻ പാർലമെന്റിൽ നിന്ന് രാജിവെച്ച് രാജ്യം വിട്ടുവെന്ന് ചിലർ കരുതി. രാജ്യത്തിൻറെ വലിയ താൽപര്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പല വിഷയങ്ങളും എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കാനും അതിനെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കാനും കഴിഞ്ഞു.

മുന്നോട്ടുള്ള ചിന്തയെക്കാൾ മതമാണ് നമ്മളെ സ്വാധീനിക്കുന്നതെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നുണ്ടോ?

ഏറ്റവും കൂടുതൽ മതവിശ്വാസമുള്ള രാജ്യമാണ് ഇന്ത്യ, രാജ്യത്തെ 98% പേരും മതത്തോട് പ്രതികരിക്കുന്നു. ഹിന്ദുക്കളെ കപട വിശ്വാസങ്ങളിലേക്ക് സ്വാധീനിക്കാനുള്ള മാർഗമായി ബി.ജെ.പി. മതത്തെ ഉപയോഗിക്കുകയാണ്. എല്ലാവരെയും അംഗീകരിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് ഹിന്ദുമതം. രാഷ്ട്രീയവും മതവും കൂട്ടിക്കുഴയ്ക്കാൻ പാടില്ല.

ഇപ്പോഴുള്ള ഗവൺമെന്റിന് ഒരു Business Continuity Plan (ബി.സി.പി.) ഉണ്ടോ?

ബി.ജെ.പി. സുസ്ഥിരമല്ല, കാരണം അവർ ഒരു ദർശനത്തിന് പിന്നാലെയാണ്- ഒരു പദ്ധതിയല്ല.

ഇന്ത്യയെ ഒന്നിപ്പിക്കാനും "സ്വീകാര്യത" ഘടകം തിരികെ സ്വാഗതം ചെയ്യാനുമാണ് കോൺഗ്രസ് ശ്രമിക്കുന്നത്.

ബി.ജെ.പിക്ക് ബി.സി.പി കാണില്ലെന്ന് നിങ്ങൾ പറയുന്നു; കോൺഗ്രസ് പാർട്ടിയിൽ കാണുന്നുണ്ടോ?

കോൺഗ്രസിന് നല്ല പ്രത്യയശാസ്ത്രവും പദ്ധതിയുമുണ്ട്, അത് ഒരാളല്ല നയിക്കുന്നത്.

"സ്ലം ഡോഗ് മില്യനയർ" , "ഔട്ട്സോഴ്സ്ഡ്" തുടങ്ങിയ നിരവധി ഇന്ത്യൻ സിനിമകൾ ഇറങ്ങുന്നുണ്ട്. ഈ സിനിമകൾ ഇന്ത്യക്കാരല്ലാത്തവരെ ഇന്ത്യയുടെ നെഗറ്റീവ് വശങ്ങൾ കാണിക്കുന്നു. നിങ്ങളെപ്പോലുള്ളവർ എപ്പോഴും ഇന്ത്യയെ പുകഴ്ത്തുകയും അതിൻറെ നീതിയെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന്, ഓക്സ്ഫോർഡ് പ്രസംഗം... ആളുകൾക്ക് എങ്ങനെ ആ സന്ദേശം കൈമാറാൻ ശ്രമിക്കാം?

നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തെക്കുറിച്ച് അഭിമാനത്തോടെ ജീവിക്കണം. വിദേശത്ത് താമസിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ഐഡൻറിറ്റി സൂക്ഷിക്കേണ്ടത് പ്രധാനമാണ്, മിണ്ടാതിരിക്കുകയും ലജ്ജിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ആർക്കും ഒരു നേട്ടമുണ്ടാക്കില്ല.

നിങ്ങളുടെ പ്രസംഗത്തിൽ ബ്രിട്ടീഷുകാർ ഇന്ത്യയ്ക്ക് നഷ്ടപരിഹാരം നൽകാനുണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾ പറയുന്നു, ബ്രിട്ടീഷുകാർ ന്യൂസിലൻഡിൽ വന്ന് അവർക്ക് പണം നൽകി. ഇതിൽ നിങ്ങളുടെ കാഴ്ചപ്പാട് എന്താണ്?

പണത്തേക്കാൾ കൂടുതൽ ധാർമ്മിക പ്രായശ്ചിത്തം ഉണ്ടാകട്ടെ! ഒരു സിമ്പിൾ സോറി മാത്രം മതി... "Moral attornment" നൽകിയാൽ മതി... നഷ്ടവും നാശനഷ്ടങ്ങളും ഒരിക്കലും മാറ്റാൻ കഴിയില്ല. ബ്രിട്ടീഷുകാർ ന്യൂസിലാൻഡിന് നഷ്ടപരിഹാരം നൽകി- ഭൂമിക്ക് വേണ്ടി. ബ്രിട്ടീഷുകാരാണ് ന്യൂസിലാൻഡിൽ വികസനം കൊണ്ടുവന്നത്.

എന്തു കൊണ്ടാണ് വർഷങ്ങളായി വോട്ടിംഗ് എണ്ണം കുറഞ്ഞുവെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നത്?

വോട്ടർമാർ ഒരു മാറ്റവുമില്ലാതെ വോട്ട് ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്തവരും ക്ഷീണിതരുമാണ്.

നിങ്ങളുടെ "ദേശീയതയുടെ ഉൽകണ്ഠ" എന്ന പുസ്തകത്തിൽ, നിങ്ങൾ ഇന്ത്യയിൽ ജനിച്ചിട്ടില്ലെന്നും എന്നാൽ ഒരു ഇന്ത്യക്കാരനായി സ്വയം ജീവിക്കുന്നുവെന്നും പരാമർശിക്കുന്നു. ഇത്ര വലിയ അഭിമാനത്തോടെ ഇന്ത്യയെ സ്നേഹിക്കാൻ നിങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് എന്താണ്?

സമ്പന്നമായ ചരിത്രത്തിൻറെയും വികസനത്തിറെയും ഉദാഹരണമായാണ് പല രാജ്യങ്ങളും ഇന്ത്യയെ കാണുന്നത്. ഇന്ത്യ ലോകനന്മക്കു വേണ്ടി നൽകുന്ന സംഭാവനകൾ നിസ്തുലമാണ്. ഇന്ത്യയെ ഒരു മാതൃകയാക്കാൻ മറ്റു രാജ്യങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

നിങ്ങൾ മറ്റൊരിടത്തും ജീവിക്കാത്തതിൻറെ കാരണം ഇന്ത്യയോടുള്ള നിങ്ങളുടെ സ്നേഹമാണോ?

തിരുവനന്തപുരത്തിന് പുറത്ത് എനിക്ക് സ്വന്തമായി ഒരു വീട് പോലുമില്ല. ഇന്ത്യയാണ് എൻറെ ഐഡൻറിറ്റി.

നിങ്ങളുടെ റിട്ടയർമെമെൻറ് ജീവിതത്തിൽ നിങ്ങൾ എഴുത്തിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുമോ? നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ അത്ര ഫിക് ഷൻ എഴുതുന്നില്ലെന്ന് ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു, അത് മനപ്പൂർവമാണോ?

ഞാൻ ഒരു ഫിക് ഷൻ എഴുത്തുകാരനായാണ് ആരംഭിച്ചത്, നിങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന കാൽപ്പനീക ലോകത്തു തന്നെ തുടരുവാൻ അത് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഇടവേളകൾ അല്ലെങ്കിൽ നീണ്ട അഭാവങ്ങൾ ആ ബന്ധത്തെ തകർക്കും. തിരക്കുപിടിച്ച ജീവിതം അതിനു അനുയോജ്യമല്ല. നോൺ-ഫിക് ഷനിലേക്ക് തിരികെയെത്തുന്നത് എളുപ്പമാണ്; നിങ്ങൾക്ക് എല്ലായ്പ്പോഴും മുൻ അധ്യായങ്ങൾ വായിക്കാനും നിങ്ങളുടെ ചിന്തകൾ മനസ്സിലാക്കാനും, തുടരുവാനും കഴിയും.

നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന തത്വം എന്തായിരുന്നു- നിങ്ങൾ സംസ്ഥാനത്തിന് പുറത്ത് ജീവിച്ചപ്പോഴും?

മറ്റുള്ളവരുടെ ജീവിതത്തിൽ മാറ്റം സൃഷ്ടിക്കാൻ എൻറെ ജീവിതം ഉപയോഗിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതായിരുന്നു എൻറെ തത്വം. ആർക്കെങ്കിലും ഒരു മാറ്റം വരുത്താൻ നിങ്ങൾക്ക് കഴിയുമെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ ജീവിതം പൂർണ്ണമാണ്.

നിങ്ങളുടെ തത്വങ്ങളോട് സമാനമായ സമീപനം പുലർത്താൻ നിങ്ങൾ ആളുകളെ സ്വാധീനിച്ച സന്ദർഭങ്ങളുണ്ടോ?

എൻറെ ഔട്ടിംഗിനിടെ, അപരിചിതർ എൻറെ അടുത്ത് വന്ന് എൻറെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്ന്

പ്രചോദനം ഉൾക്കൊണ്ടതായി ഏറ്റുപറയുന്നു. അവരുടെ മനസ്സിൽ ഈ ചിന്തകൾ ഉളവാക്കാൻ കഴിഞ്ഞത് എനിക്ക് സംതൃപ്തി നൽകുന്നു.

നാളിതുവരെ നിങ്ങളെ ഒരു ഉന്നത രാഷ്ട്രീയക്കാരനായാണ് കാണുന്നത്. നിങ്ങൾ സാധാരണക്കാരെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതായി നിങ്ങൾക്ക് തോന്നുന്നുണ്ടോ?

ഞാൻ തുടർച്ചയായി വിജയിക്കാൻ കാരണം എൻറെ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് എനിക്ക് ലഭിച്ച പിന്തുണയാണ്. പ്രശ്നങ്ങൾ തിരിച്ചറിയാനും പരിഹരിക്കാനും ഞാൻ എല്ലായ്പ്പോഴും അവിടെയുണ്ട്; ഞാൻ അവരെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതായി എനിക്ക് തോന്നുന്നു

നമുക്കെല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതുപോലെ ഡോ. തരൂർ ഒരു "Piscean" നക്ഷത്രക്കാരൻ ആണ്. ഇത്തരം പുരുഷന്മാർ സാധാരണയായി സെൻസിറ്റീവ്, അവബോധജന്യങ്ങൾ, സർഗ്ഗാത്മകത എന്നിവ ഉള്ളവരായി അറിയപ്പെടുന്നു. ഈ ഗുണങ്ങൾ കൂടാതെ, മറ്റെന്തു സ്വഭാവമാണ് ഡോ തരൂരിനോട് ചേർത്തു വെക്കാവുന്നത്?

ഞാൻ എപ്പോഴും എൻറെ സഹജവാസനയെ വിശ്വസിക്കുന്നു, എൻറെ എല്ലാ തീരുമാനങ്ങളിലും ഞാൻ എൻറെ ധൈര്യത്തെ പിന്തുടരുന്നു.

നിങ്ങളുടെ രണ്ടാമത്തെ ഓക്‌ലാൻഡ് റൈറ്റേഴ്‌സ് ഫെസ്റ്റിവലിൽ നിങ്ങൾക്ക് വൻ പ്രേക്ഷകരുണ്ടായിരുന്നു... ഇവെന്റിലെ നിങ്ങളുടെ അനുഭവങ്ങൾ എന്തായിരുന്നു?

ന്യൂസിലൻഡിൽ വരാൻ ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. ന്യൂസിലൻഡുകാർ മികച്ച ശ്രോതാക്കളാണ്, അവർക്ക് എപ്പോഴും കൂടുതലറിയാനുള്ള ആഗ്രഹമുണ്ട്. ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും മികച്ച പ്രേക്ഷകരാണ് ഇവിടുത്തെ പ്രേക്ഷകർ.

നിങ്ങളുടെ ബക്കറ്റ് ലിസ്റ്റിൽ അടുത്തത് എന്താണ്?

സർക്കാരിനെ മാറ്റുകയും ഇന്ത്യയെ ശരിയായ പാതയിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് ഇപ്പോൾ എൻറെ മുൻഗണന. ഇതുവരെ കാണാത്ത സ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിക്കാനും അവരുടെ സംസ്കാരം അടുത്തറിയാനും ഞാൻ വളരെ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. കൂടുതൽ ക്രിക്കറ്റ് കാണുന്നതും ഒരു മുൻഗണനയാണ്!

നിങ്ങളുടെ ഉത്തരങ്ങൾ വളരെ തുറന്നതും സത്യസന്ധവുമായതിന് നന്ദി!

Sindhu: Senior Business Analyst. Passionate about interviewing successful Malayalees from around the world. With husband, George Cheeran, a Customer Success Manager, lead the community radio station Malayalam FM in Auckland. Promotes the Malayalam language and nurture talent within the community through voluntary service.

To watch the full interview, check out https://www.youtube.com/@MalayalamFM.

തിരിച്ചെടുക്കാനാവുമോ ആ 21ഗ്രാം?

ബെൻസി

അമരനായിരിക്കുക എന്നത് മനുഷ്യന്റെ നിത്യ സ്വപ്നം ആണ്. ഈ സുന്ദര ഭൂമിയെ അത്ര പെട്ടെന്ന് വിട്ടു പോകാൻ ആർക്കും മനസുണ്ടാവില്ല. പക്ഷേ പരമമായ സത്യം, മരണം, അത് എന്നും പടിവാതിൽക്കൽ തന്നെ ഉണ്ട്. ഇന്നും മനുഷ്യർ ഉത്തരം കണ്ടുപിടിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമസ്യയാണ് മരണം. ഏറ്റവും മുന്തിയ മെഡിക്കൽ ട്രീറ്റ്മെന്റുകൾ കൊണ്ട് മരണത്തെ തടുത്ത് നിർത്തുവാൻ മാനവരാശി എന്നും ശ്രമിച്ചു കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. അല്പം വൈകിക്കാം എന്നല്ലാതെ തീർത്തും ഒഴിവാക്കാൻ ആർക്കും പറ്റില്ല. അപ്പോൾ മുതലാണ് മരണ ശേഷം മനുഷ്യ ശരീരത്തിന് എന്തു സംഭവിക്കുമെന്നും മരിച്ച ഒരാളെ എങ്ങനെ തിരിച്ച് ജീവിപ്പിക്കാം എന്നുമുള്ള പഠനങ്ങൾ തുടങ്ങിയത്. വിത്തുകളുടെ ഉൽപാദനം മുതൽ മൃഗങ്ങളുടെ ക്ലോണിംഗ് വരെ എത്തി നിൽക്കുന്ന ശാസ്ത്രം അതിന്റെ സമസ്ത സാധ്യതകളും ഉപയോഗിച്ച് അതിനായി ശ്രമിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഒരു ദിവസം ജോലി കഴിഞ്ഞ് വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തുമ്പോൾ നമ്മളെ

കാത്തിരിക്കുന്നത് കാണാൻ (കാണാൻ മാത്രം) നമ്മളെ പോലെയുള്ള ക്ലോൺ ആയിരിക്കാം!

വലിയ കരിയർ വിജയം ലക്ഷ്യമാക്കി മുന്നോട്ടു നീങ്ങുന്ന സ്ത്രീകൾ അവരുടെ അണ്ഡം ക്രയോ-പ്രിസർവ്വ്(Cryo-preserve) ചെയ്തു വച്ചിട്ട് പിന്നീട് തനിക്ക് കുടുംബം വേണമെന്നു തോന്നുമ്പോൾ അത് ഉപയോഗിച്ച് കുഞ്ഞുങ്ങളെ ഗർഭം ധരിക്കുന്ന രീതി സർവ്വസാധാരണമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സ്റ്റെം സെൽ (Stem cell) ട്രീറ്റ്മെന്റിനു വേണ്ടി പ്ലാസെൻറയും(Placenta) ഇതുപോലെ ക്രയോപ്രിസെർവ്വ് ചെയ്തു വയ്ക്കുന്നുണ്ട്. ജീവനുള്ള കോശങ്ങളെ പിന്നീടൊരിക്കൽ ഉപയോഗിക്കാൻ പാകത്തിൽ പൂജ്യത്തിലും താഴെയുള്ള ഊഷ്മാവിൽ സൂക്ഷിച്ചു വയ്ക്കുന്ന പ്രക്രിയ ആണ് ക്രയോ പ്രിസർവേഷൻ. പണ്ട് മഞ്ഞിനടിയിൽപെട്ടുപോയ പല ജീവജാലങ്ങളും കാലാകാലങ്ങളോളം കേടുവരാതിരുന്നതിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞ നൂതന സങ്കേതിക വിദ്യയാണിത്. ഈ ഭൂമി നശിച്ചു പോയാലും പിന്നീട് വീണ്ടെടുക്കാൻ കഴിയുന്ന വിധത്തിൽ ഇന്നീ ഭൂമുഖത്തുള്ള ഒട്ടു മിക്ക വിത്തുകളും ക്രയോ പ്രിസർവ്വ് ചെയ്ത് സൂക്ഷിക്കുന്ന കേന്ദ്രം നോർവെയിലെ സ്വൽബാർഡ്(Svalbard) എന്ന സ്ഥലത്ത് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യരാശി നശിച്ചാലും ഭൂമിയിൽ ജീവൻ കരുപ്പിടിപ്പിക്കാൻ ആ വിത്തുകൾക്ക് സാധിക്കും. ഇത്രയധികം വിപ്ലവകരമായ സാധ്യതകളുള്ള ഒരു സാങ്കേതിക ശാഖയാണ് ക്രയോ പ്രിസർവേഷൻ.

ക്രയോ പ്രിസർവേഷന്റെ അടുത്ത ജെനറേഷൻ ആണ് ക്രയോണിക്സ്. വിത്തുകളെ സംരക്ഷിച്ച പോലെ മനുഷ്യശരീരത്തെ ശീതീകരിച്ച് സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിട്ട് പിന്നീട് വീണ്ടും ജീവിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുമോ എന്നു പഠിക്കുന്ന ശാഖയാണ് ക്രയോണിക്സ്. വസ്തുക്കളെ പൂജ്യം താപനിലയിൽ നിന്നും താഴെ എത്തിച്ചാൽ എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് പഠിക്കുന്ന ക്രയോജനിക്സും താഴ്ന്ന താപനിലയിൽ ജീവജാലങ്ങൾ എങ്ങനെ പ്രതികരിക്കും എന്നു പഠിക്കുന്ന ക്രയോ ബയോളജിയും ഇതിൽനിന്നും അമ്പേ വ്യത്യസ്തമാണ്.

ക്രയോണിക്സിൽ മരിച്ചു പോകുന്ന മനുഷ്യ ശരീരങ്ങളെ പൂജ്യത്തിലും വളരെ താഴ്ന്ന താപനിലയിൽ സൂക്ഷിച്ചു വച്ചിട്ട് സാഹചര്യങ്ങൾ അനുകൂലമാകുമ്പോൾ വീണ്ടും ജീവിപ്പിക്കുക എന്നതാണ് ലക്ഷ്യം. ഞാൻ ഏതെങ്കിലും സയൻസ് ഫിക്ഷൻ സിനിമയുടെ കഥ പറയുകയാവും എന്നു കരുതിയെങ്കിൽ തെറ്റി. വിദൂര ഭാവിയിൽ വിളിച്ചെണീപ്പിക്കപ്പെടാം എന്ന വിശ്വാസത്തിൽ ശീതീകരിക്കപ്പെട്ട നൂറുകണക്കിന് ശരീരങ്ങളും ശരീര ഭാഗങ്ങളും ഇന്ന് ഈ ലോകത്ത് ഉണ്ടെന്ന തിരിച്ചറിവിൽ "ഈ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഒരു പോക്കേ!" എന്നും പറഞ്ഞ് വായും തുറന്ന് നിൽക്കുന്ന പാവം അശുക്കളാണ് നമ്മൾ. ഇന്നും പഠനത്തിന്റെ തുടക്ക പടവുകളിൽ നിൽക്കുന്ന ഒരു ശാസ്ത്ര ശാഖയാണ് ക്രയോണിക്സ്. മനുഷ്യ ശരീരത്തിലെ കോശങ്ങളെയെല്ലാം കേടുപാടുകൾ കൂടാതെ സൂക്ഷിക്കാനുള്ള വിദ്യ ശാസ്ത്രത്തിന് ഇന്നും അറിയില്ല. ഇപ്പോൾ സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഏറ്റവും പ്രായമുള്ള ശരീരം ഒരു 80 വയസുകാരന്റെയാണ്. പ്രായം കുറഞ്ഞത് ഒരു രണ്ടു വയസുകാരി യുടേതും. ഇവർ മരിച്ചയുടനെ തന്നെ ശരീരത്തിന്റെ താപനില 6 ഡിഗ്രിയാക്കി താഴ്ത്തി. എന്നിട്ട് ശരീരകോശങ്ങൾ നശിക്കാതിരിക്കാനുള്ള 'ആന്റി-ഫ്രീസ്' ദ്രാവകം ശരീരത്തിൽ കുത്തി വച്ചു. സ്ലീപ്പിംഗ് ബാഗ് പോലെയുള്ള ഒരു ബാഗിൽ ഡ്രൈ-ഐസ്(Dry-ice) നിറച്ച് അതിലേക്ക് ആ ശരീരം ഇറക്കി വച്ചു. അങ്ങനെ താപനില -80C വരെ ആക്കി. ശരീരത്തെ ഹോൾബ്രൂക്കിലുള്ള സ്ഥാപനത്തിൽ എത്തിച്ച് ലിക്വിഡ് നൈട്രജൻ ഉപയോഗിച്ച് താപനില വീണ്ടും താഴ്ത്തി. എന്നിട്ട് വാക്വം ആയ ഒരു കണ്ടെയ്നറിൽ തലകീഴായി സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. നിർഭാഗ്യവശാൽ ഇങ്ങനെ സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ട ശവ ശരീരങ്ങളെ തിരിച്ച് ജീവിപ്പിക്കാനുള്ള സങ്കേതിക വിദ്യ ഇന്നു നിലവിൽ ഇല്ല.

1901 ൽ മക്ഡഗാൾ എന്ന ഡോക്ടർ നടത്തിയ ഒരു പഠനം 1907-ൽ അദ്ദേഹം അമേരിക്കൻ മെഡിക്കൽ ജേർണലിലും അമേരിക്കൻ സൈക്കിക്കൽ റിസർച്ച് ജേർണലിലും ന്യൂയോർക്ക് ടൈംസ് പത്രത്തിലും പബ്ലിഷ് ചെയ്തിരുന്നു. മരിക്കാറായ വ്യക്തികളെ അദ്ദേഹം ഒരു വെയിംഗ് മെഷീനിൽ കിടത്തി ആണ് പരീക്ഷണം നടത്തിയത്. പല സമയങ്ങളിൽ മരിച്ച വ്യത്യസ്ത മനുഷ്യരുടെ ശരീരത്തിൽ നിന്നും ഏകദേശം 21 ഗ്രാം ഭാരം നഷ്ടപ്പെടുന്നതായി അദ്ദേഹം കണ്ടു പിടിച്ചു. അത് അവരിൽ നിന്നും പുറത്തേക്കു പോകുന്ന ആത്മാവ് ആണെന്നാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്. അങ്ങനെ ആത്മാവിന്റെ ഭാരം 21 ഗ്രാം ആണെന്ന് അദ്ദേഹം സ്ഥിരീകരിച്ചു. ഈ പഠനത്തിന്റെ സാധ്യതകളെ കുറിച്ച് ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും ശാസ്ത്രം ഭാഗികമായെങ്കിലും അത് അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ട്.

ഈ സയൻസും ഹിസ്റ്ററിയും ഞാൻ പറഞ്ഞു വന്നത് ഒരേയൊരു ചോദ്യം ചോദിക്കാനാണ്. ക്രയോണിക്സ് വഴി സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ട ശരീരം എന്നോ ഭാവിയിൽ ജീവിപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ മരണ സമയത്ത് നഷ്ടപ്പെട്ട ആത്മാവിന്റെ ഭാരമായ ഈ 21 ഗ്രാം തിരിച്ചെടുക്കാൻ ഏതെങ്കിലും സാങ്കേതിക വിദ്യക്ക് കഴിയുമോ?

മനുഷ്യരിലെ ദൈവീക സാന്നിധ്യമാണ് ആത്മാവ് എന്നാണ് ഇന്നിന്റെ വിശ്വാസം. ശീതീകരിക്കപ്പെട്ട

ശവശരീരം ഉയർത്തെണീപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അവനിലെ ദൈവീകതയെ തിരിച്ചെത്തിക്കാൻ ശാസ്ത്രത്തിന് സാധിക്കുമോ? ഒരു പക്ഷേ രക്തയോട്ടമുള്ള, നാഡീ ഞരമ്പുകൾ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യ ശരീരത്തിനെ വീണ്ടെടുക്കാൻ സാധിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ, സ്രഷ്ടാവിന്റെ അത്യുന്നത സൃഷ്ടിയായ ഓജസും തേജസുമുള്ള മനുഷ്യന്റെ പ്രതീകമാക്കാൻ അതിനു കഴിയുമോ? ആർട്ടിഫിഷ്യൽ ഇന്റലിജൻസ് ഫിറ്റ് ചെയ്ത ഒരു റോബോട്ടിനെ സൃഷ്ടിച്ചാലും പരിപൂർണ്ണനായ ഒരു മനുഷ്യനെ ഉയിർപ്പിക്കാൻ ഒരു സാങ്കേതിക വിദ്യക്കും കഴിയില്ല!

മരിച്ച മനുഷ്യന്റെ മരണ കാരണമായ അസുഖത്തെ പൂർണമായും റിവേഴ്സ് ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന ടെക്നിക് കണ്ടു പിടിച്ചാൽ മാത്രമേ ഈ സൂക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന ശരീരങ്ങൾക്ക് അന്തരീക്ഷം കാണാൻ കഴിയൂ. എന്നാലും വീണ്ടും ഉപയോഗിക്കാൻ പാകത്തിന് ശരീര കോശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നും ഉറപ്പില്ല. കൂടുതൽ നാളേക്ക് ശരീര കോശങ്ങൾ കേടാകാതെ സൂക്ഷിക്കാനുള്ള ശാസ്ത്രീയ പഠനങ്ങൾ ഇന്നും ശൈശവ ദശയിലാണ്. ചുരുക്കി പറഞ്ഞാൽ നമ്മുടെ തലമുറക്ക് അത് കാണാൻ സാധിക്കില്ല.

മരിച്ചു കഴിഞ്ഞാലല്ലേ ആത്മാവ് നഷ്ടമാവുകയുള്ളൂ... അതുകൊണ്ട് ആസന്നമരണരായവരെ ഉപയോഗിച്ച് പഠനം നടത്താൻ ക്രയോണിക്സ് ശാഖ ശ്രമിച്ചു. പക്ഷേ ധാർമ്മികമായ പ്രശ്നങ്ങളിൽ പെട്ട് അതിന് തടസം നേരിടുകയാണ്. മരിക്കാൻ മടിക്കുന്ന ഒരാൾ എങ്ങനെയാണ് ജീവനോടു കൂടെ തന്നെ ഫ്രീസ് ചെയ്യപ്പെടാൻ ആഗ്രഹിക്കുക? എന്നാലും തിയറിയിൽ അതിന്റെ അനന്ത സാധ്യതകൾ കണക്കു കൂട്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അപ്പോഴും നമ്മുടെ ആത്മാവിനെ, അതായത് Human soul നെ എങ്ങനെ സൂക്ഷിക്കും എന്നതിന് ഉത്തരമില്ല. ഡിജിറ്റൽ ഡേറ്റ ആയി മാറ്റി സൂക്ഷിക്കാം എന്നാണ് തിയറി പറയുന്നത്. പല Fantasyകളും സത്യമാക്കുന്ന ടെക്നോളജി നാളെ അതും നടപ്പിലാക്കിയേക്കാം!

ഹാവൂ, എന്തായാലും ആ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം കിട്ടി... "ഇല്ല, സർവേശ്വരൻ നമ്മുടെ ശരീരത്തിൽ ഘടിപ്പിച്ചു തന്ന ആത്മാവിന്റെ ഭാരമായ ആ 21 ഗ്രാം ഒരിക്കൽ നഷ്ടപ്പെട്ടാൽ പിന്നെ തിരിച്ചു തരാൻ ഇന്നത്തെ ശാസ്ത്രത്തിനു കഴിയില്ല."

ക്രയോ പ്രിസർവേഷനും ക്രയോണിക്സും ഗവേഷണം നടത്തുന്നവ രുമാണ് Alcor life extension foundation. കുറച്ച് (കുറച്ചധികം) പണം ചിലവാക്കിയാൽ നാളെ എന്നോ വിളിച്ചുണർത്തപ്പെടാം എന്ന വിശ്വാസത്തിൽ നിങ്ങളുടെ ശരീരവും ശീതീകരിച്ച് സൂക്ഷിക്കാം!

ബെൻസി: "Smile at all the events of life" അതാണ് എന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ഫിലോസഫി. ന്യൂസീലൻഡിലേക്കു കുടിയേറിയ തിരുവനന്തപുരംകാരി നേഴ്സ്. ഭർത്താവും രണ്ടു മക്കളും അടങ്ങിയ കുടുംബം. ബാലരമ മുതൽ ലോക ക്ലാസിക്കുകൾ വരെ വായിക്കാനുള്ള 'പാഷൻ' ഉണ്ട്. യാത്രകളോടും ഭക്ഷണത്തോടും പ്രിയം

പുറത്തോ, അകത്തോ?

രമേശ് കീറ്റേഴത്ത്

അനന്തമായ വിശ്വത്തിൽ മനുഷ്യരായ നമ്മൾ എത്രയധികം തേടിയിട്ടും എത്തിപ്പെടാൻ പറ്റാത്ത എത്രയോ സ്ഥാനങ്ങൾ ഉണ്ടാകാം. വളരെ മനോഹരമായത്, രമണീയമായത്, ഭീകരവും ,ആപത്കരവുമായത്, പ്രാണവായുരഹിതമായത്, അതീവ ചൂടോ തണുപ്പോ ഉള്ളപ്രദേശങ്ങൾ, നാടുകൾ, ഭൂമികൾ ,ഉപഗ്രങ്ങൾ, ഗ്രഹങ്ങൾ, സൂര്യന്മാർ, നക്ഷത്രസമൂഹങ്ങൾ, തമോഗർത്തങ്ങൾ, അങ്ങനെ എന്തെല്ലാം. ബാഹ്യമായ ഈ അന്വേഷണങ്ങളിൽ പെട്ടു ഉഴലുന്ന ഒരാൾ ലോകാന്വേഷണ പരമയാ തൃഷ്ണയാൽ സന്തപ്തനായി തന്റെ തന്നെ ഉള്ളിലേക്ക് സഞ്ചരിച്ചു തുടങ്ങുന്ന ഘട്ടം വരുമ്പോഴാണ് അവൻ ആത്മീയമാ യപ്രയാണം ആരംഭിക്കാൻ ഒരുക്കമാകുന്നത്. ആഗ്രഹ പൂർത്തി ഹേതുവായി, പലപ്പോഴും ചെയ്യുന്ന കർമങ്ങൾ സമാസിച്ചു, സംയുക്തീകരിച്ചു, നമ്മൾ പലതും നേടുകയോ, വിശ്വത്തിന്റെ പല അതിർ വരമ്പുകൾ മറി കടക്കുകയോ ചെയ്തേക്കാം, പക്ഷെ നമ്മുടെ കർമ-ചിന്ത-മനനാദികൾക്ക് അതീതമായ ഒരു മഹാശക്തി നിർവിശേഷം നിർവ്യാജം പ്രോജ്വലിക്കുന്നു എന്ന തിരിച്ചറിവിലേക്ക് എത്താൻ നമ്മൾ കർമ ഗ്രാഹിത്വ ചിന്തകൾ എല്ലാം ത്യജിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

എന്തും നേടിയെടുക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള മിഥ്യാധരണ നിമിത്തം പലപ്പോഴും അലഞ്ഞ്, അലിഞ്ഞ്, പരിശ്രമ കൊടുമുടികൾ താണ്ടി, കലഹങ്ങൾ ജയിച്ച്, ഗ്രാഹ്യമായതെല്ലാം നേടിയിട്ടും, പ്രസവാനന്തര സമയത്ത് അൽപ്പ വസ്ത്രധാരിയായ കുട്ടിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യഘോഷത്തിന്റെ ഒരുകണിക പോലും അവനിൽ നിഴലിക്കുന്നില്ല എന്നുള്ളത് പരിതാപകരമാണ് അപ്പോഴാണ് അറിവിന്റെ മഹാശൈലങ്ങൾ തഴുകിയ മഹത്തുക്കൾ പറയുന്ന നമ്മൾ കേൾക്കാൻ ഇടയാവേണ്ടത്:"ചുമ്മായിരി". മരുഭൂമിയിൽ നട്ടുച്ച നേരം വേനൽക്കാല ദിവാകരനുടെ തീക്ഷ്ണ രശ്മികളാൽ തളർന്ന ഒരുവന്മരുപ്പച്ചയേകുന്ന കുളിർമ്മയായി , ആ വാക്കുകൾ മാറുന്നു. തന്റെ ജന്മജന്മാന്തരങ്ങളായുള്ള അന്വേഷണത്തിന് ഉത്തരം എന്നപോലെ, രോഗാതുരനായ ഒരാൾക്ക് ഭിഷഗ്വര കരങ്ങൾ നൽകുന്ന ശാന്തിപോലെ, ഗുരു ഉപദേശം, ഒരു മന്ദ മാരുതനായി അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ എത്തുന്നു.

നേടേണ്ടതായി ഒന്നുമില്ലെന്നും, തന്റെ സ്വരൂപം പൂർണമാണെന്നുമുള്ള തിരിച്ചറിവിലേക്ക് അതു അവനെ നയിക്കുന്നു. മല വിക്ഷേപാവരണങ്ങൾ നീങ്ങി, നിത്യ പൂർണ്ണ തൃപ്ത ആനന്ദ പൂർണ്ണമായ തന്നെ താൻ, അവനെ, അവൻ അറിയുന്നു.

ഇനി എന്ത് പറയാൻ ഉള്ളൂ,
ഇനി എന്ത് ചെയ്യാൻ ഉള്ളൂ,
ഇനി എന്ത്, ഇനി എന്ത്?
അറിവിതിൻ പരമെന്ത്?

Ramesh: An Electronics Engineer by profession. Volunteer for causes like Culture, Education, Environment and Human Rights. Loves reading and having good conversations about arts, politics, science, spirituality, and technology. Passionate about travelling and photography.

പ്രയാണം

സാം മത്തായി

രാവിലെ അഞ്ചേ മുക്കാൽ മണി ആയപ്പോൾ മൊബൈൽ ഫോണിൽ കോൾ വന്നു. കോഴിക്കോട്-തിരുവന്തപുരം സ്വിഫ്റ്റ് ബസ്സിലെ കണ്ടക്ടർ ആണ് വിളിക്കുന്നത്. "ബസ് ചാലക്കുടിയിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു; 40 മിനിറ്റിൽ പെരുമ്പാവൂർ എത്തും". വീണ്ടും ആറ് മണി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അടുത്ത കോൾ വന്നു. "ബസ് ഇപ്പോൾ അങ്കമാലി വിട്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു;15 മിനിറ്റിനുള്ളിൽ പെരുമ്പാവൂർ ബസ് സ്റ്റേഷനിൽ എത്തും".

പറഞ്ഞപോലെ തന്നെ രാവിലെ കൃത്യം ആറ് ഇരുപത്തഞ്ചിന് "KSRTC ലോ ഫ്ലോർ സ്വിഫ്റ്റ് A.C. ബസ്" പെരുമ്പാവൂർ സ്റ്റാൻഡിൽ എത്തി. ബസ്സിന്റെ കൃത്യനിഷ്ഠയും സ്റ്റാഫിന്റെ സേവനത്തിൽ വന്ന മാറ്റവും അപാരം തന്നെ... വെറുതെയല്ലാ ആളുകൾ KSRTC ബസ്സിനെ "ചങ്ക്" എന്നു വിളിക്കാൻ തുടങ്ങിയത്! പണ്ട് കോളേജിൽ പഠിച്ചിരുന്ന കാലത്ത്, നിർദിഷ്ട ബസ്റ്റോപ്പിൽ നിന്നും നൂറു മീറ്റർ അകലെ നിർത്തി, ആളെ കയറ്റാതെ പോകുമായിരുന്ന ഓർഡിനറി ബസ്സിന്റെ പിറകെ ഓടി ഷൂവിന്റെ ഹീൽ ഇളകിപ്പോയ ചരിത്രവും എനിക്കുണ്ട്.

പെരുമ്പാവൂരിൽ നിന്ന് തിരുവനന്തപുരം വരെ 220 km യാത്ര ചെയ്യാൻ രണ്ടു പേർക്ക് 847 രൂപ ബസ് ചാർജ് ആകുമെങ്കിലും ബസ്സിനകത്തെ സീറ്റുകളും ലഗേജ് വെക്കാനുള്ള സൗകര്യങ്ങളും കാണുമ്പോൾ ആർക്കും ഇഷ്ടപ്പെട്ടു പോകും. ടിക്കറ്റ് ഓൺലൈൻ ആയി ബുക്ക് ചെയ്യാനുള്ള സൗകര്യവും ഉണ്ട്. അനുദിനമുള്ള നാടിൻറെ പുരോഗതി നേരിട്ട് മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രവാസിയയായ എനിക്ക് ട്രെയിൻ യാത്രകളേക്കാൾ ബസ്സ് യാത്രകളോടാണ് പ്രിയം.

ഡ്രൈവറുടെ തൊട്ടു പിറകിൽ മുഖത്തോടു മുഖം നോക്കിയിരിക്കാവുന്ന തരത്തിൽ ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്ന രണ്ടു സീറ്റുകളിൽ ഒന്നിൽ ഞാനും ഭാര്യയും സ്ഥലം പിടിച്ചു. അഭിമുഖമായിട്ടുള്ള സീറ്റ് മിക്കപ്പോഴും കാലിയായിരുന്നു. എം.സി. റോഡിലെ പ്രകൃതിമനോഹരമായ വഴിയോര കാഴ്ചകൾ കണ്ടു അടൂരിൽ എത്തിയത് അറിഞ്ഞതേയില്ല. അവിടെ

നിന്ന് പ്രഭാതഭക്ഷണശേഷം വീണ്ടും യാത്ര തുടർന്നു. ഒരു മയക്കം കഴിഞ്ഞു ചുറ്റും നോക്കിയപ്പോൾ ബസ് ആയൂർ എന്ന സ്ഥലത്ത് ആളെ കയറ്റാൻ നിർത്തിയിരിക്കുകയാണ്. നിർത്തിയിട്ട ബസ്സിലേക്ക് ഡ്രൈവറുടെ എതിരെയുള്ള വാതിലിലൂടെ കയറുന്ന, മുടിയല്പം നരച്ച, ഒരു യാത്രക്കാരൻറെ സംസാരം അൽപ്പം ഉച്ചത്തിലായിരുന്നു... മൂണ്ടും ഷർട്ടും വേഷം... കയ്യിലൊരു ക്യാരി ബാഗും അതിനുള്ളിൽ പുറത്തേക്കു തള്ളി നിൽക്കുന്ന കുടയും കാണാം... രാവിലെ മാർക്കറ്റിൽ പോയി വരുന്നത് പോലുണ്ട്. കണ്ടക്ടർ തത്സമയം പിറകിൽ എവിടെയോ ആയിരുന്നു.

"എങ്ങോട്ടാണ്"? ഡ്രൈവർ

"കിളിമാനൂർക്ക്"- യാത്രക്കാരൻ.

"ഈ ബസ്സിൽ മിനിമം ചാർജ് 26 രൂപയാണ്".

ഇത് കേട്ടതോടെയാണ് യാത്രക്കാരൻ ഡ്രൈവറോട് തട്ടിക്കയറുന്നത്...

"What do you think? I am a retired Senior Officer from the Central Government service. Do you think that I don't carry enough money for a ticket?"

ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള യാത്രക്കാരൻറെ ഡയലോഗ് കേട്ട് ഡ്രൈവർ അമ്പരന്നു പോയിക്കാണണം! അതോടെ പിന്നിൽ നിന്നും കണ്ടക്ടർ പാഞ്ഞെത്തി യാത്രക്കാരനെ സാന്ത്വനിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

എന്തൊക്കെയോ വീണ്ടും പിറുപിറുത്തു കൊണ്ട് അയാൾ ഞങ്ങളുടെ എതിരെയുള്ള സീറ്റിൽ വന്നിരുന്നു. പിന്നെ ബാക്കി ഡയലോഗ് ഞങ്ങളോടായി. "ഇവരൊക്കെ എന്താ വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നത്"?

അല്പ സമയത്തിനുള്ളിൽ അയാൾ "കൂൾ" ആയി.

അടുത്ത ക്ഷണം അയാൾ എന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി ഒരു ഭാവഭേദവുമില്ലാതെ പറയുകയാണ്- "സാം മത്തായി"!

ഇതോടെ പാതി ഉറക്കത്തിലായിരുന്ന ഭാര്യയും ഞെട്ടി ഉണർന്നു.

ഒരു നിമിഷം ഞാൻ സ്തബ്ധനായിപ്പോയി! പിറകോട്ടും സൈഡിലേക്കും നോക്കി... ഞാൻ അല്ലാതെ ഈ ബസ്സിൽ വേറൊരു "സാം മത്തായി" ഉണ്ടോ എന്നായി എൻറെ സംശയം.

"സാമിന് എന്നെ മനസ്സിലായോ"? അയാൾ ചോദിച്ചു.

ഒരു പിടിയും കിട്ടുന്നില്ല... ഉടൻ, 27 വർഷം മുമ്പുള്ള ഭൂതകാലത്തിലേക്ക് അയാളെന്നെ ആനയിച്ചു കൊണ്ട് പോയി. "സാമിന് ഓർമ്മയുണ്ടോ, നമ്മൾ റാഞ്ചിയിലെ "തസർ റിസർച്ച് ആൻഡ് ട്രെയിനിങ് ഇൻസ്റ്റിട്യൂട്ടിൽ" ഒന്നിച്ച് ജോലി ചെയ്തിരുന്ന കാലം"?

****

അൽപ്പം ഫ്ലാഷ് ബാക്ക്!

വർഷം 1996. സെൻട്രൽ ഗവണ്മെന്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്ന എനിക്ക് മധുര ഓഫീസിൽ നിന്ന് കിട്ടിയ ട്രാൻസ്ഫർ, ബീഹാറിലെ (ഇപ്പോൾ ജാർഖണ്ഡ്) റാഞ്ചിയിലേക്ക് ആയിരുന്നു. ഞാൻ റാഞ്ചിയിൽ ചെന്ന് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത് ഏതാനും മാസം കഴിഞ്ഞാണ് രമേശ് എന്ന "മോളിക്കുലാർ ബയോളജിസ്റ്റ്" അവിടെ എത്തിയത്. ഉത്തരേന്ത്യയിലേക്കുള്ള സ്ഥലംമാറ്റം ആയതിനാൽ ഞാൻ തൽക്കാലം കുടുംബത്തെ കൂടെ കൂട്ടിയിട്ടില്ല. ചുരുക്കി പറഞ്ഞാൽ ഒരു ബാച്ചിലർ ലൈഫ്. രമേശ് അന്ന് എന്നേക്കാൾ നന്നേ ചെറുപ്പമാണ്; വിവാഹിതനുമല്ല. അതു കൊണ്ടു തന്നെ ആകാം, എന്റെ താമസ സ്ഥലത്തു സ്ഥിരമായി വരുവാനും ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും നല്ല സുഹൃത്തുക്കൾ ആകുവാനും കാരണം. റാഞ്ചി സിറ്റിയിൽ നിന്നും ഏകദേശം 23 കി.മി. അകലെയുള്ള 'നഗരി' എന്ന ഗ്രാമത്തിലാണ് തസർ സിൽക്ക് ഗവേഷണ കേന്ദ്രം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. രാവിലെയും വൈകിട്ടും സ്ഥാപനത്തിൻറെ ബസ്സിൽ എന്നും ഒരുമിച്ചായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ യാത്ര. റാഞ്ചിയിൽ നിന്നാണ് ഞാൻ ന്യൂസീലാൻഡിലേക്ക് കുടിയേറുന്നത്. ന്യൂസിലൻഡിലേക്കുള്ള ഇമ്മിഗ്രേഷന് അപേക്ഷ കൊടുത്തു ചുരുങ്ങിയ സമയത്തിനുള്ളിൽ P.R വിസ അടിച്ചു വന്നപ്പോൾ ഞാൻ സന്തോഷം ആദ്യം പങ്കിട്ടത് പ്രിയ സുഹൃത്ത് രമേശിനോടായിരുന്നു!

"ചേച്ചിക്ക് എന്നെ ഓർമ്മയില്ലായിരിക്കാം... മൂന്നാറിൽ നിന്ന് വന്നപ്പോൾ ചേച്ചി കൊണ്ടുവന്ന ഗോൾഡൻ പാക്കറ്റ് ചായയുടെ രുചി ഇപ്പോഴും എന്റെ നാവിൽ നിന്നും പോയിട്ടില്ല"! അന്ന് ഭാര്യയ്ക്ക് മൂന്നാറിലായിരുന്നു ജോലി. അവധിക്കു വന്നപ്പോൾ കൊണ്ടുവന്നു കൊടുത്തതാണ് TATA TEA യുടെ 'പെരിയവരെ' ഡിവിഷനിലെ മുന്തിയ ഇനം ചായ.

"തന്റെ ഓർമശക്തി ഞാൻ സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു"! കാലം രമേശിൽ വരുത്തിയ മാറ്റങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാതെ പോയതിലുള്ള ജാള്യത ഒളിപ്പിച്ചുവെച്ച് ഞാൻ തടിതപ്പി.

യാത്ര തുടരുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ കുടുംബവിശേഷമെല്ലാം പങ്കുവെച്ചു. ന്യൂസീലൻഡിലേക്ക് ഞങ്ങൾ കുടിയേറിയ ശേഷം അധികം താമസിയാതെ രമേശും റാഞ്ചി വിട്ടു പോന്നിരുന്നു. തെക്കേ ഇന്ത്യയിൽ സിൽക്ക് ബോർഡിൻറെ പല ഓഫീസുകളിലും ജോലി ചെയ്ത്, പടിപടിയായി ഉയർന്ന്, ജോയിന്റ് ഡയറക്ടറായി

റിട്ടയർ ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. രമേശിന്റെ ഭാര്യയും കോളേജിലെ പ്രൊഫസർ ആയിരുന്നു. മക്കൾ രണ്ടുപേരും ഉയർന്ന ജോലിക്കാരാണ്. പൊതുവേ സന്തുഷ്ടമായ റിട്ടയേർഡ് ജീവിതം.

"ഞാൻ പറയാൻ മറന്നു പോയല്ലോ...നമ്മുടെ പഴയ സഹപ്രവർത്തകർ ആലപ്പുഴയിലെ ശ്രീകുമാറിനേയും, തിരുവന്തപുരത്തുള്ള തുളസീധരനെയും മിക്കവാറും കാണാറുണ്ട്; അവരും സാമിനെക്കുറിച്ചൊക്കെ പറയാറുണ്ട്" രമേശ് തുടർന്നു.

"കുറച്ചു സമയത്തിനുള്ളിൽ ഞാൻ കിളിമാനൂർ ഇറങ്ങും. നിങ്ങൾ എൻറെ വീട്ടിൽ കയറിയിട്ട് പോകുന്നോ"?

"ഇത്തവണത്തെ ഞങ്ങളുടെ ട്രിപ്പ് വളരെ തിരക്കുള്ളതാണ്. അടുത്ത പ്രാവശ്യം അവധിക്കു വരുമ്പോൾ തീർച്ചയായും വരാം".

"അത് എപ്പോഴായിരിക്കും"? രമേശ്.

"ഞങ്ങൾ എല്ലാ വർഷവും നാട്ടിൽ വരാറുണ്ട്. ന്യൂസിലാൻഡിൽ ആണെങ്കിലും ഞങ്ങളുടെ മനസ്സ് ഇവിടെത്തന്നെയല്ലേ"?

എന്റെ മറുപടിയിൽ തൃപ്തി വരാഞ്ഞിട്ടു എന്നവണ്ണം കിളിമാനൂർ എത്തുന്നതിനു മുമ്പ് രമേശ് വീണ്ടുംഎൻറെ നേരെ ഒരു ചോദ്യം തൊടുത്തു.

"സാം ന്യൂസിലാൻഡിൽ നിന്ന് എന്നാണ് കേരളത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു പോരുന്നത്? എനിക്ക് കിളിമാനൂരും തിരുവനന്തപുരത്തുമായി രണ്ട് വീടുകൾ ഉണ്ട്. അതിൽ ഒന്ന് കാലിയാണ്. സാം അതിൽ താമസിച്ചോ. വെറുതെ എന്തിനാണ് അന്യ നാട്ടിൽ കഴിയുന്നത്? നമുക്ക് ഇവിടെ അടിച്ചു പൊളിച്ച് കഴിയാം".

ആത്മാർത്ഥതയുടെ പൊന്നോളങ്ങൾ ആ കണ്ണിൽ അലയടിച്ചിരുന്നു!

അത് കേട്ട നിമിഷം എൻറെ മനസ്സ് ഒന്ന് ചാഞ്ചാടിയോ?

എന്തായാലും ഒരു ചെറു ചിരിയായിരുന്നു എൻറെ ഉത്തരം.

ബസ്സിൽ നിന്നും ഇറങ്ങാൻ നേരം രമേശിൻറെ വക ഒരു കോംപ്ലിമെൻറ്... "സാം 1996 ൽ കണ്ട അതേ പോലെ തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. അതേ സംസാരം, അതേ പെരുമാറ്റം"!

ഞങ്ങളോട് വിട പറഞ്ഞു രമേശ് കിളിമാനൂരിൽ ഇറങ്ങിപ്പോയപ്പോഴാണ് ഡ്രൈവർക്ക് സമാധാനമായത്. ഞങ്ങളുടെ ആവേശത്തിലുള്ള സംസാരം കേട്ട് കണ്ടക്ടർ പല പ്രാവശ്യം എത്തി നോക്കിയിരുന്നു.

****

തിരുവനന്തപുരത്തിന് അടുത്ത് കേശവദാസപുരത്തുള്ള റിക്വസ്റ്റ് സ്റ്റോപ്പിൽ ആണ് ഞങ്ങൾക്ക് ഇറങ്ങേണ്ടിയിരുന്നത്. രമേശിനോടുള്ള ഈർഷ്യ കാരണം ഇനി ബസ് എങ്ങാനും അവിടെ നിർത്താതെ പോകുമോ എന്നായി എൻറെ അടുത്ത ശങ്ക. പക്ഷേ ഡ്രൈവർ തികച്ചും ഒരു മാന്യനായിരുന്നു. പരിചയമില്ലാത്ത ഇടമാണെങ്കിലും കറക്റ്റ് "സ്പോട്ടി" ൽ തന്നെ അയാൾ ഞങ്ങളെ ഇറക്കി വിട്ടു. കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാൻ ബന്ധുക്കൾ അവിടെ കാത്തു നിൽക്കുന്നുമുണ്ടായിരുന്നു.

അന്ന് രാത്രി ബന്ധു വീട്ടിൽ നിശയുടെ നിശ്ശബ്ദതയിൽ എൻറെ മനസ്സു ഒരു അപഗ്രഥനത്തിനു തുനിഞ്ഞു...രമേശ് കേരളത്തിൽ എത്ര ഹാപ്പിയാണ്... രണ്ടു പേരുടെയും പെൻഷൻ കൊണ്ട് അല്ലലില്ലാതെയുള്ള ജീവിതം!

ഇവിടെ, ന്യൂസിലാൻഡ് എന്ന "സമാധാനമുള്ള" രാജ്യം വന്നണഞ്ഞിട്ടും തൃപ്തി വരാതെ, വീണ്ടും ഓസ്ട്രേലിയയെ സ്വപനം കണ്ടു കഴിയുന്നവരാണ് കൂട്ടുകാരിൽ പലരും! യൂണിവേഴ്സിറ്റി പഠനവും കഴിഞ്ഞു "ഓവർസീസ് എക്സ്പീരിയൻസ്" എന്ന ലേബലിൽ വിദേശരാജ്യങ്ങളിലേക്ക് ചേക്കേറാൻ വെമ്പി നിൽക്കുകയാണ് പുതിയ തലമുറയിൽ നല്ലൊരു പങ്കും! ജൂതർ കഴിഞ്ഞാൽ ലോകത്തിലെ ഏറ്റവുമധികം ചിതറപ്പെട്ട ജനതയാണ് മലയാളികൾ എന്നാണ് എഴുത്തുകാരൻ സക്കറിയയുടെ നിരീക്ഷണം. അതേ മലയാളിയുടെ പ്രയാണം ഒരു തുടർക്കഥ തന്നെ!

പ്രവാസം മതിയാക്കി സ്വന്തം നാട്ടിലേക്ക് മടങ്ങിവരാൻ മാടി വിളിക്കുകയാണ് കൂട്ടുകാരൻ...

അൽപ സമയത്തിനുള്ളിൽ മനസ്സ് സമചിത്തത വീണ്ടെടുത്തു! ഇല്ല... വെള്ളിമേഘങ്ങളുടെ മനോഹരമായ ഈ നാട്ടിൽ നിന്നും ഇനിയൊരു തിരിച്ചുപോക്കില്ല! പെറ്റമ്മയെപ്പോലെയോ, അതിലുപരിയായോ, രണ്ടര പതിറ്റാണ്ടിലേറെ കരുതി സംരക്ഷിച്ച ഈ തീരം വിട്ടു എങ്ങോട്ടുമില്ല!!

പ്രിയ സുഹൃത്തേ, നിൻറെ "വലിയ" മനസ്സിന് നന്ദി! ഇടക്കെല്ലാം ഞാൻ നിന്നെ വന്നു കണ്ടുകൊള്ളാം!!

ഡോ. സാം മത്തായി: ഇന്ത്യയിൽ കേന്ദ്ര ഗവ: സ്ഥാപനത്തിൽ സീനിയർ റിസേർച് ഓഫീസർ ആയും, പിന്നീട് ഓക്‌ലാൻഡ് യൂണിവേഴ്‌സിറ്റിയിൽ റിസേർച്ച് സയന്റിസ്റ്റ്/ റിസേർച്ച് ഫെലോ ആയും ഏറെക്കാലം പ്രവർത്തിച്ചു. സമാജത്തിന്റെ സ്ഥാപക മെമ്പർമാരിൽ ഒരാൾ. ദർപ്പണം മാഗസിന്റെ 2018 മുതൽ 2022 വരെ വർഷങ്ങളിൽ ചീഫ് എഡിറ്റർ ആയിരുന്നു.

മഴയും നീയും

മഴയും നീയും ഒരുപോലാണ്, ഓർക്കാപ്പുറത്താണ് പെയ്ത്ത്
ഒടുവിൽ കുത്തിയൊലിച്ച്കലങ്ങി മറിഞ്ഞ്
പിന്നെ നേർത്തു നേർത്തു വിതുമ്പി
പെയ്ത് തോർന്നാലും തോരാതെ വീണ്ടും
മരം പെയ്യും പോലെ എങ്ങലടിച്ചും ചിണുങ്ങിയും..

മെല്ലെ മറന്നു നിന്റെ നനവും കുളിരുപൊങ്ങിയ
നനഞ്ഞ മേൽച്ചുണ്ടും ഒഴുകിയിറങ്ങുന്ന കുങ്കുമക്കുറിയും
കലങ്ങിയ കണ്മഷിക്കിടയിലെ പിടയുന്ന നേത്രവും
നനഞ്ഞ പാവാടയും എന്നെ കൊതിയേറ്റിയ
വെളുത്ത കാലിലെ വെള്ളിക്കൊലുസ്സുകളും...

ചെളി തേകി എന്നെ കുളിപ്പിച്ച്, പുസ്തകക്കെട്ടു നനച്ച്
ചുവന്ന പൊട്ടെന്റെ കവിളിലുരുമ്മി ചിരിച്ചൊരു മഴ
പോലെ പോയെങ്കിലും ഒരാശ്വാസമേയുള്ളൂ കടമെടുക്കാൻ..
നോവിക്കാനെങ്കിലും നീയെന്നെ പ്രണയിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ.....

ചിത

മാറാല തൊങ്ങുന്ന കാതുകളിൽ
നരിച്ചീറുകൾ തലകീഴായ്
നീലച്ച ദേഹം നോക്കി അയാൾ
വിഷം കേറിയതെന്ന്...

വിണ്ടു കീറിയ ചുണ്ടുകളിൽ തേച്ച
ചായം നക്കിയ നാവിന്റെ ആരുചി മനസ്സിന്,
കണ്ണിലൊരായിരം അമാവാസികൾ
ഒന്നിച്ചു പൊട്ടിയൊലിച്ചു..

വഴിതെറ്റി വന്ന കാറ്റു പോലും
ഉമ്മറത്തിരിക്കാതെ വിളക്കണച്ചു
തിരിയേറ്റി വച്ചിട്ടും
കയ്യോണ്ടു മറച്ചിട്ടും

നേരമായെന്ന്, തൊടിയിൽ
വിറകുകൾ തൂർന്നു
വേണ്ടെന്നെത്ര അലറിയിട്ടും
അവരെന്നെ തീ കൂട്ടി കത്തിച്ചു!

ഷൈൻ കൃഷ്ണ

മാനസികാരോഗ്യ സംരക്ഷണം

Caroline France

ഒക്ടോബർ 10 ലോകമെമ്പാടും മാനസികാരോഗ്യ ദിനമായി ആചരിക്കുകയാണ്. ചിന്തകൾ, വികാരങ്ങൾ, ധാരണകൾ, വിശ്വാസങ്ങൾ എന്നിവ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു വ്യക്തിയുടെ അവബോധത്തിൻറെ സങ്കീർണവും ബഹുമുഖവുമായ വശമാണ് മനസ്സ്. ഒരു വ്യക്തിക്ക് സ്വന്തം കഴിവുകൾ തിരിച്ചറിയുവാനും, സാധാരണ ജീവിതത്തിലെ വെല്ലുവിളികളെ ഫലപ്രദമായി നേരിടാനും, താൻ ഉൾപ്പെടെ സമൂഹത്തിന് പ്രയോജനപരമായ രീതിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയ ഘടകമാണ് മാനസിക ആരോഗ്യം. എല്ലാവരുടെയും ജീവിതത്തിൽ മാനസിക ആരോഗ്യത്തിന് വളരെ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. മാനസിക ആരോഗ്യം സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള ചില പ്രയോഗിക മാർഗങ്ങൾ ചുവടെ ചേർക്കുന്നു.

1. നല്ല ബന്ധങ്ങൾ

കേൾക്കാൻ ഒരാൾ ഉണ്ടാവുക എന്നത്

ഏതൊരു വ്യക്തിയെ സംബന്ധിച്ചും വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു കാര്യമാണ്. ഉത്കണ്ഠകളും, മാനസിക സമ്മർദ്ദങ്ങളും വ്യക്തിയുടെ മാനസീക നിലയെ ദുർബലമാക്കിയേക്കാം. ഇത്തരം അവസരങ്ങളിൽ വിഷമങ്ങൾ പങ്കുവയ്ക്കാനും, വികാരങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്താനും, വിശ്വാസമർപ്പിക്കാനും ഒക്കെ സഹമനുഷ്യർ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവർക്ക് അതിനെ എളുപ്പത്തിൽ നേരിടാൻ കഴിയും. നാടും വീടും പ്രിയപ്പെട്ടവരേയും ഒക്കെ വിട്ട് പ്രവാസികളായി ജീവിക്കുമ്പോൾ സന്തോഷകരമായ ജീവിതത്തിന് സാമൂഹിക പിന്തുണ അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. നാം സ്നേഹിക്കുകയും, നമ്മെ സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ കൂടെ സമയം പങ്കുവയ്ക്കുമ്പോൾ മനസ്സിൽ സന്തോഷം നിറയുന്നു.

2.സെൽഫ് കെയർ അഥവാ സ്വയം പരിചരണം

ദൈനംദിന ജോലികൾ ചെയ്യുന്ന അതേ കൃത്യതയോടെ തന്നെ ചെയ്യേണ്ട ഒന്നാണ് സ്വയം പരിചരണം. തിരക്കേറിയതും ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ നിറഞ്ഞതുമായ ദിനചര്യയിൽ സ്വയം പരിചരണം ചെയ്യുക എന്നത് ഒരു വെല്ലുവിളിയാണ്. എങ്കിൽ തന്നെയും, ഒരല്പം സമയം അവനവനു വേണ്ടി മാറ്റിവയ്ക്കാൻ പറ്റാത്തവരായി ആരാണുള്ളത്? ഏതെങ്കിലും ഒരു വ്യായാമം ശീലമാക്കുക, പ്രിയപ്പെട്ട സംഗീതം കേൾക്കുക, ഇഷ്ടപ്പെട്ട പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുക, വാരാന്ത്യത്തിൽ ഒരു യാത്ര പോകുക, സ്വയം ഒരു സമ്മാനം വാങ്ങുക, അല്പം നടക്കാൻ പോവുക, പഴയ ഫോട്ടോകൾ മറിച്ചു നോക്കുക, ഏതെങ്കിലും ഒരു തമാശ വീഡിയോ കാണുക തുടങ്ങിയവയൊക്കെ സ്വയം പരിചരണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്.

3. സ്വയം കരുണ (Self Compassion)

മറ്റുള്ളവരോട് കാണിക്കുന്ന കരുണ സ്വയം കൊടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുക നമുക്ക് ക്ലേശങ്ങളും, പരാജയങ്ങളും, താൻ അപൂർണ്ണൻ ആണെന്ന തോന്നലുകളും ഉണ്ടാവുമ്പോൾ നാം സ്വയം മനസ്സിലാക്കാനും നമ്മോട് തന്നെ ക്ഷമിക്കാനും, സഹിഷ്ണുത കാണിക്കാനും ശ്രമിക്കുക.

4. ആത്മീയത

ഏതെങ്കിലും മതത്തിലുള്ള ഉയർന്ന വിശ്വാസം ദൈനംദിന ജീവിതത്തിലെ വെല്ലുവിളികളെ നേരിടാൻ സഹായകമാണെന്ന് വിദഗ്ധാഭിപ്രായം. ഭയവും, ഉത്കണ്ഠയും ഒക്കെ അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ അവരവർ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസങ്ങളിലേക്കും ചിന്തകളിലേക്കും തിരിയുകയും സ്വയം ആശ്വാസം കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

5. ജോലിയോടുള്ള സമീപനം

കഷ്ടപ്പെട്ട് ജോലി ചെയ്യുന്നതിന് പകരം ഇഷ്ടപ്പെട്ട് ജോലി ചെയ്യുന്നവരാകുവാൻ ശ്രമിക്കുക. ജോലിസമയത്ത് അമിതമായ സമ്മർദ്ദം അനുഭവപ്പെട്ടാൽ മാനേജ്മെന്റിനെ അറിയിക്കുകയും ആവശ്യമെങ്കിൽ പ്രൊഫഷണൽ സഹായം തേടുകയും ചെയ്യുക. അവധി ദിവസങ്ങളിൽ ജന്മദിന പാർട്ടികളും മറ്റുമായി നാം പ്രിയപ്പെട്ടവരോടൊത്ത് ചിലവഴിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുക. ജോലി മാത്രമാണ് എല്ലാം എന്ന ചിന്ത മാറ്റിവയ്ക്കുകയും അവധി ദിവസങ്ങളിൽ ജോലിക്ക് അല്ല പ്രാധാന്യം നൽകേണ്ടത് എന്ന കാര്യം ഓർക്കുകയും ചെയ്യുക.

6. മൈൻഡ്ഫുൾനെസ് ധ്യാനം.

ബുദ്ധിസ്റ്റ് ഫിലോസഫിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ഒന്നാണ് “മൈൻഡ് ഫുൾനെസ്” ധ്യാനം. ഏത് അവസ്ഥയിലാണ് താനുള്ളതെന്ന് തിരിച്ചറിയുകയും എന്താണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് ഉൾക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യൻറെ അടിസ്ഥാനപരമായ കഴിവാണ് മൈൻഡ്ഫുൾനെസ്. നമുക്കും നമ്മളുടെ പ്രതികരണങ്ങൾക്കും ഇടയിൽ അല്പം ഇടം നൽകാനും, വാക്കുകൾക്ക് മുമ്പേ ചിന്തിക്കാനും, പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു മുൻപേ മനസ്സിലാക്കാനും മൈൻഡ് ഫുൾനെസ് സഹായിക്കുന്നു.

മാനസിക ആരോഗ്യത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കി അതിന്റെ സംരക്ഷണത്തിന് വേണ്ട കരുതലുകൾ സ്വീകരിച്ച് മുൻപോട്ടു പോകാം. എല്ലാവർക്കും സന്തോഷവും സമാധാനവും നേരുന്നു.

Caroline France: “മെന്റൽ ഹെൽത്ത് ആൻഡ് അഡിക്ഷൻ കൗൺസിലിങ്ങിൽ” ബിരുദാനന്തര ബിരുദധാരിയാണ്. Waitemata DHB യിൽ രജിസ്റ്റേഡ് നേഴ്സ് ആയി ജോലി ചെയ്യുന്നു.

UNICORN ACCOUNTING LIMITED

EMPOWERING YOUR FINANCIAL FUTURE WITH PRECISION AND TRUST

At Unicorn Accounting, we offer expert accounting services. From tax preparation to financial planning, our team ensures accuracy, compliance, and valuable insights for growth.

SERVICES

- INCOME TAX
- PAYROLL
- GST
- RENTAL PROPERTY
- CASHFLOW FORECAST
- COMPANY FORMATION
- ACCOUNTING SOFTWARE SUPPORT

2/27D Waipareira avenue,
Henderson, Auckland – 0610

022-546-0143
021-0821-9080
09-835-1423

Info@uca.co.nz

ACCA The global body for professional accountants

myob

xero

atainz

WWW.UCA.CO.NZ

കേരളാ പ്രിമീയർ ലീഗിൽ ചരിത്ര വിജയവുമായി കോട്ടയം വാരിയേഴ്സ്...

കൃപ ഫിനാൻഷ്യൽ സൊല്യൂഷൻസ് കേരളാ പ്രീമിയർ ലീഗ് സീസൺ 4ൽ പുതുചരിതം രചിച്ചുകൊണ്ട് കോട്ടയം വാരിയേഴ്സ് ഹാട്രിക് വിജയം നേടി . ഫൈനൽ മത്സരത്തിൽ ആലപ്പുഴ ട്രോജൻസിനെ 7 വിക്കറ്റിന് പരാജയപ്പെടുത്തി. ടോസ് നേടി ഫീൽഡിങ്ങ് തെരഞ്ഞെടുത്ത കോട്ടയത്തിന്റെ ശരത് മുരളീധരൻ, എബിൻ പി. കെ., സെബു എബ്രഹാം, റെനീഷ് ജോയി, ബിനാഷ് നമ്പ്യാർ എന്നിവരുടെ ഉജ്ജ്വല ബൗളിങ്ങിന് മുൻമ്പിൽ 142 റൺസ് എടുക്കാനേ ആലപ്പുഴയ്ക്ക് സാധിച്ചുള്ളൂ.
.

രഞ്ജിത്ത് രവീന്ദ്രൻ മുന്നിൽ നിന്ന് നയിച്ച കേരളാ വാരിയേഴ്സ് -ൽ ബിനാഷ് നമ്പ്യാർ, ഷെറിൻ തോമസ്, റെനീഷ് ജോയ്, എബിൻ പി.കെ. ബിബിൻ അലക്സ് , ശരത് മുരളീധരൻ, ജോസ് മോൻ ജേക്കബ്, ആനന്ദ് എൻ.കെ, സെബു എബ്രഹാം, സുബിൻ പോൾ, സജിത്ത് കണ്ണിയൊത്ത്, എൽവിൻ ജോഷി, അർജ്ജുൻ സുരേന്ദ്രബാബു എന്നിവരാണ് മറ്റു താരങ്ങൾ

കേരളാ വാരിയേഴ്സിന്റെ ഉടമകളായ സബി തൊട്ടിയിൽ, ജോബിറ്റ് കിഴക്കേക്കുറ്റ്, ജിമ്മി പുളിക്കൽ, എബിൻ പഴക്കായിൽ, ജോബി എറികാട്ട്, ബിജോമോൻ ചേന്നാത്ത് എന്നിവരാണ് ടീമിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ചുക്കാൻ പിടിക്കുന്നത്.

രാമായണ സന്ദേശം

ശങ്കുണ്ണി മോഹൻ കരുപ്പായിൽ

രാമായണം എന്നാൽ രാമന്റെ അയനം അല്ലെങ്കിൽ യാത്ര എന്നാണ് അർത്ഥം. രാമൻറെ യാത്ര അല്ലെങ്കിൽ സീതയുടെ യാത്ര എന്ന് ഒരു വ്യാഖ്യാനം കൂടിയുണ്ട്. രാമായണം ഒട്ടനവധി മനുഷ്യരുടെ കൂടി കഥയാണ്. ധർമ്മാചരണത്തിന്റെ ഉദാത്തമായ ഉദാഹരണമാണത്. ധർമ്മസങ്കടങ്ങളുടെ കൂടെ കഥയാണത്! ധർമ്മാചരണം വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമാണ്. എന്താണ് ധർമ്മം, എങ്ങനെയാണ് ധർമ്മം ആചരിക്കേണ്ടത്, ധർമ്മം ആചരിക്കുമ്പോൾ എന്തെല്ലാം പ്രതിബന്ധങ്ങൾ വരുന്നു എന്നിങ്ങനെ പലതും ഉദാഹരണങ്ങൾ വഴി വിസ്തരിക്കുന്നുണ്ട് രാമായണത്തിൽ.

രാമന് മാത്രം ധർമ്മസങ്കടം വരുന്നില്ല. കാരണം, "രാമോ വിഗ്രഹവാൻ ധർമ്മ"! ധർമ്മത്തിന്റെ മൂർത്തിമത് ഭാവമാണ് രാമൻ എന്ന് വാത്മീകി പറയുന്നു. ശരിക്കും അത് പറയുന്നത് മാരീചനാണ്. രാവണൻ ഒരു ദിവസം മാരീചനെ കാണാൻ വരുന്നു. ഉദ്ദേശം സീതയെ അപഹരിച്ചുകൊണ്ട് പോകൽ തന്നെ. അതിന് മാരീചനോട് സഹായം അഭ്യർത്ഥിക്കുകയാണ് രാവണൻ. രാവണനും മാരീചനും രാക്ഷസരാണ്, ഇന്ദ്രജാലക്കാരുമാണ്. മാരീചൻ ഒരിക്കൽ രാമനിൽ നിന്ന് പരാജയം നേരിട്ട് തൽക്കാലം നല്ല കുട്ടി ചമഞ്ഞ്, പർണ്ണശാല കെട്ടി, തപസ് അനുഷ്ഠിക്കുന്ന വ്യക്തി കൂടിയാണ്. രാവണന്റെ ഉദ്ദേശം അറിഞ്ഞപ്പോൾ മാരീചൻ ചോദിക്കുന്നു- ആരാണ് നിനക്ക് ഈ വിനാശകരമായ ഉപദേശം തന്നത്? ആരാണ് രാമൻ എന്ന് നിനക്കറിയാമോ?

"രാമോ വിഗ്രഹവാൻ ധർമ്മ
സാധു സത്യ പരാക്രമവാ
രാജാ സർവസ്യ ദേവസ്യ
ദേവാൻ വാസവ"

ധർമ്മത്തിന്റെ മൂർത്തിമത് ഭാവമാണ് രാമൻ, രാമനോട് ഏറ്റുമുട്ടിയാൽ നിനക്ക് നാശം വരും!

മാരീചൻ പറഞ്ഞത് പോലെ ധർമ്മ വിഗ്രഹമാണ് രാമൻ. നിരവധി സന്ദർഭങ്ങളിലൂടെ രാമൻറെ ധർമ്മ പ്രതിബദ്ധത വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട് രാമായണത്തിൽ. എപ്പോഴെല്ലാം കർമ്മങ്ങൾ ധർമ്മവിരുദ്ധമായി തീരുന്നുവോ അപ്പോൾ അത് ദുഃഖത്തെ തരുന്നു. വളരെയധികം ഉദാഹരണങ്ങളിലൂടെ അത് നമുക്ക് കാണാം.

ഉദാഹരണമായി, ദശരഥന്റെ ദുഃഖം, കൈകേയിയുടെ ദുഃഖം, രാവ ണന്റെ ദുഃഖം, ശൂർപണഖയുടെ ദുഃഖം. ഇവരുടെ കാര്യത്തിൽ ധർമ്മവിരുദ്ധമായ കാമം എത്ര വലിയ ദുഃഖമാണ് ഉണ്ടാക്കുന്നത്!

ധർമ്മാചരണം രാമൻറെ കാര്യത്തിൽ പാരമ്പര്യമായി കിട്ടിയതല്ല. ദശരഥ രാജാവ്

അത്ര വലിയ ധർമ്മിഷ്ഠൻ അല്ല എന്ന് ചില ചെറിയ കാര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാകും. ദശരഥ രാജാവിന് 350 ഓളം പത്നിമാരുണ്ട്. അതിൽ മൂന്നു പേരെ മാത്രമേ നമുക്ക് അറിയുകയുള്ളൂ കൗസല്യ, സുമിത്ര, കൈകേയി. രാമ പട്ടാഭിഷേകത്തിന്റെ തലേദിവസം കോപിഷ്ഠയായ കൈകേയിയെ കണ്ടു പരിഭ്രാന്തനായ ദശരഥ മഹാരാജാവ് അവരോട് ചോദിക്കുന്ന ചില ചോദ്യങ്ങൾ രാജാവിൻറെ ധർമ്മബോധത്തെപ്പറ്റി നമ്മോട് പറയുന്നുണ്ട്.

1) കുറ്റം ചെയ്ത് തടവറയിൽഇട്ടിരിക്കുന്നവരെ വിട്ടയക്കണമോ?
2) ഒരു തെറ്റും ചെയ്യാത്തവരെ തടവറയിൽ അടയ്ക്കണമോ?
3) വധശിക്ഷയ്ക്ക് വിധിച്ചവരെ വെറുതെ വിടണമോ?
4) ഒരു തെറ്റും ചെയ്യാത്തവനെ വധിക്കണമോ?

ഭവതി ആവശ്യപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ താൻ ഇതെല്ലാം ചെയ്യാമെന്ന് പറയുന്നുണ്ട്, ദശരഥമ മഹാരാജാവ്!

കൈകേയിയുടെ ആവശ്യം കേട്ട് ധർമ്മസങ്കടത്തിൽ ആവുകയാണ് ദശരഥൻ. പുത്രനോടുള്ള സ്നേഹവും സത്യപരിപാലനത്തിനുള്ള പ്രതിബദ്ധതയും തമ്മിലുള്ള സംഘർഷത്തിൽ ദശരഥൻ മോഹാലസ്യപ്പെട്ട് വീഴുന്നു. രാമനാകട്ടേ, യാതൊരു ധർമ്മസങ്കടവും അനുഭവിക്കുന്നുമില്ല. അച്ഛൻറെ ആജ്ഞ സന്തോഷത്തോടെ ശിരസാവഹിക്കുകയാണ് രാമൻ.

പിതൃ, മാതൃഭക്തിയുടെയും രാജധർമ്മത്തിന്റെയും ഏറ്റവും നല്ല ഉദാഹരണമാണ് രാമൻ. രാമൻറെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ മഹത്വത്തെക്കുറിച്ച് നമുക്ക് ഋഷിവര്യന്മാരുടെ വാക്കുകളിലൂടെ നിരവധി സന്ദർഭങ്ങളിൽ മനസ്സിലാവുന്നുണ്ട്. പല സന്ദർഭങ്ങളിൽ നൽകുന്ന ഉപദേശങ്ങളിലൂടെ രാമൻ മഹാവിഷ്ണുവിൻറെ അവതാരമാണെന്നതിനുള്ള തെളിവുകൾ നമുക്ക് കിട്ടുന്നുമുണ്ട്. ഉദാഹരണം- ലക്ഷ്മണ സാന്ത്വനത്തിൽ മനോഹരമായി രാമൻ ഉപനിഷത് തത്വങ്ങളെ ലളിതമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

"ചക്ഷു ശ്രവണ ഗളസ്ഥമാം
ദർദുരം ഭക്ഷണത്തിന് അപേക്ഷിക്കുന്നത് പോലെ
കാലാഹിനാ പരിഗ്രസ്ഥമാം ലോകവും
ആലോല ചേതസാ ഭോഗങ്ങൾ തേടുന്നു"!

(പാമ്പിന്റെ വായിലിരിക്കുന്ന തവള ഭക്ഷണം ചോദിക്കുന്നതുപോലെ, കാലമാകുന്ന പാമ്പിന്റെ വായിൽ അകപ്പെട്ട ലോകവും ഭോഗസുഖങ്ങളെ തേടുന്നു!)

ദശരഥൻറെ ആജ്ഞയിൽ കുപിതനാകുന്ന ലക്ഷ്മണനെ, ധർമ്മത്തിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നു രാമൻ, "ലക്ഷ്മണ സാന്ത്വന"ത്തിലൂടെ.

സുഖങ്ങളിലും ഭോഗങ്ങളിലുമല്ല ജീവിതം; മറിച്ച് ത്യാഗങ്ങളിലും ധർമ്മത്തിലുമാണെന്ന് രാമായണം ആവർത്തിച്ചു പറയുന്നു.

കുമാരനാശാൻറെ "ചിന്താവിഷ്ടയായ സീത" യിൽ രാമനെപ്പറ്റി കൃത്യമായി പറയുന്നുണ്ട്:

"പ്രസ്തുത കാല ദേശസ്ഥിതിയാൽ
നീതി വിഭിന്നമാകിലും, ക്ഷിതിനാഥ
പരാർത്ഥ ജീവികൾക്ക് എതിരില്ലാത്ത നിദർശനം
ഭവാൻ".

"മറ്റുള്ളവർക്ക് വേണ്ടി ജീവിക്കുന്ന വ്യക്തിയാണ് രാമൻ". ഉത്തമയായ ഒരു അമ്മയാണ് സുമിത്ര; മകൻ ലക്ഷ്മണൻ ആകട്ടേ, ഉത്തമനായ മകനും.

സുമിത്രയുടെ ആനന്ദത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നവൻ എന്ന് അർഥം വരുന്ന സുമിത്രാനന്ദ വർദ്ധനൻ എന്ന മറ്റൊരു പേരുമുണ്ട് ലക്ഷ്മണന്. ലക്ഷ്മണൻ രാമന്റെയും സീതയുടെയും കൂടെ കാനനത്തിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ സുമിത്ര കൊടുക്കുന്ന ഉപദേശം വളരെ ശ്രദ്ധേയമാണ്.

"രാമനെ അച്ഛനായി കരുതു! സീതയെ ഞാനായും കരുതു! കാടിനെ അയോദ്ധ്യയായി കരുതു! സുഖമായി പോയി വരൂ"!

ഈ ഉപദേശം 14 സംവത്സരവും ശിരസാവഹിക്കുകയാണ് സുമിത്രാനന്ദനനായ ലക്ഷ്മണൻ. ലക്ഷ്മണന്റെ സ്വഭാവത്തെ ചിത്രീകരിക്കുന്ന മറ്റൊരു ഉദാഹരണവും ഉണ്ട് രാമായണത്തിൽ. സീതാപഹരണ സമയത്ത് രാവണൻ സീതയെ വിമാനത്തിൽ കൊണ്ടുപോകുന്നു

സീത തൻറെ ആഭരണങ്ങളിൽ ഒരു കഷ്ണം ചേലയിൽ കെട്ടി താഴേക്ക് ഇടുന്നു. ഇത് വാനരന്മാരിൽ ഒരാൾക്ക് കിട്ടുന്നു. ആ വാനരൻ അത് രാമന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു. രാമനാകട്ടേ അത് ലക്ഷ്മണന്റെ കൈയിൽ കൊടുത്തു പറയുന്നു: ലക്ഷ്മണാ, എനിക്ക് കണ്ണുനീർ വന്ന് ഒന്നും കാണാൻ കഴിയുന്നില്ല... ഇത് ഏട്ടത്തിയമ്മയുടെ ആഭരണമാണോ എന്ന് നോക്കുക.

ലക്ഷ്മണൻ ആഭരണങ്ങളെ നോക്കി പറയുന്നു:

"നാഹം ജാനാമി കേയൂരെ
നാഹം ജാനാമി കുണ്ഡലേ
നൂപുരേ ത്വഭി ജാനാമി
നിത്യം പാദാര വന്ദനാതു്".

(ഞാൻ ഈ തോൾ വളകളെ കണ്ടിട്ടില്ല; ഞാൻ ഈ കർണാഭരണങ്ങളും കണ്ടിട്ടില്ല. പക്ഷേ ഈ പാദസരങ്ങൾ എനിക്ക് അറിയാം അത് ഞാൻ ദിവസവും പാദനമസ്കാരം ചെയ്യുമ്പോൾ കാണുന്നതാണ്)!

എത്ര മഹാനാണ് സുമിത്രാനന്ദനൻ ലക്ഷ്മണൻ എന്ന് വ്യക്തമാകുന്ന വരികൾ!

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, സ്നേഹത്തിന്റെയും ത്യാഗത്തിന്റെയും ധർമ്മത്തിന്റെയും കഥകൾ കൊണ്ട് സമൃദ്ധമാണ് രാമായണം.

"രാമായണം ശ്രദ്ധയോടെ വായിക്കുക! ജീവിതത്തിൽ പകർത്തുക".

Dr. Sankunny Mohan Karuppayil: Former Director and Professor at the School of BioSciences. Author of the book "Vasu Meets a Tadpole", published by National Book Trust, India, which is translated into many Indian languages, German, French and Mandarin. Email: prof.karuppayil@gmail.com

ഗദ്യ കവിതകൾ

വൃദ്ധ

ഉറക്കച്ചടവിൽ കനംതൂങ്ങിയ കണ്ണുകൾക്കും,
മറവിക്കപ്പുറം ചിതറിക്കിടക്കുന്ന
ചിലയോർമകൾക്കുമിടയിൽ,
ബോധത്തിൻറെ ഒരു നേർത്ത മിന്നൽപ്പിണർ!
അതിൽ തെളിയുന്ന നേരിയവെട്ടത്തിൽ
നിന്നെ പ്രണയിക്കുന്ന എന്നെ എനിക്ക് കാണാം.

കാലുകൾ വേച്ചുപോകുന്നെങ്കിലും,
പല്ലുകളേറെക്കൊഴിഞ്ഞെങ്കിലും,
സ്നേഹത്തിൻറെ വേരുകൾ വിണ്ടുണക്കിയ ചുണ്ടുകൾ
നിന്നെ ചുംബിക്കുവാൻ മാത്രമുള്ളതെന്ന്
ഇരുട്ടിനെ കീറിമുറിച്ചൊരു വെള്ളിവെളിച്ചം
എന്നോട് പറയാറുണ്ട്.
ചുംബിക്കാനോങ്ങുമ്പോൾ
ഞാനതുപോലും മറന്നുപോകുന്നെങ്കിലും!

ഒറ്റപ്പെടലിൻറെ അഗ്നിയെന്നെ പൊള്ളിക്കുമ്പോൾ,
പേടിച്ചരണ്ടൊരു മുട്ടത്തോടിൽ
ഞാൻ ഒളിക്കാനൊരുങ്ങുമ്പോൾ,
മെടഞ്ഞൊരു കുരുത്തോലപോലെ
ചുളിവാർന്ന നിന്റെ കൈകളെയൊന്ന്
ചേർത്ത് പിടിച്ചാൽ മാത്രം മതിയെന്ന്
ആ വെള്ളിവെളിച്ചം പിന്നെയുമെന്നോട് പറയാറുണ്ട്!

കിളിയും പെണ്ണും

നീയും ഞാനും ഒരേ കൂടിന്റെ
രണ്ടറ്റങ്ങളിൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവർ!
നീ, കറുത്ത ചായം തേച്ച
കമ്പിയഴികൾ കൊണ്ടും,
ഞാൻ, എനിക്കുതന്നെ
താങ്ങാൻ കഴിയാത്തത്ര
കനമുള്ള ചില സ്വപ്നങ്ങളുടെ
അഴിയാ ഭാണ്ഡങ്ങൾ കൊണ്ടും.

ഉയരത്തിലേക്ക് പറക്കുവാൻ വയ്യാതെ
ചിറകടിച്ചും, തൂവൽ കൊഴിച്ചും,
ചാഞ്ഞ മരക്കൊമ്പുകൾ തേടി താണ്പറന്നും,
നാം ആകാശത്തിലേക്ക് തുറന്നിട്ടൊരു വാതിൽ
സ്വപ്നം കാണുന്നു.

കഴിഞ്ഞ ജന്മം ഞാനൊരു കിളിയും,
നീയൊരു പെണ്ണുമായിരുന്നെങ്കിലോ?
കർമബന്ധങ്ങളുടെ ജനലഴികളിൽ
ചേക്കേറുവാൻ ചില്ലകൾ തേടിപ്പറന്ന്,
ചിറകുകൾ കുഴഞ്ഞ്,
പൊള്ളുന്ന വേനലിന്റെ ഇടവേളകളിലെവിടെയോ,
അപ്പൊഴും നാം കണ്ടുമുട്ടിയിട്ടുണ്ടാവാം!

സൗമ്യ സിമിസ്

Soumya Simis: Registered Nurse who loves language and literature

വായനയുടെ പ്രാധാന്യം

ജോർദാൻ ഡോൺ ജോൺസ്

ആധുനിക സാങ്കേതിക യുഗത്തിൽ അഥവാ ഡിജിറ്റൽ യുഗത്തിൽ എന്താണ് വായനയുടെ പ്രസക്തി? ഇൻറർനെറ്റും, കമ്പ്യൂട്ടറും, "ടിക് ടോക്കും", "യൂട്യൂബ് റീൽസും" പകർന്നാടുന്ന ഈ കാലത്ത് പുസ്തകം വായിച്ചില്ലെങ്കിലും എന്താണ് കുഴപ്പം?

ശാസ്ത്ര സാങ്കേതികവിദ്യ പുരോഗമിച്ചാലും വായിക്കുമ്പോൾ കിട്ടുന്ന സുഖം നമുക്ക് ഒരിക്കലും കിട്ടുകയില്ല. നമ്മൾ ഒരു വീഡിയോ കാണുമ്പോൾ, അത് ഉണ്ടാക്കിയവരുടെ ഭാവന, അവരുടെ ആശയം അതാണ് നമ്മൾ കാണുന്നത്. പക്ഷേ ഒരു പുസ്തകം വായിക്കുമ്പോൾ അതിലെ വർണ്ണനകൾ, വായനക്കാരന്റെ മനസ്സിൻറെ അനന്തസാധ്യതകൾ തുറക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

അന്ധനായവൻ ആനയെ കാണുന്ന കഥയാണ് എനിക്കിപ്പോൾ ഓർമ്മ വരുന്നത്. ഒരിക്കൽ അഞ്ച് അന്ധന്മാർ ആനയെ കാണാൻ പോയി. അഞ്ച് പേർക്കും ആനയെ അഞ്ചു രീതിയിലാണ് മനസ്സിലായത്. അതുപോലെ തന്നെയാണ് വായനയും. വായിക്കുന്ന ആളിന്റെ പ്രായം, വിജ്ഞാനം, അഭിരുചി എന്നിവയ്ക്ക് അനുസരിച്ച് പരിധികളില്ലാത്ത ഭാവനയുടെ ലോകത്തേക്ക് അവർ ചേക്കേറുകയാണ്! പുതിയ ആശയങ്ങളും, വാക്കുകളും, സംസ്കാരങ്ങളും പഠിക്കാൻ വായന നമ്മളെ സഹായിക്കുന്നു.

ആസ്വാദകരുടെ ഏകാഗ്രതയും സൂക്ഷ്മതയും വർധിപ്പിക്കാൻ വായന സഹായിക്കുന്നു. വായിച്ചു വളരുന്ന കുട്ടികൾ കൂടുതൽ സമർത്ഥരും കാര്യക്ഷമത ഉള്ളവരും ആണെന്ന് പഠനങ്ങൾ തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ "കംഫർട് സോണി" ൽ നിന്ന് പുറത്തു വരുവാനും പുതിയ ചിന്താരീതികൾ

പരിശീലിക്കാനും പുസ്തകങ്ങൾ കുട്ടികളെ പ്രാപ്തരാക്കുന്നു. വ്യായാമം ശരീരത്തെ എത്രത്തോളം പുഷ്പ്പെടുത്തുന്നുവോ അത്രത്തോളം തന്നെ വായന തലച്ചോറിനെ പുഷ്പ്പെടുത്തുകയാണ്! നമ്മളുടെ മനസ്സിൻറെ ആഹാരമാണ് വായന എന്നു വേണമെങ്കിൽ പറയാം!

ഒരു നല്ല എഴുത്തുകാരൻ ആകണമെങ്കിൽ ആദ്യം നല്ല ഒരു വായനക്കാരൻ കൂടി ആയിരിക്കണം. തുടർച്ചയായ വായനയിലൂടെയാണ് പുതിയ പുതിയ അറിവിൻറെ വിത്തുകൾ നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ നിക്ഷേപിക്കപ്പെടുന്നത്. സാങ്കേതികവിദ്യയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്ന കുട്ടികൾക്ക് ഏകാഗ്രതക്കുറവ്, മാനസിക സമ്മർദ്ദം, ശ്രദ്ധയില്ലായ്മ, പഠനത്തിൽ പിന്നോക്കം പോകുക തുടങ്ങിയ പോരായ്മകൾ കണ്ടുവരാറുണ്ട്. ദിവസത്തിൻറെ മിക്കവാറും സമയവും ഓൺലൈൻ ഗെയിമിലും വീഡിയോയിലും മുഴുകിയിരിക്കുന്ന കുട്ടികൾ പൊതുവേ അലസന്മാരും ശല്യക്കാരും ആണ്. അവരെ അടക്കി നിർത്താൻ പിന്നെ ഈ മാധ്യമങ്ങൾ കൂടിയേ തീരൂ.

നമ്മൾ ഒരിക്കലും സഞ്ചരിക്കാത്ത നാടുകളിലേക്ക്, കാണാത്ത കാഴ്ചകളിലേക്ക്, നമുക്ക് മുന്നേ കടന്നുപോയ മനുഷ്യരുടെ അനുഭവങ്ങളിലേക്ക് ഒക്കെ കൊണ്ടുപോകാൻ ഉപയോഗപ്പെടുന്നതാണ് പുസ്തകങ്ങൾ. ചെറിയ പ്രായത്തിൽ പുസ്തകങ്ങളോട് കൂട്ടുകൂടുന്നവരുടെ ഭാഷാശുദ്ധി, ഭാവന, ബുദ്ധി, ഏകാഗ്രത, പൊതുവിജ്ഞാനം എന്നിവ പൊതുവേ മെച്ചപ്പെട്ടിരിക്കും. ഇവർ പ്രസംഗകലയിലും ഉപന്യാസ മത്സരങ്ങളിലും സംവാദ മത്സരങ്ങളിലും എഴുത്തിലും ഒക്കെ നന്നായി ശോഭിക്കുകയും ചെയ്യും.

കുഞ്ഞുണ്ണി മാഷ് പറഞ്ഞതുപോലെ "വായിച്ചാൽ വളരും, വായിച്ചില്ലെങ്കിലും വളരും; വായിച്ചാൽ വിളയും, വായിച്ചില്ലെങ്കിൽ വളയും!!

Jordan Dawn Johns: Year 6 student at The Gardens School. Keen interest in Reading, Swimming and Football

വ്യാസോക്തി

മംഗളകുമാരി

സൂതരും മഗധരും പാണ്ഡവരുടെ വീരകഥകളെ പാടി പുകഴ്ത്തുകയും കൗരവരെ നിന്ദിക്കുന്ന വിധം കഥകൾ പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ഹസ്തിനാപുരിയിലെ സാധാരണ സംഭവം ആയി മാറിക്കഴിഞ്ഞു. പുതിയ തലമുറ അത് വിശ്വസിക്കുകയും ഏറ്റുപാടുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അതങ്ങനെയാണ്- ചരിത്രം വിജയിക്കൊപ്പം സഞ്ചരിക്കുന്നു! ധർമ്മത്തിന്റെ വിജയമായി ഘോഷിക്കുന്ന കുരുക്ഷേത്രയുദ്ധത്തിൽ വിജയിച്ചു രാജ്യം ഭരിക്കുന്ന രാജാവിനെയും പാടി പുകഴ്ത്തുക എന്നത് പ്രജാധർമ്മമാണ്. മുൻപ് ദുര്യോധനാദികളെയും പാടി പുകഴ്ത്തിയവരാണിവർ. കുരുവംശജർ എന്നഭിമാനിക്കുന്ന ഈ രണ്ടു കൂട്ടരും സത്യത്തിൽ കുരുവംശജരല്ല. ഭീഷ്മരുടെ, ഭീഷ്മപ്രതിജ്ഞയോടെ കുരുവംശം അവസാനിച്ചു. ബ്രഹ്മപൗത്രനായ പരാശരന്റെ പുത്രനായ "എന്റെ" "വ്യാസന്റെ" അഥവാ "കൃഷ്ണദ്വൈപായനന്റെ" പൗത്രന്മാരാണ് പാണ്ഡവരും കൗരവരും. അതുകൊണ്ടു തന്നെ അവർ രണ്ടു കൂട്ടരും എനിക്ക് ഒരുപോലെ തന്നെ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നവരാണ്. അവരുടെ ജീവിത കഥ, അതായത് ഭാരത കഥ, വരും തലമുറകൾ അവരവരുടെ യുക്തിക്കു ഒത്തവണ്ണം

വ്യാഖാനിച്ചും, ധർമ്മാധർമ്മങ്ങളെ, നന്മ- തിന്മകളെ, വേർതിരിച്ച്, നന്മകളെ അനുകരിക്കുവാനും തിന്മകളെ നിരാകരിക്കുവാനും, അവരാൽ കഴിയുംവിധം ശ്രേയസ്സുണ്ടാക്കാൻ ശ്രമിക്കട്ടെ എന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ഞാൻ ഭാരതകഥ എഴുതുവാൻ തീരുമാനിച്ചു.

വിജയികൾ ശ്രേയസ്കരമെന്ന് വ്യാഖാനിക്കുമെങ്കിലും യുദ്ധം ഒരിക്കലും ശ്രേയസ്കരമല്ല. ധർമ്മ വിജയം പാണ്ഡവ പക്ഷത്താണെന്നും അതിനാൽ പാണ്ഡവ വിജയം മുൻകൂട്ടി പ്രവചിച്ചിരുന്ന മുനിജനങ്ങൾക്ക് ഇഴപിരിയാതെ കെട്ടുപിണഞ്ഞു കിടക്കുന്ന ധർമ്മാധർമ്മങ്ങളെ വേർതിരിക്കുന്നതിൽ പിഴവുകൾ സംഭവിച്ചു എന്നതോ, പ്രഗത്ഭരുടെ അഭിപ്രായത്തിന്റെ പക്ഷത്താണോ ധർമ്മം എന്നതോ ചിന്തനീയമായ വിഷയങ്ങളാണ്.

ധർമ്മവും അധർമ്മവും, നീതിയും അനീതിയും, സുഖവും ദുഃഖവും എല്ലാം തന്നെ ഒന്നിനോടൊന്നു വേർതിരിക്കാൻ കഴിയാത്തവയാണ്. ഒരാളുടെ ധർമ്മം മറ്റൊരാളുടെ ധർമ്മം ആകണമെന്നില്ല. ഒരു സമയത്തെ ധർമ്മം മറ്റൊരു സമയത്തു അധർമ്മവുമാകാം. ഓരോ വ്യക്തികളും അവരവരുടെ യുക്തിക്കനുസരിച്ചു ധർമ്മത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു. അവരവരുടെ ധർമ്മപരിപാലനമാണ് അവരുടെ ലക്ഷ്യം. ധർമ്മപരിപാലനത്തിനായി പലപ്പോഴും അധർമ്മത്തെ കൂട്ടുപിടിക്കേണ്ടിവരുന്നു എന്നത് അറിയുമ്പോൾ യുക്തികൊണ്ട് അധർമ്മത്തെ, ധർമ്മത്തിന്റെ പുതപ്പണിയിക്കുവാനും ബുദ്ധിശാലികൾ ശ്രമിക്കുന്നു. ബാല്യകാലത്തെ അന്തരീക്ഷവും അനുഭവങ്ങളും മറ്റുമാണ് ഒരുവനിൽ ധർമ്മബോധം ജനിപ്പിക്കുന്നത്. ആ ധർമ്മത്തെ പരിപാലിക്കലാണ് അവന്റെ ജീവിതധർമ്മം!

ഭീഷ്മർ

പിതൃധർമ്മം പരിപാലിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഭീഷ്മർ രാജ്യം നിരാകരിച്ചതും, നിത്യബ്രഹ്മചര്യം സ്വീകരിച്ചതും, അന്ധനായ പൗത്രനുവേണ്ടി ഗാന്ധാര രാജകുമാരിയെ അവരുടെ അനുവാദം ഇല്ലാതെതന്നെ കൊണ്ടുവന്നതിനെയും ധർമ്മത്തിന്റെ പരിവേഷം നൽകി എങ്കിലും, യൗവനത്തിലുള്ള അവരുടെ വനവാസവും, അംബയുടെ ശാപവും, ഗാന്ധാരിയുടെ അന്ധത്വം സ്വീകരിക്കലും അധർമ്മത്തിന് എതിരെയുള്ള അവരുടെ പ്രതിഷേധം ആയിരുന്നു.,

നൂറു കൗരവ പുത്രന്മാർ, അവരുടെ നൂറു ആശയങ്ങൾ, രാജ്യ നാശത്തിനു കാരണമാകും എന്ന വിശ്വാസത്താൽ അവരെ ഇല്ലാതാക്കാൻ ധൃതരാഷ്ട്രരെ ഉപദേശിച്ചതും, അയാളുടെ പുത്രധർമ്മം അനുവദിക്കാത്തതിനാൽ നൂറു പുത്രന്മാർക്കും

കൂടി ഒരു പൊതുശത്രുവിനെ സൃഷ്ടിക്കുക എന്ന താൽപര്യത്തിൽ, രാജ്യം ത്യജിച്ച പാണ്ഡുവിന്റെ പുത്രന്മാരെ വീണ്ടും രാജ്യത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നതും, അവരെ പ്രകീർത്തിച്ചതും, പ്രത്യേക താല്പര്യത്തോടെ സംരക്ഷിച്ചതും, കൗരവർക്ക് പാണ്ഡവരോട് ശത്രുത തോന്നുവാൻ ഇടയാക്കിയതും, അറിഞ്ഞോ അറിയാതയോ ഭീഷ്മർ ചെയ്ത അധർമ്മം ആയി ഭവിച്ചു. ആ ശത്രുത യുദ്ധം വരെ എത്തുന്നതിന് കാരണമായി. പല അവസരങ്ങളിലും ഭീഷ്മരുടെ ധർമ്മനിഷ്ഠ അതിന്റെ അതിർവരമ്പുകൾ ലംഘിക്കുന്നത്, അധർമ്മത്തോടുകൂടി മാത്രമേ ധർമ്മത്തിന് നിലനിൽപ്പുള്ളു എന്നതുകൊണ്ട് മാത്രം ആണ്.

ധൃതരാഷ്ട്രർ

പാണ്ഡു അന്ധനായതുമൂലം സ്വന്തം രാജ്യാവകാശം നിഷേധിക്കപ്പെട്ടത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ

നിസ്സഹായാവസ്ഥ കൊണ്ടാണെങ്കിലും, രാജ്യസ്നേഹം, സഹോദരസ്നേഹം എന്നൊക്കെ വ്യാഖാനിക്കപ്പെട്ടു. പാണ്ഡുവിനാൽ ത്യജിക്കപ്പെട്ട രാജ്യത്തിലെ രാജാവാണെങ്കിലും, തന്റെ പുത്രന്മാർക്കു തന്നെ ആ രാജ്യം ലഭിക്കേണമെന്നത് ധൃതരാഷ്ട്രരുടെ പുത്രധർമ്മം ആയിരുന്നു. അത് നിഷേധിച്ചവരോട് "ദുർബലന് അധർമ്മ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെയും ധർമ്മം സംരക്ഷിക്കാം" എന്ന മഹത് വചനം നടപ്പാക്കേണ്ടി വന്നു എന്ന് മാത്രം. ധൃതരാഷ്ട്രർക്ക് ഗുരുജനങ്ങളോടും, ഭീഷ്മപിതാമഹനോടും, അനുജൻ വിദുരരോടും സ്നേഹബഹുമാനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും, തന്റെ പുത്രന്മാർക്ക് രാജ്യലാഭം നിഷേധിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ഉപദേശവും കൈക്കൊള്ളാൻ തയ്യാറാകാതിരുന്നത്, പിതൃധർമ്മം പരിപാലിക്കപ്പെടണം എന്നതുകൊണ്ടാണ്.

വിദുരർ

ജ്ഞാനത്തിനും പാണ്ഡിത്യത്തിനും ശൂദ്രത കല്പിക്കപ്പെട്ട വിദുരർ, ഭീഷ്മരുടെയും ധൃതരാഷ്ട്രരുടെയും ആജ്ഞ അനുസരിക്കുകയല്ലാതെ, ധർമ്മാധർമ്മങ്ങളുടെ കെട്ടുപാടുകളെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ പോലും അനർഹനായതു ധർമ്മച്യുതിയല്ലാതെ മറ്റെന്താണ്?

അനാഥരായതിനാൽ കൂടുതൽ സ്നേഹവും കരുതലും പാണ്ഡവർക്ക് നൽകിയത്, ദുര്യോധനാദികൾക്കു പാണ്ഡവരോടുള്ള ശത്രുത വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനും അതുമൂലം പാണ്ഡവർക്ക് കൂടുതൽ ദുരിതങ്ങൾ നൽകുവാനും മാത്രമേ ഉതകിയുള്ളൂ. വിദുരരുടെ ധർമ്മബോധവും പാണ്ഡിത്യവും ജലരേഖ പോലെ, ആരാലും സ്വീകരിക്കപ്പെടാതെ നിഷ്പ്രഭമായി എന്നതിൽ പരിഭവപ്പെടാൻ പോലും അയാൾക്ക് അവകാശമില്ലല്ലോ!

ദുര്യോധനൻ

ദുര്യോധനൻ ഒരു നല്ല രാജാവ് ആയിരുന്നു. യുധിഷ്ഠിരൻ രാജ്യഭാരം ഏറ്റപ്പോൾ, പ്രജകൾ ഒന്നടങ്കം ആശംസിച്ചത് "ദുര്യോധനനെ പോലെ നല്ല രാജാവായി" ഇരിക്കുക എന്നാണ്. ദുര്യോധനൻ ഒരു നല്ല പുത്രൻ ആയിരുന്നു. ഓരോ ദിവസവും യുദ്ധത്തിന് പുറപ്പെടുമ്പോൾ ആശിർവാദത്തിനായി എത്തുന്ന പുത്രനോട് ഗാന്ധാരി ആശിർവദിച്ചത് "യതോ ധർമ്മ സ്തതോ ജയാ" എന്നാണ്. എന്നാലും അവസാന ദിവസം വരെ അമ്മയെ കാണുന്നത് ദുര്യോധനൻ മുടക്കിയില്ല. ഏതു കാര്യവും അച്ഛന്റെ അനുവാദത്തോടുകൂടി മാത്രമേ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നൊള്ളു.

ദുര്യോധനൻ നല്ലൊരു ഭർത്താവ് കൂടി ആയിരുന്നു. അയാൾക്ക് ഒരേ ഒരു ഭാര്യ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. നല്ലൊരു അച്ഛനും, നല്ലൊരു സുഹൃത്തും കൂടി ആയിരുന്ന ദുര്യോധനന് ഒരേ ഒരു ശത്രു മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ, 'പാണ്ഡവർ'. സ്വന്തം നിലനിൽപ്പിനു ഭംഗം വരുത്തുന്ന ശത്രുവിനെ നിഗ്രഹിക്കുക എന്നത് ഏതൊരു വ്യക്തിയുടെയും ധർമ്മമാണ്. ഭീഷ്മ ദ്രോണാദികൾക്കു പാണ്ഡവരോടുള്ള പ്രത്യേക സ്നേഹവും, ദുര്യോധനന് സ്വന്തം കരുത്തിൽ ഉള്ള വിശ്വാസക്കുറവും കാരണം അയാൾക്ക് അധമമായ പല മാർഗങ്ങളും സ്വീകരിക്കേണ്ടി വന്നു. കർണ്ണനെ പോലെ ശക്തനായ ഒരു സുഹൃത്തിന്റെ ബലം സ്വന്തമാക്കിയതുകൊണ്ടു മാത്രമാണ് പാണ്ഡവരെ എതിരിടാം എന്ന തോന്നൽ ഉണ്ടായത്. ഭീഷ്മ, ദ്രോണാദി തുടങ്ങി അതിശക്തരായ ഗുരുക്കന്മാരെ സ്വന്തം വരുതിയിലാക്കിയതും, രാജ്യത്തിന്റെ ധനം വിനിയോഗിച്ചു ധാരാളം ബന്ധുരാജ്യങ്ങളെ സ്വന്തം പക്ഷത്താക്കിയതും, വിജയം ഉറപ്പാക്കുക എന്ന വിശ്വാസത്തിൽ ആയിരുന്നു.

രാജാവായ ദുര്യോധനനോടുള്ള കൂറ് നിലനിൽക്കെ, ശത്രുവിന് (പാണ്ഡവർക്ക്) വിജയം ആശംസിച്ചുകൊണ്ട്, ദുര്യോധനന് വേണ്ടി യുദ്ധം ചെയ്ത ഭീഷ്മർ, ദ്രോണൻ, കൃപർ, കർണ്ണൻ ഉൾപ്പടെയുള്ളവർ ദുര്യോധനോട് വിശ്വാസ വഞ്ചന ചെയ്തതിൽ ധർമ്മം എന്നതിനെന്തർത്ഥം?

രാജ്യത്തെക്കുറിച്ചോ രാജ്യകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചോ യാതൊരു അറിവും ഇല്ലാതെ ആശ്രമജീവിതത്തിൽ സന്തുഷ്ടരായിരുന്ന പാണ്ഡവരിൽ രാജ്യലാഭം എന്ന

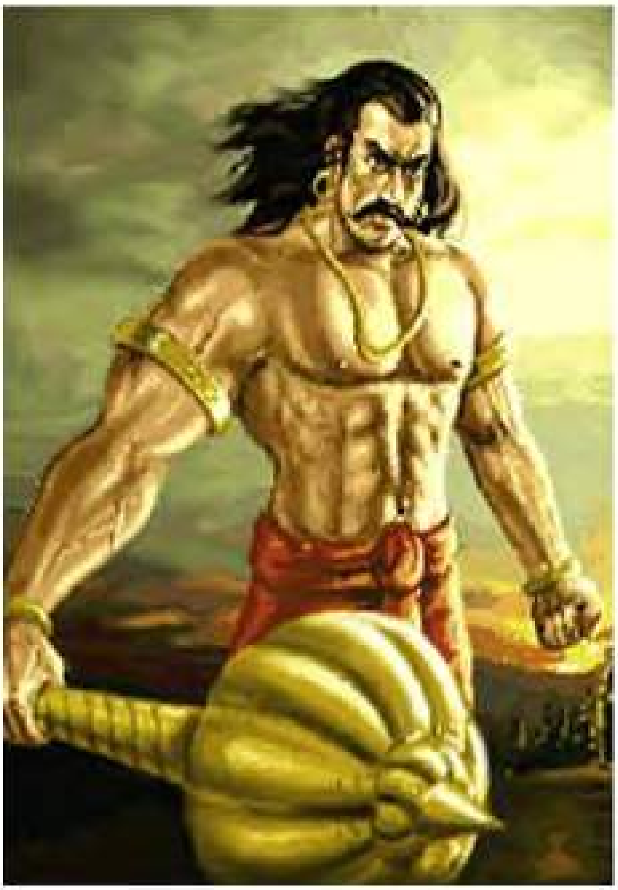

മോഹം വളർത്തി, അതിനു പ്രാപ്തരാക്കത്തക്കവണ്ണം ധർമ്മജ്ഞാനവും ആയോധനകലകളും അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഭീഷ്മരുടെ ആജ്ഞ പ്രകാരം ദ്രോണരും, വിദുരരും കൃപരും ശ്രദ്ധിച്ചു. ചെറുപ്പത്തിലേ കിട്ടുന്ന ശിക്ഷണം (അറിവ്) ആജീവനാന്തം അവനോടൊപ്പം ഉണ്ടാകും എന്നതുകൊണ്ട്, ചെറുപ്പത്തിൽ ആശ്രമവാസം ശീലിച്ച പാണ്ഡുപുത്രന്മാർ സൽഗുണസമ്പന്നരും ധർമ്മാധർമ്മ പരിജ്ഞാനത്തിന്റെ ബീജം വഹിക്കുന്നവരും, അതുമൂലം ബുദ്ധിയും, പ്രാഗല്ഭ്യവും ഏറെയുള്ളവരുമാണെന്ന് മനസിലാക്കിയ ഭീഷ്മർ, പാണ്ഡവർക്ക് രാജ്യം നൽകുന്നതാണ് ശ്രേയസ്കരം എന്ന് നിശ്ചയിച്ചു. ഭീഷ്മരുടെ ആ രാജ ധർമ്മം   പ്രാവർത്തികമാക്കുവാനുള്ള ശ്രമം യുദ്ധം വരെ എത്തിച്ചു. ആഗ്രഹസഫലീകരണത്തിനു ജീവിതാന്ത്യം വരെ കാത്തിരിക്കേണ്ടിവന്നു. അധർമ്മത്തെ അധർമ്മം കൊണ്ട് നേരിടുക എന്നത് പാണ്ഡുപുത്രരാൽ പ്രാവർത്തികമാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

വനത്തിലെ ജീവിതത്തിൽ അതൃപ്തി ഒന്നും തന്നെ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടും, കൗരവർക്കു അനിഷ്ടം ഉണ്ടെന്നറിഞ്ഞതുകൊണ്ടും പാണ്ഡവർ കൗരവരുടെ രാജ്യം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല. എങ്കിലും, ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ സൗഹൃദമാണ് പാതി രാജ്യം എന്ന ആശയത്തിലേക്ക് നയിച്ചത്. രാജ്യവിഭജനം യുദ്ധത്തിലേ കലാശിക്കൂ എന്ന് എല്ലാവർക്കും അറിയാമായിരുന്നു.

അനുജന്മാരുടെ ശക്തികൊണ്ട് നേടിയ ശ്രേയസ്സും, പ്രശസ്തിയും, ധനവും എല്ലാം നിമിഷം കൊണ്ട് ചൂതാട്ടത്തിൽ നശിപ്പിച്ച യുധിഷ്ഠിരൻ അനുജന്മാരോടും പാഞ്ചാലിയോടും നീതി പുലർത്തുക എന്ന ധർമ്മത്തിന് വേണ്ടിയാണ് യുദ്ധം എന്ന ആശയത്തിലേക്കു നയിക്കപ്പെടുന്നത്. പുത്രന്മാരിൽ ഐക്യമത്യം ഉറപ്പിക്കുക എന്ന മാതൃധർമ്മ പരിപാലനത്തിനായി കുന്തിദേവി തന്റെ അഞ്ചുപുത്രന്മാരുടെയും ഭാര്യയായി ഇരിക്കുക എന്ന അധർമ്മത്തെ പാഞ്ചാലിക്ക് വിധിച്ചു.

രാജ്യലാഭത്തിൽ തെല്ലും ആഗ്രഹം ഇല്ലാതിരുന്ന പാണ്ഡവരിൽ ധർമ്മ- സംസ്ഥാപനാർദ്ധം യുദ്ധം ചെയ്തു രാജ്യം നേടുക എന്ന ആശയം ഉരുവായത് ശ്രീകൃഷ്ണൻ എന്ന സുഹൃത്തിന്റെ ഉപദേശപ്രകാരമായിരുന്നു. ആ ധർമ്മം പാലിക്കുവാനായി അധർമ്മത്തിന്റെ മാർഗ്ഗമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഇല്ലായിരുന്നു. അച്ഛനും, മക്കളും, ബന്ധുജനങ്ങളും, ധനവും, സന്തോഷവും അങ്ങനെ സർവവും നഷ്ട്ടപ്പെട്ട രാജ്യത്തു ധർമ്മം പുനഃസ്ഥാപിക്കാൻ പാണ്ഡവർക്ക് സാധിച്ചോ എന്നതും ചിന്ത്യമാണ്.

ശ്രീകൃഷ്ണന്റെയോ, ഭീഷ്മരുടെയോ, ധർമ്മപുത്രനായ യുധിഷ്ഠിരൻറെയോ ധർമ്മ ചിന്തകളുടെ പോരായ്മയോ വൈകല്യമോ കൊണ്ടല്ല, മറിച്ച് ധർമ്മം അങ്ങനെയാണ്! ധർമ്മം, അധർമ്മം എന്ന് വേറിട്ടൊന്നില്ല- ഒരേ വസ്തുവിനെ പലഭാഗത്തുനിന്നും വീക്ഷിക്കുന്നതിന്റെ വത്യാസമാണുള്ളത്. ധർമ്മവും അധർമ്മവും, നന്മയും തിന്മയും, സത്യവും അസത്യവും, സുഖവും ദുഖവുമെല്ലാം വേർതിരിക്കാൻ പറ്റാതെ വിധം ഇഴുകിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു. ഇവകൾ യുക്തിക്കനുസരിച്ചു വ്യാഖാനിക്കപ്പെടാവുന്നതാണ്. പ്രബലന്മാരുടെ ധർമ്മത്തെ ധർമ്മമായി ജനം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു!

മേൽപ്പറഞ്ഞ ഓരോ വ്യക്തികളുടെയും ശരികൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം, ഒരിക്കലും ശ്രേയസ്കരമല്ലാത്ത കുരുക്ഷേത്രയുദ്ധം എന്ന സർവ്വനാശത്തിലേക്കു നയിച്ചു. അവയെല്ലാം കോർത്തിണക്കി ഞാൻ രചിച്ച 'ഭാരതകഥ' വരും തലമുറകളുടെ ശ്രേയസ്കരമായ യുക്തിചിന്തക്കു വേണ്ടി വിട്ടുനൽകുന്നു-

ഞാൻ, വേദവ്യാസൻ

മംഗളകുമാരി: കോട്ടയം കുമാരനല്ലൂർ സ്വദേശിനി. ബാങ്ക് ജോലിയിൽ നിന്നും വിരമിച്ചശേഷം മക്കളോടൊത്തു ഓക്ലൻഡിൽ താമസം. വായനയിലും, എഴുത്തിലും, സംഗീതത്തിലും താൽപര്യം. 2015ലെ "ദർപ്പണ"ത്തിന്റെ ചീഫ് എഡിറ്റർ ആയിരുന്നു.

സരസ്വതി

റോയ് ഫ്രാൻസിസ്

പെരിയാർ താളത്തിൽ ഒഴുകുകയാണ്. ചെവിയോർത്തു ശ്രദ്ധിച്ചാൽ തീരം തട്ടുന്ന കുഞ്ഞോളങ്ങളുടെ മെലഡിയും ഹാർമണിയും കേൾക്കാം. ഈ തീരം അണയുന്ന ഓളങ്ങളുടെ സിംഫണിയെ കാതോർത്തു ഇരിക്കുകയാണ് പൗലോ.

പൗലോയുടെ യഥാർത്ഥ പേര് പോൾ എന്നാണ്, അതു മാമോദീസക്ക് പള്ളിയിൽ ഇട്ട പേരാണ്. വീട്ടിൽ പൗലോസൂട്ടി എന്നും, സ്കൂളിൽ പൗലോസ് എന്നും നാട്ടിൽ പൗലോ എന്നും ഉള്ള വിളി കേൾക്കുമ്പോൾ അവൻ ഉള്ളിൽ പറയും "എന്റെ പേര് പോൾ എന്നാണ്".

ചെമ്മാട് ഗ്രാമത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിലൂടെയാണ് പെരിയാറിന്റെ രാജകീയമായ ഒഴുക്ക്. ഒരു കര മയ്യാടും മറുകര ചേലാടും. മയ്യാടും ചേലാടും ചേർന്ന ചെമ്മാട് എന്ന വലിയ ഗ്രാമം. ഇരു ഗ്രാമങ്ങളിലൂടെ ഒഴുകുന്ന പെരിയാറിനു വീതി കുറവാണ്. ഒന്ന് വിളിച്ചാൽ വിളികേട്ട് അത്യാവശ്യ കാര്യങ്ങൾ നേരിൽ പറയാവുന്ന വീതി മാത്രം. ചേലാട് പ്രദേശം പൊതുവേ സുരക്ഷിതം എന്നാണ് കരുതി പോരുന്നത്. കാരണം, പുഴയുടെ തീരത്തിൽ നിന്നും വളരെ ഉയർന്ന ഒരു പ്രദേശം ആകുന്നത് കൊണ്ട്. തൊണ്ണൂറ്റി ഒൻപതിലെ വെള്ളപൊക്കത്തിൽ പോലും ചേലാട് പ്രളയ കെടുതികൾ തൊടാത്ത സുരക്ഷിത വാസസ്ഥലമായി നിലകൊണ്ടു.

മയ്യാട്, സുന്ദരമെങ്കിലും പ്രളയഭീതി ഉള്ളിൽ ഒതുക്കി ജീവിച്ചു പോരുന്ന ഒരു കൂട്ടം ജനങ്ങളുടെ പ്രദേശമാണ്. പുഴയുടെ കിതപ്പും മിടിപ്പും തന്നെയാണ് ഇരു കരയിലെ ജനങ്ങളുടെയും ഹൃദയമിടിപ്പും കിതപ്പും.

പുലർകാല സുന്ദര സ്വപ്നത്തിൽ നിന്നും പൗലോയെ ഉണർത്തിയത്

ഒരു കിതപ്പിൻറെയും വെപ്രാളത്തിൻറെയും ശബ്ദമായിരുന്നു. അഴിഞ്ഞ കൈലിമുണ്ട് വാരിവലിച്ചു കുത്തി ഓടിവരുന്ന റോബിനെ കണ്ട് പൗലോ പകച്ചില്ലെങ്കിലും ഒരു ചോദ്യം പൗലോയുടെ മനസ്സിൽ ഉയർന്നു പൊങ്ങി. 'സാധാരണയിൽ നിന്നും മാറി എന്തോ ഉണ്ടല്ലോ'. റോബിൻറെ സ്വഭാവം പൗലോയ്ക്ക് നന്നേ അറിയാം. വെപ്രാളവും, പരവേശവും എന്നതിൻറെ പര്യായം ആണ് റോബിൻ. ആശാൻ പള്ളിക്കൂടം മുതൽ ഒന്നിച്ചു പഠിച്ചവരാണ് പൗലോയും റോബിനും. ഉറ്റ ചങ്ങാതികൾ, അയൽവാസികൾ, ഒരേ ഇടവകക്കാർ, ചേലാടുള്ള അലൂമിനിയം കമ്പനിയിലെ ജോലിക്കാരാണ് ഇരുവരും.

കിതപ്പ് നിയന്ത്രിച്ചു റോബിൻ പറഞ്ഞു

"ഫ്രാൻസിയും ലൂക്കായും സെക്കന്റ്ഷിഫ്റ്റ് കഴിഞ്ഞു വരുമ്പോൾ ചിറ്റാഴം കവലക്ക് സമീപം ഒരു പ്രേതത്തെ കണ്ട് പേടിച്ചു, ഇപ്പോൾ വീട്ടിൽ പനിയായി കിടക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞു. എന്തായാലും ഞാൻ അവിടം വരെ ഒന്ന് പോകുവാണ്; നീ വരുന്നോ?"പൗലോയുടെ പ്രതികരണം പോലും കേൾക്കാതെ റോബിൻ അപ്രത്യക്ഷനായി.

വീട്ടിലേക്ക് മന്ദം നടക്കുമ്പോൾ പൗലോയുടെ ചുണ്ടിൽ ഒരു ചിരി പടർന്നിരുന്നു. അവന്റെ മനസ്സ് പറഞ്ഞു "ഈ പ്രേത കഥകൾ എത്രയോ കേട്ടിരിക്കുന്നു"!

രസകരമായ പലവിധ ചിന്തകളിൽ അറിയാതെ ചിരിച്ചുപോയ പൗലോയെ നോക്കി പള്ളി കഴിഞ്ഞു വന്നിരുന്ന ജാസ്മിൻ ചോദിച്ചു "പൗലോച്ചായൻ എന്തിനാ ഒറ്റയ്ക്ക് ചിരിക്കുന്നെ"? ജാസ്മിനെ കണ്ട് ഗൗരവത്തിൽ നിന്നിരുന്ന പൗലോയോട് അവൾ വീണ്ടും ചോദിച്ചു

"എന്താ അമ്മയുടെ ചോദ്യത്തിന് മറുപടി പറയാത്തെ"?

ജാസ്മിനെ ഒഴിവാക്കാൻ "കുറച്ചു തിരക്കുണ്ട് എനിക്ക്" എന്ന് പറഞ്ഞു പൗലോ ധൃതിയിൽ വഴിതിരിഞ്ഞു നടക്കുമ്പോൾ ജാസ്മിൻ അവനെ സാകൂതം നോക്കി നിന്നു.

ജാസ്മിനും പൗലോയും ഒരേ ഇടവകയിൽ ഉള്ളവരാണ്. പൗലോയുടെ സ്കൂളിൽ താഴെ ക്ലാസ്സിൽ പഠിച്ച കുട്ടിയായിരുന്നു ജാസ്മിൻ. പൗലോയുടെ അമ്മ പറയും "ജാസ്മിൻ സുന്ദരിയാണ്...പൗലോസൂട്ടിക്ക് എന്തുകൊണ്ടും ചേരും".

അത്താഴത്തിനു ശേഷം അപ്പൻറെ ചാരുകസേരയിൽ ഇരുന്നു വിശ്രമിക്കയായിരുന്ന പൗലോയോട് അമ്മ വന്നു പറഞ്ഞു "മോനെ ദേവാസ്ത വിളി തുടങ്ങി എന്ന് തോന്നുന്നു". മാർഗരീതാമ്മ മുട്ടിൽ നിന്ന് കുരിശു വരയ്ക്കുന്നത് കണ്ട് പൗലോ അവരുടെ അടുത്തു ഒരു പായിൽ ചെന്ന് ഇരുന്നു. ലൗഡ്സ്പീക്കർ അന്തോണിയുടെ ദേവാസ്ത വിളി ചേലാട് നിന്നും പുഴകടന്നു മയ്യാട് വന്നു...

ഉറങ്ങാൻ കിടന്നപ്പോൾ പൗലോയുടെ മനസ്സിൽ ഒരു ചോദ്യം തേടി വന്നു. വർഷങ്ങൾ മുൻപ് ചോദിച്ച ഒരു ചോദ്യം. "നിങ്ങളുടെ മതത്തിൽപെട്ട കുറച്ചു പേർ വളരെ രാത്രിയിൽ എന്തിന് പുറത്തിറങ്ങി ഉറക്കെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു?". ചോദ്യം ഉന്നയിച്ച കുട്ടി സരസ്വതി എന്ന് പൗലോയ്ക്ക് അർദ്ധശങ്കയില്ലാതെ ഓർമ്മ വന്നു. അവൻ അന്ന് പറഞ്ഞിരുന്ന മറുപടിയും അവന് ഓർമവന്നു- "രാത്രിയിൽ പ്രേതങ്ങളെ ഓടിക്കുവാൻ"!

ആശ്ചര്യം നിറഞ്ഞ അവളുടെ മുഖവും കണ്ണുകളും അവന്റെ മനതാരിൽ തെളിഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ സ്വന്തമായി ചോദിച്ചു "സരസ്വതി ഇന്ന് എവിടെയാണ്"? ടീച്ചർമാരും ക്ലാസ്സിലെ കുട്ടികളും പൗലോസ് എന്ന് വിളിച്ചപ്പോൾ, പോൾ എന്ന് തന്നെ വിളിച്ചിരുന്നത് സരസ്വതി മാത്രമായിരുന്നു. ചെറിയ ക്ലാസ്സിൽ വെച്ച് സ്കൂൾ മാറി പോയിരുന്ന സരസ്വതിയെ ഓർത്തെടുക്കാൻ പൗലോയ്ക്ക് അവളുടെ മുഖലാവണ്യം മാത്രം മതിയായിരുന്നു. ഇടവേളയിൽ ക്ലാസ്സ്മുറിയിൽ വെച്ച് ഒരു തുണ്ടുകടലാസ്സിൽ സരസ്വതിയുടെ മുഖലാവണ്യം തന്റെ സർഗശക്തിയുടെ വരയും കുറിയും ഇട്ട് ജീവൻ തുടിപ്പിച്ചപ്പോൾ പൗലോ എന്ന കൊച്ചു ചിത്രകാരൻ അവളുടെ മാൻമിഴിയിൽ പൂത്തു നിന്ന ദീപങ്ങളെ മങ്ങാതെ ഒപ്പിയെടിത്തിരുന്നു.

സ്കൂളിലെ അവളുടെ അവസാന ദിവസത്തെ സാന്നിധ്യത്തിൽ "അവൻ എന്ന കുട്ടി" "അവൾ എന്ന കുട്ടി"യോട് പറഞ്ഞു "ആ ഇംഗ്ലീഷ് നോട്ട് ബുക്ക് തരുവോ"? അവൾ നീട്ടിയ ആ നോട്ട് ബുക്കിലേക്ക് താൻ പകർത്തിയ ചിത്രം ബുക്കിൻറെ താളുകൾക്കിടയിൽ വെക്കുമ്പോൾ അവൻ അവളുടെ മുഖത്ത് നോക്കിയിരുന്നില്ല. കണ്ണിലെ നീരുറവ നിറഞ്ഞു കവിയും എന്നായപ്പോൾ അവൻ തിരിഞ്ഞു നടന്നു.

ആ വർഷം മുഴുവൻ സരസ്വതിയെ അവൻ എല്ലാ ദിവസവും ഓർത്തു... പിന്നെ ഓർമ്മകൾ പല കൈവഴിയായി തിരിഞ്ഞു ഒഴുകിയപ്പോഴും അവളെ അവൻ മറന്നില്ല. സരസ്വതി എന്ന കൈവഴിയിലൂടെ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് അവൻ സഞ്ചരിച്ചു പോന്നു. വർഷം മുന്നോട്ട് പോയി. അച്ഛൻറെയും അമ്മയുടെയും മുടിയിൽ നര വീണു; പെരിയാറിന്റെ വീതി കുറഞ്ഞു; ആഴം കൂടി...എന്നാലും അവൻ അവളെ മറന്നില്ല.

അവനെന്ന കൗമാരക്കാരന് മീശ മുളച്ചപ്പോൾ സരസ്വതിയെ അവൻ എപ്പോഴും ഓർത്തു. കണ്ണാടിയിൽ മുഖം മിനുക്കിയപ്പോൾ അവളുടെ ഓർമ്മ വന്നു... പാഠപുസ്തകം തുറന്നപ്പോൾ അവൻ മനസ്സിൽ വരച്ച ഹാഫ് സാരി ചുറ്റിയ ആ കൗമാരക്കാരിയുടെ രേഖാ ചിത്രം താളുകളിൽ തെളിഞ്ഞു വന്നു..."ഇത്

സരസ്വതി അല്ലേ" എന്ന മനഃചോദ്യത്തിന് അവന് മറുപടി ഇല്ലായിരുന്നു...

റോബിൻറെ അപ്പന് ചീനവലയുണ്ട്. അന്ത്രോസിൻറെ ചീനവല നാട്ടിൽ പ്രസിദ്ധമാണ്. അലൂമിനിയം കമ്പനിയിൽ നിന്നും വിരമിച്ചശേഷം സ്വന്തമായി വരുമാനം ഉണ്ടാവണം എന്നയാൾ ആഗ്രഹിച്ചു. പെരിയാറിലെ മത്സ്യ സമ്പത്ത് അയാൾക്ക് അറിയുന്നതാണ്. നേരം പരപരാ വെളുക്കുന്നതിനു മുൻപേ അന്ത്രോസ് പിടിച്ച മത്സ്യം വിറ്റ കാശുമായി വീട്ടിൽ വരും. പിന്നെ കുളിച്ചു തയ്യാറായി പള്ളിയിലേക്ക് ഓടും, 7 മണിയുടെ കുർബാന എന്ത് പ്രതിബന്ധം ഉണ്ടായാലും അയാൾ കൂടിയിരിക്കും. വലയിലെ സമ്പാദ്യത്തിൽ നിന്നും അന്ത്രോസ് ഒരു കൊച്ചു യാത്രാ ബോട്ട് വാടകയ്ക്കെടുത്തു ചേലാട്-മയ്യാട് ബോട്ട് സർവീസ് നടത്തി പോരുന്നു. ബോട്ടിലെ വരുമാനം തെറ്റില്ലാതെ വന്നിട്ടും അന്ത്രോസ് വല അഴിക്കാൻ സമ്മതിക്കുന്നില്ല എന്നാണ് റോബിൻറെ പരാതി.

റോബിൻ പൗലോയെ പള്ളി കഴിഞ്ഞു കണ്ടപ്പോൾ പറഞ്ഞു. "അപ്പനോട് പറഞ്ഞാൽ കേൾക്കില്ല, ഈ ഇരുട്ടിലും മഴയിലും ഒക്കെ ആര് വല ഇറക്കും. അപ്പന് ഒരാഴ്ചയായി പനി പിടിച്ചിരിക്കയാണ്, ഇപ്പോൾ വല ഇറക്കുന്നില്ല".

"നീ വരുമെങ്കിൽ ഞാൻ വല ഇറക്കാം, അപ്പനും സമാധാനമാകും".

റോബിൻറെ ചോദ്യത്തിന് പൗലോ മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. മറിച്ച് അവൻ റോബിനോട് ചോദിച്ചു "നിനക്ക് ഓർമ്മയുണ്ടോ റോബി, നമ്മുടെ കൂടെ സ്കൂളിൽ പഠിച്ചിരുന്ന സരസ്വതിയെ"?. റോബിൻ പറഞ്ഞു "ഉണ്ട് നല്ല ഓർമ്മയുണ്ട്, ചേലാടുള്ള എൻറെ അമ്മായിയുടെ വീടിന് അടുത്ത് ആയിരുന്നു അവർ താമസിച്ചിരുന്നത്. പക്ഷെ ഡീറ്റെയിൽസ് ഞാൻ പിന്നെ പറയാം. നീ നാളെ വലക്കൽ വരൂ".

സൈക്കിൾ വട്ടം കറക്കി മണി അടിച്ചു ധൃതി കാട്ടി റോബിൻ പൗലോയെ ഓർമിപ്പിച്ചു "ഞാൻ പോകുന്നു, നീ വെളുക്കുന്നതിനു മുന്നേ വരിക. ടോർച്ച് കരുതിക്കൊള്ളുക".

രാത്രി കിടക്കുന്നതിനു മുൻപ് ടൈംപീസിലെ സ്പ്രിംഗ് ലിവർ കറക്കി വെയ്ക്കുന്ന പൗലോയോട് മർഗരീതാമ്മ ചോദിച്ചു "എന്താ അലാറം വെക്കുന്നെ"?

"റോബിന് വലയിറക്കാൻ ഒരു കൂട്ട് വേണം" പൗലോയുടെ ശ്രദ്ധ അപ്പോഴും തെന്നിമാറുന്ന ടൈംപീസ് സ്പ്രിംഗിൽ തന്നെയായിരുന്നു.

അവർ സ്നേഹത്തോടെ പൗലോയെ നോക്കി പറഞ്ഞു 'മോനെ ജാസ്മിന് എന്താ കുറവ്? നീ എന്താ ഇതിന് മറുപടി പറയാതിരിക്കുന്നെ?'.

"എനിക്കു ഉറക്കം വരുന്നു, അമ്മ എന്നെ

നാലുമണിക്ക് വിളിക്കണം". പൗലോ തലവഴി പുതപ്പിട്ടു കിടക്കുന്നത് കണ്ട് മർഗരീതാമ്മ നെടുവീർപ്പിട്ടു, പിന്നെ അടുത്ത മുറിയിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ നേർത്ത ശബ്ദത്തിൽ അവർ പറഞ്ഞു 'ദൈവം തമ്പുരാൻ എല്ലാം നിശ്ചയിക്കട്ടെ'!

പുഴവക്കിലെ പാതയിൽ നിലാവ് മങ്ങിയ വെളിച്ചം തൂകിയിരുന്നു. കാറ്റ് നിശ്ചലാവസ്ഥയിൽ ആയിരുന്നതിനാൽ ഇലകിലുക്കം ഇല്ലാത്ത പാതസഞ്ചാരം പൗലോയ്ക്ക് ഏതോ ഉൾഭീതി ഉണർത്തി. ദൂരെ ഇരുണ്ട ചീനവല പൊങ്ങി നിൽക്കുന്നതും റാന്തൽ വിളക്ക് ചീനവലയുടെ ഒരു കമ്പിൽ തൂക്കി ഇട്ടിരിക്കുന്നതും പൊട്ടുപോലെ കാണാം... പെട്ടെന്ന് വാകമരത്തിൻറെ ചുവട്ടിൽ തൂവെള്ള സാരിയിൽ പ്രത്യക്ഷമായ സ്ത്രീ രൂപം കണ്ട് പൗലോ തരിച്ചു നിന്നു. രക്തം കട്ടപിടിച്ചതുപോലെ നിന്നിരുന്ന പൗലോ എവിടെന്നോ ധൈര്യം സംഭരിച്ചു ഒരു മരത്തിന്റെ മറവിലേക്കു മാറി നിന്നു ഒളിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോൾ അൽപ്പനിമിഷം മുൻപ് കണ്ടിരുന്ന ആ സ്ത്രീ രൂപം അപ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്നു!. ശ്വാസഗതി സാധാരണ ആകുന്നതുവരെ പൗലോ നിന്നു. കണ്ണിൽ ഇരുട്ട് കയറിയതോ, നിലാവ് മറഞ്ഞതോ എന്ന അവസ്ഥയിൽ പൗലോ പാതയിലേക്ക് ഇറങ്ങി നടന്നു... ഇരുട്ടിൽ ലക്ഷ്യമില്ലാതെ നടന്നിരുന്ന പൗലോയുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ റാന്തൽ വിളക്കിൻറെ തരിവെട്ടം പതിഞ്ഞു, വേഗതയിൽ വല ലക്ഷ്യം വെച്ചു അവൻ നടന്നു.

റാന്തലിൻറെ മങ്ങിയ വെട്ടത്തിൽ വലയിൽ കുടുങ്ങിയ മീനുകളെ കോരിയെടുക്കുന്ന റോബിനോട് പൗലോ ചോദിച്ചു "നീ അധികം ആയോ വന്നിട്ട്"?

"ഇല്ല, ഇത് പതിവിലും നേരത്തേയുള്ള ആദ്യ വലയാണ്, നീ ആ കോരു വല എടുക്കൂ, പിന്നെ ആ ചരിവവും" റോബിൻ ചെയ്യുന്ന ജോലിയിൽ ശ്രദ്ധവിടാതെ പറഞ്ഞു.

പിടക്കുന്ന മീനുകളുമായി അലൂമിനിയം ചരുവങ്ങൾ നിറഞ്ഞു. ഉഷസ്സിന്റെ ഇതളുകൾ വിടർന്നത് റോബിനും പൗലോയും അറിഞ്ഞില്ല. വല ചുവട്ടിൽ ആളുകൾ നിറഞ്ഞു, ലേലംവിളിയും വാക്ധോരണിയും കൊണ്ട് അന്തരീക്ഷം മുഖരിതമായി. ആളൊഴിഞ്ഞപ്പോൾ കയ്യിൽ കിട്ടിയ നോട്ടുകൾ വിടർത്തി റോബിൻ ചിരിച്ചു

"ഗംഭീരമായി ഇന്നത്തെ കച്ചവടം, ഇന്നത്തെ ലാഭത്തിന് ഒരു നിയോഗം ഉണ്ട്"

പൗലോ ആംഗ്യത്തിൽ മുഖമുയർത്തി ചോദിച്ചു "എന്ത് നിയോഗം?"

"അതൊക്കെ സമയം ആകുമ്പോൾ പറയാം, ഇന്നത്തെ പോലെ കുറച്ചു ദിവസം കൂടി മീൻ ഇതുപോലെ ലഭിച്ചാൽ ലക്ഷ്യത്തിൽ എത്തും".

ചരുവങ്ങളും, കോരുവലകളും, റാന്തൽ വിളക്കുമായി അവർ നടന്നു നീങ്ങുമ്പോൾ റോബിൻ ചോദിച്ചു "പൗലോ, നിനക്ക് സരസ്വതിയെക്കുറിച്ച് അറിയണമല്ലേ?"

പൗലോയുടെ വിടർന്ന കണ്ണുകളിലെ കൗതുകം കണ്ട് റോബിൻ വീണ്ടും പറഞ്ഞു "ഇപ്പോൾ സമയം ഇല്ലല്ലോ. ഇന്ന് വൈകിട്ട് ജോലിക്ക് ശേഷം നീ കടവിൽ വാ, അപ്പോൾ പറയാം വിശദമായി"

സമയം സായംസന്ധ്യയായി, കടവത്ത് ഒരു ചരൽ കൂനയിൽ അലസമായി ഇരിക്കയാണ് പൗലോ. വെട്ടം മങ്ങുന്നതിന് മുന്നേ കരയ്ക്കടുത്ത തോണിയിൽ നിന്നും യാത്രക്കാർ ഇറങ്ങുന്ന തും ശ്രദ്ധിച്ച്. സൈക്കിൾ മണി മുഴങ്ങിയപ്പോൾ പൗലോ തിരിഞ്ഞു നോക്കി. റോബിൻ സൈക്കിൾ ഹെഡ് ലൈറ്റ് തെളിച്ചെത്തി.

കടവിൻറെ കൽകെട്ടിനോട് ചേർന്നിരിക്കുന്ന ചുമ്മാർ ചേട്ടൻറെ ചായപീടികയിൽ നിന്നും രണ്ട് കടുപ്പമുള്ള ചായ പൗലോ വാങ്ങി വരുമ്പോൾ റോബിൻ വാചാലനായി. അവൻ പറഞ്ഞു.

"എൻറെ അമ്മായിയുടെ വീടിന്റെ കുറച്ചു അടുത്ത വീട്ടിൽ ആയിരുന്നു സരസ്വതിയും കുടുംബവും താമസിച്ചിരുന്നത്. അവളുടെ അച്ഛൻ അലൂമിനിയം കമ്പനിയിൽ തന്നെ ജോലിയായിരുന്നു എന്നാ പറഞ്ഞു കേട്ടത്. ഹമ്മ്...നിന്നോട് എന്തിനും ഏതിനും ആ കുട്ടി മിണ്ടിയിരുന്നത് ഞാൻ ഓർക്കുന്നു. നീ ഹീറോ ആയിരുന്നല്ലോ മിസ്റ്റർ മൈക്കൾ അഞ്ചേലോ!"

"ഹൃദയത്തിൽ പതിഞ്ഞ വർണ്ണങ്ങൾ വരച്ചിരുന്നു, അല്ലാതെ ഒന്നും അല്ല" പൗലോയുടെ പ്രതികരണം കേട്ട് റോബിൻ പൗലോയുടെ ഇടം നെഞ്ചിൽ തൊട്ട് ചോദിച്ചു

"എന്തുകൊണ്ട് ജാസ്മിൻറെ ചിത്രം ഈ കാൻവസിൽ വരയ്ക്കുന്നില്ല?".

പൗലോ ഗൗവരവത്തോടെ പറഞ്ഞു തുടങ്ങി "ജാസ്മിൻറെ കാര്യം അവിടെ നിൽക്കട്ടെ. ഞാൻ അത് പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞതാണ്. നീ സരസ്വതിയുടെ കാര്യം പറയൂ"

റോബിൻ പൗലോയുടെ അടുത്തേക്ക് ചേർന്നിരുന്നു പറഞ്ഞു..."നീ എന്താ ഈ സരസ്വതിയെ വിടാതെ ഓർത്തിരിക്കുന്നത്. നാലം ക്ലാസ്സിൽ വെച്ചല്ലേ അവൾ സ്കൂൾ വിട്ട് പോയത്?"

റോബിൻറെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് പൗലോയിൽ നിന്നും മൗനമായിരുന്നു മറുപടി.

പീടിക കടവിലേക്കുള്ള അവസാന തോണിയിൽ നിന്നും ഇറങ്ങിയ വ്യക്തിയെ കണ്ട് കട പൂട്ടി നിന്ന ചുമ്മാർ ചേട്ടൻ പൗലോയുടെയും റോബിൻറെയും അടുത്തേക്ക് വേഗം നീങ്ങി നിന്നു. ഇരുട്ടിലേക്കു കയ്യിലെ ടോർച്ചുമായി നടന്നു നീങ്ങിയ സുന്ദരിയായ ആ സ്ത്രീയെ നോക്കി ചുമ്മാർ ചേട്ടനും, പൗലോയും,

റോബിനും, തുഴക്കാരൻ വർക്കിയും തരിച്ചു നിന്നു.
വർക്കി മൗനത്തിനു വിരാമമിട്ടു പറഞ്ഞു.
“തുഴയുമ്പോൾ ഞാൻ ചോദിച്ചിരുന്നു, എവിടേക്ക് പോകുന്നു എന്ന്, പക്ഷെ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല... എന്തായാലും അസാദ്ധ്യ ധൈര്യം തന്നെ... സ്ത്രീകൾ ഇങ്ങനെ രാത്രി ഒറ്റയ്ക്ക് നടന്ന് കാണുന്നത് ഇത് ആദ്യമാണ്”.

ചുമ്മാർ ചേട്ടൻ വർക്കിയോട് പറഞ്ഞു “നിൻറെ കയ്യിൽ വിളക്കുണ്ടല്ലോ, എന്നെ ഒന്ന് വീട്ടിൽ ആക്കൂ”. ചുമ്മാർ ചേട്ടനും വർക്കിയും ഇരുട്ടിൽ മറഞ്ഞപ്പോൾ റോബിൻ പറഞ്ഞു, “പൗലോ നീ സൈക്കിളിൻറെ പിന്നിൽ കയറൂ, ഞാൻ നിന്നെ വീട്ടിൽ ഇറക്കാം”.

റോബിൻ സൈക്കിൾ എടുത്തപ്പോൾ പൗലോ പിന്നിലെ കാരിയറിൽ ചാടിക്കയറി ഇരുന്നു. “എടാ പൗലോ, നിനക്ക് ഒരു സന്തോഷത്തിന് വകയുണ്ട്, നിൻറെ ആരാധനാപാത്രം കവിയത്രി ബീന ടൗൺഹാളിൽ വരുന്നുണ്ട്. പുതിയ സിനിമയിൽ അവർ രചിച്ച ഗാനങ്ങളുടെ കാസ്സെറ്റിൻറെ ഉൽഘാടനം നിർവഹിക്കാൻ ആണ് ഈ വരവ്. പ്രശസ്ത സിനിമ താരങ്ങളും, സിനിമ അണിയറ പ്രവർത്തകരും വരുന്നുണ്ട്. ഇതാണ് ഞാൻ പറയാമെന്ന് പറഞ്ഞ സർപ്രൈസ്”. സന്തോഷത്താൽ ഉള്ളം തുള്ളി റോബിൻറെ മുതുകിൽ അടിച്ചു പൗലോ പറഞ്ഞു “ഞാൻ ബീനയുടെ പുതിയ ഗാനം കഴിഞ്ഞ ഞായറാഴ്ചയിലെ രഞ്ജിനിയിൽ കേട്ടിരുന്നു... നമ്മൾക്ക് എങ്ങനെയെങ്കിലും പരിപാടിക്ക് പോണം, റോബിൻ”.

“ബീനയുടെ ഒരു ഓട്ടോഗ്രാഫ് എൻറെ സ്വപ്നമാണ്” പൗലോയുടെ വാക്കുകളിലെ ആശനിരാശകൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു റോബിൻ പറഞ്ഞു. “നീ സമാധാനിക്കൂ, ഇനി എത്ര പണം ആയാലും ഞാൻ പാസ്സ് സംഘടിപ്പിക്കും”.

“ഇന്നലെ തോണിയിൽ ഒറ്റയ്ക്ക് വന്ന ആ സ്ത്രീയിൽ ഒരു നിഗൂഢത ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്നില്ലേ എന്ന ഒരു ചിന്ത എനിക്ക് ഇല്ലാതില്ല.” പൗലോയുടെ വാക്കുകൾ മുഴുമിപ്പിക്കാതെ മുറിഞ്ഞു നിന്നപ്പോൾ റോബിൻ ആശ്ചര്യം വിടാതെ പറഞ്ഞു...”ഫ്രാൻസിയുടെയും ലൂക്കായുടെയും അനുഭവങ്ങൾ കേട്ട് നീ കളിയാക്കിയിരുന്നു...ഇപ്പോൾ നിനക്ക് ഒരു അനുഭവം വന്നപ്പോൾ നീ പതറുന്നു”. റോബിന്റെ പരിഹാസച്ചുവ നിറഞ്ഞ വാക്കുകൾ ഇഷ്ടപ്പെടാതെ പൗലോ പറഞ്ഞു. “എനിക്ക് വിശ്വാസമില്ല, പക്ഷെ അസാധാരണ സംഭവങ്ങൾ കണ്ടത് സത്യം തന്നെയാണ്”. പൗലോയുടെ നെടുവീർപ്പിൻറെ ശ്വാസഗതിക്ക് അതിവേഗതയുള്ളതായി റോബിനു തോന്നി..

പിറ്റേന്ന് പുഴക്കരയിലിരുന്ന് പൗലോ അങ്ങ് അകലെ സൈക്കിൾ മണി മുഴങ്ങിയപ്പോൾ പാതയിലേക്ക് നോക്കി. അസാമാന്യ വേഗതയിൽ സൈക്കിളിൽ പാഞ്ഞു വന്നു. സ്റ്റാൻഡിൽ വെച്ച സൈക്കിൾ മണ്ണിലേക്ക് മറിഞ്ഞു വീണത് ശ്രദ്ധിക്കാതെ റോബിൻ പറഞ്ഞു-

“ഇന്നലെ കടവിൽ ഒറ്റയ്ക്ക് വന്നിറങ്ങിയ സുന്ദരിയായ സ്ത്രീയെ കുറിച്ച് അറിവ് കിട്ടി. ചെമ്മാട് ഗ്രാമിത്തിന്റെയും അടുത്തു കിടക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളുടെയും ചാർജ്ജെടുക്കുന്ന പുതിയ സർക്കിൾ ഇൻസ്പെക്ടറാണ് ആ സ്ത്രീ. ഇന്നലെ അവർ കടവിൽ വന്നിറങ്ങി ഇരുളിലേക്ക് ടോർച്ചുമായി മറഞ്ഞപ്പോൾ അവരെ കാത്ത് ഇരുളിൽ ഒരു സംഘം പോലീസുകാർ ജീപ്പുമായി നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു”!

“നീ ഇതു എങ്ങനെ അറിഞ്ഞു റോബിൻ”? പൗലോ ആകാംക്ഷയോടെ ചോദിച്ചു.

“കടക്കാരൻ ചുമ്മാർ ചേട്ടൻ പറഞ്ഞതാണ്. ഇന്നലെ കട പൂട്ടി ചുമ്മാർ ചേട്ടനും വർക്കി ചേട്ടനും വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങുമ്പോൾ അവരെ പോലീസ് സംഘം തടഞ്ഞു നിറുത്തി കുറേ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ പോലീസ് ജീപ്പിൻറെ മുൻസീറ്റിൽ ആ സ്ത്രീ ഉണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീട് ചുമ്മാർ ചേട്ടൻ അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞതാണ് ആ സ്ത്രീ പുതിയ സർക്കിൾ ഇൻസ്പെക്ടർ ആണെന്ന്”.

“ഹാവൂ, ഞാൻ വിചാരിച്ചു ആ സുന്ദരി സ്ത്രീ പ്രേതമോ മറ്റോ ആണെന്ന്. എന്തായാലും ഇനി പേടിക്കേണ്ടല്ലോ?”.

പരിഹാസം കലർന്ന പൗലോയുടെ വാക്കുകൾ കേട്ട് റോബിൻ പറഞ്ഞു “ഇനി ഞാൻ പറയുന്നത് കേട്ടാൽ നീ ഞെട്ടും”!

മനപ്പൂർവമായ ഒരു മൗനത്തിനു ശേഷം റോബിൻ പൗലോയുടെ ജിജ്ഞാസാഭരിതമായ കണ്ണുകളെ നോക്കി പറഞ്ഞു “ആ സ്ത്രീയുടെ പേർ സരസ്വതി എന്നാണ്”!.

പൗലോയുടെ കണ്ണുകളിലെ കൗതുകം മനസ്സിലാക്കി റോബിൻ പറഞ്ഞു- “അവർക്ക് ഇവിടമായി എന്തോ ബന്ധം ഉള്ളതുപോലെ എനിക്ക് തോന്നുന്നു. ഇന്ന് രാവിലെ മുതൽ ഇവർ പോലീസ് ജീപ്പിൽ എല്ലായിടത്തും കറങ്ങുന്നുണ്ട്. പലരെയും സ്റ്റേഷനിലേക്ക് വിളിപ്പിച്ചു കുറെയേറെ കാര്യങ്ങൾ തിരക്കുന്നുണ്ട് എന്നറിയാൻ കഴിഞ്ഞു. നമ്മുടെ നാടിനെക്കുറിച്ചു നല്ല പരിചയം ഉള്ളതുപോലെ ആണ് അവരുടെ സംസാരം എന്നും ചിലർ പറയുന്നുണ്ട്”...

“ഇനി ഇവർ നമ്മുടെ കൂടെ പഠിച്ചിരുന്ന സരസ്വതി ആണോ?”. റോബിന്റെ ചോദ്യം കേട്ട് പൗലോ യഥാർഥത്തിൽ ഒന്ന് ഞെട്ടി... അവൻ മുറിഞ്ഞ വാക്കുകളാൽ അവ്യക്തമായി പറഞ്ഞു. “ഇന്നലെ വഴിവിളക്കിന്റെ മങ്ങിയ വെളിച്ചത്തിൽ അവരുടെ മുഖം കണ്ട് എനിക്ക് അങ്ങനെ തോന്നിയോ?”.

നേരം ഇരുട്ടി, ഇനി വീട്ടിലേക്ക് പോകാം. റോബിൻ സൈക്കിളുമായി നടന്നു, പൗലോ റോബിന്റെ ചാരെ ഓരോ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു നടന്നു. അവർ പാതയുടെ കയറ്റം കയറി ഇറക്കം ഇറങ്ങിയപ്പോൾ പാർക്ക് ലൈറ്റ് ഇട്ട ഒരു വാഹനത്തിന്റെ മുന്നിലാണ് വന്ന് നിന്നത്. മങ്ങിയ വെട്ടത്തിൽ പോലീസ് യൂണിഫോം ധാരികളെ കണ്ട് പൗലോയും റോബിനും ഞെട്ടി. മുഖം വ്യക്തമല്ലാതിരുന്ന സ്ത്രീ ഗൗരവസ്വരത്തിൽ ചോദിച്ചു.

"എവിടെ പോകുന്നു?".

വിറയാർന്ന ശബ്ദത്തിൽ റോബിൻ പറഞ്ഞു... "പുഴകടവിൽ നിന്നും വരുന്നു, ഇപ്പോൾ വീട്ടിലേക്ക് പോകുന്നു".

"കോൺസ്റ്റബിൾ, ഇവരുടെ പേരും അഡ്രെസ്സും എടുക്കൂ, നാളെ 10 മണിക്ക് സ്റ്റേഷനിൽ വരാൻ പറയൂ". പേരും മേൽവിലാസവും ടോർച്ചിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ എഴുതുമ്പോൾ പോലീസ്കാരനോട് റോബിൻ ചോദിച്ചു.

"എന്തിനാ സാറെ, ഞങ്ങളെ സ്റ്റേഷനിൽ വിളിപ്പിക്കുന്നെ?". "അറിഞ്ഞാലേ നീ വരുമെന്നുണ്ടോ" എന്ന പോലീസ്കാരന്റെ ശാസന നിറഞ്ഞ മറുചോദ്യം ഭയന്ന് "തീർച്ചയായും വരും സാർ" എന്ന് പറഞ്ഞ് വേഗം റോബിനും പൗലോയും സ്ഥലം വിട്ടു. അവർ ഇരുട്ടിൽ കുറേ നടന്നു, പിന്നെ സൈക്കിളിന്റെ പിന്നിൽ പൗലോ കയറി ഇരുന്നു. വളഞ്ഞു ഒഴുകി കിടന്ന പാതയിൽ റോബിൻ സൈക്കിളിനെ അസാധ്യ വേഗത്തിൽ പായിച്ചു മുന്നോട്ട് പോയി.

"ഉറങ്ങാൻ കിടന്നപ്പോൾ ഒരുപോള കണ്ണടയ്ക്കാൻ പൗലോയ്ക്ക് സാധിച്ചില്ല. അവൻ ഇരുട്ടിൽ കണ്ണുകൾ മലർക്കെ തുറന്ന് പലതും ചിന്തിച്ചു കിടന്നു.അവൻറെ ചിന്ത പുറകോട്ട് സഞ്ചരിച്ചു ബാല്യത്തിൽ എത്തി നിന്നു. പല പരിചിത മുഖങ്ങൾക്കിടയിൽ നിന്നും സരസ്വതിയുടെ മുഖം ചികഞ്ഞെടുക്കുവാൻ അവന് നിമിഷനേരം മതിയായിരുന്നു. അവളുടെ ആ മുഖലാവണ്യവും കണ്ണുകളിലെ ആശ്ചര്യവും തെളിമയിൽ തന്നെ നിന്നു. അവൻറെ മനസ്സ് ചോദിച്ചു, "നീ തിരയുന്ന നിൻറെ ബാല്യകാല സുഹൃത്ത് സരസ്വതി ഈ പോലീസ് ഓഫീസർ തന്നെയോ? മനസ്സിന്റെ ഭാരം താങ്ങാനാവതെ അവൻ ഉറങ്ങിപ്പോയി. പിറ്റേന്ന് പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലേക്കുള്ള സൈക്കിൾ യാത്രയിൽ റോബിൻ അവന്റെ ഭയത്തെക്കുറിച്ച് പൗലോയോട് പറഞ്ഞു.

"ഇത് ജീവിതത്തിൽ ആദ്യമായാണ് ഞാൻ ഒരു പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ പോകുന്നത്. അതിന്റെ ഭയം നന്നായി എനിക്ക് ഉണ്ട്. പൗലോ, നിനക്ക് ഭയമുണ്ടോ?" റോബിന്റെ ചോദ്യം കേട്ട് ഏതോ ചിന്തയിൽ നിന്നുണർന്ന പൗലോ പറഞ്ഞു

"എനിക്ക് ഭയമില്ല, പക്ഷെ ആകാംക്ഷ ഉണ്ട്. ആ സർക്കിൾ ഇൻസ്പെക്ടറെ നേരിൽ കാണുന്നത് വരെ. അവർ സരസ്വതി ആണോ എന്ന് അറിയും വരെ"!

പത്തു മണിക്ക് മുൻപേതന്നെ പോലീസ് സ്റ്റേഷൻ വളപ്പിൽ പൗലോയും റോബിനും എത്തിച്ചേർന്നു. കാവാടത്തിൽ നീളൻ തോക്ക് പിടിച്ചിരുന്ന പാറാവുകാരനെ താഴ്ന്ന് വണങ്ങി അകത്തെ മുറിയിൽ റൈറ്ററുടെ മേശക്കരുകിൽ നിൽകുമ്പോൾ റോബിൻ ഭയത്താൽ വിറച്ചിരുന്നു.

ഏറെ സമയത്തിനു ശേഷം ഒരു പോലീസുകാരൻ അവരെ സബ്ബ് ഇൻസ്പെക്ടറുടെ മുന്നിൽ ഹാജരാക്കി. നിരപരാധികൾ എന്ന് മനസ്സിലാക്കി റോബിനെയും പൗലോയെയും വിട്ടയച്ചപ്പോൾ ഭയഭക്തി ബഹുമാനത്തോടെ സബ്ബ് ഇൻസ്പെക്ടറോട് പൗലോ ചോദിച്ചു "സാർ, സർക്കിൾ ഇൻസ്പെക്ടർ മാഡത്തെ

ഒന്ന് കാണുവാൻ പറ്റുമോ?" പൗലോയുടെ ചോദ്യം കേട്ട് ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു; പിന്നെ രോഷത്തിൽ അയാളുടെ മറുപടി വന്നു.. "നിന്നോടൊക്കെ ഇവിടെ വരാൻ പറഞ്ഞ സരസ്വതി മാഡം സർക്കിൾ ഇൻസ്‌പെക്ടർ ഒന്നും അല്ല. ഒരു കൊലക്കേസിൻറെ സ്പെഷ്യൽ ഇൻവെസ്റ്റിഗേറ്റിംഗ് ഓഫീസർ ആണ്. അവർക്ക് നിന്നെയൊക്കെ കണ്ടിട്ട് ഒരു കാര്യവും ഇല്ല. രാത്രി കാലങ്ങളിൽ കറങ്ങി നടക്കുന്ന പൂവാലന്മാർ എന്ന് തോന്നിയത് കൊണ്ടാണ് നിന്നെയൊക്കെ വിളിപ്പിച്ചത്. ഇനി ഇവിടെ അധികം നിന്നു ചോദ്യം ചോദിച്ചാൽ അകത്തിടും...വേഗം സ്ഥലം വിട്ടോളൂ...". സബ്ബ്ഇൻസ്‌പെക്ടറുടെ കണ്ണ് ചുവന്നുവരുന്നത് കണ്ട് റോബിനും പൗലോയും വേഗം പോലീസ് സ്റ്റേഷനു പുറത്തിറങ്ങി.

ചുമ്മാർ ചേട്ടൻറെ ചായപീടികയിലെ സംഭാഷണം രണ്ട് വ്യാഴവട്ട കാലത്തിനു മുൻപ് ചേലാട് ചിറ്റാഴം കവലയിൽ നടന്ന ഒരു കൊലപാതകത്തെ കുറിച്ചായിരുന്നു. "ഇത് ഇരുപത്തിയഞ്ചു വർഷം മുൻപ് നടന്ന കേസല്ലേ?"

"അന്നേ കേട്ടിരുന്നല്ലോ ഇതിന്റെ പിന്നിൽ ഒരു പ്രേതം ഉണ്ടെന്ന്"

"ആ കേസ്സ് അന്നേ കെട്ടിപൂട്ടിയതാണ്, ഇപ്പോൾ ഇതെന്താ ഒരു പുനർ അന്വേഷണം"?

"ബാലകൃഷ്ണൻ നല്ലവനായിരുന്നു" പാൽ ചായ ചില്ലു ഗ്ലാസ്സിലേക്ക് ആറ്റിയടിക്കുമ്പോൾ നെടുവീർപ്പിട്ടു ചുമ്മാർ ചേട്ടൻ പറഞ്ഞു.

ചായ പീടികയിലെ ഒഴിഞ്ഞ കോണിൽ ചൂട് ചായ ഊതി കുടിച്ചിരുന്ന റോബിനും പൗലോയും നാട്ടുകാരുടെ സംഭക്ഷണങ്ങൾ കേട്ട് മൗനമായിരുന്നു. അവരുടെ ചിന്തകളിൽ ഉത്തരമില്ലാത്ത പല ചോദ്യങ്ങളുടെ കൊള്ളിയാനുകൾ മിന്നി പടർന്നു.

ചായ പീടികയിൽ നിന്നിറങ്ങുമ്പോൾ റോബിൻ ദൃഢതയോടെ പറഞ്ഞു "ഇത് നമ്മുടെ സരസ്വതി തന്നെയാണ്. നീ ഓർക്കുന്നില്ലേ നമ്മുടെ മുകളിലെ ക്ലാസ്സിൽ പഠിച്ചിരുന്ന രേവതിയെ"?. സരസ്വതിയും രേവതിയും അയൽക്കാർ ആയിരുന്നു. രേവതിയുടെ അച്ഛനാണ്, കൊല്ലപ്പെട്ട ബാലകൃഷ്ണൻ. സരസ്വതി അവളുടെ ഉറ്റ കൂട്ടുകാരിയുടെ അച്ഛൻറെ മരണത്തിന് കാരണക്കാരെ തേടി വന്നിരിക്കയാണ്".

അന്ന് രാവിലെ മുതൽ ചാറ്റൽ മഴയായിരുന്നു. ചുമ്മാർ ചേട്ടന്റെ ചായപീടികയിലെ മർഫി വാൽവ് റേഡിയോയിൽ നിന്നും അവ്യക്തമായി വന്നിരുന്ന പ്രതിദിന വാർത്താ വായന ചെവികൂർപ്പിച്ചു പിടിച്ചു കേൾക്കുകയാണ് കടത്തുകാരൻ വർക്കി. അയാൾ ചൂട് ചായ ഊതികുടിച്ചു പറഞ്ഞു- "മലയിൽ മഴപെയ്യുന്നു" കേട്ട പാതി, കേൾക്കാത്ത പാതി പലരും കുടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചായ ഒറ്റ വലിക്ക് അകത്താക്കി സ്ഥലം വിട്ടു. മലയിൽ മഴപെയ്യുന്നു എന്ന് കേൾക്കുമ്പോൾ മയ്യാട് വാസികളുടെ രക്തസമ്മർദ്ദം ക്രമാതീതമായി ഉയരുന്നത് അസാധാരണമായ ഒരു കാര്യം അല്ല.

മലയിൽ വെള്ളിമിന്നൽ മിന്നി, കരിമേഘങ്ങൾക്ക് മാലചാർത്തി. കാറ്റ് വീശി കൊടുങ്കാറ്റായി. കരിമേഘം ഈറൻ മേഘമായി, നിലയ്ക്കാത്ത പെരുമഴയായി പെരിയാറിലേക്ക് വന്നൊഴുകി. മയ്യാട് തീരം കരകവിഞ്ഞു ഒഴുകയാണ്. താണ പ്രദേശങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്ന ആളുകളെ സ്കൂളുകളിലേക്ക് മാറ്റി പാർപ്പിച്ചു. കണ്ണീർ മുത്തായിരുന്ന പെരിയാർ വെള്ളം പൂഴിയിൽ കലങ്ങി ഒഴുകുകയാണ്. മഴയുടെ സംഹാരതണ്ഡവം വന്യമൃഗങ്ങളെ മാത്രമല്ലാ, വളർത്തു മൃഗങ്ങളെയും വെള്ളത്തിൽ മുക്കികൊന്നു. ശാഠ്യത്തോടെ തകർത്തു പെയ്ത മഴ ഏഴ് ദിനം നിന്നുപെയ്തു. പ്രളയ കെടുതി സംഘത്തോടൊപ്പം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന റോബിനും, പൗലോയ്ക്കും, ഫ്രാൻസിക്കും, ലൂക്കായ്ക്കും ചുമ്മാർ ചേട്ടൻറെ ഒലിച്ചുപോയ ചായപീടികയുടെ പുറകിലെ തൂണിൽ ചേർന്നു കിടന്നൊരു വാകെട്ടിയ വലിയ ഡീസൽ വീപ്പ കിട്ടി. നിരവധി ആളുകളുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ വീപ്പയുടെ വാവട്ടം തല്ലിതുറന്നപ്പോൾ ഏവരും ഞെട്ടിപ്പോയി. വീപ്പയിൽ നിന്നും നിരവധി മുഖമൂടികളും, ബ്രെസ്സിയറുകളും, വെള്ള നിറത്തിലുള്ള സാരികളും, അടിപാവാടകളും, ബ്ലൗസുകളും, നീളത്തിലുള്ള വെപ്പുമുടികളും വെള്ളത്തിൽ കുതിർന്നിരുന്നു.

'ചെമ്മാട് ഗ്രാമത്തിലെ പ്രേതങ്ങളെ വെള്ളപൊക്കം ചതിച്ചു' എന്ന് പൗലോ ഉച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞപ്പോൾ എല്ലാവരും ചിരിച്ചു മണ്ണുകപ്പി.

ഫ്രാൻസിയും ലൂക്കയും ഇരുട്ടുന്നതിനു മുമ്പേ അവരുടെ വീടുകളിലേക്ക് പോയി. പൗലോ എന്തോ ആലോചിച്ചു ഇരിക്കുന്നത് കണ്ട് റോബിൻ പറഞ്ഞു..."എന്നാലും സരസ്വതി നമ്മളെ തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ലാലോ?".

പൗലോ ഇരുളിലേക്ക് നോക്കി പറഞ്ഞു- "അത്, അന്ന് നമ്മളെ സരസ്വതി കണ്ടത് മങ്ങിയ വെട്ടത്തിൽ ആയിരുന്നല്ലോ. നമ്മൾ സരസ്വതിയെയും തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ലല്ലോ".

ദിവസങ്ങൾ കൂടി വന്ന് ആഴ്ചകളായി, ആഴ്ചകൾ മാസങ്ങളായി. പ്രളയാനന്തരമുള്ള മയ്യാടിലെ ജനജീവിതം സാധാരണയിലേക്ക് വന്നു എന്ന് പറയാം. റോബിനും പൗലോയും സരസ്വതിയെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ അറിയുവാൻ കിണഞ്ഞു ശ്രമിച്ചു. പക്ഷെ, അവരുടെ കഷ്ടപാടുകൾ വൃഥാ ആവുകയായിരുന്നു. പോലീസും പോലീസ് സ്റ്റേഷനും റോബിനും പൗലോയ്ക്കും വിവരങ്ങൾ ശേഖരിച്ചെടുക്കാൻ ഒരു ബാലികേറാ മലയായി നിലകൊണ്ടു. അന്നൊരു

ഞായറാഴ്ച ആയിരുന്നു, പൗലോ വീട്ടിൽ വിശ്രമിക്കയായിരുന്നു. റോബിന്റെ പെട്ടെന്നുള്ള വരവ് കണ്ട് അന്ധാളിച്ചു നിന്ന പൗലോയുടെ കയ്യിലേക്ക് രണ്ട് നീല നിറത്തിലുള്ള ഗേറ്റ് പാസ്സ് ഏല്പിച്ചു റോബിൻ പറഞ്ഞു- "ബീനയെ കാണുന്നതിനുള്ള പാസ്സാണ് ഇത്. അടുത്ത ഞായറാഴ്ചയാണ് പരിപാടി". പൗലോ സന്തോഷം കൊണ്ട് റോബിനെ കെട്ടിപിടിച്ചു പറഞ്ഞു "ഇത് എനിക്ക് വിശ്വസിക്കാൻ പറ്റുന്നില്ല".

ടൌൺ ഹാളിലെ ചടങ്ങുകൾ ഒന്നും പൗലോ ശ്രദ്ധിച്ചതേ ഇല്ല. അവൻറെ കണ്ണും മനസ്സും വേദിയിൽ ഇരുന്ന ബീനയിൽ ആയിരുന്നു. അവൻറെ മനസ്സ് പറഞ്ഞു. "ബീനയുടെ കവിതകൾ പോലെ തന്നെ ബീനയും സുന്ദരിയാണ്...ഒരിക്കൽ പോലും ഇവരുടെ ഒരു ചിത്രം എനിക്ക് കാണുവാൻ സാധിച്ചില്ലല്ലോ"!

പരിപാടികൾക്ക് ശേഷം ബീനയുടെ ഓട്ടോഗ്രാഫിനായി നീണ്ട ഒരു ക്യൂ തന്നെ ആയിരുന്നു. ക്യൂവിന്റെ ഏറ്റവും പുറകിൽ നിന്നിരുന്ന പൗലോ ഏതോ സ്വപ്നലോകത്തായിരുന്നു. തൻറെ ഊഴം എത്തിയപ്പോൾ ധിറുതിയിൽ ഓട്ടോഗ്രാഫ് പോക്കറ്റിൽ നിന്നെടുത്തു ബീനയ്ക്ക് നീട്ടിയപ്പോൾ പൗലോയുടെ മനസ്സ് തുള്ളിച്ചാടി. ബീന പൗലോയുടെ ഓട്ടോഗ്രാഫ് പേജിൽ എഴുതിയ വാക്കുകൾ ഇങ്ങനെയായിരുന്നു.

"എന്റെ പ്രിയമുള്ള പോൾ, നിന്നെ ഞാൻ മറന്നില്ല.... നീ എന്നെ മറന്നുവോ? സ്നേഹത്തോടെ, നിന്റെ സ്കൂൾ കൂട്ടുകാരി സരസ്വതി". പൗലോയുടെ കണ്ണുകളിലെ അതിശയ അലകൾ കൗതുകത്തോടെ നോക്കി നിന്ന സരസ്വതി അവന്റെ കൈകളിലേക്ക് ഓട്ടോഗ്രാഫ് തിരിച്ചു നൽകിയ ശേഷം പറഞ്ഞു "എന്റെ തൂലികാ നാമം ആണ് ബീന...ഞാൻ പഴയ സരസ്വതി തന്നെയാണ്, നീ എന്നെ തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ലല്ലോ"!.

ഹാൻഡ്ബാഗിൽ നിന്നെടുത്ത ഒരു ഡയറിയുടെ ആദ്യ താളിൽ പതിപ്പിച്ചിരുന്ന ചിത്രം സരസ്വതി പൗലോയെ കാണിച്ചു പറഞ്ഞു- "നീ വരച്ച എന്റെ ആ കുട്ടികാലത്തെ ചിത്രം, ഇന്നും ഞാൻ പവിത്രമായി സൂക്ഷിക്കുന്നു"! തിരക്കിലേക്ക് നീങ്ങും മുൻപ് സരസ്വതി പൗലോയോട് രാഗത്തിൽ പറഞ്ഞു. "നമ്മൾ ഇനിയും കാണും"... അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ പൂത്തിരുന്ന തരി നക്ഷത്രങ്ങളെ, ഈറൻ കണ്ണുകൾ തുടയ്ക്കുമ്പോഴും വ്യക്തതയോടെ പൗലോ കണ്ടിരുന്നു... ഊഷ്മളമായി അവൾ മുറുകെ പിടിച്ചിരുന്ന അവൻറെ കരം വിട്ട് ദൂരേക്ക് പോകുമ്പോൾ അവൻ കണ്ഠം ഇടറി പറഞ്ഞു

"തിരിച്ചറിയാത്തതിൽ മാപ്പ്, പക്ഷെ ഞാൻ നിന്നെ മറന്നില്ല!"

റോയ് ഫ്രാൻസിസ്: ഫാർമസി മേഖലയിൽ ജോലി. ഓക്‌ലാൻഡ് മലയാളി സമാജം എക്സിക്യൂട്ടീവ് കമ്മിറ്റി അംഗം (2008, 2010, 2013). ദർപ്പണം മാഗസിന്റെ ചീഫ് എഡിറ്റർ (2015), ഓക്‌ലാൻഡ് മലയാളി സമാജത്തിന്റെ സംഗീത സന്ധ്യ പ്രോഗ്രാം കോർഡിനേറ്റർ (2011-2016) എന്നീ നിലകളിൽ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്..

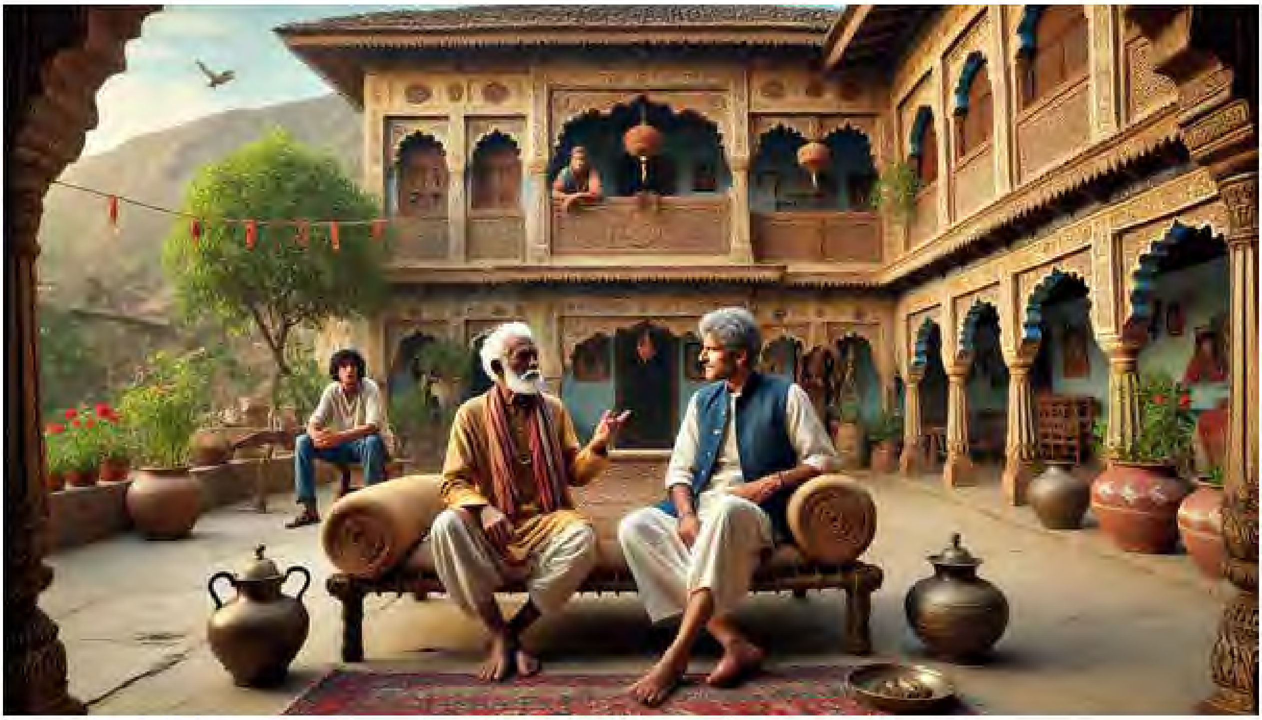

സംശയം ഷേണായി

നീനു മരിയ

ഗ്രാമത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ധനികനാണ് ഷേണായി- "സംശയം ഷേണായി". ഈ സംശയം എന്ന് പറയുമ്പോൾ അവിഹിതമായി ഒന്നും ചിന്തിക്കേണ്ട. ഒരു കുടുംബത്തിൽ സംശയം എന്നു പറയുമ്പോൾ ഭാര്യയെ സംശയിക്കുന്ന ഭർത്താവ്, ഭർത്താവിനെ സംശയിക്കുന്ന ഭാര്യ, കാമുകിയെ സംശയിക്കുന്ന കാമുകൻ, കാമുകനെ സംശയിക്കുന്ന കാമുകി, ഇങ്ങനെ തിരിച്ചും മറിച്ചും എങ്ങനെയും ചിന്തിക്കാം. എന്നാൽ ഇവിടെ പറയുന്ന സംശയം അങ്ങനെയല്ല. നമ്മുടെ നായകൻ "സംശയം ഷേണായി" അങ്ങനെയുള്ള ഒരാളല്ല. ഗ്രാമത്തിലെ പ്രമാണിയാണ് അയാൾ. ഒട്ടുമിക്ക പാവങ്ങൾക്കും ഷേണായി സഹായിയാണ്, കാണപ്പെടുന്ന ദൈവമാണ്! ഇയാൾ ശരിക്കും ഒരു ജന്മിയാണ്, എന്ന് പറഞ്ഞാൽ അയാൾക്ക് ഇല്ലാത്ത ഒരു ഇടപാടുമില്ല. പ്രധാനമായും നെൽകൃഷിയാണ്. ധാരാളം ഏക്കർ സ്ഥലമുണ്ട്. ഗ്രാമത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ സൂപ്പർമാർക്കറ്റ് അയാളുടേതാണ്. ബസ് സർവീസ്, വർക്ക് ഷോപ്പ്, സ്വർണ്ണക്കട, തുണിക്കട, അങ്ങനെ പോകുന്നു ബിസിനസ് സാമ്രാജ്യം. ഇതുകൊണ്ട് ഗ്രാമത്തിലെ ധാരാളം പേർക്ക് ജോലി ചെയ്യാനും ജീവിക്കാനും സാധിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് അയാൾ അവർക്ക് ദൈവതുല്യനായതും. ഗ്രാമത്തിലെ ഒരാളും തൊഴിലില്ലാതെ നടക്കുന്നത് കാണാൻ അയാൾക്ക് ഇഷ്ടമില്ല. അവരവരുടെ കഴിവിന് അനുസരിച്ചിട്ടുള്ള ജോലി അവർക്ക് ലഭിക്കുന്നു.

ഗ്രാമത്തിൽ പുതുതായി ഒരാൾ കാലുകുത്തിയാൽ ഉടനെ ഷേണായിക്ക് സംശയമായി. വന്നയാൾ തനിക്ക് ഒരു എതിരാളിയാകുമോ, 'പാര'യാകുമോ- ഇതാണ് കക്ഷിയുടെ പ്രധാന സംശയം. ഇങ്ങനെ വിപുലമായ രീതിയിൽ ഷേണായി വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു പ്രവാസി മലയാളി താമസക്കാരനായി ഗ്രാമത്തിലെത്തി. അയാൾ വിദേശ പരിപാടികളൊക്കെ മതിയാക്കി ഗ്രാമത്തിലേക്ക് വന്നിരിക്കുകയാണ്.

വില കൂടിയതും ആർഭാടവുമായ കാറിലാണ് പ്രവാസി ഭാര്യാ സമേതം

ഗ്രാമത്തിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഇത് ഷേണായിയുടെ നെഞ്ചിടിപ്പ് കൂട്ടി. ഇവിടെ തുടങ്ങുന്നു ഷേണായിയുടെ സംശയങ്ങൾ. ഭാര്യയും മൂന്ന് ആൺമക്കളും അവരുടെ ഭാര്യമാരും കുഞ്ഞു കുട്ടികളും അടങ്ങിയ വലിയൊരു കുടുംബമാണ് ഷേണായിയുടെത്. അവരെല്ലാം ഷേണായിയുടെ ബിസിനസ്സിൽ പങ്കാളികളും സഹായികളും ആണ്. ഈ ഒത്തൊരുമ തന്നെയാണ് അയാളുടെ വിജയവും. എന്തുകൊണ്ടോ വീട്ടുകാരെ അയാൾക്ക് സംശയമില്ല...ഭാഗ്യം!

പ്രവാസിയുടെ വരവാണ് ഷേണായിയെ അസ്വസ്ഥൻ ആക്കുന്നത് ഭാര്യയും മക്കളും അയാളിലെ ഈ മാറ്റം ശ്രദ്ധിച്ചു. മൂത്ത മകൻ ഷേണായിയെ സമാധാനിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. പക്ഷേ ഷേണായിയുടെ സംശയം വർധിക്കുകയാണ് ഉണ്ടായത്. അയാൾ മക്കളോട് പറഞ്ഞു "അവൻ നമുക്കൊരു എതിരാളിയാണ്... സൂക്ഷിച്ചില്ലെങ്കിൽ നാം നിലംപരിശാകും"! ഈ ചിന്ത അയാളിലെ സംശയങ്ങൾക്ക് ആക്കം കൂട്ടി.

പ്രവാസി വന്നത് ബിസിനസ് തുടങ്ങാൻ ഒന്നുമല്ല. പ്രവാസ ജീവിതത്തിലെ മടുപ്പിൽ നിന്നും കുറച്ചുനാൾ മാറി വിശ്രമ ജീവിതം നയിക്കാൻ മാത്രമാണ്. പക്ഷേ അയാളുടെ പ്രവർത്തിയും മറ്റും കണ്ടാൽ ഗ്രാമത്തിൽ വലിയൊരു ബിസിനസ് ശൃംഖല ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള ശ്രമത്തിലാണെന്ന് തോന്നും. നിജസ്ഥിതി അറിയാനായി ഷേണായി ഒരു ദിവസം പ്രവാസിയെ തന്റെ ബംഗ്ലാവിലേക്ക് സൗഹൃദ സന്ദർശനത്തിനായി ക്ഷണിച്ചു. അയാളുടെ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചു ഒരു ദിവസം പ്രവാസി ഷേണായിയുടെ ബംഗ്ലാവിൽ എത്തി. കൂടെ അയാളുടെ ഒരു ആശ്രിതനും ഉണ്ടായിരുന്നു. വളരെ വർഷങ്ങളായി ഗൾഫ് രാജ്യങ്ങളിൽ ജീവിച്ച പ്രവാസിക്ക് ഇനി നേടാനായി ഒന്നുമില്ല. പക്ഷേ അയാളുടെ ദാമ്പത്യ വല്ലരിയിൽ ഒരു കുഞ്ഞു പോലും ഉണ്ടായില്ല. നേടാനുള്ളതെല്ലാം അയാൾ നേടി. മനം മടുത്തപ്പോൾ മനസ്സമാധാനത്തിനും സന്തോഷത്തിനും വേണ്ടിയാണ് അയാൾ ഭാര്യയോടൊപ്പം ഗ്രാമത്തിൽ എത്തിയത്.

ബംഗ്ലാവിൻറെ അകത്തിരുന്ന് ക്യാമറയിലൂടെ പ്രവാസി കാറിൽ ഇറങ്ങി വരുന്നതും എല്ലാം ഷേണായി ശ്രദ്ധിച്ചു. ഈ ഗ്രാമത്തിൽ തന്നെ ജനിച്ചു വളർന്ന ഷേണായിക്ക് ശത്രുക്കളായി ആരും തന്നെ ഇല്ല. പക്ഷേ എപ്പോഴോ ഒരിക്കൽ ഷേണായിയുടെ മനസ്സിൽ സംശയം ഉടലെടുക്കാൻ തുടങ്ങി. അന്ന് മുതലാണ് ബംഗ്ലാവിന് ചുറ്റും ക്യാമറ ഘടിപ്പിച്ചത് തന്നെ. തന്നെ തോൽപ്പിക്കാൻ ആരോ വരുന്നു...! തുറന്ന മനസ്സുമായി നടന്ന ഷേണായിയുടെ ഈ മാറ്റം നാട്ടുകാരും വീട്ടുകാരും ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ഒരു ദിവസം മകൻ വിഷ്ണു അച്ഛനെ, അയാൾ അറിയാതെ ഒരു സൈക്യാട്രിസ്റ്റിനെ കാണിച്ചു. അങ്ങനെയാണ് വീട്ടുകാർ അച്ഛൻറെ രോഗവിവരം അറിയുന്നത്. രോഗവിമുക്തൻ ആക്കാൻ ചില രഹസ്യ വഴികൾ ആലോചിച്ചു. അങ്ങനെ ഡോക്ടറുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരമാണ് മകൻ പ്രവാസിയെ വീട്ടിലേക്ക് സൗഹൃദ സന്ദർശനത്തിനായി എത്തിക്കുന്നത്.

ബംഗ്ലാവിൽ എത്തിയ പ്രവാസിയെ വിഷ്ണു സ്വീകരിച്ചു. സ്വീകരണമുറിയിൽ ഇരിക്കുന്ന പ്രവാസിയുടെ മുന്നിലേക്ക് ഷേണായി വന്നെത്തി, ഹസ്തദാനം ചെയ്തു. പല കാര്യങ്ങളും സംസാരിക്കുന്നതിനിടയിൽ പ്രവാസി തന്റെ ജീവിതത്തെ കുറിച്ച് പറഞ്ഞു. ഒരുപാട് നേടി... ഇപ്പോൾ ബോറടിയായി... അങ്ങനെയാണ് പ്രവാസജീവിതം മതിയാക്കി ഇങ്ങോട്ട് പോന്നത്... മക്കളില്ലാത്ത ദുഃഖവും ഇടയ്ക്ക് പ്രവാസി കൂട്ടിച്ചേർത്തു. ഇത് കേട്ടപ്പോൾ ഷേണായിയുടെ സംശയമനസ്സിൽ വല്ലാത്തൊരു വിഷമം തളംകെട്ടി. പിന്നീട് ഷേണായി, പ്രവാസിയെയും കൂട്ടി ബംഗ്ലാവിൻറെ പുറത്തേക്ക് ഇറങ്ങി അവിടുത്തെ കസേരയിൽ ഇരുന്നു. ഷേണായി തന്റെ മകനെ അരികിൽ നിർത്തി ഏറെനേരം പ്രവാസിയോടൊപ്പം സന്തോഷമായി നർമ്മസല്ലാപത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടു. വാചാലനും സഹൃദയനുമായ വിഷ്ണു, രസം നിറഞ്ഞ സംഭാഷണ ലോകത്തേക്ക് പ്രവാസിയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. മകൻറെ പെരുമാറ്റവും വർത്തമാനവും കേട്ട് ഷേണായി അന്തംവിട്ടിരുന്നു!

പ്രവാസിയിൽ നിന്നും ധാരാളം വിശേഷങ്ങൾ കൈമാറിയപ്പോൾ ഷേണായിയുടെ മനസ്സിൻറെ കനം കുറഞ്ഞു. പ്രവാസി തനിക്ക് ഒരു എതിരാളി അല്ലെന്നും ഒരു സഹായിയായി മാറാനാണ് പോകുന്നതെന്നും തോന്നി!

പലരുടെയും ചുവടുകൾ പിഴക്കുന്നതിന്റെ കാരണം, ഉറച്ചു വിശ്വസിക്കേണ്ടവരെ സംശയിക്കുകയും സത്യം പറയുന്നവരെ മനസ്സിലാകാതെ പോവുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നതാണ്. ഇവിടെ ഷേണായിക്കും അത് തന്നെയാണ് സംഭവിച്ചത്. പണമല്ല, സന്തോഷവും മനസ്സമാധാനവും ആണ് മനുഷ്യന് വലുതെന്ന് പ്രവാസി പറയുമ്പോൾ ഷേണായിയിലെ സംശയം എന്ന രോഗം പമ്പ കടക്കുകയായിരുന്നു. മകൻ വിഷ്ണു തന്ത്രപൂർവ്വം പ്രവാസിയിലൂടെ തൻറെ അച്ഛൻറെ രോഗം ഭേദപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു, "സംശയം ഷേണായി"യെ "സന്തോഷം ഷേണായി" ആക്കി മാറ്റുകയായിരുന്നു!

നീന മരിയ: ഓക്‌ലാൻഡ് ഹോസ്പിറ്റലിൽ രെജിസ്റ്റേർഡ് നഴ്‌സ് ആണ്

TRANSPACIFIC
RINCY LAWRANCE
Business Manager
ROHITREDDY THAMINENI
New Zealand License : 201800100
Australia Registered : 2418408
MADHAVI SUNDARESAN
New Zealand Licensed
Immigration Adviser: 202300738
VISITOR VISAS
STUDENT VISAS
WORK VISAS
PARTNERSHIP VISAS
RESIDENT VISAS
COMPLEX MATTERS
+64 22 341 8343
admissions@tpacific.co.nz
www.tpacific.co.nz

CAR MASTER
AUTOMOTIVE LTD
2/69 വിരി സ്റ്റേഷൻ റോഡ് മനുകാവ്
Phone: 022 401 3026, 09 869 7579
ഹൈബ്രിഡ് ബാറ്ററി റിപ്പർ & റീപ്ലേസ്മെന്റ്
യൂറോപ്യൻ - ജാപ്പനീസ് കാർ സർവീസ്
വാറന്റ്. ഓഫ്. ഫിറ്റ്നസ് - W.O.F
മെക്കാനിക്കൽ റിപ്പയേഴ്സ്
(FREE) ഫ്രീ പ്രി പർച്ചേഴ്സ് ചെക്കപ്പ്
Phone: 022 401 3026, 09 869 7579

MOVING SOON ?
7 DAYS • AUCKLAND
Affordable House &
Furniture Moving Service
Get Quote
022 4522 788
Saleesh Sebastian
TRANSPORTER

FIT WITH DHANUSH
ARE YOU READY TO LOSE WEIGHT & BE IN SHAPE?
DHANUSH RENADEVAN
Fitness Personal Trainer
ONLINE FITNESS TRAINING
& PERSONALISED DIET PLAN
Through App: FIT WITH DHANUSH
One-on-One Personal Training
At Cityfitness Gym (with Henderson as home Club)
WWW.FITWITHDHANUSH.COM
JOIN NOW
fitwithdhanush@gmail.com
+64 2040272660

MAXIMISE YOUR
RENTAL
INCOME!
AFFORDABLE PROPERTY MANAGER!
Smart Homes
ADVANTAGES FOR LANDLORDS
We are aiming around 10% + increase in your rental income
Get a free rental appraisal of your investment property
No unnecessary maintenance fees, saving you money.
We keep up to date with changing legislation.
We have in-depth knowledge of the continually changing rental market.
Careful screening for good tenants & lowest vacancy rate
Insurance cover for rent upto 12 weeks
7% ONLY
022 061 4584

Tutel will be your perfect partner for study abroad programs and trainings to
Help you Reach Success Abroad!
New Zealand Nursing Registration process
Australian Nursing Registration process
New Zealand Study programs
UK/Ireland-New Zealand pathway program
Study programs:
New Zealand I Australia
UK I USA I Germany
France I Canada
Ireland I Switzerland
Other European Countries
Our training batches:
OSCE (New Zealand, UK, Australia)
PVUE/IQN
NCLEX-RN I CBT
Please scan the QR code to register
Our Head Office
Tutel New Zealand
236 Broadway Avenue, Palmerston North Central - 4414, New Zealand
Our Cochin Institute
Metro Pillar No. 449, Door No. 37/3019A, Pynadath Square, Near Changampuzha Park Rd, Edappally 682024
Our Cochin Office:
Tutel India Private Limited 41/2097-A4, Chakkalakkal Arcade, Palarivattom, Vennala, Ernakulam - 682028
UK Office
Heywood House Westbury - BA13 4NA
www.tutelnz.com
www.tutelinstitute.com
0484 4073 867 (Kochi) / +91 8714 887 550
+91 9895 458 550 / +91 7592 045 504

At Kripa Financial Solutions Limited, we want to be your trusted guide and tailor your home loan options to suit your needs.
Kripa Financial Solutions
Your Trust is Our Priority
YOUR LOCAL
HOME LOAN EXPERTS
Simi Sethu, Mortgage Adviser
Our Services
First Home Buyer Loans
Mortgage Reviews & Refinance
Structuring Portfolio of Properties
Car Loans & Asset Finance
Construction & Development Loans
Business & Commercial Loans
0800 574 722
office@kripa.co.nz
www.kripa.co.nz
Book a time for one-on-one discussion

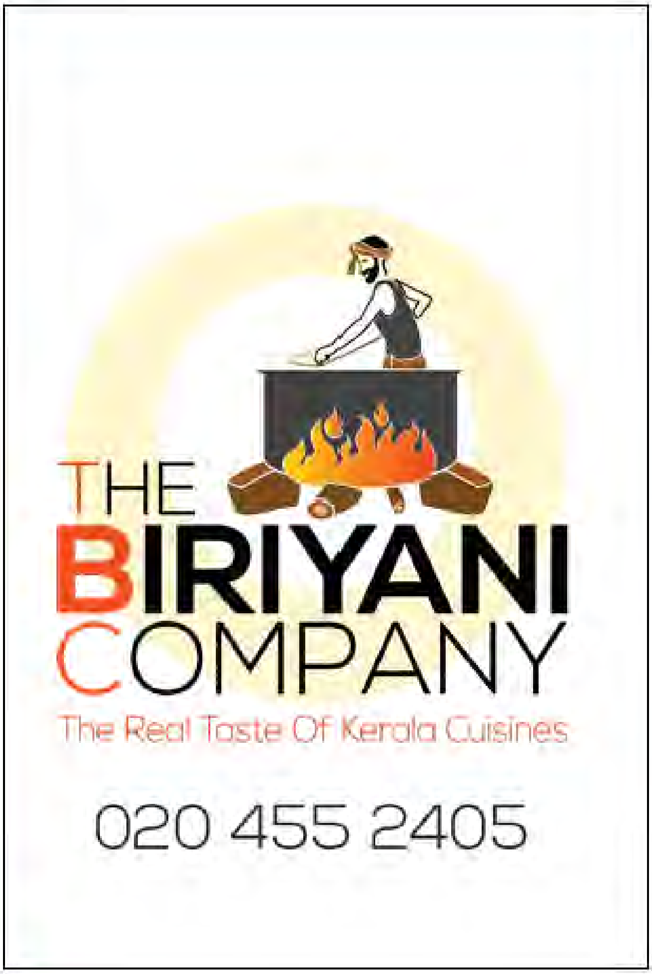
THE
BIRIYANI
COMPANY
The Real Taste Of Kerala Cuisines
020 455 2405

സഹതാപം ഗുണം ചെയ്യുമോ?

2022 ദർപ്പണം മാസികയിൽ ഞാൻ ഒരു അനുഭവ കഥ എഴുതിയിരുന്നു. എല്ലാവരെയും അത്ഭുതപ്പെടുത്തി മരണത്തെ അതിജീവിച്ച കഥ... അതൊരു വിജയഗാഥയായി തോന്നാം. പക്ഷേ അങ്ങനെ അല്ല കേട്ടോ... തീർച്ചയായും അതൊരു തുടക്കം മാത്രമായിരുന്നു... എൻറെ കഷ്ടപ്പാടിന്റെ തുടക്കം.

ഡോ: ലിറ്റോ ജോൺ

അപകടത്തിന് മുമ്പുള്ള ഞാനും അതിന് ശേഷമുള്ള ഞാനും തമ്മിലുള്ള അന്തരം അത്രയ്ക്ക് വലുതായിരുന്നു.

പതിനേഴാം വയസ്സിൽ അപകടത്തിനു ശേഷം കണ്ണുകൾ രണ്ട് ദിശയിലേക്ക് നോക്കുകയും സുന്ദരമായ (സുന്ദരമെന്നു ഞാൻ കരുതിയ) മുടി മുഴുവനും കളഞ്ഞ് മൊട്ടയായി നടക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടി വന്ന എനിക്ക് എന്നെത്തന്നെ തീരെ ഇഷ്ടമല്ലായിരുന്നു. സ്വയം അംഗീകരിക്കുവാൻ മനസ്സില്ലായിരുന്നെങ്കിലും അറിയാവുന്നവരെല്ലാം അപകടം പറ്റിയ കുട്ടിയായി എന്നെ അംഗീകരിച്ചു.

അതോടൊപ്പം അതിലും വലിയ ഒരു ദാനം കൂടി എനിക്ക്കിട്ടി. സഹതാപം...! ജീവിതത്തിൽ ഞാനും പലപ്പോഴും സഹതപിച്ചിട്ടുണ്ടാകാമെങ്കിലും ഈയൊരു വികാരം ഇത്രയും അസഹനീയമാണെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലായത് ആ സമയത്താണ്. അന്ന് സഹതപിച്ചു വന്നവരോട് എല്ലാം നന്ദി പറഞ്ഞുകൊണ്ട് തന്നെ പറയട്ടെ, ആ സഹതാപതരംഗമാണ്, അതിനോടുള്ള വിരോധമാണ്, ജയിച്ചു മുന്നേറാൻ എനിക്ക് കരുത്തായത്! അതിനോടുള്ള അസഹിഷ്ണതയാണ് എനിക്ക് വീണ്ടും പഠിക്കുവാനുള്ള ഉത്തേജനം തന്നത്!

അപകടത്തെ തുടർന്ന് തൽക്കാലത്തേക്ക് നിർത്തിവെക്കേണ്ടിവന്ന സെൻറ് മേരിസ് കോളേജിലെ പ്രീഡിഗ്രി പഠിത്തം ഞാൻ പുനരാരംഭിച്ചു. എനിക്ക് താങ്ങും തണലുമായി നിന്ന ആ കോളേജിലെ അധ്യാപകരോട് എത്ര നന്ദി പറഞ്ഞാലും മതിയാകില്ല. അപകടം പറ്റി അതീവ ഗുരുതരാവസ്ഥയിൽ ലിസി ആശുപത്രിയിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ ഞാൻ സ്ഥിരം ഇരുന്ന ക്ലാസിലെ സീറ്റിൽ നോക്കി കരഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇറങ്ങിപ്പോയ മിസ്സ് ഉഷയെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞപ്പോഴാണ് അവരെല്ലാം എന്നെ എത്രമാത്രം സ്നേഹിച്ചിരുന്നു എന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലാകുന്നത്. കോളേജിലെ ലാബ് മൂന്നരയ്ക്ക് ശേഷവും ഒരു മണിക്കൂർ കൂടി തുറന്നു വച്ചു ഒരുപാട് ക്ഷമയോടുകൂടി

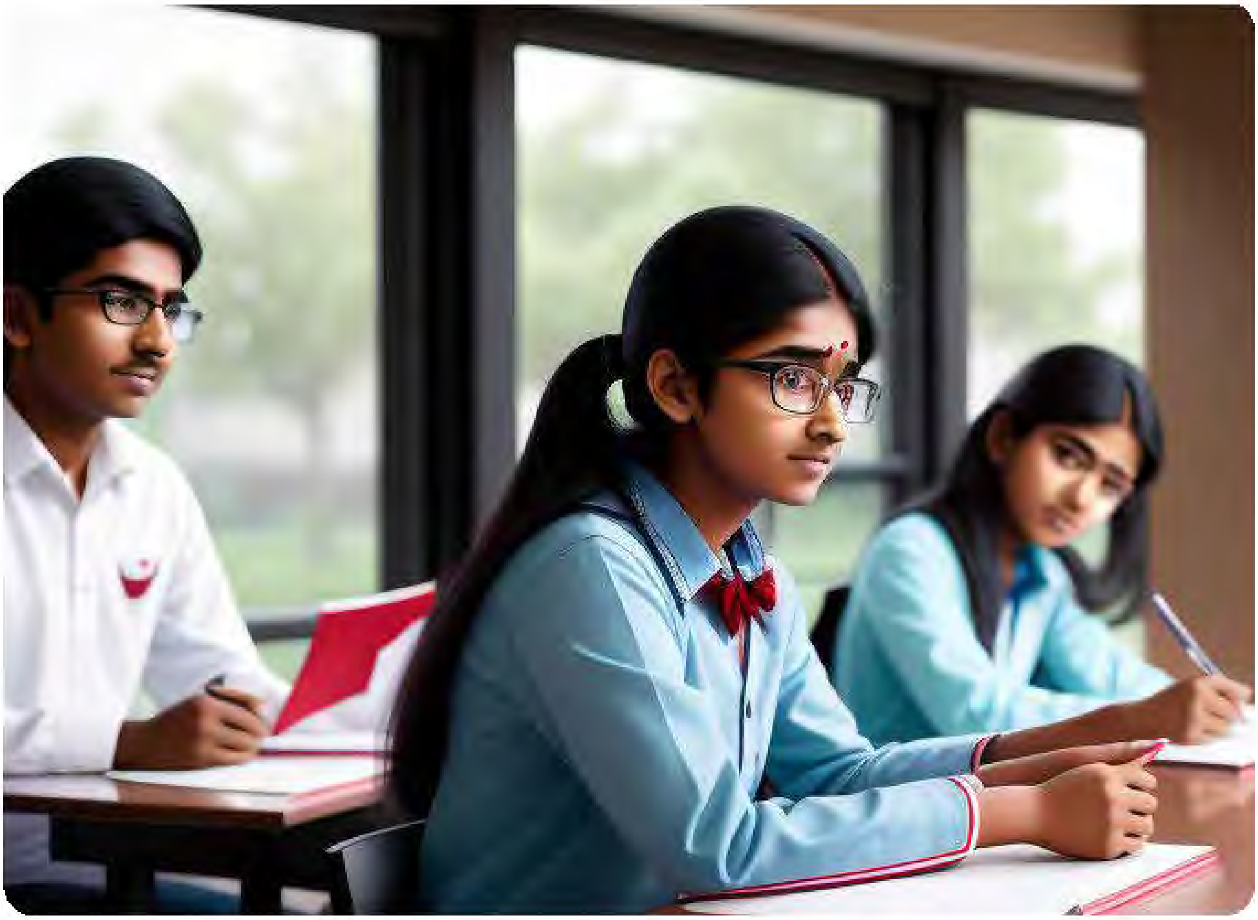

നിന്ന് എനിക്ക് പ്രാക്ടിക്കൽ ക്ലാസ് എടുത്ത അധ്യാപകരെയും ടെക്നീഷ്യന്മാരെയും മറക്കാനാകില്ല. കണ്ടതും കേട്ടതും എല്ലാം ഉടനെ മറന്നു പോകുന്ന എന്നെ പഠിപ്പിക്കാൻ, എനിക്ക് പറഞ്ഞുതരാൻ, അവർ ഒരുപാട് അധ്വാനിച്ചു കാണും.

എന്നാൽ തോൽക്കാൻ എനിക്ക് മനസ്സിലായിരുന്നു. എന്നെ ഓപ്പറേറ്റ് ചെയ്ത ന്യൂറോ സർജന്റെ കട്ട സപ്പോർട്ടും അധ്യാപകരുടെയും മാതാപിതാക്കളുടെയും പ്രചോദനവും എന്നെ മുന്നോട്ടു നയിച്ചു. കണ്ണുനീരിന് ഇടയിലൂടെ പ്രീഡിഗ്രിയുടെ പുസ്തകങ്ങൾ രാപ്പകൽ ഇല്ലാതെ വായിച്ചു പഠിച്ചു. കരയാതിരിക്കാൻ ഞാൻ ആവുന്നത് ശ്രമിച്ചെങ്കിലും പലപ്പോഴും അമ്മ കാണാതെ ബാത്റൂമിൽ പോയി കരഞ്ഞ് തീർക്കുകയായിരുന്നു ഞാൻ. ക്ലാസിൽ ഒന്നാമതായിരുന്ന എനിക്ക് തോറ്റ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് ഏറ്റുവാങ്ങാൻ സമ്മതമല്ലായിരുന്നു. നിസ്സഹായതയുടെയും കണ്ണ് നീരിന്റെയും നാളുകൾ...

എന്തൊക്കെയോ പഠിച്ചു എന്തൊക്കെയോ എഴുതി റിസൾട്ട് വന്നെങ്കിലും ലിസ്റ്റ് നോക്കാൻ ധൈര്യം ഇല്ലാതെ ആ ബോർഡിൻറെ താഴെയുള്ള സ്റ്റെപ്പിൽ ഇരുന്ന് കരഞ്ഞ എന്നെ ഉഷ ടീച്ചർ വന്ന്, 72% മാർക്ക് ഉണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ, സെൻറ് മേരിസ് കോളേജ് പ്രിൻസിപ്പൽ എഴുന്നേറ്റു നിന്നു “Praise the Lord!” പറഞ്ഞത് ഇന്നും എനിക്ക് ഒരു പ്രചോദനമാണ്. അങ്ങനെ രണ്ടാം വർഷം പ്രീ-ഡിഗ്രി ക്ലാസ് തോൽക്കാതെ ഞാൻ മെഡിക്കൽ എൻട്രൻസിന് പഠിക്കാൻ തുടങ്ങി. പിന്നീട് പി.സി. തോമസ് മാഷ്പോലുള്ള പ്ര ഗൽഭരായ അധ്യാപകർ എന്നെ തനിയെ ഇരുത്തി പഠിപ്പിച്ചത് ഇന്നും ചരിത്രമാണ് എന്നാണ് എൻറെ തോന്നൽ.

വിജയഗാഥ കുറിച്ചുകൊണ്ട് വീടിൻറെ അടുത്തുള്ള തൃശ്ശൂർ മെഡിക്കൽ കോളേജിൽ എം.ബി. ബി.എസിന് ചേർന്നു. പിന്നെ തിരിഞ്ഞു നോക്കേണ്ടി വന്നില്ല. കുറേശ്ശെ, കുറേശ്ശെയായി പഠിച്ചത് ഓർത്തുവയ്ക്കാൻ സാധിച്ചു തുടങ്ങി. തൃശ്ശൂരിൽനിന്ന് മെഡിക്കൽ ബിരുദവും തിരുവനന്തപുരം മെഡിക്കൽകോളേജിൽനിന്ന് ഗൈനക്കോളജിയിൽ ബിരുദാനന്തര ബിരുദവും നേടാനായത്, പൊള്ളയായ സഹതാപ തരംഗത്തെ അതിജീവിച്ചത് കൊണ്ടാണെന്നു ഞാനിന്നും വിശ്വസിക്കുന്നു!

ഡോ: ലിറ്റോ ജോൺ: ഇന്ത്യയിലും യൂ. എ. ഇ. യിലും ഗൈനക്കോളജിസ്ററ് ആയി ഏറെ നാൾ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു. ഇപ്പോൾ ഓക്ലൻഡ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ ഗൈനക്കോളജിയിൽ ഗവേഷണം നടത്തുന്നു.

സെന്റ് ആൻഡ്രൂസ് പള്ളി

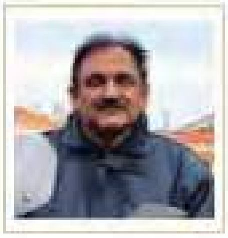

ശ്രീകുമാർ പുളിയമ്പറ്റ

ചില മോട്ടോർബൈക്ക് യാത്രകൾ ഏകാന്തമായാണ്... ബോധ്യപ്പെടുത്തലുകളോ കാത്ത് നിൽക്കലുകളോ ആവശ്യമില്ല... സ്വതന്ത്ര മനസ്സ്...ശുഭയാത്ര...

അങ്ങനെയുള്ള ഒരു ഏകാന്ത യാത്രയിലാണ് ഞാൻ സെന്റ് ആൻഡ്രൂസ് പള്ളിയിൽ എത്തപ്പെട്ടത്. പെർത്തിൽ നിന്ന് 85 കിലോമീറ്റർ വടക്കോട്ട് മാറി യോർക്ക് പട്ടണം.. യോർക്കിൽ നിന്ന് ക്വയ്റാഡിങ്ങിലേക്ക് (Quirading) ഒരു പാത പുറപ്പെടുന്നുണ്ട് 71 കിലോമീറ്റർ നീളമുള്ള ഒരു പാത. ഈ പാതയിലൂടെ യോർക്കിൽ നിന്ന് 26 കിലോമീറ്റർ സഞ്ചരിച്ചാൽ ഗ്രീൻ ഹിൽസ് എന്ന പട്ടണപ്രാന്തത്തിൽ എത്തിച്ചേരാം. യോർക്ക് പട്ടണം വിട്ട് ഒരു ആറ് കിലോമീറ്റർ കഴിഞ്ഞാൽ വലിയ ഗോതമ്പ്പാടശേഖരങ്ങൾക്ക് നടുവിലൂടെയാണ് ഈ പാത പോവുക. പാതയ്ക്ക് ഇരു വശങ്ങളിലും കണ്ണെത്താ ദൂരത്ത് സ്വർണ്ണ വർണ്ണത്തിലുള്ള ഗോതമ്പ് കതിർ മണികൾ കാറ്റത്ത് അങ്ങനെ ചാഞ്ചാടുന്നു... അപൂർവ്വ കാഴ്ച... പാടത്തേയ്ക്ക്എ ടുത്ത് ചാടാൻ തോന്നും. വിളവെടുപ്പിന് പാകം. വലിയ യന്ത്ര ട്രാക്ടറുകൾ ചില ഭാഗങ്ങളിൽ വിളവെടുപ്പ്ന ടത്തുന്നു. കണക്കുകൾ അനുസരിച്ച് 36 ശതമാനമാണ് പടിഞ്ഞാറൻ ആസ്ട്രേലിയയുടെ ഗോതമ്പ്ഉ ത്പാദനം. വീണ്ടും ഒരു 20 കിലോമീറ്റർ മുന്നോട്ടു പോയാൽ ഗ്രീൻ ഹില്ലിൽ എത്തും. ക്വായ്റാഡിങ്ങ് റോഡിന്റെ വലതുഭാഗത്തായി അല്പം ഉള്ളിലേക്ക് മാറി സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയാൽ മാത്രം സെന്റ് ആൻഡ്രൂസ് പള്ളി കാണാറാകും.

ഒരു വലിയ മാടക്കടയുടെ വലിപ്പം. ഗോത്തിക്ക് സ്റ്റൈലിൽ (Gothic style) പണികഴിപ്പിച്ച ഒരു സുന്ദരൻ പീസ്... മുഴുവൻ തടിയാണ്. കറുത്ത ബ്രൗൺ നിറം. പാടശേഖരങ്ങൾക്ക് നടുവിൽ ഒരൊറ്റയാൻ നിൽപ്പ്! പള്ളി പൂട്ടിയിട്ടിരിക്കുന്നു. വിജനം. ഗോതമ്പ് വയലുകളിലൂടെ വരുന്ന മന്ദമാരുതൻ എന്നെയും പള്ളിയെയും തഴുകി മുന്നോട്ടു പോകുന്നുണ്ട്. പള്ളിയുടെ നടയിൽ ഞാൻ

ഇരുന്നു. ഒറ്റയ്ക്കാണ്. അവാച്യമായ ഒരനുഭൂതി അഥവാ സ്പന്ദനം കാലുകളിലൂടെ മുകളിലേക്ക് കയറി ഹൃദയത്തിലും കൈവിരലുകളിലും വന്നു നിൽക്കുന്നു. പള്ളി തുറന്ന് അതിനുള്ളിലെ സംവിധാനങ്ങൾ കാണണമെന്ന മോഹം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ആരോട് പറയാൻ. മതിയാവോളം ഞാൻ ആ ശാന്തത ഒറ്റക്കിരുന്നാസ്വദിച്ചു... പള്ളിപ്പടിയിൽ ഇരുന്നപ്പോൾ ഡെയ്സിയെ കുറിച്ചെനിക്കോർമ്മ വന്നു . എന്റെ ഡിഗ്രീ പഠനകാലത്ത് ഞാൻ ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന കുട്ടി. ബിഷപ്പിന്റെ മോൾ. കോളേജ് കാംപസ്സിനകത്ത് അവൾ താമസിച്ചിരുന്ന ബിഷപ്പിന്റെ വലിയ ബംഗ്ലാവിലേക്ക് പല തവണ കൂട്ടി കൊണ്ടുപോയിട്ടുണ്ട്അ വളുടെ കിടപ്പ് മുറിയും പഠന മുറിയും ഞാൻ അന്ന് താമസിച്ചിരുന്ന എന്റവീടിനെക്കാൾ വലിപ്പമുള്ളതായിരുന്നു... ബംഗ്ലാവിനോട് ചേർന്ന് വലതുഭാഗത്തായി ഒരു വലിയ ചാപ്പൽ... അൾത്താരയ്ക്ക് മുകളിലുള്ള നീലയും

മഞ്ഞയും പച്ചയും നിറത്തിലുള്ള കണ്ണാടിച്ചില്ലിലൂടെ അകത്തുവന്ന ഒത്തിരി നിറമുള്ള വെളിച്ചം അവളുടെ തൂവെള്ള വസ്ത്രത്തെ നിറമുള്ളതാക്കി. അവൾഎ ന്നോടു ചോദിച്ചു "നിങ്ങളുടെ അമ്പലത്തിൽ എന്നെ ഇതുപോലെ കൊണ്ടുപോകാൻ ശ്രീക്ക് ധൈര്യമുണ്ടോ?" വിപ്ലവം തുടിക്കുന്ന അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ നോക്കി അതേ അർത്ഥത്തിൽ ഞാൻ മറുപടി നല്കി...വേണ്ട കുട്ടീ.. അത് ശരിയാവില്ല.

അവളുടെ അകാല മരണം എന്നെ കുറച്ചൊന്നുമല്ല ഉലച്ചത്. ശക്തിയായി വീശിയടിച്ച കാറ്റ് പള്ളിമണിയിൽ ആഞ്ഞടിച്ചു. നിറമുള്ള ഓർമ്മകളിൽ നിന്ന് ഞാൻ ഉണർന്ന് മുകളിലേയ്ക്ക് നോക്കി. പള്ളിമണി ആടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഡെയ്സി എന്നെ കുറിച്ചും ഓർക്കുന്നുണ്ടാവണം. ക്വായ്റാഡിങ്ങ് റോഡിലൂടെ ഒരു 50 അടി കൂടി മുന്നോട്ടു നീങ്ങിയാൽ ഇടതു ഭാഗത്തേക്കായി മറ്റൊരു പാത പോകുന്നുണ്ട്. ഇതിന് പെന്നി ഡ്രൈവ് എന്ന്

നാമകരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മൂന്നര കിലോമീറ്റർ ഈ പാതയിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചാൽ ഗ്രീൻ ഹിൽ ടൗൺ ഷിപ്പിൽ എത്താം.1896 ൽ അതി സജീവമായിരുന്ന ഈ പട്ടണപ്രാന്തത്തിന്റെ തിരുശേഷിപ്പുകൾ ഇന്നും കാത്ത്

സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ജനവാസം തീരെ ഇല്ല. ഒരു പോസ്റ്റ് ഓഫീസ്, റെയിൽവേ സ്റ്റേഷൻ, 1906 ൽ പണിത "ഗ്രീൻഹിൽസ് ഇൻ" എന്ന ഒരു ഹോട്ടൽ... ഇത്രയും ഇവിടെ കാണാനാകും. വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ ഗ്രീൻ ഹിൽസ് ഇൻ തുറക്കാറുണ്ടത്രേ... അഞ്ചു മുതൽ എട്ട് മണി വരെയാണ് പ്രവർത്തന സമയം. ഞാൻ അതിലൂടെ കടന്നുപോയത് ഈ സമയത്തൊന്നും അല്ലായിരുന്നതിനാൽ ഒരു ബിയർ കുടിക്കാനുള്ള എന്റെ ത്വര എനിക്ക് തന്നെ അടക്കേണ്ടി വന്നു.

പള്ളിയുടെ ഉൾഭാഗം കാണാനും ഡേയ്സിയെക്കുറിച്ച് ഒരിക്കൽ കൂടി ഓർക്കാനും 125 വർഷത്തിലധികം പഴക്കമുള്ള ഗ്രീൻ ഹിൽസ് ഇന്നിലിരുന്ന്

ഒരു ബിയർ അടിക്കാനും ഞാൻ ഒരിക്കൽ കൂടി പോകും. ഉച്ചയ്ക്ക് ശേഷം...

ശ്രീകുമാർ പുളിയമ്പറ്റ: ഓക്ലാൻഡ് മലയാളി സമാജം മുൻ പ്രസിഡൻറ്. സമാജത്തിന്റെ മുഖപത്രമായ ദർപ്പണത്തിന്റെ തുടക്കകാരിൽ ഒരാൾ. ഇപ്പോൾ പെർത്തിൽ സ്ഥിരതാമസം. ക്ലിനിപത്ത് പതോളജി ലബോറട്ടറിയിലെ സീനിയർ സയന്റിസ്റ്റ്. Australian Justice of the Peace ആയി സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നു. സാമൂഹ്യ പ്രവർത്തനം, യാത്രകൾ, സംഗീതം, പരിസ്ഥിതി ഇതൊക്കെയാണ് ഇഷ്ടപ്പെട്ട വിഷയങ്ങൾ.

ഹരി, നീയാണ് ഹീറോ!

രഞ്ജിത്ത് ജോസ്

ഇത്തവണത്തെ അവധിക്ക് മലേഷ്യൻ എയർവെയ്സിലാണ് ടിക്കറ്റ് എടുത്തത്. പതിവിന് വിരുദ്ധമായി തനിച്ചാണ് യാത്ര. ആദ്യമായാണ് ഇങ്ങനെ. അതുകൊണ്ടുതന്നെ വലിയ സന്തോഷമൊന്നും ഇല്ല (ഇത് കേൾക്കുമ്പോൾ പലർക്കും പഞ്ചാബി ഹൗസിൽ കൊച്ചിൻ ഹനീഫ ദിലീപിനെയും ഹരിശ്രീ അശോകനെയും പഞ്ചാബികളുടെ വീട്ടിൽ പണയം വച്ചിട്ട്പോകുന്ന രംഗം ഓർക്കുന്നുണ്ടാകും എന്ന കാര്യം എനിക്കറിയാം). അമ്മയുടെ കൂടെ കുറച്ച് ദിവസം ചെലവഴിക്കണം; അതുമാത്രമാണ് ഇത്തവണത്തെ പ്ലാൻ.

പതിവുപോലെ മൂന്നു മണിക്കൂർ മുന്നേ ഓക്‌ലാൻഡ് എയർപോർട്ടിൽ എത്തി. അപ്പോഴാണ് അറിഞ്ഞത്, ഫ്ലൈറ്റ് രണ്ടു മണിക്കൂർ വൈകി ആണെന്ന്. അതോടെ മലേഷ്യയിൽ നിന്നുള്ള കണക്ഷൻ ഫ്ലൈറ്റ് കിട്ടുമോ എന്നതായി ആശങ്ക. നാട്ടിലെത്തി രണ്ടുദിവസം കഴിഞ്ഞ് അമ്മയെയും കൂട്ടി ഒരു യാത്ര പ്ലാൻ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിനു മുമ്പായി ഒട്ടേറെ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തു തീർക്കാനുണ്ട്. കണക്ഷൻ ഫ്ലൈറ്റ് കിട്ടാതെ യാത്ര താമസിച്ചാൽ എല്ലാം അവതാളത്തിൽ ആകും. ഭയന്നതു തന്നെ സംഭവിച്ചു! കൊലാലമ്പൂരിൽ എത്തിയത് രണ്ടു മണിക്കൂർ വൈകി. അപ്പോഴേക്കും കൊച്ചിയിലേക്കുള്ള ഫ്ലൈറ്റ് പുറപ്പെട്ടിരുന്നു!

ഇനിയെന്ത് എന്നുള്ള ചോദ്യവുമായി മലേഷ്യൻ എയർവേയ്സിന്റെ കൗണ്ടറിൽ മറ്റു യാത്രക്കാരോടൊപ്പം നിൽക്കുകയാണ്. കൗണ്ടറിൽ വലിയ തിരക്കാണ്. സ്റ്റാഫ് പലരും വന്നു പോകുന്നു... യാത്രക്കാരുമായി സംസാരിക്കുന്നു... കൊച്ചിയിലേക്കുള്ള അടുത്ത ഫ്ലൈറ്റ് എപ്പോഴാണെന്നോ എത്രനേരം കാത്തിരിക്കണമെന്നോ ആർക്കും ഉറപ്പില്ല. യാത്രക്കാർ പലരും അസ്വസ്ഥരാണ്.

നാട്ടിൽ എത്തിയാൽ ചെയ്യേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങൾ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ട് കൗണ്ടറിന്റെ അടുത്തുള്ള കസേരയിലേക്ക് ഞാൻ ചാരി കിടന്നു. യാത്രാ ക്ഷീണം കൊണ്ട് ചെറുതായൊന്ന് മയങ്ങിപ്പോയി.

ഒരു ബഹളം കേട്ടാണ് ഞാൻ ഞെട്ടി ഉണർന്നത്. ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ മലേഷ്യൻ എയർവെയ്സിന്റെ ഗ്രൗണ്ട് സ്റ്റാഫുമായി വാക്ക് തർക്കത്തിലാണ്. സ്റ്റാഫ് അയാളോട് വളരെ സൗമ്യമായാണ് സംസാരിക്കുന്നത്. അതൊന്നും കൂട്ടാക്കാതെ അയാൾ വലിയ ദേഷ്യത്തിൽ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും നടക്കുകയാണ്. അല്പസമയം കഴിഞ്ഞ് അയാൾ എൻറെ അടുത്തുള്ള കസേരയിൽ വന്നിരുന്നു. എന്തൊക്കെയോ ആലോചിച്ച് തലയാട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. അയാളുടെ ഭാവം കണ്ടാൽ തന്നെ അറിയാം അയാൾ ആകെ അസ്വസ്ഥൻ ആണെന്ന്.

അയാളുടെ ശരീരഭാഷയും സ്റ്റാഫുകളോടുള്ള പെരുമാറ്റവും കണ്ടപ്പോൾ അയാളോട് ചെറിയ നീരസം തോന്നാതിരുന്നില്ല. ഇടയ്ക്ക് ആരോടൊക്കെയോ അയാൾ മൊബൈൽ

ഫോണിൽ സംസാരിക്കുന്നുണ്ട്. അയാൾക്ക് മുഖം കൊടുക്കാതെ ഞാൻ തലകുനിച്ച് ഇരിപ്പാണ്. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞ് അയാൾ പതുക്കെ ഒന്ന് തണുത്തെന്ന് തോന്നി. അയാൾ എന്നോട് പറഞ്ഞു. "എനിക്ക് നാട്ടിലെത്തേണ്ട അത്യാവശ്യമുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നിനി നടക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല" അതോടെ ഞാൻ അയാളുടെ മുഖത്തേക്ക് സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. അയാൾ തിരിച്ചും.

വല്ലാത്ത മുഖ പരിചയം! അയാളെ ഞാൻ എവിടെയോ കണ്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ എന്ന് ചിന്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ "ഞാൻ ഹരിയാണെടാ" എന്നുപറഞ്ഞ് അയാൾ എൻറെ കയ്യിൽ മുറുകെ പിടിച്ചു!

....

എൻറെ ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം വീടിന് കുറച്ച് അകലെയുള്ള ടൗണിൽ ആയിരുന്നു. വിദ്യാർത്ഥി രാഷ്ട്രീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ എല്ലാം ഞങ്ങളുടെ സ്കൂളിലും ഉണ്ട്. അതിനോട് അനുബന്ധിച്ചുള്ള പ്രകടനങ്ങളും കോലാഹലങ്ങളുമെല്ലാം അരങ്ങു തകർക്കുന്ന കാലം... ഒരു ഗ്രാമപ്രദേശത്തെ ചെറിയ സ്കൂളിൽ പഠിച്ചുവളർന്ന എനിക്ക് ഇതെല്ലാം പുതുമയായിരുന്നു. തുടക്കത്തിൽ ചെറിയ അങ്കലാപ്പെല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും പതിയെ പതിയെ ഞാനും കളം പിടിച്ചു തുടങ്ങി. കുഞ്ഞുണ്ണി മാഷിൻറെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ പൊക്കമില്ലായ്മയാണ് എൻറെ പൊക്കം എന്നതുപോലെ വലിയ പൊക്കമുള്ള ഞാനും രമേശും ജോണിയും ആണ് ഏറ്റവും മുന്നിലെ ബെഞ്ചിൽ. അധ്യയനവർഷം തുടങ്ങി നാലഞ്ച് മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് ഹരി ഞങ്ങടെ സ്കൂളിലേക്ക് എത്തിയത്. തുടക്കത്തിൽ ഹരി ആരോടും മിണ്ടാതെ വളരെ പതിഞ്ഞ സ്വഭാവമുള്ള ഒരാളായിരുന്നു. ഞാനും ജോണിയും രമേശും നേരെ വിപരീതവും.

താമസിയാതെ ഞങ്ങളും ഹരിയും ഉറ്റ സുഹൃത്തുക്കളായി. ഹരിയുടെ വീട് ഞങ്ങളുടെ സ്കൂളിൻറെ വളരെ അടുത്താണ്. ഉച്ചയ്ക്ക് ലഞ്ച് ടൈമിൽ ഹരി വീട്ടിൽപോയി ഭക്ഷണം കഴിച്ച് തിരിച്ചു വരും. ഒരു മതിൽക്കെട്ടിനുള്ളിലെ വലിയ വീട്ടിലാണ് ഹരിയുടെ താമസം. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ അപൂർവ്വം ചിലർക്ക് മാത്രമേ അത്തരം വലിയ വീടുകൾ ഉള്ളൂ. ഹരി പൊതുവേ ഒരു അന്തർമുഖനാണ്. എന്നാൽ സിനിമ കഥകൾ പറയുമ്പോൾ അവൻ വാചാലനാകും. ആ നാളുകളിൽ ശനിയാഴ്ചകളിൽ നാഷണൽ ദൂരദർശനിൽ വരുന്ന സിനിമകളുടെ കഥയാണ് ഹരി പറയാറ്. അമിതാബച്ചനും അമരീഷ് പുരിയും തമ്മിലുള്ള തീപാറുന്ന സംഘട്ടന കഥകൾ വളരെ തന്മയത്വത്തോടെ ഹരി പറയുന്നത് കേൾക്കാൻ

ഞങ്ങൾ കാതോർത്തിരിക്കും. നാട്ടിമ്പുറത്തുകാരായ ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ അന്ന് ടി.വി. ഇല്ല. ഹരിയുടെ വർണ്ണനകൾ കേൾക്കുമ്പോൾ അവനോട് ചെറുതായിട്ട് അസൂയ തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. പറയുമ്പോൾ സത്യം പറയണമല്ലോ. അങ്ങനെ ഇണക്കങ്ങളും പിണക്കങ്ങളുമായി ഞങ്ങളുടെ ഹൈസ്കൂൾ ജീവിതം അതിൻറെ അവസാന ഘട്ടത്തിൽ എത്തി. എസ്. എസ്. എൽ. സി. പരീക്ഷയ്ക്ക് മുമ്പുള്ള മോഡൽ പരീക്ഷകളും പൂർത്തിയായി.

പരീക്ഷയ്ക്ക് മുമ്പുള്ള സ്റ്റഡി ലീവിന്റെ സമയത്ത് ജോണി അവന്റെ വീട്ടിലേക്ക് ഞങ്ങളെ എല്ലാവരെയും ക്ഷണിച്ചു. ഇനി പരീക്ഷകൾക്ക് ശേഷം എന്നു കാണുമെന്നോ എവിടെയൊക്കെ ആയിരിക്കുമെന്നോ ഒരു നിശ്ചയവും ഇല്ലല്ലോ. എവിടെപ്പോയാലും നമ്മളുടെ ഈ സുഹൃദ്ബന്ധം മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകണമെന്നും അതിന് നമ്മൾ നാലുപേരുടെയും വീടുകൾ കണ്ടിരിക്കണമെന്നും ജോണിയാണ് നിർദ്ദേശം വെച്ചത്. അത് ശരിയാണെന്ന് ഞങ്ങൾക്കും തോന്നി. ഹരി മാത്രം ഒരു അഭിപ്രായവും പറഞ്ഞില്ല; അല്ലെങ്കിലും അവൻ അങ്ങനെയാണ്.

ഹരിയുടെ വീട് ഒഴികെ മൂന്നുപേരുടെ വീട്ടിലും ഞങ്ങൾ പോയി വീട്ടുകാരെ എല്ലാം പരിചയപ്പെട്ടു. ഹരി മാത്രം ഒന്നും പറയുന്നില്ല. ഈ വരുന്ന തിങ്കളാഴ്ച ഞങ്ങൾ വൈകിട്ട് ഹരിയുടെ വീട്ടിലേക്ക് വരും- രമേശ് പറഞ്ഞു. ചെറുതായിട്ട് ചിരിച്ചതല്ലാതെ ഹരി ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. തിങ്കളാഴ്ച വൈകിട്ട് മൂന്നുമണിക്ക് സ്കൂളിൽ കാണാം എന്ന തീരുമാനത്തിൽ ഞങ്ങൾ പിരിഞ്ഞു.

പറഞ്ഞുറപ്പിച്ചതുപോലെതന്നെ തിങ്കളാഴ്ച ഞങ്ങളെ കാത്ത് ഹരി സ്കൂളിൻറെ മുന്നിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഹരിയുടെ വലിയ വീട് കാണാനും കുറച്ചുനേരം ടി.വി. ആസ്വദിക്കാനുമുള്ള ആവേശത്തിൽ ഞങ്ങൾ ഹരിയുടെ പിന്നിൽ നടന്നു.

വീടിൻറെ മെയിൻ ഡോർ അടഞ്ഞു കിടക്കുകയാണ്. മതിൽക്കെട്ടിന് പുറത്തുനിന്ന് കാണുന്നതിലും വലിയ വീടാണ്. മെയിൻ ഡോർ തുറക്കാതെ വീടിൻറെ സൈഡിലുള്ള വഴിയിലൂടെ അടുക്കള ഭാഗത്തേക്ക് ഞങ്ങളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി. അവിടെ മുഷിഞ്ഞ വസ്ത്രം ധരിച്ച മദ്ധ്യ വയസ്കയായ ഒരു സ്ത്രീ ഞങ്ങളെ കണ്ടതും കൈയെല്ലാം സാരിതുമ്പുകൊണ്ട് തുടച്ച് ഉള്ളിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു. എൻറെ അമ്മയാണിത് എന്നുപറഞ്ഞ് ഹരി അഭിമാനത്തോടെ അമ്മയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. ഞങ്ങൾ ശരിക്കും ഞെട്ടിയത് അപ്പോഴാണ്. ആ വലിയ വീട്ടിലെ വാല്യക്കാരിയായിരുന്നു ഹരിയുടെ അമ്മ!

അടുക്കളത്തോട്ടത്തിനടുത്തുള്ള ചായ്പ്പിലാണ് അവരുടെ താമസം. ഞങ്ങൾക്ക് മൂന്നു പേർക്കും അത് ഒരു ഒരു ഞെട്ടൽ ആയിരുന്നു. ഹരിക്ക് ഒരു ഭാവഭേദവും ഇല്ലാതെ ഒരു ചെറിയ പുഞ്ചിരി മാത്രം. ആ ഷോക്കിൽ നിന്ന് മാറുന്നതിനു മുമ്പ് 60 വയസ്സോളം പ്രായം തോന്നിക്കുന്ന വീട്ടുടുമ അവിടേക്ക് വന്നു. അയാളുടെ മുഖം ദേഷ്യം കൊണ്ട് ചുമന്ന് തുടുത്തി രുന്നു.

"എന്റെ അനുവാദമില്ലാതെ മറ്റ് ആളുകൾ ഇവിടത്തേക്ക് വരുന്നത് എനിക്ക് ഇഷ്ടമില്ല എന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയില്ലേ?" അയാൾ ഹരിയേയും അമ്മയെയും നോക്കി ആക്രോശിച്ചു. അയാളുടെ പെരുമാറ്റം കണ്ട് ഞങ്ങൾ അന്ധാളിച്ചു പോയി. മറ്റൊന്നും പറയും മുമ്പ് ഞങ്ങൾ പുറത്തേക്ക് ഇറങ്ങി ഓടി.

ഞങ്ങൾ അവിടുന്ന് ഇറങ്ങുമ്പോൾ ഹരിയുടെ അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞിരുന്നു. ഹരിയുടെ മുഖത്തു നിർവികാരത മാത്രം! ഞങ്ങൾ ഹരിയോട് അതിനെക്കുറിച്ച് പിന്നീടൊന്നും സംസാരിച്ചിട്ടില്ല. എങ്കിലും സാമാന്യമര്യാദയുടെ എല്ലാ സീമകളും തെറ്റിച്ച ആ മനുഷ്യനോട് വല്ലാത്ത വെറുപ്പ് തോന്നി. പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞതോടുകൂടി ഞങ്ങളെല്ലാം പലവഴിക്കായി. ഇന്നത്തെപ്പോലെ സോഷ്യൽ മീഡിയയും ഫോണും അന്ന് ഇല്ലല്ലോ.

****

അതിനുശേഷം ഇന്നാണ് ഹരിയെ അപ്രതീക്ഷിതമായി കാണുന്നത്. ഹരി വല്ലാതെ തടിച്ചിരിക്കുന്നു. പെട്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസം...

ഞങ്ങൾ വിശേഷങ്ങൾ പരസ്പരം ആവേശത്തോടെ പങ്കുവെച്ചു. ഹരി ഇപ്പോൾ തിരക്കുള്ള കോൺട്രാക്ടർ ആണ്. ഇന്തോനേഷ്യയിൽ ബിസിനസ് ആവശ്യത്തിന് പോയതാണ്. ചില സാങ്കേതിക കാരണങ്ങൾ കൊണ്ട് ഹരിയുടെ ഫ്ലൈറ്റും വൈകി. ഇവിടെ എത്തിയപ്പോഴേക്കും കൊച്ചിയിലേക്കുള്ള ഫ്ലൈറ്റ് പോയിരുന്നു.

അവൻ പുതിയ വീട് വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ചുരുക്കം ചില മിനുക്ക് പണികൾ ഒഴികെ അതിൻറെ പണി എല്ലാം പൂർത്തിയായി. നാളെ കഴിഞ്ഞാണ് പാലുകാച്ചലിനുള്ള മുഹൂർത്തം ജോത്സ്യൻ കുറിച്ചു കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. നാട്ടിൽ എത്രയും പെട്ടെന്ന് എത്തണം. അതുകൊണ്ടാണ് ഹരി ആകെ അസ്വസ്ഥനായതും പിന്നീട് എയർപോർട്ടിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങളും.

ആറുമണിക്കൂറിന് ശേഷം ഒരു ഫ്ലൈറ്റ് പുറപ്പെടും എന്നുള്ള അറിയിപ്പ് കിട്ടി. നാട്ടിലെത്തിയാൽ പാലുകാച്ചിന് വരണമെന്ന കർശന ഉപാധി ഹരി എന്റെ മുന്നിലേക്ക് വെച്ചു. നമ്മളുടെ സ്കൂളിൽ പഠിച്ച മറ്റ് ചില കൂട്ടുകാർ വരുമെന്നും അവരെയൊക്കെയും കാണാം എന്നും ഹരി പറഞ്ഞു. എന്തായാലും ഞാൻ

വരും എന്ന് ഉറപ്പു കൊടുത്തു. "അമ്മയേയും കൂട്ടി വരണം കേട്ടോ". കൊച്ചി എയർപോർട്ടിൽ നിന്ന് വിട വാങ്ങാൻ നേരവും ഹരി ഓർമിപ്പിച്ചു.

അന്നൊരു തിങ്കളാഴ്ചയായിരുന്നു. ഞാൻ അമ്മയേയും കൂട്ടി ഹരിയുടെ പുതിയ വീട്ടിലേക്കു തിരിച്ചു. കണ്ടാൽ കൊതിപ്പിക്കുന്ന വലിയ വീട്! എല്ലാ ആധുനിക സജ്ജീകരണങ്ങളും ഉണ്ട്. അതിഥികളെ സ്വീകരിക്കുന്ന തിരക്കിലാണ് ഹരിയും ഭാര്യയും. ഞങ്ങളെ കണ്ടതും ഓടി അരികിലെത്തി സ്വീകരിച്ചു ഉള്ളിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി. ഭാര്യയെയും കുട്ടികളെയും പരിചയപ്പെടുത്തി; ഒപ്പം അവൻറെ അമ്മയെയും. അഭിമാനത്താൽ അവൻറെ അമ്മയുടെ മുഖം പ്രകാശിച്ചിരുന്നു...

പരിചയമുള്ള ഏതെങ്കിലും മുഖങ്ങൾ ഉണ്ടോ എന്ന് പരതി കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ് വീൽചെയറിൽ ഇരിക്കുന്ന ഒരു വൃദ്ധനെ ശ്രദ്ധിച്ചത്. ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ തന്നെ എനിക്ക് ആളെ മനസ്സിലായി. ഒരിക്കൽ ഞങ്ങളെ വീട്ടിൽ നിന്ന് ആട്ടിപ്പായിച്ച അതേ മനുഷ്യൻ! അന്ന് കണ്ട ക്രൂര, തീവ്ര ഭാവങ്ങൾ ഒന്നും ആ മുഖത്തില്ല. പകരം ദയനീയത മാത്രം!

"പിള്ള സാർ ഇപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ കൂടെയാണ്" ഹരി എൻറെ കാതിൽ പറഞ്ഞു. വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് പിള്ള സാറിൻറെ ഭാര്യയും ഏക മകനും ഒരു കാർ ആക്സിഡന്റിൽ മരിച്ചു പോയിരുന്നു. അയാൾ മാത്രം കഷ്ടിച്ച് രക്ഷപ്പെട്ടു. ഏറെക്കാലം ഹോസ്പിറ്റലിൽ ആയിരുന്നു. ബന്ധുക്കളുമായി നല്ല അടുപ്പത്തിൽ അല്ലാതിരുന്നതു കൊണ്ട് സമ്പത്ത് കുറെയൊക്കെ അന്യാധീനപ്പെട്ടുപോയി. ഒട്ടേറെ പണം ചികിത്സയ്ക്കും ചിലവായി. അപകടത്തിൽ ഗുരുതരമായ പരിക്കേറ്റ പിള്ള സാറിൻറെ കഷ്ടപ്പാട് മനസ്സിലാക്കിയതിനാലാകണം ഹരി, സാറിനെ കൂടെ കൂട്ടിയതും സംരക്ഷിക്കുന്നതും.

പ്രായം കൊണ്ട് ഹരിയാണ് പിന്നിലെങ്കിലും ഹൃദയ വിശാലതയിൽ ഏറെ മുന്നിലാണ് അവൻ. ഹരിയുടെ ഒരു മധുര പ്രതികാരത്തിന്റെ ദിനം കൂടിയല്ലേ ഇന്ന് എന്ന് ഞാൻ മനസ്സിൽ ഓർത്തു.

അതേ, പണ്ടു നീ പറഞ്ഞ സിനിമാക്കഥകളിലെ അമാനുഷീകരായ നായകന്മാരെക്കാൾ വലിയ ഹീറോയാണ് നീ !

ഈ ദിവസം തന്നെ എന്നേയും ഇവിടെ എത്തിച്ചത് വിധിയുടെ വിളയാട്ടമായിരിക്കാം!

രഞ്ജിത് ജോസ്: രെജിസ്റ്റേർഡ് സോഷ്യൽ വർക്കർ. ഒരു NGO യിൽ സർവീസ് മാനേജർ ആയി ജോലി ചെയ്യുന്നു. കുടുംബത്തോടൊപ്പം "ഗ്ലെൻ ഈഡനി"ൽ താമസം.

Your Nursing Future Awaits
Train with Mindtree!
Specialized OSCE and IQN Training for International Nurses
OSCE Success
Hands-on clinical training and personalized coaching
IQN Excellence
Comprehensive study guides, practice exams, and expert mentoring
Multiple Locations
Training available in New Zealand and Kerala
Supportive Learning
Tailored training plans for every nurse coaching
Reserve Your Spot Now &
Achieve Your Nursing Dreams!
Contact Information:
New Zealand
+64 2121787770 | +64 221230023
India
+91 8075301169 | +91 7306724695
Australia
+61 493669557
info@mindtreenursing.com | www.mindtreenursing.com

COCOON SERVICES LTD
Rental Property Management
Service Offer
We photograph & advertise your property
We make appointments & show prospective tenants
We conduct Ref,Tenancy,Credit,Bkg checks
We prepare Tenancy Agreements and Bond documents
All maintenance, repairs, etc can be overseen or organised by ourselves
Rental review, Periodic inspections
Outgoing tenant inspections / finalisation of the tenancy
Keeping up to date with tenancy legislation
SUJIT JOE THOMAS - 021 02550072
RATISH KURIAN - 021 1820664
2/84 Rosier Rd, Glen Eden, Auckland 0602
Built on old fashioned values of honesty, integrity & commitment

bworth
OUR PRODUCTS
LOUVRES
PERGOLA
AWNING
CANOPY
CARPORT
OUTDOOR BLINDS
SLIDING GLASS DOOR
OUTDOOR SHUTTER
www.bworth.co.nz
022 522 7474

CRAFT SHED
Blinds & Shutters
craftshed.nz
We redefine interior spaces with style and functionality
Indoor Blinds & Window Shutters
022 100 2747

BUY YOUR FIRST HOME
WITH 5% OR 10% DEPOSIT
EVEN IN THE ABSENCE OF GENUINE SAVINGS!
We can help you to get
First home loan with low deposit*
Refinance to get better interest rate*
Construction Loans*
Car loans with low interest rates*
Life, Medical & Travel Insurance
Banks lending guidelines applicable*
Smartlife
Insurance & Mortgage
Contact
Subhash Reghunathan
021 233 0287

www.kairali.co.nz
Special combo deals for party orders
KAIRALI
SOUTH INDIAN Restaurant
1/754 Manukau Road, Royal Oak, Auckland
096245859, 0211063171 kairalinzltd@gmail.com
Licensed Bar & BYOW
Dine in & Take Away

Auckland Malayali Samajam-
Celebrating the 25th Anniversary.
The First Malayali Travel Agency in New Zealand
At UTravel - we're passionate about creating unforgettable travel experiences tailored just for you.
With years of expertise in the travel industry, our dedicated team is committed to turning your travel dreams into reality.
FLIGHTS . HOTELS . PACKAGES
CAR RENTAL . CRUISE . TRAVEL INSURANCE
Utravel
travel made easy for you
09 2159025 | 64 21 114 0307
hello@utravel.nz | saju@utravel.nz

THANK YOU

Photo @ Firos NV, Calicut via www.pexels.com

മെബിൻ ജോൺ
സെക്രട്ടറി

ഓഷ്യാനയിലെ ഏറ്റവും വലിയ മലയാളി സംഘടനയായ ഓക്‌ലാൻഡ് മലയാളി സമാജം സ്ഥാപിതമായതിൻറെ ഇരുപത്തിയഞ്ചാം വാർഷികം ആഘോഷിക്കുന്ന ഈ വേളയിൽ നമ്മുടെ സംഘടനയുടെ വാർഷിക പതിപ്പായ ദർപ്പണം മാസിക സമർപ്പിക്കുന്നതിൽ എനിക്ക് അളവറ്റ സന്തോഷവും അഭിമാനവുമുണ്ട്. ദർപ്പണത്തെ നമ്മുടെ സമാജത്തിൻറെ ഡയറിക്കുറിപ്പുകൾ എന്നുതന്നെ വിശേഷിപ്പിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. കഴിഞ്ഞ ഒരു വർഷക്കാലമായി സമാജം നടത്തിവരുന്ന എല്ലാ പരിപാടികളും ഈ മാസികയിൽ നിങ്ങൾക്ക് കാണുവാനായി സാധിക്കും. വർഷങ്ങൾ കഴിയും തോറും ഈ മാസിക ഓക്‌ലാൻഡ് മലയാളി സമാജത്തിൻറെ ഇന്നലകളിലേക്കു വെളിച്ചം വീശുന്ന ഒരേടായി തീരുകയാണ്!

കോവിഡിൻറെ നിയന്ത്രണങ്ങൾ മാറ്റപ്പെട്ടതോടെ ഇമ്മിഗ്രേഷൻ മേഖലയിലുണ്ടായ മാറ്റങ്ങൾ നിമിത്തം ധാരാളം മലയാളികൾ ന്യൂസിലാൻഡിൽ എത്തിച്ചേർന്ന വർഷമാണ് കടന്നു പോകുന്നത്. അഭിമാനത്തോടെ തന്നെ പറയട്ടെ, പുതിയതായി വന്ന ധാരാളം വ്യക്തികളും അവരുടെ കുടുംബങ്ങളും ഓക്‌ലാൻഡ് മലയാളി സമാജത്തിൻറെ ഭാഗമാവുകയും കാര്യപരിപാടികളിൽ സജീവമായി പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്ത മനോഹര കാഴ്ചയാണ് ഈ വർഷത്തെ ഏറ്റവും വലിയ പ്രത്യേകത.

ഈ കാലയളവിൽ നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും സമാജത്തിനു നൽകിയ കരുതലിനും പിന്തുണയ്ക്കും ഹൃദയത്തിൻറെ ഭാഷയിൽ നന്ദി അറിയിക്കട്ടെ! അതോടൊപ്പം മികച്ച രീതിയിൽ നമ്മുടെ സമാജത്തെ നയിച്ച എൻറെ പ്രിയപ്പെട്ട സഹപ്രവർത്തകർക്കും ഈ മാസികയെ മികവുറ്റ രീതിയിൽ പുറത്തിറക്കുന്നതിനായുള്ള എല്ലാ ഭാരിച്ച ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളും നിർവഹിച്ച ഡോ. സാം മത്തായി ജെ. പി. ക്കും ഭംഗിയായി ഡിസൈൻ ചെയ്ത ഷൈനും ആത്മാർത്ഥമായി നന്ദി പറയുന്നു!

Disclaimer: The publisher and Editors of Darpanam cannot be held responsible for errors or any consequences arising from the use of information contained in this publication; the views and opinions expressed do not necessarily reflect those of the Publisher and Editors.
ദർപ്പണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന രചനകളുടെ പൂർണ ഉത്തരവാദിത്വം അതാതു ലേഖകർക്കു മാത്രമായിരിക്കും. ഓക്‌ലാൻഡ് മലയാളി സാമാജത്തിനോ പ്രസാധക സമിതിക്കോ യാതൊരുവിധ ഉത്തരവാദിത്വവും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല.
We appreciate your feedback about Darpanam2024; please forward it to Darpanam2024@gmail.com

Transform Your Outdoor Space with V Builders

Auckland and Hamilton's Premier Outdoor Living Experts

Comprehensive Outdoor Living Solutions

At V Builders, we offer a complete range of outdoor living products to suit every need and style:

10 Year Warranty · Easy Finance Options · Local Kiwi Company

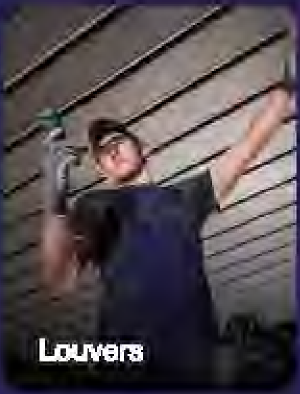

Quality You Can Trust: 10-Year Workmanship Guarantee

V Builders offers service Beyond Auckland's Borders

Hamilton • Tauranga • Rotorua • Bay of Plenty

022 358 3703

70b Elizabeth Knox Place, Saint Johns, Auckland

www.vbuilders.co.nz

NZ OWNED &OPERATED

VISA APPLICATION PROCESSING THROUGH LICENSED IMMIGRATION ADVISOR

16+ YEARS EXPERIENCE

JOBSEEKERS
IGNITING CAREERS

Achieve Your New Zealand Nursing Dream with Jobseekers

New Zealand Nursing Council Registration, IQN Theory & OSCE Training, Study Abroad and Immigration Services

follow us on

www.jobseekers.co.nz

+918590 669 963